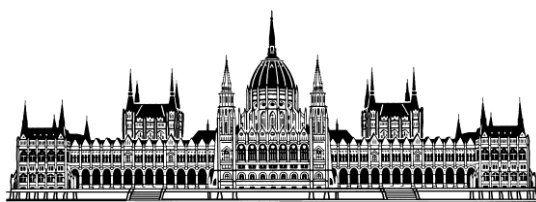

Országgyűlési Napló

*Kövér László, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné,
Hiszékeny Dezső, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	28113
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	28113
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28114
Sallai R. Benedek (LMP).....	28117
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28119
Dúró Dóra (Jobbik).....	28121
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	28122
Harrach Péter (KDNP).....	28124
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	28125
Kósa Lajos (Fidesz).....	28126
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	28128
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző.....	28130
Döntések határozati házsabálytól való eltérésekről	28130
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról	28131
Döntések napirend módosításáról	28131
Az ülés napirendjének elfogadása	28132
Bizottság felkérése előterjesztés megtárgyalására	28132
Személyi javaslat:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző.....	28132
Határozathozatal.....	28132
Interpellációk	
Burány Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Zajos sikerekről papolnak, közben csendben adót emelnek?” címmel.....	28133
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	28133
Viszónvázat:	
Burány Sándor (MSZP).....	28135
Határozathozatal.....	28135
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan lehetséges az, hogy 4 év kellett a Kormánynak annak belátására, hogy a Nemzeti Alapterv a gyermekek túlterheltségéhez és kizsigeléséhez vezetett?” címmel.....	28135
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28136
Viszónvázat:	
Farkas Gergely (Jobbik).....	28138
Határozathozatal.....	28138
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miért teszi tönkre a kormány pont azokat, akiket támogatni akar?” címmel.....	28139
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza.....	28140
Viszónvázat:	
Schmuck Erzsébet (LMP).....	28141
Határozathozatal.....	28142
Kucsák László (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A Sport Legyen a Tied!” címmel.....	28142
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28143

Viszonzválasz:	
Kucsák László (Fidesz)	28144
Dr. Varga László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi a valóság a megígért fejlesztésekkel kapcsolatban?” címmel	28145
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	28146
Viszonzválasz:	
Dr. Varga László (MSZP)	28147
Határozathozatal	28147
Pintér Tamás (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért vérezteti ki a kormány a szakképzést Magyarországon?” címmel	28148
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28148
Viszonzválasz:	
Pintér Tamás (Jobbik)	28150
Határozathozatal	28150
Firtl Máttyás (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Számíthat-e a Fertő vidék arra, hogy a Fertő tó ökoturisztikai fejlesztéseire sor kerülhet?” címmel	28150
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	28151
Viszonzválasz:	
Firtl Máttyás (KDNP)	28152
Sallai R. Benedek (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Az állami földek ügye is pártok felett álló nemzeti ügy-e?” címmel	28153
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	28154
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	28154
Határozathozatal	28155

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	28155
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Majd, ha nékem sok pénzem lesz...” címmel	28156
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter válasza	28157
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	28158
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	28158
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	28159
Dr. Apáti István (Jobbik) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Ki a parasztyerek?” címmel	28159
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter válasza	28160
Viszonzválasz:	
Dr. Apáti István (Jobbik)	28161
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	28161
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	28162
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Tényleg minden más lesz ezután?” címmel	28163
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	28163
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	28164
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	28165

Dankó Béla (Fidesz) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Támogatják-e az ellenzéki pártok hazánk nemzeti szuverenitásának megvédését?” címmel	28165
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter válasza.....	28166
Viszonzválasz:	
Dankó Béla (Fidesz).....	28167
Rogán Antal , a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter	28167
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Veszélyben a rákbetegek gyógyítása?” címmel.....	28168
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28168
Viszonzválasz:	
Tukacs István (MSZP)	28169
Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28169
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az államosítás ára” címmel	28170
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28171
Viszonzválasz:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	28171
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	28172
Hollik István (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mi valósult meg a tavaszi tervekől az Erzsébet tábork esetében és mi várható 2017-ben?” címmel	28172
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28173
Viszonzválasz:	
Hollik István (KDNP).....	28174
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28174
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lázár János nem tudja, hogy a hármas metró nem játék?” címmel.....	28174
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	28175
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	28176
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	28176
Heringes Anita (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit kívánnak tenni a Telekocsival?” címmel.....	28177
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	28178
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	28179
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	28179
Szilágyi György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A mindennapos testnevelés bevezetése is csak a kormányzati propagandát szolgálta. A tényleges megvalósítás már nem olyan fontos a kormánynak.” címmel.....	28180
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28181
Viszonzválasz:	
Szilágyi György (Jobbik).....	28181
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	28182

Kérdések

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit tesz a kormány a gyermekek ellen elkövetett testi, lelki vagy szexuális bántalmazások megelőzése érdekében?” címmel... ..	28183
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28183
Szávay István (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Anyagi problémáik helyett mikor foglalkozhatnak végre csak tanulmányi és tudományos előmenetelükkel a magyar hallgatók?” címmel... ..	28184

Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	28185
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez - „Használja-e a Nemzeti Bank elnöke a Bankszövetség elnökének lakását, és milyen alapon?” címmel	28186
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnökének válasza	28187
Simon Miklós (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „400 új munkahely létesül Nyírbátorban! Hogyan segíti a Rosenberger vállalat újabb beruházása a Kelet-Magyarországi régió felzárkózását?” címmel.....	28187
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	28188
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit mutatnak a kormány kegyetlen társadalompolitikájának eredményei? Mennyi embertől vettek el szociális támogatást az elmúlt hat évben?” címmel	28189
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28189
Ander Balázs (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Cigányútra ment integráció?” címmel.....	28190
Czibere Károly emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza.....	28191
Sallai R. Benedek (LMP) - a belügyminiszterhez - „Miért esnek el állami tűzifa-támogatástól a közmunkaprogramban élen járó falvak?” címmel.....	28192
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	28193
A letelepedési államkötvény megszüntetése érdekében a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló a 2007. évi II. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme.....	28193
Demeter Márta (MSZP), a napirendi pont előterjesztője	28194
Felszólalók:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	28195
Schmuck Erzsébet (LMP)	28196
Gúr Nándor (MSZP)	28197
Demeter Márta (MSZP) előterjesztői válasza.....	28198
A kistélepedések polgármestereinek javadalmazásával kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme.....	28199
Hegedűs Lorántné (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője	28199
Felszólalók:	
Dr. Varga László (MSZP).....	28200
Dr. Apáti István (Jobbik)	28201
Sallai R. Benedek (LMP).....	28202
Boldog István (Fidesz)	28203
Hegedűs Lorántné (Jobbik) előterjesztői válasza	28204
A Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	28204
Felszólalók:	
Vécsey László (Fidesz), a Törvényalkotási bizottság előadója.....	28205
Demeter Márta (MSZP).....	28205
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	28206
Az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések vitája	28206
Felszólalók:	
Giricz Vera , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója.....	28207
Bencsik János , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	28208
Teleki László (MSZP)	28209
Sallai R. Benedek (LMP).....	28211

Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnöke	28213
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik)	28213
Teleki László (MSZP)	28216
Dr. Rubovszky György , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza	28217

Tájékoztató az Állami Számvevőszék 2015. évi szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról

szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések vitája	28217
Dr. Czomba Sándor , a Gazdasági bizottság előadója, a napirendi pont előterjesztője	28218

Felszólalók:

Ritter Imre , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	28219
Dr. Latorcai János (KDNP)	28221
Schmuck Erzsébet (LMP)	28223
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	28224

Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada között az Átfogó Gazdasági és Kereskedelmi Megállapodás (Comprehensive Economic and Trade Agreement - CETA) aláírásával kapcsolatos álláspontokról szóló határozati javaslatához

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	28225
--	-------

Felszólalók:

Dr. Répássy Róbert , a Törvényalkotási bizottság előadója	28226
Dr. Staudt Gábor , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	28227
Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	28229
Bencsik János , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	28229
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)	28231
Bana Tibor (Jobbik)	28233
Szilágyi György (Jobbik)	28236
Sallai R. Benedek (LMP)	28237
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz)	28239

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	28239
---	-------

Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, valamint egyes büntetőjogi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról

szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	28241
--	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	28241
Dr. Staudt Gábor , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	28242
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	28244

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	28245
---	-------

A központi hivatalok felülvizsgálatával és a járási (fővárosi kerületi) hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak átadásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági

jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	28245
--	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	28246
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára	28246

Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	28246
--	-------

A villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	28247
--	-------

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója	28247
Sallai R. Benedek (LMP)	28248

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza	28250
---	-------

A Habsburg Ottó Alapítványról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája

szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	28252
--	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	28252
Dr. Varga László , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője	28253
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	28253
Szávay István (Jobbik)	28254
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	28257
Szávay István (Jobbik)	28258
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	28258

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	28259
---	-------

Napirend utáni felszólalók:

Magyar Zoltán (Jobbik)	28259
Ander Balázs (Jobbik)	28261

Az ülésnap bezárása

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÓMÓTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, CZIBERE KÁROLY emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN GUSZTÁV államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ államtitkár, DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
8. ülésnapja
2016. október 10-én, hétfőn
(13.02 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (Dr. Szél Bernadett, dr. Hadházy Ákos és Schmuck Erzsébet Népszabadságot oszt az ülés-teremben a képviselőknek. - Kónya Péter pólóján és laptopján a következő felirat szerepel: „Népszabadság - Diktatúra miatt felfüggesztve”. - Az MSZP képviselői gyászszalagot viselnek. - A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Nagy szeretettel köszöntöm valamennyiüket.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 8. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm a kedves vendégeinket is, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett: „Visszatérés a való világba” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Tóth Bertalan frakcióvezető úr. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány és a Fidesz szemmel láthatóan még mindig nem érti, hogy mi történt október 2-án. Segíték: az emberek többségének elege lett a Fidesz gyűlöletkeltéséből, átláttak a szítán, és nemet mondtak a Fidesz és a Jobbik politikájára.

Önöknek tudomásul kellene venniük, hogy sokan voltak, de nem elegendő. Tudomásul kellene venniük, hogy egy érvénytelen népszavazásból nem következik alaptörvény-módosítás. Egy érvénytelen népszavazás hasonló ahhoz - az interneten láttam egy ilyen hasonlatot -, mint amikor egy esküvőn az egyik fél jelenik meg. Mert az ő igenje hiába a jelen lévők száz százaléka, nem eredményez házasságot, se politikai, se közjogi, se semmilyen szempontból, a távolmaradás pedig ebben az esetben sem jelenti azt, hogy a másik fél átadta volna a döntés jogát. És elég nagy a baj, ha a más néplé ezért ünneplésbe kezd.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ideje befejezniük a látványpolitizálást és a pótcselekvéseket. Egy alaptörvény-módosítás pont olyan értelmetlen a menekültválság kezelésében, mint egy népszavazás. Navracsics Tibor, az önök volt frakcióvezetője megerősítette, hogy eddig sem volt csoportos betelepülés, eddig is a tagállamok döntöttek, ellenükre nem lehetett betelepíteni senkit a területekre, és nem is lehet. Mivel érvénytelen népszavazásból nem következik alaptörvény-módosítás, ezért itt bejelentem, hogy az MSZP frakciója nem vesz részt az alaptörvény-módosítás folyamatában, sem az ötpárti egyeztetésen, sem a vitában, sem pedig a szavazáson.

Tisztelt Képviselőtársaim! Csalárd az alaptörvény-módosítás, mert az Alaptörvényben benne van

a sajtószabadság is. (Az MSZP képviselői felmutatják a Népszabadságot.) De áttételesen az Alaptörvény több helyen rögzíti, hogy nem szabad a közpénzt ellopni. A fideszes korrupciót nem lehet eltakarni sem alaptörvény-módosítással, sem úgy, ha elhallgattatnak egy újságot.

Önök a hétvégén újabb szöveget vertek a sajtószabadság koporsójába. (Kunhalmi Ágnes: Szégyen!) Mert senkinek ne legyen illúziója: ahol a közszolgálati média a Fidesz pártszócsöve, ahol a közpénzből felhízalt fideszes oligarchák felvásárolhatják a kormánytól független médiumokat, és az írásaik miatt bezárhatják, ahol munkájukat végző újságírókat tilthatnak ki a Parlamentből, ott sajtószabadságról nem beszélhetünk. (Közbeszólás az MSZP soraiból: Szégyen!) Tegnap az Origo, a vs.hu, a TV2, ma a Népszabadság - ki a következő? (Soltész Miklós: A Népszava!)

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesznek és a kormánynak el kell számolnia az értelmetlenül és feleslegesen elköltött 17 milliárd forintnyi közpénzzel. Ez a pénz hiányzik a hazai egészségügyből és oktatásból. Az elszámolást pedig egy országgyűlési eseti bizottságnak kell kivizsgálnia, erre a mai napon benyújtottunk egy javaslatot.

Ideje visszatérni a hétköznapi politikájához, a napi gondokhoz és a Fidesz botrányos ügyeihez. Márpedig botrányos ügyekből nincs hiány, mert ne legyen kétségünk: Rogán Antal helikopterét Orbán Viktor repteti; Habony Árpád arcátlan meggazdagodását és kivagyiságát Orbán Viktor garantálja; a nem stróman gázszelvény példátlan karrierjét és vagyonszerését Orbán Viktor biztosítja.

Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor kleptokráciájának megszüntetése érdekében kidolgoztuk az úgynevezett antikorrupciós javaslatcsomagunkat, melyet a héten véleményezésre megküldünk (Németh Szilárd István közbeszól.) a jogvédő és civil szervezeteknek. Szeretnénk, ha a javaslatok úgy kerülnének az Országgyűlés elé, hogy azok találkozzanak a jogvédő szervezetek szakmai álláspontjával is.

Tisztelt Országgyűlés! A fideszes pénzszivattyúval történő leszámolást követően olyan Magyarországot kívánunk építeni, ahol a törvények nem a korrupciót szolgálják, hanem rendszerszinten akadályozzák meg a közpénzek szétlopását; olyan Magyarországot, ahol a korrupciót elkövetőket zárják be, és nem az erről beszámoló újságokat. Jó, ha minden diktátor megtanulja: újságok betiltásával nem lehet elnyomni a szabadság hangját. Ez Orbán Viktornak és a Fidesznek nem fog sikerülni - ezért fogunk dolgozni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (Taps az MSZP soraiban. - Fodor Gábor tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A választ az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úrtól fogjuk hallani. (Közbeszólások az MSZP soraiból.) Parancsoljon, államtitkár úr! (Az MSZP képviselői felemelik a Népszabadságot. - Az elnök csengtet.)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Ha az MSZP

felállít majd egy korrupcióval kapcsolatos munkacsoportot, akkor javaslom, hogy mindenekelőtt az Alstom-ügy kivizsgálásával kezdjék, ahol is a brit hatóságok gyanúja szerint 600 millió kenőpénz (Közbeszólások az MSZP soraiból.) mozdult meg egy metróberuházás kapcsán még a baloldali kormányok alatt. (Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)

Egy dologban, képviselő úr, egyetérték önnel: az október 2-ai népszavazás (Harangozó Gábor István: Rogán Antilop! - Közbeszólások az MSZP soraiból.) valóban új helyzetet teremtett. A „nem”-ek 98 százalékos többsége mindenkit kötelez. Létrejött egy új nemzeti egység Magyarországért, azok többsége ez, akik szerint Magyarországnak ki kell állnia Magyarországért. Itt az idő (Közbeszólás az MSZP soraiból: Nem szégyelled magad?), itt az idő, hogy a több hónapos mellébeszélés után végre az MSZP is meghallja a magyarok szavát a bevándorlás ügyében. (Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.) Korábban elvitatták a migráció súlyosságát, támadták a déli határzárát, és letagadták a brüsszeli kvótacsomagot. Sajnálom, hogy ön nem olvashatta Molnár Gyulának, az MSZP elnökének a szavait, aki augusztus 31-én egy sajtótájékoztatót az MSZP nem támogatja a kötelező betelepítési kvótát, és ha a kormány által az Országgyűlésnek benyújtandó törvényjavaslat ezt tartalmazza, akkor a szocialisták ezt készek támogatni. (Gógós Zoltán: Nem ezt mondta! Ilyet nem mondott!)

Tisztelt MSZP-s Képviselők! Most itt a lehetőség, hogy legalább ehhez az egy ígéretükhöz tartsák magukat. (Harangozó Gábor István: Hol lakik ez a barátod? Arról beszéljél, hogy ez a barátod hol lakik! - Közbeszólások az MSZP soraiban. - Az elnök csenget.)

Itt szeretném önöknek jelezni, hogy most van lehetőség csatlakozni ehhez a küzdelemhez...

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr, egy pillanat, be fogom számítani az idejébe. (Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból. - Soltész Miklós: Ti adtátok el a Népszabadságot...) Én arra kérem az MSZP képviselőit...

Jegyző úr, önnek külön feladata, külön alkotmányos kötelessége a rend fenntartása, ezért most figyelmeztetem, figyelmeztetem, ne kényszerítsen arra, hogy kizárjam a mai vitából. Köszönöm.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Szóval, itt szeretném jelezni az MSZP-nek, hogy most van lehetőség csatlakozni a kvótaellenes küzdelemhez. (Közbeszólások az MSZP soraiból.) Úgy tudnak csatlakozni, ha megszavazzák azt az alkotmánymódosítást (Közbeszólás az MSZP soraiból: Alaptörvény!), amit a kormány a mai napon terjeszt az Országgyűlés elé.

Ami a Népszabadság kérdését illeti: a kormány a Népszabadsággal kapcsolatos döntéseket a rendelkezésre álló információk alapján kizárólag gazdasági döntésnek tekinti. (Közbeszólások az MSZP soraiból, többek között Kunhalmi Ágnes: Nem így van! Hazugság! - Az elnök csenget.) A kormány nem foglalkozhat a médiumok piaci átalakulásával, és nem avatkozhat be a tulajdonosi döntésekbe. (Moraj, közbeszólások az MSZP soraiból. - Kósa Lajos: Miért adtátok el? A tietek volt!) Ha ezt megtenné (Harangozó Gábor István felállva: ...szégyelljétek magatokat!), ha ezt megtenné (Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.), akkor épp ezzel sértené a sajtószabadságot. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: Hol a pénz? - Közbeszólások az MSZP soraiból.)

ELNÖK: Képviselőtársaim! Hölgyeim! Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Frakció! (Taps a kormánypártok soraiban.) Egy kicsit tegyenek már szordínót... (Közbeszólás az MSZP soraiból: Ma még röhögnek!) Parancsoljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Nem igazán értem, hogy a Népszabadság ügyét hogyan kérheti számon a kormányon, tekintve, hogy a lap hosszú éveken át nem a kormány, hanem az MSZP tulajdonában volt. (Kósa Lajos: Így van!) Függetlenül a nyereségektől és a veszteségektől, az MSZP akkor is életben tartotta a lapot, amikor az gazdaságilag már nem lett volna indokolt, a politikai szándékok éppen ezért épp az MSZP esetében álltak fenn.

(13.10)

Egyébként a Népszabadság dolgozói akkor is megkapták a fizetésüket, amikor a baloldali kormányok százazreket tettek az utcára. Hadd kérdezzem meg (Dr. Szakács László: Ne kérdezz, hanem válaszolj! - Bangóné Borbély Ildikó: Szégyelljétek magatokat!), amikor arra kérték az európai szocialisták egyik vezetőjét, frakcióvezető-helyettesét (Zaj. - Közbeszólások, az MSZP és az LMP soraiból. - Az elnök csenget.), hogy aggódjon a Népszabadság miatt, a magyar sajtószabadságért, tájékoztatták-e arról, hogy korábban az MSZP pártalapítványának volt tulajdonrésze a Népszabadságban. Az MSZP egyébként nem tartotta annyira fontosnak a Népszabadságot, hogy ezt a lapot megtartsa, és egyébként is, hol voltak a hasonló tiltakozások, amikor egy baloldali kormányfő arra kérte a közintézményeket, hogy mondják le egy jobboldali napilap előfizetését? Hol voltak önök akkor? (Zaj. - Közbeszólások, az MSZP és az LMP soraiból. - Bangóné Borbély Ildikó: Már megint hazudsz!)

Önök, tisztelt képviselők (Az elnök csenget.), önök a sajtószabadságért hullatnak kövér könnyeket, de egy dologra azért válaszoljanak már! Ha ennyire fontos a sajtószabadság, akkor hogy nevezhetik ki választmányi vezetővé Barabás Jánost (Szávay István: Ez jó kérdés!), aki az MSZMP Központi Bizottságának volt az egykori titkára, és egyben a '80-as évek agitpropvezetőinek egyike. (Zaj. - Közbeszólások az MSZP soraiból.)

Ha önöknek valóban fontos a sajtószabadság, akkor mielőbb lemondadják ezt az embert, és erről

mielőbb tájékoztatják brüsszeli kollégáikat is. Köszönöm a figyelmet. *(Zaj az ellenzéki padosorokban. - Taps a kormánypártok soraiban. - Gúr Nándor: Szégyelljétek magad! - Bangóné Borbély Ildikó: Hol van Rogán Antal?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett „A Fidesz alternatív valósága” címmel az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék beszélni egy valóságról, amit mi legtöbben, magyar emberek, nem élhetünk meg, de amely önök szerint így normális, hogy Vajna kormánybiztos felesége gyémántokat ajánlgat magyar nőknek, a felesúti polgármesternek luxusvillája van az Adrián, a fideszes Raszputyin Gucci táskával flangál, a sármos kancelláriaminiszter milliós Rolex órával villog, a médiabűvölő frakcióvezető Új-Zélandra ruccan Rolling Stones-koncertre, a miniszterelnök kedves kislánya Bahreinben szelfizik sejkekkel, a külső miniszter *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* vagy külügyminiszterük családi segítséggel vásárol Budakeszin 400 méteres házat. *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Igen, direkt külső miniszter, mert Magyarországon kívül van, és nagyjából a magyar valóságon is. A garázsszal lakásterületet növelni tudó propagandaminiszter helikopterrel megy luxuslagziba, és Matolcsy jegybankelnök pedig az általa ellenőrzött jegybankvezértől bérel luxusvillát. *(Sic!)* Hát, gyakorlatilag ez az a helikopterdemokrácia, ez az a Rolex polgárisodás folyamata, és ez a Fidesz-kaszt, amelyben, a helikopterdemokráciában van Okoska, van Törpojáca, van sajtó- és rezsilovag, van nagyvezér és van bulibáró, mint megtudtuk. *(Zaj, derűtség az ellenzéki sorokban.)*

Sok szót nem pocskékolnék a propagandaminiszterünk újabb rongyrázásra, ha nem lenne az az új tény, amit szerettem volna önökkel megosztani, ugyanis az a bizonyos főúri szálláshely, ahol elszállásolták, teljesen véletlenül közpénzből, 420 millióból lett nemrég felújítva *(Moraj az MSZP soraiban.)*, és ez nagyon-nagyon érdekes, ha megkérdezem adatkérésben, hogy vajon ki fizette majd ezt a számlát, akkor kíváncsi leszek az adatkérés eredményére, hogy vajon a Rogán család vagy a vendéglátó család.

De ha megnézzük a tulajdonost, ezt a dr. Szabó Ferenc urat, meg kell tudni róla azt is, hogy Mándok községet virágoztatja saját vagyonán túl, ugyanis az ő vállalkozási érdekeltisége a World Transit Kft., illetve a Transit Speed Kft., amelyek összesen együtt 13 nyertes pályázatot tudhatnak be 2,1 milliárd közpénzzel csak az elmúlt időszakból. Ő látta vendégül Rogán urat. De csak azért, hogy ne tűnjön úgy, hogy csak nyertes vállalkozásai vannak, képzeljék el, hogy dr. Szabó Ferenc úr vezetőként a Mándok Község Műemlékeinek Megmentéséért Egyesületnek is a vezetője, ami teljesen véletlenül ennek a kastélyparknak a helyreállítására további 8 milliót nyert el,

majd azért, mert még rendbe kellett tenni, a 8 milliós helyreállítás után további 4 milliót nyert el 100 százalékos támogatásintenzitással. *(Dr. Szél Bernadett: Szégyelljétek magatokat!)*

Szóval, összességében ez a fideszes valóság, és nyilvánvalóan ott van Matolcsy elnök úr múlt heti eseménye, mikor az általa - nyilvánvalóan neki nem tűnik összeférhetetlennek az, hogy az általa - ellenőrzött bankigazgatótól bérel állást - vagy bocsánat, lakást -, és nyilvánvalóan ez a lakás nem egy mándoki luxuskastély, de azért nem is annyira kis vityilló ott a budai várnegyedben. És joggal merül fel a kérdés, hogy most ezek a fideszesek egymással versenyeznek, ki tud közpénzből nagyobb rongyrázást csinálni *(Dr. Szél Bernadett: Így van!)*, vagy ki tud a közvagyonból szerzett javakból nagyobb fényűzést összeharászni.

Az biztos, hogy ebben a milliomos-milliárdos Fidesz-klánban nem tűnik kínosnak egyáltalán az, amit Matolcsy csinál, nem tűnik egyáltalán kínosnak, amit Rogán csinál, mert a morális iránytól ő már olyan szinten eltávolodott, hogy teljesen normálisnak tűnik az, hogy Kocsis Máté szerint a köztisztviselőknek kormánypropagandával kell a lakosságot zaklatni; normálisnak tűnik az, hogy Orbán Viktor személyesen rendeli meg civilek ellenőrzését; normálisnak tűnik az, hogy az EU-bérekre hivatkozva 5 milliós fizetést adnak saját vezetőiknek. Önök szerint normális az, hogy az atomhoz kötik az országot a XXI. században, és azt állítják, hogy itt nem süt a nap és nem fúj a szél. Önök szerint normális az, hogy egy jól szervezett, részben családi alapon működő bünszervezet lenyúlja Magyarország közvagyonát. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

És egyetlenegy helyet mégiscsak találtam, ahol megmaradt a kapcsolatuk a való világgal, ez pedig az, hogy még mindig érzik, hogy mi az, ami kínos, még mindig érzik, hogy mi az, ami jobb, ha nem derül nyilvánosságra, és nyilvánvalóan inkább arra törekednek, hogy ami a nyilvánosságot közzétenné, azt bezárják. De ilyenkor jön a „Rezsi Szilárd” lovag vagy lovag „Szilárd Rezsi”, és bemondja *(Derűtség az ellenzéki padosorokban.)*, hogy tök jó, hogy bezártak egy ilyen lapot, mert szidott bennünket, mert ez a fideszes demokrácia, mert nem azt tanulták meg az elmúlt időszakból, hogy kevesebbet kellene lopni, vagy kevésbé látványosabban kellene lopni, vagy azt, hogy a propagandaminiszternek nem kéne helikopterrel flangálnia luxuslagzokra. Nem ezt tanulták meg, hanem azt, hogy ha valaki ezt leírja, azt el kell tüntetni *(Dr. Szél Bernadett. Így van! - Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van!)*, mert nem értik a működését a XXI. századnak, nem értik azt, hogy nem lehet eltitkolni ilyen mértékű lopást, és nyilvánvalóan azzal kell szembesülniük, hogy ezeket a lopásokat ilyen mértékben már nem lehet eltitkolni.

Ha arról beszélünk, hogy vajon mi az igazság, ezt már nyilván a Népszabadságból nem fogjuk megtudni, de azt látjuk, hogy a luxusigényekre lopni, lopni, lopni kell, és a helikopterkonzervativizmus, a rolexes polgári értékek ezt kívánják. Közben önök gyűlölnék mindenkit, aki kimondja az igazságot,

mert az nem egyezik azzal a hazugsággal, amiben élnek. Azt hiszem, az egyik legnagyobb probléma talán ebben van. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az elhangzott napirend előtti felszólalásra Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr! *(Zaj. - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Csenget.)*

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Elég sok témát érintett, úgyhogy engedje meg, hogy válaszoljak párra. A felújítással kapcsolatos ügyekben nem vagyok illetékes, úgyhogy hadd folytassam a többivel. Ami a helikopterrel kapcsolatos utalást illeti, sajnálom, hogy miközben önök rendre a magánéletre hivatkoznak, a magánélet védelmére, ugyanezt megtagadják a kormánypárti politikusoktól. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nincs magánélet! - Zaj az MSZP soraiban)* Egyébként Rogán miniszter úr minden vonatkozó kérdésre már válaszolt, mint ahogy azt is elmondta, hogy a helikopter nem az ő tulajdonában van. Azt gondolom ettől függetlenül, hogy minden politikust, függetlenül attól, hogy kormánypárti vagy ellenzéki, megillet a magánélet védelme, különösen a családtagokat, akik nem közszereplők. *(Kunhalmi Ágnes: Hány helikoptere van? - Zaj.)*

Ami a Kehi-vizsgálatot illeti, ilyen vizsgálatot csak a Miniszterelnökséget vezető miniszter, a miniszterelnök, illetve kormánydöntés alapján lehet elrendelni. Azért tart fenn a kormány ilyen intézményeket, hogy felügyelje az egyes szervezetek működését, a szabályos működést. *(Derűtség az ellenzéki padsorokban.)* Ez máshol is bevett gyakorlat. Ha mindent rendben találnak, az mindannyiunk számára megnyugtató. *(Zaj az MSZP soraiban.)*

Ami a Magyar Nemzeti Bankot illeti, a Magyar Nemzeti Bank, amint ön is tudja, egy független intézmény *(Derűtség az MSZP és a Jobbik soraiban.)*, és én csodálkoznék rajta, ha a jegybank elnökének lakhatása bármilyen formában befolyásolná a tevékenységét. *(Gógös Zoltán: Nincs más ház Budapesten, ami bérbe adó? - Közbeszólás az MSZP soraiból: Az árfolyamnyereségből bérlő?)* Egyébként a jegybank működése ma már nyereséges, ez a 2010 előtti időszokról nem mondható el.

Ön a felszólalásának azt a címet adta, hogy alternatív valóság *(Zaj. - Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, ha jól emlékszem. Elég borús képet festett le az ország állapotáról, ezért engedje meg, hogy hozzak pár olyan intézkedésre példát, amelyek az emberek mindennapjait is érintik. Mindenekelőtt ma már több mint 600 ezerrel több ember dolgozik Magyarországon *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból: Hol? - Gógös Zoltán: Meg Londonban.)*, a KSH legfrissebb adatai szerint a rendszerváltás óta nem dolgoztak ennyien Magyarországon.

Arra kérem önöket egyébként, hogy ne sértegetés azokat a magyarokat, akik külföldön megállják a

helyüket. *(Bangóné Borbély Ildikó egy kis piros játék helikoptert nyújt át Dömötör Csabának. - Nagy taps az MSZP soraiban.)*

(13.20)

Ezzel párhuzamosan három és fél éve növekednek a reálbérek, 2016 első hét hónapjában 7,4 százalékkal emelkedtek a reálkeresetek, ami azt jelenti, hogy az éves jövedelmek közel egyhavi keresettel nőttek. Ezek a legfontosabb makromutatók, de ezek önmagukban mit sem érnek, ha a magyarok nem érzik a bőrükön azt, hogy a gazdaság stabil lábakon áll. Ezért fontos az, hogy 2010-15 között 73 500 forintról 111 ezer forintra nőtt a minimálbér, és az egészségügyi dolgozók, illetve a pedagógusok épp ezekben a napokban kaphattak emelt bért. *(Moraj az MSZP soraiban.)*

Ami az egészségügyi dolgozókat illeti: a szakorvosok és a szakgyógyszerészek bére két ütemben 207 ezer forinttal növekszik, az ápolók bére pedig több év alatt 65 százalékkal. Azért kérem, hogy ezt vegyék figyelembe, mert tavasszal nekem úgy tűnt, hogy önök is szívükön viselik a magyar egészségügy sorsát. A rendvédelmi bér-emelés is folytatódik, ami 2013-ban indult. Összességében több év leforgása alatt 50 százalékkal több bért vihetnek haza a rendvédelmi dolgozók. Több pénzt vihetnek haza a járási hivatalokban dolgozók is, miközben a kormányhivatalokban dolgozók bére január 1-jétől emelkedik.

(Az elnöki széklet Kövér László, az Országgyűlés elnöke foglalja el.)

A felszólalását azért is köszönöm, mert több kérdést említett, de azt nem nagyon mondta el, hogy az LMP mit tenne akkor, ha kormányra kerülne. Van itt egy súlyos kérdés, van egy dolog, ami nagyon ijesztő. *(Nagy zaj az ellenzéki oldalon.)* Önök egyre többet utalgatnak arra - ha megengedi, befejezném -, hogy radikális adóemelésre kerülne sor, ha kormányra kerülnének, különös tekintettel az szja-kulcsra, amit éppen a kormány csökkentett 15 százalékra. Ez azt is jelentené, hogy az átlagkereset körül keresőket önök 10 százalékkal nagyobb kulccsal sújtának. Ez azt is jelenti, hogy már az átlagkereset környékén több mint 20 ezer forinttal csökkentenék a nettó béreket. Olyan javaslat ez az LMP-től, ami veszélyes és a középosztályra nézve káros, éppen ezért elfogadhatatlan.

Bármit is javasol az LMP, a kormány ki fog tartani az adócsökkentés politikája mellett. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Zaj az ellenzéki oldalon. - Gógös Zoltán: És a benzin mennyibe kerül?)*

ELNÖK: Kérem a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy nyugodjanak meg, és próbálják meg a demokrácia általános felfogása szerint végighallgatni a más véleményűeket is, s élni a lehetőséggel, amikor önöknél van a szó. Az elmúlt öt percben nem önöknél volt a szó, a látszattal ellentétben.

Most ellenben Dúró Dóra képviselő asszonynak adom meg a szót, a Jobbik képviselőjének, aki „A pénzt sajnálták, az időt meg elpazarolták” címmel fogja a napirend előtti hozzászólását megtartani. Kérem szíves figyelmüket és tiszteletteljes csendjüket. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A hétről hétre napvilágra kerülő elemzésekből azt tapasztalhatjuk, hogy a kormányzatnak az oktatás területe egyáltalán nem fontos. A zárszámadások 2010 és 2015 közötti összehasonlításából kiderül, hogy reálértéken egyáltalán nem emelkedett ebben az időszakban az oktatásra fordított pénz, ugyanannyit emelkedett nominálisan, amennyi az infláció volt. Sőt, ez az összehasonlítás annak a ténynek az ismeretében különösen súlyos, hogy 2013-ban az OECD-országok közül senki nem költött olyan keveset oktatásra, mint Magyarország. A 29 tagország közül egyetlenegy sem volt, amely úgy gondolta volna, hogy GDP-arányosan 3,9 százalékot kellene költeni kizárólag erre a területre. Az átlag 5,2 százalék volt. Mindennek meg is lett az eredménye.

Ugyanakkor önök az állami fenntartásba vételt elsősorban azzal indokolták, hogy így fogják tudni biztosítani a kiegyensúlyozott és megfelelő finanszírozást az oktatási rendszernek. Most már ezekből az adatokból látjuk, hogy ez nem így lett. Az állami fenntartásba vétel legfontosabb alapköve, a finanszírozás biztosítása nem teljesült. Megérte, államtitkár úr, ezt a hercehurcát végigverni az oktatási rendszeren? Megérte létrehozni, majd megszüntetni a KLIK-et, napi szintű problémákat okozni az oktatás minden szereplőjének azért, hogy aztán ugyanannyi finanszírozást biztosítsanak, mint amennyit 2010-ben? Megérte ez, államtitkár úr?

De nemcsak a finanszírozás hibádzik, hanem a szakmai döntések is sorozatosan hibásak voltak, és ez a társadalmi mobilitás gyengülését eredményezte. A tanévkezdés 2016-ban drágább volt, mint 2014-ben. Egy átlagos család 12 ezer forinttal kényszerült többet költeni gyermekenként a tanévkezdésre, és az őszi folyamán több mint 80 ezer forintot kell költeniük az iskolával kapcsolatos kiadásokra.

A társadalmi mobilitás csatornái szűkültek a felsőoktatás tekintetében is. 2010-ben az állam 68 ezer férőhelyet finanszírozott a felsőoktatásban, 2016-ban mindez csak 57 ezer volt. Ez a csökkenés nagyobb mértékű, mint amit a demográfiával lehet magyarázni. De a felsőoktatás vonatkozásában az is nagyon súlyos, hogy az első generációs értelmiségi fiatalok aránya 47 százalékról 40 százalékra csökkent ebben a tekintetben. 2007-ben még a diákok 47 százaléka volt első generációs értelmiséginek tekinthető, 2015-ben már csak 40 százalék.

De a szakképzés területén is problémák vannak, alig jelentkezik szakképzésbe a fiatalok. A szakiskolákban a meghirdetett férőhelyek 38 százalékát, a szakközépiskolákban 56 százalékát sikerült feltölteni. Nem lehet sikerről beszélni az oktatás egyetlen intézménytípusát tekintve sem.

A tankönyvekről meg egy ilyen sorozat után talán már nem is érdemes szót ejteni, olyan silány minőségű tankönyveket hoztak létre az új rendszerben, amelyeket a tanárok nem szívesen használnak, és inkább a pad alól a régi könyvekből tanítanak.

Éppen azért, mert ilyen problémák vannak, ennyire súlyos a helyzet az oktatásban, a Jobbiknak a 2016-os és a 2017-es évben az egyik kiemelt területe, amivel foglalkozik, az oktatás. A valódi nemzeti konzultáció keretében előbb a szakmai szervezetekkel folytattunk egyeztetéseket, ezt zártuk le a mögöttünk lévő hétvégén egy konferencia keretében, mátol pedig az emberek véleményét kérdezzük az oktatás, az egészségügy és a korrupció területén azért, hogy a programírásba és reményeink szerint a kormányváltásba is be tudjuk őket vonni. A kormányzásnak nem a szakma ellenében kellene működnie, hanem emberek ellenében kellene működnie, hanem ellenkezőleg, az ő érdekükben, az ő bevonásukkal, az ő véleményük figyelembevételével. Ezt szeretné biztosítani a Jobbik a valódi nemzeti konzultáció keretében, ezzel szeretnénk minél jobban felkészülni a kormányzásra, és szeretnénk jobban kormányozni az országot, mint ahogyan önök tették.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amit az elmúlt hat évben önök az oktatásban műveltek, arra egész egyszerűen nincs mentség. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Mielőtt megadnám Palkovics László államtitkár úrnak a szót, engedjék meg, hogy mindannyiunk nevében tisztelettel és szeretettel köszöntsem Pia Kjaersgaard asszonyt, a dán parlament elnökét, képviselőtársait és kíséretét, akik az Országgyűlés elnökének meghívására hivatalos látogatáson tartózkodnak Magyarországon. *(Taps. - A küldöttség tagjai felállva köszönik meg a tapsot.)* Sikeres tárgyalásokat és kellemes időtöltést kívánok elnök asszonynak és delegációjának.

Most pedig megadom a szót államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Képviselő asszony felszólalására válaszolva az alábbiakat szeretném elmondani. Ön azt említette a felszólalásában, hogy a kormányzatnak nem a szakma ellenében kellene az oktatáspolitikát alakítania. Azt gondolom, az elmúlt évek abszolút megmutatták, hogy ez a kormány a szakmával együtt hozza létre azokat a döntéseket, amelyek az oktatáspolitikát befolyásolják.

Szeretném emlékeztetni arra, hogy a 2014 decemberében elfogadott felsőoktatási stratégiát milyen hosszú egyeztetési folyamat előzte meg, amit utána megelégedés övezett. Hasonló a január óta folyamatosan működő köznevelési kerekasztal, amely az oktatásban minden érintettet megszólított, legyenek azok politikai pártok, vagy esetleg a kormányt nem olyan mértékben támogató egyéb szervezetek. Ez a fórum működik, és ezt a fórumot a jövőben továbbra

is szeretnénk immár jogszabályi keretek között működtetni.

Az ön felszólalásában elhangzottakra néhány számot szeretnék mondani. 2012 óta gyakorlatilag egészen a 2017-es költségvetésig folyamatosan nő az oktatásra fordított kiadások aránya. 2013-ban ez 1584 milliárd forintot jelentett, 2014-ben 1721 milliárdot, 2015-ben a tényszámok 1874 milliárd forintot mutattak, a 2016. évi végleges számok egyelőre még nem állnak rendelkezésre, de meg fogja közelíteni, illetve meg fogja haladni az 1900 milliárdot.

(13.30)

Azt gondolom, a jelenlegi inflációs adatok mellett ezek a számok egyértelműen növekedésről tanúskodnak. Amit nagyon fontos megemlíteni, hogy a GDP-nk, azt tudom mondani, hogy sajnálatos módon, de nagymértékben, gyorsabban nőtt, mint az egyéb kiadások, ez mindenképpen pozitív dolog. Viszont, ha megnézzük olyan jellemzőket, mint például abszolút értelemben a költségvetési kiadások alakulása, mondjuk, a felsőoktatás területén, 2012-ben ez 168 milliárd forint volt, a 2017-es tervezett költségvetésben ez 293 milliárd forint. Tehát a központi költségvetés ilyen mértékben járul hozzá az oktatási kiadásokhoz. Teszi ezt úgy egyébként, hogy emellett a hallgatói létszám nem növekszik, hanem részben a demográfia révén, részben pedig a korábban felsőoktatásba jutottak kikerülésével folyamatosan csökken. Ez igaz mind a köznevelésre, mind a felsőoktatásra. Az egy hallgatóra jutó központi költségvetési támogatás, illetve egyáltalán a költségek kifejezetten növekednek.

De azért, hogy ne csak trendekről, tendenciákról beszéljünk, hanem konkrét akciókról is, a pedagógusbér-emeléseket szeretném egyik példaként említeni. 2013-hoz képest 2017 szeptemberéig 50 százalékkal növekszenek a pedagógusbérek. Ez azt jelenti, hogy a mai napig, tehát a 2016. szeptemberi további 3,5 százalékos béremelésig 226 milliárd forinttal költött többet a központi költségvetés csak annak a 175 ezer pedagógusnak a bérére, aki Magyarországon a köznevelési intézményrendszerben tanít. Néhány példa, hogy ez mit jelent. Egy 1966-ban született, 30 év munkaviszonnal rendelkező, egyetemi végzettségű tanár korábban 242 ezer forintot keresett, 2016 szeptemberétől ez 344 ezer lesz, jövőre pedig 355 ezer forint. Ezeket lehetne sorolni.

Ugyanez érinti a felsőoktatási dolgozókat. Ennek az évnél az elején, 2016 januárjában 15 százalékkal növekedett a felsőoktatásban dolgozó oktatók, kutatók garantált illetménye, amit jövőre 5 százalék, 2018-ban további 5 százalék növelés követ. A kormány dolgozik azon, hogyan tudjuk ennek az egyébként korábban már a stratégiában megfogalmazott béremelésnek a második lépését megtenni. Ha ennek az arányait tekintjük, azt gondolom, hogy az ebben az évben megnyíló európai uniós forrásokkal, illetve a növekvő költségvetési támogatásokkal az oktatás költségvetése a helyes irányba halad. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt frakcióvezetője, Harrach Péter képviselő úr következik: „Soha nem látott béremelések” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Gyakran halljuk azt a mondatot, hogy a nyugat-európai bérek mögött elmaradnak a magyar bérek. Ez így igaz. Ez hosszú évtizedek óta tart már. Valahová a létező szocializmus és a nyugati kapitalizmus gazdasági teljesítménye közötti különbségig nyúlik vissza. De aki azt a mondatot mondja ki, amit szintén hallottunk már, hogy ha mi kerülünk kormányra, akkor rövidesen megszüntetjük ezt a különbséget, és ezt komolyan is gondolja, az alkalmatlan a kormányzásra. Ez a politikai blöff kategóriája, ehhez hasonlókat már ma is hallottunk.

Csak kemény munkával és kitartással, fokozatosan lehet ezt a bérkülönbséget mérsékelni. Most is ez történt. Egy olyan ponthoz érkeztünk el, amikor jelentősen csökkent ez a különbség. Minek köszönhető ez? Egyértelműen a gazdasági teljesítménynek. Ez tette lehetővé, hogy a kormány a közzsféra minden területén jelentős béremeléseket hajtson végre. Ez igazolja azt a gazdaságpolitikát és pénzügypolitikát, ami egyértelműen Matolcsy György nevéhez fűződik, és amit a gazdasági minisztérium jól hajt végre.

De ha egy kicsit nagyobb összefüggésbe helyezzük a béremelés kérdését, akkor azt kell mondanunk, hogy az egészséges társadalomban a jogok és a felelősség valamiképpen összhangba kell hogy kerüljön. Úgy is mondhatnánk, hogy a lehetőségek megteremtése és a kötelezettségek teljesítése. A lehetőségeket az államnak kell megteremteni, a munkához való jogot és lehetőséget, és ez egyre inkább megtörténik, ha figyelembe vesszük a foglalkoztatási adatokat. De hozzátartozik a munkavállalók felelőssége is, akik tisztességes munkát kell végezzenek. És máris elértünk a tisztességes bérhez, hiszen a tisztességes munka megköveteli a tisztességes bért.

Ez után a bevezető után talán néhány szót a tényleges béremelésekről. Ma már szó esett a pedagógusok béremeléséről, ami több lépésben, 5 év alatt 50 százalékos béremelést eredményez. De a felsőoktatás 15 százalékos, plusz 5-5 százalékos béremelése is, azt hiszem, idetartozik. A kultúra területén 15 százalékos volt, a rendvédelmi dolgozóknál 30 százalékos, amit követ háromszor 5 százalékos béremelés. És ne hagyjuk ki a kormányhivatalok tisztségviselőit sem, akik 30 százalékos, néhány esetben akár 50 százalékgig elmenő béremelést kapnak.

Számunkra azonban, legalábbis számomra most a legfontosabb az egészségügyi béremelés. Gondoljunk arra, hogy az orvosok idén 107 ezer forinttal kapnak többet, és jövőre újabb 100 ezer forintos béremelésük lesz. Az alapellátásban dolgozó háziorvosok praxisonként 130 ezer forinttal többet kapnak az idén, mint tavaly. A védőnők idei növekedése 30-35 ezer forint, a fogorvosoké 50-55 ezer forint lesz. De az egészségügyben számomra talán sokkal fontosabb a szakdolgozók béremelkedése, hiszen ott volt a legnagyobb a lemaradás. Az idén 26,5 százalékkal

emelkedik a bérük, jövőre 12 százalékkal, majd újabb 8 és 8 százalékkal két éven keresztül. Hozzá kell tennem, hogy a mozgó bér is emelkedni fog. Különösen ebben a kategóriában az OKJ-s képzésben részt vett ápolók bére emelkedik legjobban, a folyamat végén elérheti a 75 százalékot.

Úgy gondolom, hogy mindenkinek, ellenzéki képviselőnek is az a dolga, hogy fanyalgás nélkül örüljön ennek a hírnek, és ne rontsa el mások örömét. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Teljes körű válaszhoz valóban érdemes egy kicsit áttekinteni azt a helyzetet, amiben volt 2010-ben az ország, és amiben most van. Honnan indultunk és hol tartunk most? Kérdés, hogy a tények a szocialista frakciót érdeklik-e vagy sem. De hál' istennek, az emberek nagy része tudja azt, hogy nem csak a Népszabadságból *(Közbeszólások az MSZP soraiból, többek között: Úljél már le!)*, nem csak a baloldali lapokból és médiából kell utánanézni a dolgoknak, mert a tények makacsak és mindenképp fontosak, és ezekből tudunk hosszú távra nemcsak tervezni, hanem építkezni is.

Tény az is, hogy gazdasági, pénzügyi válság volt 2010-ben. A korábbi béremeléseket, amelyeket 2010 előtt megtett a szociálliberális kormány, soha nem a gazdaság teljesítményéből érte el, hanem hitelfelvételből. Ennek következtében az állam, az ország eladósodottsága óriási mértékben megnőtt az ő kormányzásuk alatt. A 2010-es kormányváltás pont ezen változtatott, hiszen mind gazdaságpolitikában, mind pedig az adórendszerben óriási nagy változást hajtottunk végre, és ennek sikere egyértelműen az, hogy azokat a változásokat, amelyeket ön is, frakcióvezető úr, elmondott, meg lehetett tenni.

Mindenképp fontos azt kiemelni, hangsúlyozni kell, hogy ezek a változások nem hitelfelvételből, hanem az emberek gazdasági tevékenységéből, munkájának eredményéből valósultak meg. El kell mondani azt, hogy 1992 óta nem dolgoztak annyian, mint amennyien most. A munkanélküliségi ráta 5 százalék alatt van, 28 európai ország közül az ötödik helyen vagyunk ezzel az alacsony munkanélküliségi rátával.

(13.40)

4 millió 386 ezer a foglalkoztatottak száma, ez 660 ezerrel több, mint a szocialista-liberális időszakban foglalkoztatottak száma. A 15-24 éves korosztály munkanélküliségi rátája csökkent nagymértékben *(Korózs Lajos: Nem igaz!)*, ez a szocialista időszakban 30 százalék fölött volt, most 2016-ban 12,8 százalék. *(Korózs Lajos: Ez sem igaz!)* A foglalkoztatási ráta a szocialisták idejében 54,6 százalék volt, most ebben az időszakban 67,1 százalék.

És ha megengedi képviselőtársam, frakcióvezető úr, a bérrendezésekről is néhány gondolatot hadd mondjak el. Kezdhetjük a szociális területen, ott 2014-ben kezdődött a nagy átalakítás után a bér-emelkedések időszaka, 16 százalékkal emelkedett az elmúlt évek során *(Bangóné Borbély Ildikó: 288 ezer ember sehol sincs, sem iskolában, sem ellátórendszerben!)*, és a szociális államtitkárság most készíti, illetve véglegesíti a szociális életpályát. Szeretném, képviselő asszony, önnek hangsúlyozni, hogy nem a szocialista életpályát, mert azt önök már leírták.

A másik nagy terület az oktatási terület, amin változások történtek az elmúlt években, és hiába mondja azt a Jobbik frakcióvezető-helyettese, hogy nem történt itt változás, nem történt reálértékben emelkedés ezen a területen, a köznevelés területén 2013-2016 között a bérek 226,8 milliárd forinttal emelkedtek. Ez egyébként 175 ezer pedagógust érint. Ha ezt valaki letagadja, azzal nincs mit kezdeni, sajnos. De miután sem a Jobbik, sem a szocialisták, sem az LMP nem szavazták meg a 2017-es költségvetést, ezért ők nem szavazták meg a jövő évi béremelését sem a pedagógusoknak *(Gógös Zoltán: Demagóg vagy! Hazudsz!)*, ami egyébként újabb 38,4 milliárd forintot fog jelenteni. 2016-ban egyébként 175 ezer embernek 32 milliárd forinttal emelkedett a bére szeptember 1-jétől, és az egészségügy területén is nagy változások történtek. A mostani változások eredményeképpen szakorvosok, kórházi szakgyógyászok 107 ezer forinttal kapnak többet, a jövő évben 100 ezer forinttal, és ahogy ön is mondta, az egészségügyi szakdolgozók bére - 78 ezer embernek - most szeptember 1-jétől 26,5 százalékkal fog nőni. Ezt sem szavazta meg egyébként az ellenzék, sem a Jobbik, sem pedig a baloldalnak egyik pártja sem. Ők - azt tudom mondani ezzel kapcsolatban - bármilyen módon is próbálnak kiabálni - két évvel ezelőtt azért, mert nagy a munkanélküliség, most azért, mert munkaerőhiány van -, egyik olyan döntést sem, mely a gazdaság, az adópolitika és ezáltal pedig a béremelések változását jelentette, nem segítették.

Köszönöm szépen az ön kérdését, és köszönöm szépen, hogy mindezt elmondta. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Kósa Lajos, a Fidesz képviselőcsoportjának vezetője kap szót: „Támogatja-e az ellenzék az Alaptörvény módosítását a kvóta ellen, vagy ismét becsapják az embereket?” címmel. *(Közbeszólás az MSZP soraiból.)* A félreértések elkerülése végett: nem az MSZP képviselőinek adtam meg a szót, hanem a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Október 2-án egy új egység jött létre a magyar emberek között *(Korózs Lajos: A Népszabadságról beszélj, Lajos! - Az MSZP-frakció több tagja felmutat egy-egy Népszabadságot.)*, ez az új egység Magyarországért jött létre. *(Kunhalmi Ágnes: Ez az új egység? - Felemeli a Népszabadságot.)* Az a 3 millió 360

ezer ember, aki egyöntetűen azt mondta, hogy Magyarország nem enged az Európai Unió nyomásának, Magyarország nem enged szuverenitásából, az felülemelkedett a pártérdekeken, felülemelkedett minden olyan apró-cseprő ügyön (*Gógös Zoltán: Milyen apró-cseprő? A helikopter?*), ami nem mérhető az ország függetlenségéhez, biztonságához, önazonosságához való jogához, és ezért egy olyan erős felhatalmazást adott, amely az Alaptörvény módosítását is lehetővé teszi.

Az Alaptörvény módosítása annak jegyében kell hogy a parlament elé kerüljön, hogy teljesen nyilvánvaló, ez egy pártok felett álló ügy, teljesen világos, hogy ki kell állnunk hazánk függetlenségéért, és az is világos, hogy el kell utasítanunk Brüsszel bevándorláspolitikáját.

Korábban a kampányban az ellenzéki pártok mind megnyilatkoztak a kvótaügyben, az MSZP elnöke részben azt mondta, hogy kész támogatni a kormányt, amennyiben Brüsszel kötelező kvótát kezdeményez (*Gógös Zoltán: Akkor, ha ez aktuális.*) - jelentem, ez megtörtént -, továbbá azt is mondta, hogy az MSZP kész támogatni egy kvótaellenes törvényt. Függetlenül attól, hogy ebből az új egységből az MSZP kizárta magát, hiszen azt mondta a magyar embereknek, hogy ne mondjátok el a véleményeteket (*Korózs Lajos: Nagyon helyesen!*) a haza biztonsága, függetlensége, szabadsága ügyében, az MSZP-nek most lesz lehetősége kiköszörülni a csorbát (*Kunhalmi Ágnes: Amit ti csináltatok?*), hogyha a parlamentben az alaptörvény-módosítást támogatja.

De tudjuk, látjuk: az MSZP számára a haza függetlensége, Magyarország biztonsága (*Kunhalmi Ágnes: Ti sodortátok veszélybe!*) sokkal kevésbé fontos, mondhatnám, lényegtelen ügy a Népszabadság sorsához képest. Ami azért meghökkentő, tisztelt képviselőtársak, mert a Népszabadság az MSZP-é volt. Ők adták el. (*Soltész Miklós: Gazemberek vagytok!*) Először egy svájci befektetőnek, és 27 százalékot megtartottak a Szabad Sajtó Alapítvány-nak, ami az MSZP által alapított alapítvány volt, majd egy éve eladták ezt a pakettet is egy pénzügyi befektetőnek. (*Gógös Zoltán: Hazudsz! Nem azt adtuk el! - Kunhalmi Ágnes: Harry Potterről beszéljétek! - Gógös Zoltán: A börtöntől rettegtek!*) Felvetődik a kérdés: hol a pénz? Miért nem tetszettek a bevétel odaadni a Népszabadság működésére? Másrészt, már ne haragudjanak, képviselőtársaim, hol jön a Népszabadság ügye fontosságban, súlyosságban az ország ügyéhez? A nemzet ügyéhez? (*Kunhalmi Ágnes: Amivel nem értetek egyet, az nincs! - Soltész Miklós: Úgy van!*) De ha a Népszabadság ügye fontosabb önöknek, tetszettek volna akkor nem eladni! Önöknek kell elszámolni a baloldallal, a baloldali értelmiséggel; az MSZP pecsételte meg a saját pártlapjának a sorsát. (*Soltész Miklós: Ilyenek vagytok. - Taps a kormánypártok soraiból.*) Hozzáteszem, a történelemben mindig is így volt: a haza függetlensége, szabadsága számukra sokkal kevésbé volt fontos, mint néhány pártlapnak az ügye.

A Jobbik korábban is azt nyilatkozta, hogy az alaptörvény-módosítást támogatják, sőt maguk is

kezdeményeztek egy alaptörvény-módosítást. Ebben az értelemben, azt hiszem, nyugodtan mondhatom, hogy itt most lehetőség lesz a parlamentben az új egységhez csatlakozni, és azt mondani, hogy védjük meg Magyarországot. (*Z. Kárpát Dániel: Az igazságügyi bizottsági ülést házszabálysértés árán is megakadályozták.*)

Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az alaptörvény-módosítás természetesen csak úgy mehet végbe, hogy számtalan egyeztetésnek kell megelőznie. (*Korózs Lajos: Álegyezség!*) A Fidesz-frakció kezdeményezett ötpárti, frakciók közötti egyeztetést holnap két órára, és természetesen várunk minden olyan frakciót, akinek komolyan fontos az ország szabadsága. És a Fidesz elnöke is kezdeményezett négy szemközti találkozókat az ellenzéki párt elnökeivel, illetőleg a KDNP elnökével; értelemszerűen a LMP esetében ez hatszemközti lesz, mert az LMP-nek nem egy, hanem két elnöke is van egyszerre, de ez nem lehet gátja az egyeztetésnek.

Arra szeretnénk mindenkit kérni, hogy egyszer az életben emelkedjünk fel, példát véve a választók 3 millió 360 ezer emberéről, és a nemzeti ügyben fogjunk össze Magyarorszáért. (*Gógös Zoltán: Menjél Új-Zélandra! - Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: Ismét Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Az október 2-i népszavazás valóban új helyzetet teremtett. Létrejött egy új egység Magyarorszáért; ez egy olyan közösség, amelynek tagjai egy erős Európát szeretnének, de nem a nemzetállamok rovására. Egy olyan közösség, amely szerint nem lehet megkerülni a magyarokat egy olyan kérdésben, amely évtizedekre meghatározza a jövőnket, például a betelepítés ügyében. Olyan közösség ez, amely nem párt-szimpatíák alapján jött létre. Ez az új nemzeti egység, azt gondolom, hogy minden közéleti szereplőt, minden parlamenti pártot kötelez.

Nem lehet megkerülni a tényt, hogy a véleményt nyilvánító 98 százaléka nem mondott a brüsszeli betelepítési tervekre. Brüsszel sem teheti meg egyébként, hogy figyelmen kívül hagyja 3,3 millió ember szavát. A népszavazás nem valaminek a vége, hanem egy történet kezdete. Ez egyben azt is jelenti, hogy a kormány számára idehaza és külföldön is rengeteg teendő van. A miniszterelnök ezért tájékoztatta az Európai Bizottság elnökét a népszavazás eredményéről, és ezért egyeztetett ugyanebben a témában Robert Ficóval, a soros uniós elnök, Szlovákia miniszterelnökével.

(13.50)

Ami az itthoni teendőket illeti, a kormány a mai napon nyújtja be az Országgyűlésnek az alaptörvény-módosítással kapcsolatos javaslatot. Ez a módosítás azt szolgálja, hogy az Országgyűlés megkerülésével ne lehessen csoportos betelepítést végrehajtani Ma-

gyarországra. Mivel valóban az ország jövőjéről van szó, ezért én is fontosnak tartom, hogy az ezzel kapcsolatos egyeztetéseken minden parlamenti párt részt vegyen.

Azért fontos ez a módosítás, mert az Európai Bizottság egyértelművé tette, hogy ha rajta múlik, akkor felgyorsítaná a betelepítési programok végrehajtását, és ezt az Európai Parlament baloldali többsége is megerősítette egyébként a szocialista képviselők szavazataival. Így a tagállamoknak kell most a sarkukra állniuk. Erről szól az alaptörvény-módosítás is.

Ami a népszavazás utáni brüsszeli nyilatkozatokat illeti, némileg megdöbbenéssel hallhattuk azokat a nyilatkozatokat, amelyek szerint Európa széteséséhez vezethet a sok népszavazás. Mi egyébként pont az ellenkezőjét gondoljuk. Pont az gyengíti Európát, ha az Unió a leginkább alapvető kérdésekben nem veszi észre az európaiak vészjelzéseit. Az alkotmánymódosítási javaslat egy jó lehetőség minden parlamenti pártnak arra, hogy végre olyan politikát folytassanak, amely egyezik a magyarok akaratával, amely egyezik 98 százalékos véleményével. Ha nem élnek ezzel a lehetőséggel és nem támogatják a csoportos betelepítés tilalmát, azzal a legrosszabb baloldali hagyományokat folytatják (*Korózs Lajos: Úljél már le! Muszáj ezt hallgatni?*), és nemcsak a saját választóiknak, hanem az ország egészének is háttá fordítanak. Így hát arra kérem önöket, hogy ne tegyék ezt... (*Korózs Lajos az elnök felé fordulva: Látta, amit mondtam? Hallja is?*)

ELNÖK: Látom! Hallom is! (*Korózs Lajos: Muszáj végighallgatni?*) Igen, muszáj! (*Derűtség az MSZP soraiból.*)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: ...és támogassák a kormány alkotmánymódosítási javaslatát, álljanak végre az új nemzeti egység oldalára. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Elnézést, államtitkár úr, hogy közbekiabáltam mikrofonon keresztül, de a szocialista képviselőtársaim kérdezték, hogy muszáj-e önt végighallgatni, én meg mondtam nekik, hogy muszáj. Pontosabban egyetlen módon kerülhetik el: ha ki-mennek, és akkor mi is nyugodtában tudunk tárgyalni. (*Moraj az MSZP soraiban. - Közbeszólások az MSZP soraiból: Szeretjük a senki által meg nem választott államtitkár urat! A parlament is egypárti lett! - Kunhalmi Ágnes: A pártoknak mikor lehet kivonulniuk?*)

Tisztelt Országgyűlés! (*Moraj az MSZP soraiban. - Kunhalmi Ágnes: Ez a parlament?*) Tisztelt Országgyűlés! Nézze, képviselő asszony, különösen rosszul áll a hölgyeknek, ha ordibálnak. Nem az én érdekem miatt, hanem a parlament többi tagja iránti tisztelet (*Moraj az MSZP soraiban.*) okán kérem, hogy hagyják abba az ordibálást, és hagyják a parlamentet nyugodtan dolgozni. (*Kunhalmi Ágnes: Ebből áll a parlament?*) Képviselő asszony is hagyja abba az ordibálást! Rosszul áll önnek, higgye el, in-

nen nézve nagyon! (*Derűtség és taps a kormánypárti padsorokban. - Moraj az MSZP soraiban. - Kunhalmi Ágnes: Mindig is az intelligenciájáról volt híres!*)

No, tisztelt Országgyűlés, a szocialista képviselők akarata ellenére is szeretnénk folytatni a munkát. A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, Jobbik; Vágó Sebestyén, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schmuck Erzsébet, LMP; Bárándy Gergely, MSZP; Lukács László, Jobbik; Soltész Miklós, KDNP; Pócs János, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Heringes Anita, MSZP; Lukács László György, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Schmuck Erzsébet, LMP; Sallai R. Benedek, LMP.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Magyar Zoltán, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most először házszabálytól való eltérésre tett javaslatokról döntünk.

A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés október 24-i ülésnapján úgy térjen el a házszabálytól, hogy Csúcs Lászlóné lengyel nemzeti szószóoló a napirendi javaslatról történő határozathozatalt megelőzően a magyar-lengyel szolidaritás éve alkalmából, legfeljebb ötperces időtartamban felszólalhatson azzal, hogy további hozzászólásra ne legyen lehetőség. A házszabálytól eltérésre tett javaslatot H/12405. számon a honlapon is megismerhetik. Kérdezem a tisztelt Házat, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Megállapítom, hogy a Ház 151 igen szavazattal, egyhangúlag a **házszabálytól való eltérést** támogatta.

Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés az országos népszavazásról szóló H/12350. számú határozati javaslat tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a holnapi ülésnapon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. Ezt a javaslatot H/12350/1. számon olvashatják a honlapon. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házszabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Megállapítom, hogy a Ház 109 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a **házszabálytól való eltérést** nem támogatja.

Az elnöki jogkörben előterjesztett második javaslat azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés az országos népszavazásról szóló H/12351. számú határozati javaslat tárgyalása során úgy térjen el a házszabálytól, hogy a holnapi ülésnapon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. Ezt a javaslatot H/12351/1. számon olvashatják a honlapon. Kérdezem a tisztelt Házat, támogattja-e a házszabálytól való eltérésre vonatkozó javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 111 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében ismételen csak nem támogatta a **házszabálytól való eltérésre** vonatkozó javaslatot.

A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés kivételes eljárásban tárgyalja meg az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény módosításáról szóló T/12450. számú előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség; az összevont vitára, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

Tisztelt Ház! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz 100 képviselőnek az igen szavazatára van szükség. Kérdezem hát a tisztelt Házat, hogy elfogadják-e a T/12450. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 112 igen szavazattal, 44 nem szavazat ellenében az előterjesztés **kivételes eljárásban** történő tárgyalására vonatkozó indítványt elfogadta.

Ennek értelmében 16 óra 58 percre van lehetőség a módosító javaslatok benyújtására. A törvényjavaslat összevont vitájára a holnapi ülésnapon első napirendi pontként, az összegző módosító javaslatról történő döntésre és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Most a **napirendi módosítására** tett javaslatokról döntünk.

Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés a köztársasági elnök által visszaküldött, az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló T/10727. számú törvény tárgyalását a ma kezdődő ülésén ne kezdje meg. Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Országgyűlés holnapi ülésnapján a határozathozatalokra legkorábban 13 órától kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az Európai Unió Mali Kiképző Művele-

tében történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló B/11064. számú beszámoló és az ennek elfogadásáról szóló H/12221. számú határozati javaslat együttes általános vitájára a lezárásig az Országgyűlés szerdai ülésnapján első napirendi pontként kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége elfogadta a javaslatot.

Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a **napirendet elfogadta.**

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! Házbizottsági egyetértés hiányában most **előterjesztés bizottsági meg-tárgyalásáról** és döntéshozataláról határozunk. Az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat szerint az Országgyűlés az országgyűlési beszámoló a Nemzeti Emlékezet Bizottsága 2015. évi tevékenységéről szóló, B/12105. számú előterjesztés határozathozatalára a kijelölt bizottságot kérje fel. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felkéri-e a kijelölt Igazságügyi bizottságot a B/12105. számú előterjesztés határozathozatalára. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 112 igen szavazattal, 39 nem ellenében, tartózkodás nélkül a javaslatot elfogadta.

Most **személyi javaslatról** történő döntés következik. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/12444. számú személyi javaslat tartalmát.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! 1. Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2014. (V. 6.) országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés az Igazságügyi bizottságba dr. Staudt Gábort, Jobbik, a bizottság alelnökévé megválasztja. 2. Az országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: a Gazdasági bizottságban Z. Kárpát Dániel, Jobbik, által betöltött alelnöki tisztség - a képviselő bizottsági tagságának megtartása mellett - megszűnik. 3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az imént ismertetett S/12444. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 152, egyhangú igen szavazattal a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 2 perckor át-térünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Burány Sándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez:

„Zajos sikerekről papolnak, közben csendben adót emelnek?” címmel. A képviselő úré a szó.

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány javaslatára a Fidesz úgy módosította a jövedéki adókról szóló törvényt, hogy 2016 októberétől emelkedjen az üzemanyagok ára, 1-jétől ugyanis, ha a kőolaj világpiaci ára 50 dollár alá csökkenne, automatikusan adóemelést lép életbe. A lépés indokolatlanul nehezíti a magyar családok, a magyar vállalkozások mindennapjait, elvonva még azt a minimális megtakarítást is, amit az alacsonyabb olajár az embereknél hagyta. Az adóemelést ráadásul nyilvánvalóan előre eltervezett volt, a kormány a 2017. évi költségvetést alig 42 dolláros olajár mellett tervezte meg. Nem véletlen, hogy az Országgyűlésnek felajánlott - úgymond felajánlott - 40 és 50 dolláros küszöbérték közül a kedvezőtlenebb került elfogadásra. Ez rögtön 6 forinttal emelte a benzin és 13 forinttal a dízel fogyasztói árát. Hiába nyújtott be az MSZP az adóemelést visszavonásáról törvényjavaslatot, ezt a törvényjavaslatot a Gazdasági bizottság még tárgysorozatba sem vette.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz - igaz, még ellenzékben - sokkal alacsonyabb ár mellett tört még lándzsát. 2004 körül 40 dolláros olajár mellett adócsökkentést követeltek még, kormányon viszont 50 dollár alatt már adót emelnek. A benzináremelés lendületesen folyt, és folyik most is, napjainkban is. 2011 végén 16 forintot emeltek a magánhasználatú gázolaj jövedéki adóján, 2012 elején pedig a 25 százalékos áfát az Európában rekordernek számító 27 százalékra emelték fel.

Őnök az adóemelést azzal indokolták, hogy a többletbevételre szüksége van a költségvetésnek. Ha így van, ha valóban így van, kérdezem önt: csak nem újabb helikoptertúrára gyűjtenek? - már ha érti, államtitkár úr, hogy mire gondolok. *(Németh Szilárd István: Jaaaj!)* Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Én a Magyar Szocialista Párt helyében nem lennék ilyen humoros, mint az interpellációja végén, hiszen *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Humoros? Ez nagyon komoly! - Gógös Zoltán: Ez vérezen komoly!)* a támogatottságuk soha nem látott mélységben van, és ahogy olvasom, hetente csak még csökken; nem is csoda, hiszen önök olyan álláspontot foglaltak el a népszavazással kapcsolatban, ami a saját szavazóikkal ellentétes. *(Gógös Zoltán: Az adóemeléssel beszélt! Meg arról, hogy a miénket nem engedte elfogadni! - Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Hogyha ennyire követelik, akkor térjünk rá a kormány adópolitikájára, a Fidesz-KDNP-kormány adópolitikájára, amelynek egy lényege van: az adóterhelést csökkenteni kell, csökkenteni kell a családok,

a vállalkozások terheit. Elsősorban a jövedelemadók tekintetében kell érezhető csökkenést elérni, míg a forgalmi és fogyasztási adók terén a gazdaság fehéritésével több adóbevételt kell biztosítani a költségvetés számára. Ezt a kormány maximálisan teljesítette; teljesítette, hiszen 2010-ben még a GDP-hez mért adóterhelés 41 százalék volt, ez másfél-két évvel ezelőtti adat szerint már 39 százalék.

Jelentős eredményeket tudunk felmutatni a személyijövedelemadó-terhelés csökkentésében, hiszen azon túl, hogy egykulcsos adórendszer került bevezetésre, ma már 15 százalékos a személyi jövedelemadó mértéke, amely Európában, az Európai Unióban csak egy országban alacsonyabb, mint Magyarországon. Ez 2010-től a növekvő családi adókedvezményekkel együtt mintegy 3600 milliárd forintot hagy az adózók zsebében. De jelentős eredményt értünk el az általános forgalmi adók kulcsának csökkentése terén is, hiszem az alapvető élelmiszereknél 5 százalékos áfakulcsok kerültek, illetve kerülnek bevezetésre, így a sertés húsa, a tojás, a friss tej áfája, de az éttermi vendéglátás is 2017. január 1-jétől kedvezményes kulcs alá kerül. Összességében tehát jelentős adócsökkentést tudott elérni a Fidesz-KDNP-kormány a működésének hat évében.

Ami a jövedékiadó-mérték-emelést illeti, igen, a kormány kezdeményezte a világpiaci árhoz kötött jövedékiadó-mérték változását, azonban szeretném önnek elmondani, hogy a jövedékiadó-mértéket tekintve nemzetközi hasonlításban Magyarország így is megállja a helyét *(Dr. Tóth Bertalan: Jobban is érzik magukat az emberek a benzinkúton!)*, hiszen például Csehországban 18 százalékkal magasabb, Horvátországban 26 százalékkal, Romániában 15 százalékkal, Szlovákiában 38 százalékkal, Szlovéniában pedig 37 százalékkal magasabb még az emelt jövedékiadó-mértékhez viszonyítottan is a jövedéki adó mértéke - tehát a benzin jövedéki adójáról beszélek. Az pedig, hogy a vállalkozókat ez hátrányosan terheli, egyszerűen nem igaz, hiszen ők visszaigényelhetik a gázolaj jövedéki adójának a mértékét. Összességében tehát a kormány elérte a célját *(Dr. Tóth Bertalan: Hogy drágább a benzin!)*: Magyarország adóterhelése jelentősen csökkenne.

Ha megengedi, ebben a 40 másodpercben szeretnék beszélni az önök adópolitikájáról *(Gógös Zoltán: Arra senki nem kíváncsi!)*, hiszen ne felejtsük el, hogy önök nyolc évig kormányoztak *(Dr. Tóth Bertalan: Ti meg hat éve kormányoztok!)*, és nyolc év alatt jelentősen megemelték néhány adó kulcsát, többek között - mondom a legfájóbbat talán a magyar családoknak - önök eltörölték az egy- és kétgyermekesek családi adókedvezményét, vagy jelentősen megemelték az általános forgalmi adónak a mértékét. *(Gógös Zoltán: De adómentes volt a minimálbér!)*

Amikor tehát ön számon kéri *(Dr. Tóth Bertalan: 27 százalék az áfa!)* a jelenlegi kormánytól az adómentékek növelését, akkor úgy gondolom, hogy a kérdése *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, megvizsgálva a baloldali kormányok adópolitikáját, azonnal hiteltelenné válik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom Burány Sándor képviselő úrnak a szót. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ön az elmúlt pár percben gyakorlatilag az egyetlen dolgot csinálta, úgy látom, amihez ért: mellébeszél. (*Moraj a kormánypártok soraiban.*) Én belátom, hogy ez kiválóan megy, de őszintén szólva, örültem volna, ha a rendelkezésére álló néhány percben válaszol arra az egyszerűen feltett kérdésemre, hogy míg a Fidesz ellenzéki 40 dolláros olajár mellett adócsökkentést követelt, most, 50 dolláros olajár mellett miért emeli a jövedéki adót. Erre a kérdésre viszont az elmúlt pár percben egyszerűen képtelen volt válaszolni, államtitkár úr; azért ennél jobb teljesítményre számítottunk még az ön esetében is. (*Derűtség és közbeszólások az MSZP soraiban.*)

Megértem, hogy most, hogy a kormányban szaporodnak a bulibárók, ez sokakat megzavar, szemmel láthatóan az ön felkészítőjét is megzavarta, szeretném, hogyha a jövőben egyenes kérdésekre egyenes választ adna.

(14.10)

Ami pedig a mi kormányzásunkat illeti, akkor a családi pótlékot megemeltük (*Felzúdulás a kormánypártok padsoraiból.*), és adómentes volt a minimálbér (*Az elnök csenget.*), ellentétben az önök mostani kormányzásával. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: A képviselő úr szavaiból azt következtettem ki, hogy nem fogadta el a választ (*Burány Sándor: Jól látja, elnök úr! - Dr. Szakács László: Helyes következtetés!*), mert ő meg erre felejtett el válaszolni. Úgyhogy kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház 108 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Farkas Gergely, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan lehetséges az, hogy 4 év kellett a Kormánynak annak belátására, hogy a Nemzeti Alaptanterv a gyermekek túlterheltségéhez és kizsigereléséhez vezetett?”** címmel. A képviselő úré a szó, parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Noha korábban a kormány 2018-ra ígerte a Nemzeti alaptanterv megváltoztatását, nemrégiben ön, tisztelt Palkovics László államtitkár úr, arról beszélt, hogy az új Nemzeti alaptanterv leghamarabb csak a 2019-es tanévtől léphet majd életbe. Tudjuk, hogy ez egy nagyon komoly feladat, mely alaposságot és körültekintést igényel, mégsem tudjuk elfogadni, hogy újabb egy évig kell a diákoknak a jelenlegi, túlterheltséget eredményező NAT-ból tanulniuk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hogyan lehetséges az, hogy önök csak négy év után jöttek rá arra, hogy a Nemzeti alaptanterv jelenlegi tananyagmennyisége túl nagy terhet ró mind a diákokra, mind a pedagógusokra? Az elmúlt években ugyanis figyelmen kívül hagyták a problémákat, amelyekkel egyébként mindenki tisztában volt. Amíg a Jobbik, számos szakmai szervezet és még maguk a tanárok is évek óta hangsúlyozták az újragondolás szükségességét, addig a kormány tagadta a problémát.

Sokszor elmondtuk, hogy a tananyag feldolgozhatatlan mennyisége és az aránytalanul magas óraszámok következményeként túlterheltség jelentkezik, amely egyaránt érinti a diákokat és a tanárokat is. Székely László, az alapvető jogok biztosa is kiemelte egyik jelentésében, hogy fontosnak tartaná a tanulók leterheltségének átfogó vizsgálatát. Emellett figyelmébe ajánlom a diákszakértők jegyzőkönyveit is, amelyekből szintén kiviláglik a lényeg. A legtöbb panasz arról szól, hogy túlterheltek diákok.

A heti öt testnevelésóra és az egyéb változtatások miatt egyes iskolákban elképesztő órarendek készültek. Egy másodikos kisdíáknál előfordul, hogy egy nap 7 órája van, egy héten pedig 27. Másodikosként 27 óra! De egy 15-16 éves középiskolás akár 40 órát is eltölt hetente az iskolában. Ön szerint ilyen körülmények között lehetséges pluszban az érettségire való felkészülés, a szabadidős, különórás tevékenységek végzése, a sportolás vagy akár az előírt kötelező önkéntes óra teljesítése?

Tisztelt Államtitkár Úr! Egyértelműen az önök felelőssége az, hogy az új NAT miatt éveken keresztül túlterheltek voltak a diákok. Önök nemcsak a Jobbik, de például a Nemzeti Pedagógus Kar elnökének szavait sem hallották meg, miszerint nemcsak a házi feladatok mennyisége okozhat problémát a gyerekeknek, de a kötelező óraszámok is magasak a magyar köznevelésben. Sőt, tovább súlyosbítja a helyzetet, hogy amikor már odáig is eljutottunk, hogy a tanárok többek között a túlterheltség miatt hangot adtak elégedetlenségüknek, önök nem átalították azt hazudni, hogy a tanárok csak azért vannak az utcán, mert fizetésemelést akarnak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor kérnek elnézést a diákoktól, tanároktól, mert önök évekig nem merték bevállalni azt, hogy túlméretezték a Nemzeti alaptantervet? Mikor kérnek bocsánatot azért, mert önöknek fontosabb volt a saját büszkeségük, mint a diákok túlterheltsége? Miért nem képesek tartani a 2018-as céldátumot az új NAT bevezetésére? Ezáltal előidézik azt a helyzetet, hogy újabb egy évig mérhetetlenül sok tananyagot zúdítanak a diákokra. Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Válaszadásra Palkovics László államtitkár úrnak megadom a szót.

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, az ön számára is nyilvánvaló amikor a Nemzeti alaptantervről beszél, a Nemzeti

alaptanterv által meghatározott óraszámok a teljes óraszámnak csak egy bizonyos részét képezik, erre épülnek rá a kerettantervi óraszámok, és erre épülnek rá egyébként az iskola által meghatározott helyi tantervből származó óraszámok. Ezek így együtt adják azt a terhelést, amiről valóban beszélt.

Az, hogy a kormány ezt nem tudta, azt hiszem, az elmúlt 9 hónap munkája pont azt bizonyítja, és az szerepelt első helyen a köznevelési kerekasztal feladatai között, hogy hogyan tudunk ezen változtatni. Az ezen való változtatáshoz nem elég a kormány szándéka, nem elég a Nemzeti alaptanterv átalakítása, hanem valóban az iskolákkal, a tanárokkal és a szülőkkel konszenzusra van szükség, hogy ezt valóban át tudjuk alakítani.

A 2019-es új Nemzeti alaptantervre vonatkozó megjegyzése, ez abból adódik, hogy létrejött az a munkacsoport, amely a Nemzeti alaptanterv átdolgozásával foglalkozik. Ebben szakemberek ülnek, és a szakembereknek az a véleménye, hogy ezt a munkát nem lehet ilyen rövid időn belül elvégezni. A kormány ezért mondta azt, hogy a szakemberek véleményére szeretnénk hallgatni, és hagyjunk erre annyi időt, hogy valóban egy olyan alaptanterv jöjjön létre, ami kiküszöböli részben az ön által is említett magas óraterhelést, illetve kiküszöböli azokat a hiányosságokat, amelyeket együtt azonosítottunk. Tehát azt gondolom, itt a kapkodás senkinek nem áll érdekében, hiszen ha ez történne, az önök részéről az fog felmerülni majd, hogy miért kapkodtunk az adott ügygel. Azt hiszem, a szakemberek véleményét nagyon fontos figyelembe venni, ők a szakértők.

Ami a diákok terhelését, a terhelésük csökkentését illeti, ez év szeptemberétől, nyilván ön ezt pontosan tudja, létrejött egy olyan rendszer, amelyben a rendszer szereplői, a pedagógusok, akik a legavatottabbak arra nézve, hogy milyen módon terhelődnek túl a diákjaik, szabadon dönthetnek arról, hogy az adott tananyagból mit súlyoznak, mit hagynak el, milyen formában veszik figyelembe azt, hogy a tanuló csoportjuk, az osztályuk milyen mértékben halad előre. Ennek megteremtettük feltételeit. Az oktatás-fejlesztési kutatóintézet gyakorlatilag minden tanterv minden tananyagára kidolgozott egy úgynevezett flexibilis tanmenetet, amiről a pedagógus szabadon dönthet, hogy vállalja-e, és egyébként pedig ennek megfelelően alakítja ki a saját oktatási rendszerét. Azt hiszem, ez lehetőséget teremt arra, hogy a tanárok ilyen értelmű szabadsága mindenképpen növekedjen. Ez ahhoz fog vezetni, hogy csökkenni fog a gyerekek terhelése.

Egy specifikus dolog az 1., 2. osztályban a 27 óra, amit ön említett. Ez nem a NAT, ez a teljes, az előbb említett három részből összetevődő óraszámot jelenti. Az 1. és 2. osztályban a pedagógusok számára lehetővé tettük azt, hogy az órán az elsajátított tananyagmennyiség ne a 45 perces kimérete legyen, hanem csak 30 perc. Bízunk a tanárokkal, a tanítókkal, hogy ha látják, milyen módon terhelődik a csoportjuk, akkor azt mondhatják 30 perc után, hogy mással foglalkoznak, és máshogy próbálják a nevelési célt elérni.

Azt gondolom, ezekkel az intézkedésekkel az elkövetkező időszakban a tanárok döntése alapján lehetőség teremtődött arra, hogy valóban az óraterhelés lényegesen csökkenjen. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Visszaadom a szót a képviselő úrnak viszonzásra. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Rendkívül hálátlan az ön helyzete, mert önnek kell felelősséget vállalni egy olyan dologért, amely még abban az időszakban következett, amikor még nem ön volt az államtitkár. Ennek ellenére önnek azzal kellett volna - nem miattam, hanem az érintett diákok és tanárok miatt - kezdeni a választ, hogy elnézést kérnek azért, mert négy éven keresztül nem törődtek ezzel a problémával, nem hallgatták meg nemcsak a Jobbiknak, hanem a szakmai szervezeteknek, a tanároknak, a diák-érdekképviseleti szervezetnek a hangját és nem léptek időben ezzel a problémával.

Ön azt mondta, hogy az elmúlt 9 hónapban; igen, az elmúlt 9 hónapban már annyira leégett a ház, annyira nagy volt a probléma, hogy már önök is foglalkoztak vele, de ez a probléma 2013-tól folyamatosan fennáll, mi is számtalanszor hangoztattuk a parlamentben. Egyébként is önöknek ötévente felül kellett volna vizsgálni a NAT-ot. Ha időben elkezdtek volna az erre való felkészülést, akkor most nem mondhatná, hogy nincs elég idő ennek megtételére, és az önök hibázása miatt újabb egy évig lesznek leterheltek a diákok, újabb egy évig nem lesz idejük olyan tevékenységre, ami egy fiatal életében elengedhetlen lenne.

Nem tudom elfogadni a választ, tisztelt államtitkár úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 110 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül államtitkár úr választát elfogadta.

Mielőtt Schmuck Erzsébet asszonynak megadom a szót, aki a következő interpellációt fogja elmondani, engedjék meg, hogy itt ragadjam meg az alkalmat arra, hogy megkövessem a tisztelt Házat. A múlt héten nem adtam meg a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak. A miniszterelnök úr napirend előtti felszólalására a válasz lehetőségét nem adtam meg személyesen számára, arra való jogos hivatkozással, hogy nem választották meg az LMP frakcióvezető-helyettesévé. Tehát nem követtem el hibát. Ellenben Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszony az utána következő házbizottsági ülésen sérelmezte, hogy nem voltam következetes, mert korábban emlékeztetük szerint egy alkalommal Soltész Miklós képviselő úrnak viszont megadtam hasonló körülmények között a szót, dacára annak, hogy akkor szintén nem volt a KDNP helyettes frakcióvezetője. Utánanéztünk, és a képviselő asszonynak igaza van

tényszerűen, ez 2015. szeptember 21-én történt meg, szintén egy miniszterelnöki napirend előtti felszólalás vitájában.

(14.20)

Tehát ezért az utóbbiért, hogy akkor sem nekem, sem pedig a munkatársaimnak nem tűnt fel, hogy Soltész Miklósnak nem adhatnék szót, ezért a hibáért utólag elnézést kérek önöktől, igyekszünk a jövőben az egyenlő mércét alkalmazni. Ebben az esetben sem volt szándékos a hiba, hanem egy tévedés eredménye volt, amiért még egyszer kiemelten az LMP frakciójától is elnézést kérek. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

Most megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, aki interpellációt nyújtott be Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter felé: **„Miért teszi tönkre a kormány pont azokat, akiket támogatni akar?”** címmel. Képviselő asszonyé a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Talán miniszter úr is biztosan tudja, hogy nehéz idők járnak mostanság azokra, akik szeretnének társadalmi célú tevékenységeikhez uniós forrásokat találni. A problémák már a pályázati feltételeknél kezdődnek. Az EFOP 1.2.2.15. ifjúsági programok támogatása kiírásnál előírták, hogy a szervezetnek két egymást követő évben nem lehet negatív a mérlege. Ezt számos szervezet éppen az előző finanszírozási ciklus késedelmes kifizetései miatt nem tudta teljesíteni, vagyis kizárták őket a pályázatból. Elképesztő, amikor a hivatal saját hibája miatt bünteti a pályázókat.

A következő probléma a határidők módosítása. A KEHOP 5.4.1. szemléletformálási programoknál a beadási határidőt négyszer módosították, mindig a beadás előtt 2-4 nappal, végül ötödszörré a forrásokat is szűkítették. Mindez lehetetlenné tette a pályázók munkájának tervezhetőségét. Talán nem meglepő, ha a célcsoportnak az jut eszébe: ezek szórakoznak velünk.

A tartalmi módosítások is gyakoriak. A TOP 1.2.1.15. társadalmi és környezeti szempontból fenntartható turizmusfejlesztés pályázatot is négyszer módosították másfél hónap alatt, két alkalommal harmincnál is több ponton. Az utolsó módosítás egy nappal a beadási határidő előtt volt. De hasonlóképpen járt az EFOP 1.2.1.15. kódszámú, védőháló a családokért kiírás is, és még számos példát említhetnék.

Sajnos, a változtatásoknak nincs korlátja. A pályázat kiírója ez ügyben teljhatalommal rendelkezik, hiszen kormányrendelet biztosítja a változtatás jogát, vagyis jogszabály garantálja a szabálytalanságot. Ezután következik a pályázat elbírálása, amit szinte korlátlanul ki lehet tolni. Miközben a pályázók részéről minden kis hibát, percnyi csúszást keményen megtorolnak, a hivatal hibáinak, csúszásainak, kárt okozó magatartásának semmi következménye.

A kicsi pályázóknak nincsenek erőforrásaik a tömértelen adminisztráció ellátására és a pluszközzel viselésére. Sokszor nekik többet kellene ál-

dozni egy-egy bizonytalan kimenetelű pályázatra, mint amennyi forrást remélhetnek attól. Pedig munkájuk, küldetésük függhet ettől.

Mindebben nem a kiírók, a pályázató munkatársak a hibásak, a kormányzat az, amelyik nem csökkenti a bonyolultságot, és nem biztosít egyenletesen kiszámítható forrásokat, nem tartja be a saját határidejét, vállalásait. Tiszta Augiász istállója! Kárt okoz a pályázóknak, akár tönkre is téve őket. Ez a felelőtlen tevékenység, miniszter úr, nem folyhat így tovább. Ha nem tudják az állandó változtatásokat megszüntetni, álljanak legalább jót az általuk okozott károkért! Várom megtsztelő választát.

ELNÖK: Megadom miniszter úrnak a szót a válaszára. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a kérdését tisztelt képviselőtársamnak. Azzal kezdem, hogy a fölvetett problémák és nehézségek megvitatására, remélem, alkalmat találunk, amikor a korábbi vitanaphoz hasonlóan - ígéretünkhöz híven - most is vitanapot kezdeményezünk a kormány nevében a 2014-20 között felhasználható európai uniós források sorsát, illetve a felhasználás rendjét illetően.

Az LMP-frakció fölvetésére én egy negyedéves jelentést készítettem, amit minden parlamenti képviselőtársamnak szándékaim szerint eljuttattam, amelyben részletesen beszámolunk a pénzügyi helyzetről és a kötelezettségvállalások állásáról. Szeretném jelenteni először is az Országgyűlésnek, hogy Magyarország számára 2014 és '20 között 8900 milliárd forint áll rendelkezésre; egy év alatt a korábbi három és fél éves 60 százalékkal szemben - tehát korábban három és fél év alatt 60 százaléknyi pályázatot írtunk ki - kiírtuk a 8900 milliárd forintnak a 71 százalékát pályázatra, a 8900 milliárd forint 71 százaléka hozzáférhető, sőt 3500 milliárd forintos kötelezettségvállalás is történt. 2017. március végéig a teljes keret hozzáférhető minden magyar pályázó számára.

Korábban hosszú évekig húzódott a pályázatok kiírása, szégyenszemre Magyarország még 2015 decemberében is írt ki pályázatokat, a 2007-es pályázati ciklus megnyitása után majdnem tíz esztendővel. Ez még egyszer nem fordulhat elő, ezért a kormánynak és az Országgyűlésnek közös célja, hogy minél hamarabb a fejlesztési kereteket megnyissa. Tehát először is van egy időnyomás arra, hogy minél hamarabb hozzáférhetővé váljon a pénz, mindannyiunknak ez az érdeke.

Ugye, Európában nagy vita zajlik a kohéziós pénzek sorsáról, minél lassabban és minél nehezebben hívjuk le ezeket a pénzeket, annál nagyobb veszélyben vannak azok részéről, akik nettó befizetőként számon kérik ezeknek a pénzeknek a felhasználását, és megpróbálják bebizonyítani, hogy ezeknek a közös pénzügyi alapoknak nincs értelme és szüksége. Tehát a kormány az Európai Bizottságtól folyamatosan nyomás alatt van a gyors kiírás érdekében. Ma a

V4-ek közül az elsők között vagyunk, 20 százalékkal több pénzt írtunk ki, mint amennyit a mögöttünk járó Csehország.

Változtattunk azon is, hogy hogyan kerüljön összeállításra a pályázati fölhívás. Én megértem, akceptálom, és az észrevételek nagy részét el is tudom fogadni, amit képviselőtársam mond, de szeretném fölhívni arra a figyelmét, hogy külön gondot fordítunk arra, hogy a pályázati fölhívások előtt széles körű társadalmi egyeztetés legyen, sőt 30 napon keresztül a pályázat megjelenése után mindenki megnézheti a pályázatot, és hozzá is férhet ehhez. Kiiktattuk a pályázati írókat ebből a rendszerből, nincs semmi olyan pluszelőny, amit egy pályázati író biztosítani tud, legyen szó akár civil szervezetről, önkormányzatról vagy gazdasági vállalkozásról.

Szeretném fölhívni arra is a figyelmét, hogy megszüntettük a korábban átláthatatlan pályázattertelési rendszert, ma egy teljesen transzparens pályázattertelési rendszer van, 2300 állami tisztviselő értékeli a pályázatokat olyan kiválasztási rendszerben, amely teljesen követhető, és felelősség vállalására van lehetőség a pályázatok elbírálása és értékelése alapján.

Ezeket azért mondtam el, képviselőtársam, mert szeretném, ha érzékelné, hogy a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy minél hamarabb megnyissa a forrásokat, minél nagyobb társadalmi konszenzus legyen a pályázati kiírások tartalmát illetően. És igen, utána is módosítunk még, mert azt szeretnénk, hogyha nem ragadnának benn pénzek az utolsó időszakra, nem lennének fölhasználatlanul források, hanem minél hamarabb jussanak el a civilekhez, az önkormányzatokhoz és a vállalkozásokhoz is azok a források, amelyek Magyarország számára megvannak nyitva. Ezért van negyedéves egyeztetési mechanizmus az ipari és kereskedelmi kamarával; ezért vannak társadalmi egyeztető bizottságok a pályázati felhívások előtt; ezért van folyamatos konzultáció az önkormányzati szövetségekkel, például a területi operatív program pályázati kiírásait illetően.

Ezek után is lesznek módosítások, még a pályázat megjelenése után is, mert az a célunk, hogy minden pénz eljusson a kedvezményezettekhez, az Európai Unió által diktált bürokratikus feltételek ellenére is. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem frakcióvezető asszonyt, elfogadja-e a miniszter úr válaszát.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem, nem tudom elfogadni miniszter úr válaszát. Valószínűleg miniszter úr nem elég jól figyelt arra, amit mondtam: a kisebb szervezeteknek nem az a fő problémája, hogy nincsenek kinyitva a pályázatok, hanem az a probléma, hogy napról napra mindenféle vonatkozásban változtatják, kiszámíthatatlanná teszik, gyakorlatilag a kisebb szervezeteket kizárják ebből a lehetőségéből.

Én azt tudom mondani miniszter úrnak, azt tapasztaltam meg, hogy a rendszerváltás után a magyarországi környezet-, természetvédő zöldmozga-

lom európai szinten is a lehető legjobban szervezett és legjobban működő mozgalom volt, mára gyakorlatilag ez a mozgalom bedőlt, köszönhetően annak, hogy nincsenek hazai források, és igazából nincs lehetőségük arra, hogy európai uniós forrásokhoz hozzájussanak.

És az nem válasz arra, amit a miniszter úr mondott, hogy minden pénzt ki akarnak nyomni. Ha ez valóban így történik és nem megfelelően előkészítetten, akkor nemcsak a kicsik, de a nagyok sem fognak hozzáférti. Köszönöm.

ELNÖK: Képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadják-e miniszter úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 111 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kucsák László, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A Sport Legyen a Tied!”** címmel. Képviselő úré a szó.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Emlekezetes, hogy Gyurcsány Ferenc miniszterelnöki ténykedése során első döntéseinek egyikével megszüntette az első Orbán-kormány által létrehozott, majd később Gyurcsány Ferenc által miniszterként - Mesterházy Attila és Szilvássy György közreműködésével - irányított és lezüllesztett sportminisztériumot. Mindezt megtehetette, hiszen vállalatbirodalma addigra szépen gyarapodott, már nem volt szüksége a sporttárcára, hiszen például az akkori hírek szerint még sportminiszterként intézte az őszi kormány-üldülő egy részének megszerzését, amit később az állammal béreltetett vissza.

(14.30)

Nem szabad megfeleledkeznünk a csillebérci úttörőtábor lenyúlásáról sem, ami talán a rendszerváltás egyik legpiszkosabb ügye volt, és amivel nemcsak a magyar államot károsították meg az egykori MSZP-s vagy MSZP-közeli személyek, hanem a táborozni, kikapcsolódni vágyó magyar gyermekeket is.

A fenti politikával szemben a Fidesz-KDNP mindig nagy hangsúlyt fektet a gyermekek és a felnőttek sportolására. A fiatalok sportolását „A sport legyen a tied!” program is segíti. Az Emberi Erőforrások Minisztériumának sportért felelős államtitkársága a nemzeti sportfejlesztési koncepció részeként 2015 januárjában elindította „A sport legyen a tied!” programot. A Magyar Diáksport Szövetség koordinálásával útnak induló program első évében az egyes látvány-csapatsportok, valamint az úgynevezett kiemelt sportágak képviselői közül tíz országos sportági szakszövetség működött közre.

A 2016. évben további három sportági szövetség került be a programba. Újonnan bekerült az úszás, a kajak-kenu és a karate. A program fő célkitűzése, hogy országszerte segítse a sport beépülését a gyermekek mindennapjaiba, elősegítve ezzel a közremű-

ködő sportági szövetségek utánpótlásbázisának növekedését. A program továbbá a köznevelési intézmények sporteszközállományának fejlesztésével támogatja az iskolai testmozgást, amelyek átadása során a legtöbb esetben a helyi egyesületek sportági bemutatóival igyekeznek a gyerekek figyelmét felkelteni sportolási lehetőségeikre.

A program további célkitűzése, hogy a részt vevő sportágakban igazolt sportolók száma elérje az 500 ezer főt Magyarországon. Ennek a testmozgással kapcsolatos programnak a legfőbb célja az, hogy a gyermekek minél több sportágat ismerjenek meg és próbáljanak ki, valamint hogy kapcsolatba kerüljenek a lakóhelyük közelében működő egyesületekkel, így bővítve a hazai sportágak utánpótlásbázisát.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Figyelemmel a fentiekre, illetve az elhangzottakra kérdezem, milyen eredményei vannak „A sport legyen a tied!” programnak. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Sávolt-Szabó Tünde államtitkár asszonynak. Parancsoljon!

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! 2010-ben a polgári magyar kormány a népegészségügy méltatlan helyzetével szembesült, hiszen a sportolási szokásokat nézve az Európai Unióban sereghajtók voltunk, mivel a népesség mindössze 5 százaléka sportolt csak rendszeresen, a tanköteles korú fiatalok mintegy 75 százaléka kizárólag a testnevelésórák keretében végzett bármilyen sportjellegű tevékenységet, emellett a sport intézményrendszere folyamatosan lepusztult, és az állami támogatás mértéke soha nem látott mélységekbe esett vissza.

Ez a helyzet azonnali beavatkozást és egyúttal hosszú távra előremutató cselekvést igényelt. Az első lépések közé tartozott az iskolai mindennapos testnevelés bevezetése. Tavaly szeptembertől már több mint 1 millió 100 ezer gyermek sportol rendszeresen a mindennapos mozgás keretében. Ezt követően múlt év januárjában indítottuk el a Magyar Diák-sport Szövetség közreműködésével „A sport legyen a tied!” programot, ahol a sportágak köznevelési intézményekben történő bemutatásával segítjük elő a gyermekek sportágválasztását, és a sporteszközállomány fejlesztésével hozzájárulunk az iskoláskorú gyermekek sporttevékenységéhez is.

A program három pillérré épül. Az első pillér részeként sportági bemutatókat szervezünk országszerte a sportági szakszövetségek és a helyi egyesületek közreműködésével, amelyeken eddig közel 15 ezer gyermek vett részt. A második pillért a „sport megy a diákokhoz” jelszóval szervezzük, ahol az iskolákban sportági bemutatókat tartanak a szakemberek. Az előző tanévben 230 intézményben volt ilyen bemutató, és közel 70 ezer gyermekhez tudtunk eljutni. A program harmadik pillérét a sporteszközök köznevelési intézményekben történő kihelyezése adja a sport-

ági szakszövetségek és az iskolák együttműködése alapján. A program sikere egyértelmű, ezért idén már a korábbi tíz sportághoz, ahogy hallhattuk is, három további sportág csatlakozott, hogy minél szélesebb körben tudjuk segíteni a gyermekek sportolását a szükséges eszközcsomagokon keresztül.

Az idei tanévnyitó eseményét Budapesten, a MOM Sportközpontban tartottuk, ahol több ezer gyermek tudott még részt venni és sikeresen hozzájárulni az eredményekhez. Példaképekké váltak azok a sportolók, akik csatlakoztak ehhez az eseményhez, velük még közelebb vihetjük a gyermekekhez a sport szeretetét. Még ebben az évben további hét rendezvény kerül és került megrendezésre, amelyekre további hatezer gyermeket várunk. Idáig összesen 989 köznevelési intézmény kapott eszközcsomagokat, amelyből az állami fenntartású iskolák száma 771, az egyéb fenntartású intézmények száma pedig 218. Az elmúlt években elindított programmal segítjük azokat a célkitűzéseket is, amelyeket a képviselő úrtól is hallhattunk, hogy 500 ezer sportoló legyen regisztrálva Magyarországon.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma „A sport legyen a tied!” program támogatására a múlt évben és az idei évben 725 millió forintot biztosított. A programot jövőre is folytatjuk és támogatjuk, hiszen célunk, hogy a gyermekek minél több sportágat ismerjenek meg és próbáljanak ki, ezzel is a rendszeresen sportoló fiatalok számát növelik, és egyben bővítjük a sportágak utánpótlásbázisát. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszadásra megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak.

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Köszönöm az elmondottakat, a magam részéről csak megerősíteni tudom. Elhangzott, hogy a három pillér kapcsán 15 ezer, 70 ezer és a nagyrendezvényen több ezer gyermek vett részt, ez közelít a 100 ezer főhöz, ami már önmagában is imponáló. Nálunk, a választókerületben, a XVIII. kerületben is került sor ilyen alkalomra, eszközfelkészítés kapcsán volt egy nagyszerű rendezvény, ahol magunk is kipróbálhattunk néhány sportágat. Úgyhogy csak arra tudom bízni, ösztönözni a kormányt, hogy ezt a programot is folytassa, mert nagyon jó, nagyon hasznos, szeretik a gyerekek, szeretik a fiatalok, és tudjuk, hogy ők jövőnk zálogai, tehát mindenképpen oda kell figyelniük erre az ügyre. Érzékelhető, hogy ez mennyire más szemléletmód, mint ami annak idején a Gyurcsány-Bajnai-korszakban volt.

További sok sikert kívánok ezekhez a célokhoz, ezek megvalósításához. Mindannyiunk érdekében a választ tisztelettel elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Varga László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mi a valóság a meg-**

ígért fejlesztésekkel kapcsolatban?” címmel. A képviselő úré a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A „Modern városok” programot még 2015-ben indították el, az elmúlt másfél évben ennek kapcsán és ezzel párhuzamosan is számos beruházásról, ezt kiegészítő fejlesztésről számoltak be, tettek ígéreteket. Húsz településen jártak eddig, az ígérek mellett azonban nagyon keveset látni, a program kapcsán nagyon nagy a csend. Sok hasonlóság volt itt a programok között, tehát nyilván az adott település polgármesterével együtt írt alá a miniszterelnök úr egy megállapodást, adott esetben új ipari parkokról, azok bővítéséről, uszoda, sportcsarnok építéséről, illetve a gyorsforgalmi úthálózat fejlesztéséről is hangzottak el ígérek.

Minden jel arra utal, hogy vagy nem gondolta át rendesen a kormány ezt az ígéretcsomagot, vagy nem akarja megvalósítani egész egyszerűen ennek egy részét. A július 29-ei Magyar Közlönyben egészen konkrétan több tervezett beruházás leállításáról is döntöttek, illetve arról is, hogy a beruházásokból, amit csak lehet, európai uniós forrásokból kell megvalósítani.

A múlt héten az azóta megszüntetett Népszabadság egy cikkéből derült ki az egyébként, hogy mintegy 9 milliárd forintnyi európai uniós fejlesztési pénz felfüggesztését is kilátásba helyezte egy levelében az Európai Bizottság; nyilván az európai uniós pályázatok kapcsán meglévő visszaélések miatt ezeknek a megszüntetése tehát kulcskérdés. Jó volna végre, ha valódi fejlesztésekre fordítanák a pénzeket, nem feltétlen a klientúra kiszolgálására tehát.

A forráshiány miatt számos fejlesztés tehát elmaradással fenyeget. Így van ez Miskolcon és a választókerületemben, ahol az egyébként ígért intermodális csomópontot egészítené ki helyben az Y-híd megépítése és a 3. számú főút nyomvonalának áthelyezése, így a belváros tehermentesítése. Lehet azt mondani, hogy az intermodális csomópont jótékony hatásait nagyon csökkenti, ha ez a másik két fejlesztés nem valósul meg. Úgy is fogalmaznék, hogy akár óriási gigadugókat is okozhat ez a csúcsidőszakokban a leendő intermodális csomópont környékén, ha nem valósulnak meg ezek a fejlesztések. Tehát nagy szüksége volna Miskolcnak ezekre a fejlesztésekre, de minden megyei jogú városnak azokra, amiket önök megígértek.

A kérdés tehát az, hogy mely beruházások maradnak el, melyek fognak késve megvalósulni a „Modern városok” program keretében ígértek közül.

(14.40)

Kérdezném, államtitkár úr, mi lesz valójában Miskolcon az Y-híd építésével, és mi lesz a 3-as számú főút nyomvonalának áthelyezésével. Megvalósulhat-e ez az elképzelés, és ha igen, mikor? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Magyarország Kormánya 2014 augusztusában eldöntötte, hogy melyek lesznek a közlekedésfejlesztés irányai, és ezek között kiemelten szerepeltette a megyei jogú városok és a megyeszékhelyek fejlesztését is. Ezek között nyilván ott van Miskolc városa is, amellyel a megállapodás szerint nagyon komoly beruházásokat tud a magyar kormány együttesen végrehajtani. Ezek között szerepel egy másik fontos terület, a gyorsforgalmi kapcsolatok építésén kívül, amit említett, az intermodális központok létrehozása is.

A koncepcióban, amely 2014 augusztusában született, világossá tette a magyar kormány, hogy a közösségi közlekedés térnyerése tovább kell hogy erősödjön, legalábbis meg kell őrizni az arányát a közlekedés területén. Ezért fontosak az ilyen intermodális központok, és itt, Miskolcon is az 1147-es kormányhatározatban világosan benne van, hogy 7,5 milliárd forint van garantálva a központ létrehozása tekintetében. Ami viszont fontos, hogy azóta is vizsgáljuk azt a kapcsolódó beruházásort, amely szükséges ahhoz, hogy a Kandó téri intermodális központ megépítésre kerüljön.

Valóban így van, az Y-híd megépítése és a 3-as számú főút áthelyezése összekapcsolódó beruházás az intermodális központtal. Benne van még többek között a Szinva-patak medrének a rendezése vagy a Szinva-parti tereprendezés, térrendezés, de benne van a vasútállomás felújítása is többek között. S valóban így van, elég komoly költségkihatása lenne ennek a két beruházásnak.

Most azt vizsgálja már huzamosabb időn keresztül mind Miskolc városa, mind pedig az állami beruházó cég, illetve a mi főosztályaink, hogy milyen módon tudja a magyarok kormánya a forrásokat hozzátenni. Nagyjából 12,5 milliárd forintba van tervezve a 3-as számú főút áthelyezése, körülbelül 4,5 milliárd forint az Y-híd megépítése, 7,5 milliárd forint van az ÉFK-ban biztosítva az intermodális központhoz, ez 24 milliárd forint. Tehát mindenképpen fontos ezekhez a forrást összerakni, összeállítani, és nem egyszerű történet.

Az a helyzet, hogy Magyarországon most fogadta el a kormány azt a 2463 milliárd forintos csomagot, amely segítségével Magyarországon komoly beruházások valósulnak meg közútfejlesztés területén. Két évig sikerült előkészítenünk, két év kellett hozzá, hogy ezek a beruházások előkészüljenek. Hozzá lehet kezdeni valamennyinek a végrehajtásához. Ebben az évben számos el is fog indulni már, sőt már elindult. És ami biztos, hogy a 2763 milliárd forintból 1249 milliárd forint hazai forrásból kerül biztosításra. Ez óriási összeg. 2022-ig vállalta a magyar kormány az 1249 milliárd forint biztosítását. Ehhez még hozzákapcsolódnak azok a beruházások, amelyek majd a kötött pályán lesznek végrehajtva, illetve az intermodális központokban. Most öt ilyen egyértelmű beruházás van nevesítve, amelyet már tudunk, hogy

meg kell valósítani, és persze ott van mellette még a debreceni hatodikként meg a kelenföldi, amelynek a kivitelezése folyamatban van. Tehát mind hatalmas forrásigénnyel rendelkezik, de a magyar kormány-
nak eltökélt szándéka, hogy Miskolc városvezetésével egyeztetve megvalósítsa a beruházást.

Több alkalommal tárgyaltam én személy szerint is Kriza Ákos polgármester úrral, a stábjával, átvettük az anyagokat tőlük, átvettük az előkészítés összes dokumentumát, igyekszünk a legjobb megoldást megtalálni. Lényeg, hogy forrás kell hozzá, és ebben a kormány már döntött. A forrásokat fogja biztosítani a megvalósításhoz, az ütemezéssel kapcsolatban viszont nyilvánvalóan vannak még kérdőjelek. Az biztos, hogy Magyarországon valamennyi közműfejlesztési, vasútfejlesztési beruházás, amelyet a kormány eldöntött, meg fog valósulni. Törekednünk kell arra, hogy úgy ütemezzük, ahogy a költségvetésünk teherbíró képessége megengedi, és természetesen a legfontosabb, hogy minden uniós forrást csontig lehívjunk. Az imént mondta Lázár miniszter úr is, hogy minden forintot, fillért, centet le kell hívni annak érdekében, hogy a közlekedésfejlesztés is azon a területen, amit mi megcéloztunk, sikeres legyen. Tehát Magyarországon egyértelmű: minden beruházást megvalósítunk, ütemezni fogjuk a miskolcit is. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e államtitkár úr válaszát.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Először is, államtitkár úr, az első kérdésemre a választást azért megkerülte. Remélem, hogy nem azért, mert nem volt elég négy perc arra, hogy felsorolja azokat a beruházásokat, amelyek elmaradnak vagy késnek. Ezért már nyilvánvalóan nem tudom elfogadni a választát.

Azonban a miskolci érintettségű ügyekre azt tudom mondani, hogy az Y-hidat is és a 3-as elkerülő szakaszt is már 2014 előtt ígérték a fideszesek Miskolcon. Volt olyan, aki azt mondta, hogy már a '14-es választásokra elkészül. A nyomát se látni! Tehát ezt nem lehet elfogadni. 2022-ig a fejlesztések között nem látni. Meg kell hogy változtassa az álláspontját ebben a kormány. A „Modern városok” programból pedig más fejlesztésekkel is gond van. Ön személyesen is azt mondta, hogy '18 tavaszára az M30-as eléri az országhatárt. Ebből egyelőre 1,7 kilométer néz ki, tehát ez nem elfogadható.

Azt tudom önnek mondani, hogy nagyon remélem, hogy megvalósulnak ezek a beruházások, de az, ami látszik, az, ami múlt héten az azóta felháborító módon megszüntetett Népszabadság írásából kiderül, arra nem válaszoltak. Tehát mi van a forrásokkal? Nem tudom elfogadni a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: A képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 107 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Pintér Tamás, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért vérezteti ki a kormány a szakképzést Magyarországon?”** címmel. A képviselő úr a szó. Parancsoljon!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egyre aggasztóbb jövőképet mutat a szakképzések folyamatos leépítése és a szakmunkások hiánya Magyarországon. Az idei évben 55 ezer hely maradt üresen az állami szakképzésben, a szakközépiskolákban csak a helyek 39 százalékát sikerült betölteni. Nemcsak hogy rendkívül kevés a szakközépiskolákba jelentkező diákok száma, de nem biztosított a megfelelő számú, megfelelő minőségű gyakorlati képzőhely sem. Azon kívül, hogy a szakképzésbe felkerülő diákok elavult technológiával rendelkező iskolákba kerülnek, a gond már egészen az általános iskolában kezdődik, hiszen a legújabb kimutatások szerint az ott végző diákoknak problémát jelent az írás és az olvasás megfelelő elsajátítása is.

Folytatva a problémák sorát, a szakképzés keret-
terveivel későn jelentek meg, így nem volt kellő idő a megismerésére, kidolgozására. A szakközépiskolákban csupán heti hat tanóra jut mindarra, ami nem testnevelés vagy szakma, és a szaktudományokban is kevesebb lett a közismereti óraszám. Ez azt eredményezi, hogy a szakképzésben részt vevő gyermekeket megfosztják a továbbtanulás lehetőségétől, elveszik tőlük az önképzés és az átképzés perspektíváját, ezáltal nem sajátíthatják el a gazdaság változásaihoz való alkalmazkodás képességét.

Napjainkban lassan elviselhetetlen mértékeket ölt a szakmunkáshiány hazánkban. Vannak olyan szakterületek, ahol a munkáltatók alig vagy egyáltalán nem találnak megfelelő szakembereket. A legkevésbé népszerűbb szakmacsoportok listája szinte teljesen összezsugorult a jelenlegi hiányszakmák névsorával. Ez pedig arra bizonyíték, hogy az érintett szakmaterületeken nem sikerült érdemi megoldást találni a szakmunkáshiányra, és a probléma egyre égetőbb. Ez a folyamat hosszú, de már rövid távon is káros a magyar gazdaságra nézve.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A következő kérdéseimre várom megtisztelő válaszát. Mivel kívánja motiválni a kormány a diákokat a hiányszakmákba való jelentkezésre, továbbá miért külföldről hoznának szakembereket a hiányszakmákba, miközben itthon egyre kevesebben jelentkeznek a szakközépiskolákba? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány elkötelezett egy olyan, a gazdaság

igényeire alapozó szakképzési rendszer kialakítása mellett, amely a szakképzési tanulmányok befejezését követően széles körű munkalehetőséget, és mellette megélhetést is biztosít a szakképzett munkásoknak.

Még mielőtt kérdéseire és felvetéseire reagálnék és válaszolnék, szeretném leszögezni, hogy a nem végleges beiskolázási adatok cáfolják azt, amit ön elmondott, mert összességében körülbelül 70 százalékra telítődött fel a szakképzés a kapacitások arányait figyelembe véve. Természetesen ebbe bele kell érteni azt is, hogy azok az intézkedések, amelyek a szakképzésbe való bevonását segítik a fiataloknak vagy éppen már a második szakmát is elsajátítani akaró, szakképzettséggel rendelkező embereknek, segítik a szakképzési intézményekbe való beiratkozásukat; és a második szakképzés ingyenes lesz, és megemeltük az első szakképzési szakma megszerzésének lehetőségét 21-ről 25 évre. Ez azt jelenti, hogy egyre többen tudnak a szakképzésben részt venni, valamint a technikus képzést is korszerűsítettük.

(14.50)

Ezen túl az ösztöndíjrendszer is jelentős mértékben megújult. S ez mindjárt a kérdésre választ is ad, hogy olyan jelentős mértékben bővítettük a hiányszakmákban az ösztöndíj megszerzésének, hozzájutásának a lehetőségét, ami reményeink szerint a következő időszakban jelentős létszámban fogja vonzani a diákokat a szakképző intézményekbe. Ez azt jelenti, hogy az idei tanévtől bevezetett új Szabóky Adolf szakképzési ösztöndíjrendszer már jelentősen több, megyéknént 20-20 hiányszakmában nyújt támogatást. Hangsúlyozom, megyéknént fogják tehát meghatározni azt az húsz hiány-szakképesítést, amely biztosítja a hiány-szakképesítés területén tanuló diákoknak az ösztöndíjat, amelynek mértéke az érettségire épülő hiány-szakképesítések esetén akár az 50 ezer forint/hó ösztöndíjat is elérheti. Így a következő években várhatóan 30-35 ezerre emelkedhet a szakképzési ösztöndíjjal támogatott tanulók száma. Ennek eredményeképpen reméljük, hogy az az 5 százalékos, pontosabban 5 százalékos alatti munkanélküliségi mutató, ami jelen pillanatban érvényes, a későbbiekben tovább fog csökkenni.

Azt mondta, hogy a közismereti tárgyak vagy éppen a természettudományos tárgyak képzése alacsony, és ez nehezíti a továbbtanulás lehetőségét a szakképzésben tanulók számára. Szeretném felhívni a figyelmét, az átalakítás során pontosan figyeltünk arra, hogy ne egy zsákutca legyen azon fiatalok számára a szakképző intézményben való tanulás, akik ide jelentkeznek, ugyanis mindegyik intézménytípusból biztosított a továbbtanulás lehetősége. Azt ugyanis elfelejtettem mondani, hogy a szakgimnáziumokban az érettségi tantárgyakat teljes óraszám-ban tanulják a diákok, a szakképző iskolában viszont, miután megszerezte a szakmunkás-bizonyítványát hároméves tanulmány során, ahol természetesen döntően elsősorban a szakmát, illetve a szakmához kapcsolódó ismereteket tanítják meg neki, tovább

tanulhat, és két év továbbtanulás esetén érettségit is szerezhet, ami ugyancsak biztosítja neki a magasabb iskolatípusban való tanulás lehetőségét. Ez tehát cáfolja azt, amit ön a felszólalásában elmondott.

Még a külföldi munkavállalókkal kapcsolatos felvetést vagy kérdést szeretném megválaszolni. A 2000-es évek közepén körülbelül 65 ezer harmadik országbeli munkavállaló dolgozott Magyarországon. 2010-ben 11 300-an dolgoztak itt harmadik országbeliként, most pedig 5 ezren dolgoznak ilyenek. Tehát nem időszerű annak a kérdésnek a felvetése, amit ön elmondott az interpellációjában. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányparti padso-rokban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr válaszát.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Ismét egy bizonyítékot hallhattunk az önök elhibázott oktatáspolitikájára, ugyanis bevallottan elmondta, hogy a szakközépiskolákban 30 százalékban nem sikerült betölteni a helyek számát. Ez is éppen egy olyan bizonyíték, ami az önök tudatlanságát és a szakmához való nem megfelelő hozzáállásmódját tükrözi.

Az a sajnálatos helyzet, hogy a fiataloknak nincs jövőkéjük, külföldre vándorolnak, önök pedig bevallottan külföldi munkavállalókkal próbálják meg feltölteni azokat a hiányszakmákat, amelyekre megfelelő képzéssel, megfelelő oktatással magyar embereket, magyar fiatalokat tudnánk elhelyezni.

A válaszát nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr nem fogadta el a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 99 igen szavazattal, 33 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Firtl Máttyás, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Számíthat-e a Fertő vidék arra, hogy a Fertő tó ökoturisztikai fejlesztésére sor kerülhet?**” címmel. Képviselő úr a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A rendszerváltásig a Fertő tó vidéke az elzártsága következtében ugyan megőrizte természeti értékeinek érintetlenségét, azonban a térség megközelíthetatlensége a fejlesztéseknek is akadálya volt. A Fertő-táj fejlesztésére érdemben csak a rendszerváltást követően kerülhetett sor.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A legjelentősebb források nagyságrendje, de a térségre gyakorolt hatását illetően is az Esterházy-kastélyegyüttes 10 milliárdos fejlesztése. Újabb korszakos fejlesztésként tavaly ősszeladtuk át a Fertő tavat megkerülő kerékpárút-hálózat magyarországi

szakaszát. Ehhez a magyar kormány 450 millió forint támogatása megteremtette a lehetőséget további 805 millió forintos uniós forrás elnyeréséhez. A Fertő tó körbekerékpározhatósága további térségbeli fejlesztési lehetőségeknek nyit utat.

Egy éve közel 1 milliárd forint összértékű projekt keretében megtörtént a Fertő tó nádasainak és a tómeder vízpótló csatornáinak a rekonstrukciója, így 76 kilométer hosszú szakaszon vált járhatóvá a Fertő víziút-csatornarendszere, ami Európában egyedülálló élőhely, természetvédelmi szempontból kiemelt jelentőségű. Ez megteremti a vízi ökoturizmus meghonosításának egyedülálló lehetőségét is, de egyidejűleg szükségessé teszi a Fertő tó jelenlegi egyetlen megközelíthetőségének bővítését. A kizárólag csak erre a térségre jellemző ökoturisztikai karakter és kizárólagos látványosság erős és egyedi vonzerővé fejleszhető.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az Esterházy-fejlesztésekre, a korábbi nádas élőhelyes projekt eredményeire, valamint az elkészült kerékpárutakhoz kapcsolódó idegenforgalom élénkülésére tekintettel megalapozottnak tartjuk a vízi ökoturisztikai tevékenység térségbeli meghonosítását, fejlesztését, az odavezető utak kiépítését a Fertő tó páratlan élővilágának bemutatása céljából. Mindezt annak figyelembevételével, hogy a természeti élőhelyek természetvédelmi oltalom alatt állnak. A térségben élők és a magam meggyőződése is, hogy a természeti érték valódi értéként akkor működik, ha megmutathatóvá és elérhetővé válik. Így szolgálja a természetvédelem és a környezetvédelem a nevelés ügyét és a helyi gazdaságélénkítést, amiben a térségbeli önkormányzatok is lehetőséget látnak és partnerek is, például Hegykő és a többi település a Fertő tó csatornához való lejutás lehetőségét mint környezetbarát infrastruktúra fejlesztését, továbbá az öko-vízitourizmus elindítását. A víz megközelíthetőségét nagyon fontosnak tartjuk.

Tisztelt Államtitkár Úr! Számíthat-e a Fertő vidéke arra, hogy a térségbeli milliárdos fejlesztések turisztikai és gazdaságélénkítő hatékonyságának fokozására, a Fertő tó infrastrukturális, ökoturisztikai fejlesztésére is sor kerülhet, így a vízhez való lejutásra is? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az interpellációra Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Sopron és a Fertő-táj térségének turisztikai fejlesztése komoly jelentőséggel bír az egész ország, a gazdaság és az országimázs szempontjából. A közelmúltban számos turisztikai fejlesztés történt ezen a területen. A Fertő tó ökoturisztikai értékein felül 2001 óta mint világörökségi helyszín önállóan értékesíthető terméként is megjelenik a térségben. A tóvidéken a vitorlázás, a vízi sportok, hajókirándulás, horgászás hagyomá-

nyos szabadidős tevékenységeihez szezonálisan a strandolás is kapcsolódik.

A kiépített kerékpárútnak és kapcsolódó szolgáltatásoknak köszönhetően a kerékpáros turizmus is szerves részét képezi az idelátogatók programjának. A Fertő tavat körülvevő Eurovelo 13-as szakaszhoz tartozó kerékpárút igazi vonzerő, amihez nagyban hozzájárultak az elmúlt évek fejlesztései. Folyamatban van a Fertő tavat a Balatonnal, közelebben Keszthellyel összekötő, nagyrészt alacsony forgalmú úton vezetett kerékpáros útvonal fejlesztésének előkészítése is.

A következő időszak feladata, hogy a már meglévő, nagy lehetőségeket magában rejtő kínálati elemek fejlesztésével, valamint a kapcsolódó infrastrukturális és egyéb projektek megvalósításával egyedülálló turisztikai desztináció jöjjön létre. Olyan úti cél, amely a külföldi - ezen belül hangsúlyosan az osztrák - keresletet kiaknázva képes az önálló fenntartható növekedésre, munkahelyek hosszú távú biztosítására, tartalmas pihenési lehetőségek nyújtására és nem utolsósorban a térség értékeinek megőrzésére.

A turisztikai fejlesztések az EU-s források közül elsősorban a gazdaságfejlesztési és innovációs, valamint a terület- és településfejlesztési operatív programok forrásainak bevonásával valósíthatók meg.

(15.00)

A fejlesztés alapvető célja, hogy a terület egységes, fenntartható szemléletű és koncepciójú, ütemezett fejlesztésével a rendelkezésre álló szárazulatok területén Fertő tavi ökoközpont jöjjön létre. Egy olyan központ, amely a meglévő hazai és külföldi igényeket magas színvonalon kiszolgálja, gazdag funkciók programkínálatot nyújt egész évben, és akár többnapos lehetőséget nyújt a rekreációra, egyben vonzó és versenyképes alternatívát jelent az osztrák oldal üdülőhelyeivel szemben is. Köszönöm a lehetőséget, hogy ezt elmondhattam. *(Szórványos taps a kormánypartú padokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az ön válaszában elhangzott gondolatokkal egyetértünk abban a megközelítésben, ahogy a kérdést is feltettem. Hiszen a Fertő tó lehetősége, amit említettem, a 76 kilométer hosszú víziút-hálózat egy új ökoturisztikai lehetőséget biztosít számunkra. Ugyan a településeket nem soroltam föl, de Fertőboz, Fertőhomok, Hegykő, Hidegség, maga Fertőd városa olyan lehetőségek tárházát nyitja meg számunkra, amit ön is megfogalmazott, pontosan azt, hogy desztinációs lehetőségben új elemekkel tud bővíteni, szolgálva az eddig is megvalósított fejlesztéseket, illetve leginkább az ott élők, az ott élő vállalkozók gazdasági együttműködését. Mert ez mind azt jelenti, hogy az ottani kis-

és közép vállalkozók lehetőségeit tágitja ki, akik erre alapoznak.

Úgyhogy a választ elfogadom azzal, hogy együttműködve a további Fertő-fejlesztésben vagyunk érdekelték. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallottuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnök úrhoz: **„Az állami földek ügye is pártok felett álló nemzeti ügy-e?”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr nevében Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol. Sallai R. Benedek képviselő úr a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nyilván nem annyira FM-es téma az, amiről beszélni akarok, hiszen a népszavazások rendszeréről szerettem volna kérdezni, interpellálni. Ugyanis nagyon egyszerű: ha a Fidesz azt mondja, hogy egy olyan szavazás, ahol a szavazásra jogosultaknak a szükséges mértékhez képest 80 százaléka megy el, és az politikailag érvényes, akkor mi van azokkal a népszavazási kezdeményezésekkel, amelyek mondjuk, 90 százaléknál magasabb arányban számítanak érvényesnek? Adott esetben arról van szó, hogy a termőföld-privatizációval kapcsolatos népszavazási kísérletben a Nemzeti Választási Iroda határozata alapján 181 318 lett az érvényes aláírások száma. Önök azt mondják, létrehozva a „politikailag érvényes” kategóriát, hogy ha majdnem érvényes, akkor az már érvényes. Ebben az esetben az Országgyűlésnek, miután több mint 100 ezer aláírás áll rendelkezésre, minden további nélkül lehetősége ezt kiírni, eldönteni ezt a szintén sorsdöntő politikai kérdést, ami éppúgy szuverenitási kérdés, hogy kié a magyar föld, hiszen tudjuk, hogy akié a föld, azé az ország, mégis kié lesz a következő időszakban.

Ennek megfelelően interpellációs kérdésben arra próbáltam választ kapni a miniszterelnök úrtól, hogy a „politikailag érvényes” kategória, amit önök megalkottak, érvényes-e a termőföldes népszavazásra is. Vajon következetesek-e abban, hogy ha valami majdnem érvényes, akkor az érvényes, és ilyen szempontból az Országgyűlés és a fideszes kormánypárti többség támogatja-e a népszavazás kiírását ebben a sorsdöntő kérdésben? Lehetőséget adnak-e ebben is, hogy a magyar nép döntsön, a magyar társadalom véleményét nyilvánítsa? Amennyiben következetesek akarnak maradni saját magukhoz, a korábban, az elmúlt héten kommunikált folyamatos álláspontjukhoz, azt hiszem, viszonylag egyenes a válasz. Erre szerettem volna egy határozott megerősítést kapni a miniszterelnök úrtól. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint már a felvezetőmben jeleztem, a választ Bitay Már-

ton Örs államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Abban a szellemben válaszolok önnek, ahogy ön értelmezi a házszebályt. Mert amit itt leírt, az teljesen más. Abban egy kérdés stimmel, hogy valójában a népszavazáshoz mi a viszonyunk, a földügyekben lehet-e népszavazást tartani vagy nem. Itt mindent megemlít egyébként, hogy mikor indult a földprogram, hogy indult a földprogram, miért jó a földprogram, mi van az új törvénnyel, az EU-csatlakozás óta mi történt, a tőke szabad áramlása.

Ne haragudjon, mindig föl hívom a figyelmét: ez egy teljesen másik műfaj. Az interpellációban ön nem tudja előadni azt, amit szeretne mondani, hanem leírja időben, benyújtja, és arra válaszol a válaszó személye. A miniszterelnök úr nem azért ruházta át a Földművelésügyi Minisztériumra ezt a választ, mert ön a népszavazásról kérdezett, hanem azért ruházta át, mert a leírt szövegben a földforgalmi törvényről kérdez, a földprogramról kérdez, annak alkotmánybírósági kontrolljáról kérdez, és minden egyéb másról kérdez. Mellékesen, nem tagadva, megemlíti a népszavazás kérdését is. Csak szerettem volna tisztába tenni, hogy miért van ez így. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)* Ez az egyik.

A másik, ami nagyon érdekes, úgy kezdi az interpellációját, hogy a Fidesz láthatóan nem akarta, hogy népszavazás legyen - nem olvasom föl szóról szóra. Hát, kedves képviselő úr, nem a Fidesz nem akarta, meg nem a kormány, hanem a nép nem akarta. Mert önök nem voltak képesek 200 ezer aláírást összegyűjteni, amivel már egyébként lehet egy érvényes népszavazást tartani. Azt meg azért, finoman szólva, viccesnek tartom, hogy megpróbálja összehasonlítani a 180 ezer, nagy nehezen, fél év alatt összekapált aláírást a 3 millió 300 ezer leadott szavazattal. Azért, azt gondolom, minimálisan van a kettő között különbség.

De ha már volt olyan szíves, hogy földügyeket megemlített, így én kihasználom az alkalmat, hogy elmondjam önnek, hogy közel 30 ezer földműves vásárolt a földértékesítési programban, akiknek közel egyharmada fiatal gazda, és nagyon örülök annak, hogy a kormány támogatásával, a gazdák egyetértésével sikerült a földértékesítési programban közel 200 ezer hektár termőföldet a magyar gazdák kezébe adni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szegény államtitkár úrnak megint ugyanazon kollégái, akik nem tudták megszámolni, hogy Hajdú-Biharban mennyi birka van, valami teljesen

más papírt adtak, mert nagyjából ugyanazt mondtam el, ami a leadott interpellációmban szerepel. Ez nyugodtan ellenőrizhető. De az FM szakértelmét tekintve ezen már nem lepődök meg.

Annyit hadd mondjak el azokra a célzásokra, amikre utalást tett, hogy nem 181 ezer aláírást gyűjtöttek össze ezek a gyűjtők, hanem több mint 250 ezret. Az, hogy az önök választási irodája abból mennyit talált érvényesnek, egy más kérdés.

És még egyvalamit tisztázzunk, mert úgyis hangosabb lesznek, mint önök! *(Felzúdulás és közbeszólások a Fidesz soraiban. - Az elnök csenget. - Emelt hangon folytatva.)* Mégpedig azt, hogy ezek az aláírások önerőből, önkéntes emberektől jöttek, akik az utcán álltak. Önök nem mentek ki, hogy a népszavazásukhoz gyűjtsenek aláírást! Önök 10 milliárdot csináltak el, hogy összehozzanak egy érvényes népszavazást, és így sem tudták megcsinálni! Mi legalább gyűjtöttünk aláírást. Talán joggal követeljük azt, hogy miután több mint 90 százaléka megvan, ez a „politikailag érvényes” kategória, amit bevezettek önök, ezért elfogadhatatlan, hogy bármi más álláspontot képviseljenek, mint azt, hogy amennyiben egy kicsi következetesség is van, ki kell írni a népszavazást. *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból. - Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 105 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Ezzel az interpellációk végére értünk. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik az ülésteremből.)* Megkérem azokat a képviselőtársaimat, akik halaszthatatlanul fontos, hivatalos ügyük intézése érdekében elhagyják az üléstermet, hogy azt minél gyorsabban és minél zavartalanabban tegyék, hogy folytatni tudjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, **azonnali kérdést** kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Tényleg kézivezérli a Kehit, miniszterelnök úr?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal a miniszterelnök úr jelenlétét.

(15.10)

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm, megtisztel, de megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni szintén a miniszterelnök úrhoz: „Miért tesznek különbséget két ugyanolyan érem, két ugyanolyan siker között?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a harmadik **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok, haverok és mások...” címmel. Az elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasza az elnök úr jelenlétét. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy tűnik, hogy ma nincs tízmilliószoros nap, úgyhogy elnök úr nincs itt, de azért én **megvárnám**. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Dolgozik a hazáért!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Majd, ha nékem sok pénzem lesz...**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő asszony nagyon előzékenyen már jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét, tehát majd Rogán Antal miniszter úr fog válaszolni. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Elindult az óra.

ELNÖK: Majd én visszaállítatom.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Miniszter Úr! Luxusáskák, luxusórák, luxusautók, luxusvillák, luxusfeleségek jellemzik ma a korrupció mellett a Fidesz-kormányt. *(Derültség.)* Már nem elég a lézerblokkoló, már nem elég a megkülönböztető jelzésű autóknak a használati lehetősége, néhány nappal ezelőtt Rogán Antal „minden héten egy szobával nő a lakása” miniszter a rongyozás egészen elképesztő fokozatát mutatta be a lakosságunknak.

Propagandaminiszterként, aki arra hivatott, hogy a kormány tevékenységét kommunikálja, a helikopteres eset kiderülése után hazudott, fenyegetőzött, majd néhány napra köddé vált. Megüzente a magyar lakosságnak, hogy magánügynek és lezártnak tekinti az ügyet.

2007-ben, polgármesterré választása után néhány hónappal még kényesen vigyázott a megjelenésére: kordbársony zakó, laza öltözködés. Ekkor azt mondta: az a véleményem, hogy a politikusok magánélete a modern politikálásban már nem magánügy, nem szabad titkolni.

Miniszter Úr! Ma Magyarországon több mint négymillió ember él létminimum alatt, közel másfél millió ember él mélyszegénységben, és a 7 év alatti gyerekeknek a 42,2 százaléka nő fel szegénységben. Szabolcs megyében, ahová helikopterrel ment a miniszter, 116 ezer forint nettóban a minimálbér; csak a lakosztályra ennyit fizetett ki Luxus Tóni. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*

Miniszter Úr! Indít-e a hatóság vizsgálatot az ügyben? Van-e kockázata a magyar számvitel szerint ismeretlen bartertevékenységnek? Ön még 2014-ben azt mondta, hogy parasztyereknek született. Parasztnak születni nem szégyen, de parasztul viselkedni igen, miniszter úr! *(Derűtség az ellenzék soraiban.)* Miniszter úr, arra, amerre ön le tetszett szállni, abban a megyében azt mondják, hogy nem mindegy, hogy a viselkedése vagy a foglalkozása paraszt az embernek.

Várom a válaszát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rogán Antal miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt, hogy itt most ebben a helyzetben ki az, aki úgymond parasztul viselkedik, és kinek kellene, mondjuk, a szavaiért bocsánatot kérnie *(Gógös Zoltán: Ne már!)*, majd szerintem utólag megítélik azok, akik követik ezt a mai beszélgetést kettőnk között, tisztelt képviselő asszony.

Én azt eléggé furcsának tartom, hogy ön például az én feleségemről úgy beszél nőként, ahogy szerintem nemcsak egy nőnek nem illik beszélni egy másik nőről *(Gógös Zoltán: Nem a te feleségedről beszélt! Általában beszélt!)*, de szerintem senkinek sem, tisztelt képviselő asszony. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

Most mondhatnám azt természetesen, hogy ha már ön az MSZP képviselőjeként engem helikopterügyben kritizál, akkor igazából elég lenne nekem csak annyit mondani, tisztelt képviselő asszony, hogy Kóka János. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ugyanolyanok vagytok!)* És nézzen utána annak, tisztelt képviselő asszony *(Gógös Zoltán: Mi köze van az MSZP-hez? Fura védekezés azért.)*, hogy annak idején mi az, amit elmondtak az ön kormány-

tagjai és az ön képviselőtársai, de nem akarom ennyivel elengedni ezt, tisztelt képviselő asszony.

Azt kell mondanom, hogy számomra természetesen ennek az ügynek van egy nagyon komoly tanulsága, nevezetesen az, hogy politikus magáncélból soha nem használhat helikoptert, akkor sem, ha egyébként ezt a felesége elég ügyes üzletasszonyként még meg is engedheti magának. Neki is meg fogom ezt mondani, és hozzáteszem, képviselő asszony, hogy igen, hibáztam, amiért ma önök itt természetesen leszedik rólam a keresztvizet. Ezt megtehetik minden további nélkül, tisztelt képviselő asszony, de azt hadd tegyem hozzá, hogy arra viszont büszke vagyok, hogy egy olyan kormánynak vagyok a tagja, amelyik azokban a dolgokban, amelyekről ön beszélt itt az előbb, akár a minimálbér emelésében *(Gógös Zoltán: Bruttóban, igen!)*, akár a munkanélküliség megszüntetésében, lényegesen többet tett, mint az a kormány, amit egyébként annak idején ön támogatt, és amelyben Kóka János miniszter volt. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra a képviselő asszonyé a szó, azzal, hogy nagyon kérem, figyeljen oda, hogy milyen jelzős szerkezeteket használ. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Tudja, miniszter úr, nagyon furcsa az ön szájából hallani, meg a képviselő urak szájából, akik ilyen macsó kormányt alakítanak ebben a Házban, hogy a feleségével takarozik. Annyira férfiatlan! Megcsinálni valamit, ami kiveri a biztosítékot az országban, és utána bebújni a feleségünk szoknyája mögé. Hát legyen már férfi! *(Derűtség az ellenzék soraiban.)* Ha már eddig nem tudott az lenni. Vállalja a felelősséget! És a felelősség az egy ilyen eset után, hogy fogja magát, és lemond. Mert legalább ennyi gerinc legyen már bennünk, ha már ezt az esetet megcsinálta, és legyen szíves, ne bújjon a felesége szoknyája mögé! Nem szép egy férfiembertől. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzás illeti meg a miniszter urat is. Parancsoljon! *(Gógös Zoltán, a Népszabadságot felmutatva: És ezzel mi van?)*

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Én nem vagyok tisztában az ön családi állapotával *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Elég szégyen!)*, így azt sem tudom, hogy férjezett vagy nem férjezett, de azt szeretném elmondani önnek, bár a nevéből az következik talán, hogy igen, engedje meg nekem, hogy azt mondjam *(Közbeszólás az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, én mindenképpen büszke vagyok a feleségemre, büszke vagyok arra, hogy sokféle szempontból sikeres és ügyes nő, én örülök ennek, hogy ez így van. *(Gógös Zoltán: És mennyi adót fizet? Mennyit adózik?)* És

tisztelni fogom egyébként, akármit is ér el bármilyen formában az életben. Nem tudom, hogy az ön férje büszke-e arra, hogy ön képviselő és a parlamentben ilyen hangnemben szólal meg és beszél, azt önök majd megbeszélik egymás között. De azt hadd tegyem hozzá, kíváncsi vagyok, akkor büszke volt-e önre, amikor ön plakátarca volt egy olyan kampánynak 2004-ben, amit kifejezetten a magyarok ellen, kifejezetten magyargyűlölet céljából folytattak. *(Gógös Zoltán: A helikopterről beszélj!)* Én akkor nem voltam büszke önre, tisztelt képviselő asszony.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Gógös Zoltán: Tapsoljatok csak! Majd visszük a kocsonyát! Befér a rácson!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Nem volt még elég, miniszterelnök úr?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rogán Antal miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Nagy a csábítás, elnök úr, de megvárnám a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak, tisztelt képviselő úr, a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: „**Ki a parasztgyerek?**” címmel. *(Derűltég az ellenzék soraiban.)* Apáti István képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Urizálni csak egy úri gyerek tud, én parasztgyerek vagyok - mondta ön néhány évvel ezelőtt a jövedelmi helyzetét, vagyongyarapodását firtató egyik kérdésre.

Ehhez képest az ön bevételei és kiadásai között Grand Canyon-nyi szakadék tátong. Ugyanis ha megnézzük a legális jövedelmét, akkor azt látjuk, hogy az nem fedezi a közel 28 milliós jelzálogalapú kölcsönének a törlesztőrészletét, a 15 millió 200 ezer forintos, magánszemélyek felé fennálló tartozásának rendezésére szolgáló összeget, a luxuslakás luxus-közösköltségének havi összegét, a mindennapi rezsit, az A3-as Audi tartós bérleti díjait, a magánóvoda költségeit - elvileg önöknek, tisztelt miniszter úr, nincs pénzünk élelemre. *(Derűltég az LMP soraiban.)*

(15.20)

Azt kérdezem, hogy ön mikor állt át a fotoszintézisre? *(Derűltég az ellenzéki pártok padsoraiból.)* Mióta fotoszintetizál? Mert elvileg önnek a mindennapi élethez szükséges kiadásokra már nem marad

legális jövedelme. Arról meg már nem is beszélve, hogy honnan jut önnek pénz 420 ezer forintos Louis Vuitton táskára, luxusöltönyökre, luxusnyaralásra, luxusutazásra, és egyáltalán az elképesztő gazdagságot tükröző életmódjának a fedezésére.

Arra is szeretnénk választ kapni, hogy ez valamilyen összefüggésben áll-e esetleg a Portik Tamás által tett kijelentésekkel, a Vizoviczki-ügy egyik tanújának tanúvallomásaival, esetleg különböző letelepedésikötvény-bizniszekkel, ehhez kapcsolódó offshore cégekkel. Mi az oka annak, tisztelt miniszter úr, hogyan fordulhat elő az, hogy ön nem tud ezekről beszámolni, nem tud erről számot adni? A vagyonyilatkozatát pedig kreatívan írja meg, 36 négyzetméterrel nő a lakás alapterülete egyik pillanatról a másikra, aztán újabb 40 négyzetméteres garázs tűnik fel a horizonton. Hogy fordulhat ez elő, tisztelt miniszter úr?

És arra a nem várt esetre, ha esetleg a nekem adandó válaszban is a felesége mögé bújna el, akkor felszólítom, vagy megkérem nagy tisztelettel, hogy akkor hozza nyilvánosságra a felesége vagyonyilatkozatát is *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Így van! - Gógös Zoltán: Kiderül, hogy milyen jól megy a cég!)* és az összes, közös háztartásban élő *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* közeli hozzátartozója vagyonyilatkozatát, hogy tisztázza saját magát. Ez önnek az első számú érdeke. Várom a választ. *(Gógös Zoltán: Így van, majd kiderül. - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces válasza Rogán Antal miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, hogy többek között énköztem és önök között, annak a pártnak a képviselői között van egy nagyon fontos különbség. *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Nem is egy!)* Engem, tudja, tisztelt képviselő úr - és a feleségemet is egyébként - évek óta folyamatosan nyomon követnek. Évek óta teljesen természetes jelenség, hogy ha elvisszük az óvodába a gyereket *(Gógös Zoltán: Magánóvodába! Havi kétszáz!)*, akkor ott van egy fotós, és fényképeket csinál. *(Szilágyi György közbeszól.)* Én ezt megszoktam, soha nem panaszkodtam ebben az ügyben.

Ha jól emlékszem, két héttel ezelőtt itt a parlamentben, tisztelt képviselő úr, arról panaszkodott az önök pártelnöke, illetve önök a pártelnökük nevében, hogy milyen dolog ez, hogy a magánéletét is nyomon követik valakinek. Azt tudom mondani önnek, tisztelt képviselő úr, és hadd ajánljam ezt: ismeri azt a mondást, ami úgy szól, hogy nem az a legény, aki adja, hanem az, aki állja. *(Dúró Dóra: Nem ez volt a kérdés!)* Én azt szeretném javasolni a Jobbiknak, hogy legyenek férfiak, akkor is természetesen, amikor nemcsak ütnek, hanem akkor is, amikor állniuk kell mindezt. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Moraj az ellenzéki pártok padsorai-*

ból. - Gógös Zoltán: Gyenge válasz volt. Mennyibe kerül az óvoda? - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslaszra Apáti István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a semmitmondó választ és a mellébeszélést. Miniszter Úr! Személyemben egy igazi parasztyerek kérdezi öntől vagy mondja önnek, hogy egy igazi parasztyerek a javakból csak annyit fogyaszt, annyit használ, amennyi a megélhetéséhez feltétlenül szükséges. Egy igazi parasztyerek, ha például megkérdezik, hogy hol töltötte a hétvégét és mennyibe került ez, akkor igazat mond, és nem kezd el hazudozni.

Egy igazi parasztyerek tiszteli a kétkezi munkát, mert tudja, hogy az egy kiló cipó és az egy liter tej mögött milyen törekvés, milyen fizikai munka áll, és nem herdálja el a közvagyonot. Egy igazi parasztyerek tisztességesen dolgozik, és soha nem vete-medne lopásra. Egy igazi parasztyerek nem zsúrpu-bi. Egy igazi parasztyerek soha nem csinálná, soha nem folytatná azt a saját közösségén belül, mint amit ön tesz egyébként, a saját közösségét, a saját szűk politikai közösségét is súlyosan megbotráncoztató és sértő módon.

Tisztelt Miniszter Úr! Lassan többségbe kerülnek azok a vélemények, hogy az ön járműparkjából már csak egy közepes méretű kék színű busz, a ruhátárából pedig egy mákos mintázatú öltöny hiányzik. Vállalja a felelősséget, tolja el a biciklit, és legyen szíves, ha már nem tud parasztyerek lenni, akkor legyen úriember (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), és mondjon le! Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzáslasz illeti meg a miniszter urat is, amennyiben élni akar vele. Parancsoljon!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Én azt gondolom, hogy minden egyes döntésemért minden egyes szituációban vállaltam a felelősséget, a hibáimért is vállalom a felelősséget. Azt hiszem, ezt itt az előbbiekben a képviselő asszony kérésére is elmondtam.

Természetesen hibáztam, amiért, azt gondolom, hogy önök joggal szedik le rólam a keresztvizet. Tisztelt Képviselő Úr! Azt hadd tegyem hozzá, azt gondolom, hogy az ön pártja részéről az, amire most engem az előbb felszólított, az egyetlen esetben lenne némileg is jogos vagy tisztességes: akkor, ha önök fognak drága Kovács Béla képviselőtársukat, és Brüsszelből visszakísérnek Moszkvába, tisztelt képviselő úr. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Moraj és közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból. - Szilágyi György: A miniszter hazudott! Hazudott a miniszter! - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Nagyon gyenge volt!*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Ismer-e a kormány nagyobb számot a 3,3 milliónál?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasszal megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): (*Dr. Hadházy Ákos egy fényképet mutat fel.*) Tisztelt Elnök Úr! Én igazán nem szeretném bírálni a házvezetést, és nem is fogom, de a miniszterelnöki sajtóiroda közleménye szerint közel sem halaszthatatlan közfeladat ellátásáról van szó, hanem szabadságon van a miniszterelnök úr. (*Dr. Apáti István közbeszól.*) Tehát az lenne rendjén és az lenne becsületes, ha ezt mondanánk be a parlamentben, és nem pedig azt, hogy halaszthatatlan közfeladatot lát el.

Mint ahogy a képen is láthatjuk, éppen Rigában tartózkodik a miniszterelnök úr, Seszták miniszterrel. Úgyhogy inentől kezdve én azt gondolom, mostantól kezdve ne az legyen a válasz, hogy halaszthatatlan közfeladatot lát el. Ráadásul Havasi Bertalan azt is közölte, hogy utazását, mint ilyen esetekben mindig, saját zsebből fizette. (*Balla György: Mi a kérdés?*) Tehát inentől kezdve **megvárom**, amíg a miniszterelnök úr befejezi a halaszthatatlan közfeladatokat és a szabadságokat, és megkérem, hogy ő válaszoljon a kérdésekre. (*Gógös Zoltán: Helikopterrel ment?*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Blabla vagy az igazság?” címmel. Ismételten megkérdzem ugyanazt, amit megkérdéztem Szél Bernadett képviselő asszonytól, elfogadja-e Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat válaszádonak, vagy megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét a Házban.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): (*Dr. Szél Bernadett egy fényképet mutat fel.*) Köszönöm szépen. Én **megvárnám**, amíg nem lesz focimeccs...

ELNÖK: Képviselő úr, nincs hozzáfűzés, igennel vagy nemmel válaszolhat!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Nem.

ELNÖK: Köszönöm. Ugyancsak Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: „**Tényleg minden más lesz ezután?**” címmel. Hadházy Ákos képviselő urat illeti a szó, parancsoljon! (*Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Nem vagytok annyian! - Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Eljön az az idő!*)

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! *(Németh Szilárd István közbeszól.)* Itt Németh Szilárd úr azt mondta, hogy áruló vagyok. Ez valóban igaz. *(Balla György: Ez így igaz! Ül is le!)* Ez valóban igaz. Két dolog közül választhattam. Az egyik az, hogy a hazámat *(Németh Szilárd István: Az árulókat ezután is megvetik. Tök mindegy. - Az elnök csenget.)* árulom el; a másik pedig, hogy az ön főnökét.

Tisztelt Miniszter Úr! A gyász elfogadásának vannak szakaszai. Azt gondolom, az igazság elfogadásának is vannak szakaszai. Kezdetben, amikor én egy-egy korrupciós ügyet bemutattam, önök ezt tagadták. Aztán utána arra szoktak rá, hogy elismerik, hogy valami van, de azt mondják, hogy ez kivételes eset, ahol pénz van, ott el is folyik a pénz. Aztán utána, mostanában már elismerik, hogy valóban, a rendszerrel probléma volt *(Lázár János: Melyik rendszer?)*, de ezt a szocialistákra fogják rá, és azt mondják, hogy ezentúl minden máshogy lesz.

A kérdésem az, hogy ismerik be azt, hogy a rendszer maguk, és a rendszert önök folytatták és önök tökéletesítették. *(Sic!)* Ahogy elmondta, önöknek az a fontos, hogy menjen ki a pénz, mindenáron. Mikor ismerik el, hogy a rendszert gyakorlatilag önök csinálják? Mi arra a biztosíték, hogy ezentúl minden máshogy lesz? Hiszen ha például csak a „Nemzeti rugalmassági terv” nevű frenetikus projektet nézem meg, ott már azzal kezdődött, hogy eleve megnevezik azokat a cégeket, mindenféle közbeszerzés nélkül, amelyekhez jelentkezni lehet majd a csodálatos „Nemzeti rugalmassági terv” lebonyolítására. És ezek közül pedig a konzorciumvezető azzal kezdte, hogy megbízott közbeszerzéssel egy L.A. Multi-Zone nevű pályázató céget, hogy ő majd toborozza azt a 150 céget, amelyik a „Nemzeti rugalmassági tervből” kiveheti ezeket a pénzeket.

Ön azt mondta néhány órával ezelőtt, hogy a pályázató cégek hatalmát kivették a rendszerből. Én azt gondolom, ez nevetséges, még inkább megvan a szerepük.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszra megadom a szót Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Nem tudom, mi a kérdés, tehát nehezen fogok tudni válaszolni *(Derűtség a kormányzó pártok padsoraiból.)*, mert nem tudom, hogy melyik témáról van szó, hogy melyik rendszerünkkel van probléma, mert annyi rendszerünk van. A másik, hogy mi volt a konkrét kérdés. Tehát mi volt a konkrét kérdés? Megpróbálom továbbgondolni a képviselő úr által elmondottakat, és megpróbálom a magyar nyelv szabályai szerint a beszélő szándékát is értelmezni, de ha ez nem sikerül, elnézést kérek.

Ha az európai uniós források felosztásával kapcsolatban van önnek kritikája, még egyszer hangsúlyozom, a frakcióvezető asszony esetében már elmondtam, hogy állunk a Ház elé, állunk a kérdés

megvitatása elé, és várjuk azt a vitanapot, amelyet kezdeményezünk; és várjuk azt, hogy az általunk megküldött beszámolókat értékelje az Országgyűlés. Ez a rendszer sehol sem hiba nélküli. Az Európai Uniónak nincs egyetlenegy olyan támogatott országa sem, ahol ne lennének hibák. Tehát azt állítani, hogy hiba nélkül dolgozunk, az hülyeség lenne. Ezt semmiféleképpen nem követném el. Az a kérdés, hogy mennyi hiba van.

Szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét, hogy a Magyarországon tapasztalt hibák az Európai Bizottság nyilvánosságra hozott összesítése szerint semmiben sem haladják meg az európai átlagot, és különösképpen nem haladják meg az új tagországok, így a támogatott új tagországok, Lengyelország, Szlovákia, Csehország átlagát.

(15.30)

Tehát én nem látom azt a kirívó hibamennyiséget, amelyet a képviselő úr próbál sugallni a felszólalásában.

Nem gondolom, hogy rendszerszerű hiba lenne, sőt, az elmúlt egy esztendőben nagyon sokat dolgoztunk azon, hogy a korábbi rendszer hibáit és determinációit kikorrigáljuk, és mindent megteszünk annak érdekében, hogy mindenki számára könnyen hozzáférhető legyen a pénz, ez az egyik legfontosabb szempont; a másik, hogy tisztességesen el tudjunk számolni azok felé az európai adófizetők felé, akik nettó befizetői az Európai Uniónak.

Tehát minden magyar választópolgár eséllyel pályázhasson, legyen szó szervezeti pályázatról vagy személyes pályázatról, és el tudjunk tisztességesen számolni az általunk felhasznált forrásokkal - minden rendszerszintű változást ez motivál. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra a képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Ezt az egy percet egy egyperces néma felállásra szánom Steindl Imre emlékére; ha ő nem tervezte volna meg ilyen jól ezt a Parlamentet, akkor most elég csúnya dolgok lennének, mert leszakadna a plafon. *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban. - Dr. Hadházy Ákos állva marad. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Befejezte!)*

ELNÖK: Az az igazság, képviselő úr, hogy ilyen a házsabály szerint nem létezik *(Derűtség a kormánypártok soraiban.)*, hogy ön állva kitölti az időkeretet. Ehhez joga van, természetesen állhat *(Közbeszólások, zaj.)*, de most én válaszára Lázár János miniszter úrnak adom meg a szót, amennyiben ő is feláll, és akar egyáltalában válaszolni erre a nem kimondottan kérdésként megfogalmazott egy percre. Parancsoljon, miniszter úr! *(Dr. Hadházy Ákos az órájára néz, és leül. - Taps és derűtség a kormánypártok soraiban.)*

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Tisztelt Elnök Úr! Hadházy képviselőtársam olyan új parlamenti szokásokat honosít meg, amelyek még értelmezésre szorulnak a válasza kötelezett kormány részéről, de mindenesetre sokkal jobbak, mint annak idején, amikor a házat szétverték az akkori parlamenti képviselők. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* Tehát tiszteletre méltó az LMP-nek az az új modellje, hogy ahelyett, hogy a parlamentet obstrukcióval tenné lehetetlenné és verné szét a berendezést, némán tüntet a válasszal kapcsolatban - ez egy intelligens megoldás, gratulálok hozzá, képviselő úr, valóban innovációnak számít. De én őszintén nyitott vagyok az észrevételeire, minden egyes alkalommal kérem kollégáimat, hogy ha nem terheli túlzottan meg őket, akkor nézzék, amit ön mond, és nagyon fontosnak gondolom azt is, hogy az ön által észrevételezett ügyeket értelmesen megválaszoljuk és kivizsgáljuk. Tehát ha a hallgatás után a beszéddel is megtisztelné, akkor talán előrébb jutnánk *(Derült-ség a kormánypartok soraiban.)*, és az ön által megfogalmazott kritikákat tudnánk használni *(Az elnök csengett.)*, hiszen az ellenzéki képviselők kritikáját a kormánynak kötelessége figyelembe venni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Az előbb nem akartam reagálni Szél Bernadett felszólalásánál, amikor mintegy felelőssé tette a forgatókönyvben megfogalmazott szövegnek az elmondásáért a Ház vezetését. Szeretném önnek jelezni, hogy a Ház vezetésébe az ön frakcióvezetője és az ön jegyzője, országgyűlési jegyzője is beletartozik, tehát ilyen értelemben ott is meg lehet tenni a szükséges észrevételeket. Köszönöm szépen. *(Dr. Szél Bernadett: Nem bíraltam!)*

Dankó Béla képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: **„Támogatják-e az ellenzéki pártok hazánk nemzeti szuverenitásának megvédését?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Az október 2-ai népszavazáson 3 millió 360 ezer nemzettársunkkal úgy döntöttünk, hogy nem fogjuk hagyni, hogy más döntőn helyettünk a betelepítés és a migránsok kérdésében. A szavazók 98 százaléka voksolt nemmel a kényszerbetelepítésre, létrejött egy új, pártok felett álló egység Magyarorszáért, amely nemzeti ügynek tekinti a szuverenitás megvédését.

Több mint 3,3 millió választópolgár véleménye nem hagyható figyelmen kívül, nemzettársaink döntésének érvényt kell szerezni az Országgyűlésben. A miniszterelnök úr a 3 millió 360 ezer állampolgárnak a nevében kezdeményezett alkotmánymódosítást, hogy világosan kimondjuk: a magyar parlament hozzájárulása nélkül Brüsszel semmilyen uniós előírással nem telepíthet Magyarországra bevándorlókat, megtiltjuk a csoportos kényszerbetelepítést Magyarországra, mert ez szuverenitási kérdés, és semmilyen

brüsszeli döntés nem kérdőjelezheti meg Magyarország területi egységére és népességére vonatkozó, elidegeníthetetlen rendelkezési jogát. Az alaptörvényt négy ponton módosítanánk, amelyek között szerepel, hogy a szabad mozgás és tartózkodás jogával nem rendelkező személyt Magyarországra csak a magyar hatóságok által egyedileg elbírált kérelmére, az Országgyűlés által megalkotott törvény szerinti eljárásban meghozott törvényes határozat alapján lehet betelepíteni, tilos a csoportos betelepítés.

Tisztelt Miniszter Úr! Az elhangzottakkal kapcsolatban kérdezem: támogatják-e az ellenzéki pártok hazánk nemzeti szuverenitásának megvédését? Ráébrednek-e az ellenzéki pártok, hogy ebben a nemzeti ügyben félre kell tenniük a rövid távú pártpolitikai érdekeiket? Tiszteletben tartják-e valójában a demokráciát a magukat demokratáknak valló ellenzéki pártok? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Rogán Antal miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha minden igaz, akkor ezekben a percekben már megtalálható a parlamenti rendszeren az Orbán Viktor miniszterelnök úr által benyújtott alkotmánymódosítás pontos szövege és értelemszerűen az ahhoz kapcsolódó indoklás is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy az az alkotmánymódosítás, amely most az Országgyűlés elé került, 3 millió 360 ezer ember akaratát tükrözi; 3 millió 360 ezer emberét, amely egyébként több, mint bármelyik párt vagy pártszövetség szavazóbázisa 1990 óta Magyarországon, a rendszerváltozás óta soha ennyien nem álltak egy politikai erő mögött. Ez a 3 millió 360 ezer ember egyébként a legnagyobb egyetértésben megnyilvánult népakarat népszavazáson is a választás óta, ugyanis egyetlen népszavazáson a feltett kérdések átlagában még soha ennyien nem szavaztak egy irányba, mint most, ezen a népszavazáson.

Azt gondolom, tisztelt képviselőtársaim, hogy éppen ezért ez a 98 százalékos egység valóban egy új egység Magyarorszáért; kötelez minket, és az én meggyőződésem szerint kötelezi ellenzéki képviselőtársainkat is, ugyanis az emberek véleményét nem lehet figyelmen kívül hagyni. Arra szeretném kérni tehát a tisztelt ellenzéki képviselőket, hogy egyik oldalról fontolják meg az alaptörvény-módosítás érdemi támogatását, másik oldalról pedig a miniszterelnök úr nevében is arra szeretném kérni a parlamenti frakcióval rendelkező pártok vezetőit, hogy fogadják el a miniszterelnök úr meghívását, aki Gulyás Gergely képviselőtársunkon, a Törvényalkotási bizottság elnökén keresztül megkereste minden parlamenti frakcióval rendelkező párt elnökét, és arra kérte őket, hogy személyesen is keressék fel a miniszterelnök urat a következő napokban, mert na-

gyon szívesen egyeztetne velük arról, hogy hogyan és miként fogunk tudni érvényt szerezni egyrészt a Magyar Országgyűlésben a 3 millió 360 ezer ember akaratának és a Magyar Országgyűlésen kívül Brüsszelben ugyanennek az akaratnak. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Dankó Béla képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Teljesen nyilvánvaló, hogy az ország és a nemzet jövőjét érintő nagyon fontos ügyről van szó, ezért én nagyon bízom benne, hogy a parlamentben jelen lévő pártok valóban felül-emelkednek az aktuálpolitikai érdekeiken, és az egyeztetéseken hajlandóak lesznek érdemben tárgyalni az Alaptörvény módosításáról, a későbbiekben pedig képviselőtársaim kivétel nélkül, pártpreferenciától eltekintve igyekeznek majd támogatni az Alaptörvény módosítását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra a miniszter urat illeti a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányon semmiképpen nem fog múlni, hogy az alaptörvény-módosítás sikeresen átmenjen az Országgyűlésen, azt gondolom, hogy nem fog múlni a kormánypártokon sem.

Itt szeretném képviselőtársaim figyelmét felhívni arra, hogy ennek most különös jelentősége van, hiszen az Európai Parlament és a brüsszeli Bizottság elkezdte a kötelező betelepítési kvótával, a kényszerbetelepítéssel kapcsolatos jogalkotási folyamatot. A jövő héten ez már napirenden szerepelne a belügy-miniszterek európai uniós tanácsán, és a miniszterelnök úr pont ebben az ügyben egyeztetett az Európai Unió soros elnökségét ellátó Szlovákia kormányfőjével - a kormány tehát a maga részéről teszi a dolgát az európai fórumokon.

Én arra kérem önöket, hogy tegyék lehetővé az Alaptörvény minél gyorsabb és egyértelmű módosítását, amely megfelel 3 millió 360 ezer ember egyöntetű akaratának. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Veszélyben a rákbetegek gyógyítása?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladatot ellátása miatt válaszára Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár urat jelölte ki. *(Tukacs István jelzésére:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Tukacs István képviselő úr a szó, parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Természetesen elfogadom önt válaszádnak, hiszen egyfelől örömmel üdvözlöm itt a parlamentben, mert akkor itt tudunk tájékozódni arról, hogy egyes egészségügyi kérdésekben mi a tárca álláspontja, hiszen eddig csak különféle konferenciákon és rendezvényeken elmondott szövegeiből tudtuk ezt megtenni.

(15.40)

Másfelől azért is üdvözlöm, mert a tárca parlamenti államtitkára hasonló tárgyú kérdésekre némi nyolcévezéssel - durván a válaszadás 90 százalékában - és a kérdés elkenésével - a válaszadás 10 százalékaiban - szokott válaszolni.

Államtitkár úr, nem kell hogy mondjam önnek, hogy a daganatos betegségek gyógyítására alkalmas 18 új gyógyszer bevezetési eljárása enyhén szólva sem szolgálja a rákbetegek érdekeit. Szervezeti felmérések szerint a kivételes és önök által lefolytatott eljárásokban 887 nap a maximális idő, 440 nap körüli az átlagos, és nincs 90 napot elérő.

Tudom, államtitkár úr, ön a napokban bejelentette, hogy ez az eljárás rendben halad. De ez így nincs rendben, mindannyian tudjuk, hiszen ha ezeket a gyógyszereket alkalmazni lehet, akkor ezeket alkalmazni kellene, mindenféle méltányossági eljárás nélkül, mert ezeknek az embereknek minden nap maga az élet.

Államtitkár úr, arra kérdezek tehát rá, hogy mi az oka ennek a késlekedésnek. Hiszen amikor nemcsak én, vagy főleg nem én, hanem betegszervezetek keresik meg a kancelláriaminisztert azzal, hogy segítsen, és adjon lehetőséget arra, hogy ez az eljárás felgyorsuljon, akkor ez azt jelzi, hogy a betegek számára fontos ez az ügy igazán, és nem feltétlenül a politika számára kellene hogy fontos legyen.

Előre köszönöm a választ, államtitkár úr. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Ónodi-Szűcs Zoltán államtitkár úrnak, parancsoljon, államtitkár úr!

DR. ÓNODI-SZŰCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azt kaptuk most vádként, hogy nem válaszolunk megfelelően az ön kérdésére. Most szeretnék nagyon röviden válaszolni, mert amit most ön elkövetett, az egy szándékos összemossa két különböző ügynek.

Szeretném hangsúlyozni, hogy ma Magyarországon minden rászoruló, mindenki, akinek szüksége van rákgyógyoszerre, az határidőn belül megkapja a gyógyszerét. Ez egy fontos mondat a számból, azt gondolom, mert ön ezzel keveri össze azt, amit most mondott, amikor arról van szó, hogy hosszú évek után először végre lesz lehetőség arra, hogy a korábban egyébként csak külön méltányosság keretén belül

kapható gyógyszerek végre tételesen kerüljenek át, és befogadja az OEP. Ez két teljesen különböző ügy.

Azzal riogatni az embereket, hogy a gyógyszereket nem kapják meg, szerintem nem a parlamentbe való ügy, úgyhogy még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ma Magyarországon a méltányossági kasszán belül mindenki megkapja a kezelését, határidőn belül. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Tukacs István képviselő úrnak adok szót, parancsoljon!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Államtitkár úr, a világért nem szeretnék ilyen komoly kérdésben komolytalankodni, de akkor hadd kérdezzem meg, hogy a betegszervezetek mit kerestek a kancelláriaminiszter úrnál. Milyen ügyben jártak ott? Ezek szerint, ha mindenki hozzájut a gyógyszeréhez, nincs probléma. Nekik meg, úgy látszik, van.

Ezért tehát egyrészt furcsállom azt, hogy nem önöket vagy önt keresik ebben a kérdésben, de ez mindegy, legyen ez a kormányzati ügymenet kérdése. Mégiscsak azt gondolom azonban, hogy egyetlen szóval sem cáfolták a sajtóban megjelent híreket, nem láttam olyan tárcamegnyilvánulást, amely azt mondta volna, hogy nem igaz; ugyanakkor azok, akik a betegeket képviselik, azt követelik önöktől, hogy gyorsítsák meg ezt a folyamatot.

És ez nem összemosása a dolgoknak! Tehát az az állítás, hogy mindenki megkapja a gyógyszerét időben, számomra nem elfogadható ebben a válaszadási metódusban, tisztelt államtitkár úr, és minimum kérdéses, hogy miért nem tudják ezt a betegszervezetek is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is, parancsoljon!

DR. ÓNODI-SZÚCS ZOLTÁN GUSZTÁV, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Miután nem hangzott el újabb kérdés, csak meg tudom ismételni azt, amit az előbb mondtam: az egyedi méltányosság keretein belül mindenki, akinek egyébként jogosultsága van arra, hogy azt a gyógyszert megkapja, azaz minden dokumentumot csatolt a kérelméhez, azaz jogosult volt arra, hogy ténylegesen megkapja a gyógyszert, mert tényleg hatni fog neki az a gyógyszer, az a beteg határidőn belül megkapja a gyógyszereit.

Tény és való, gyakran könnyű azt mondani, hogy egy csodaszer van valahol, ami talán majd segít neki, és sokan azt a szert ajánlgatják neki, de egyébként azon kívüli, hogy egy gyógyszergyártói lobbieresetleg ebből tud valamit profitálni, annak nem lenne értelme. Azt javasolom egyébként mindenkinek, akinek gyógyszerügyben van valami teendője, akkor ne keressen mást, bennünket keressen meg. Ha valaki hibát követ el, akár az OEP-nél, akár bármely

másik intézménynél, ki fogjuk vizsgálni. De én azt tudom most önnek állítani, egészen nyugodtan, hogy ilyen nem fordulhat elő; vagy ha igen, akkor meg fogjuk érte keresni a bűnöst. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „Az államosítás ára” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közzététel ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdézem képviselő asszonyt, jegyző asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jegyző asszony jelzi, hogy elfogadja. Parancsoljon, öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót. Államtitkár úr, a koherens és a szakmai érvekkel alátámasztott kormányzati politika nagyobb dicsőségére néhány nappal azután, hogy Palkovics államtitkár úr kijelentette, nem kell hozzájárulást fizetniük az önkormányzatoknak az iskolák működtetéséhez a teljes államosítás után, kiderült: dehogyisnem! Olyannyira, hogy közel 50 milliárd forintot von el a kormány a helyi önkormányzatoktól jövőre. Szolidaritási hozzájárulást, vagyis egyfajta adót vetne ki a kormány az önkormányzatokra, továbbá támogatásokat csökkentene. Például a rendkívüli támogatási keretet, az önhikit megfelelik: 25 milliárdról 11 milliárdra csökken.

Túl azon, hogy a szolidaritási hozzájárulás vélelmezhetően alaptörvény-ellenes, a kettős adóztatás tilalmába ütközik ugyanis, de olyan saját bevétel van el, ami önszervező helyi hatalomgyakorlás eszköze nemcsak a hazai jogszabályok, de a nemzetközi szerződések szerint is. Emellett az államosításról szóló kormányrendelet szerint a gazdasági, ügyviteli, műszaki munkakörben foglalkoztatottak átkerülnek az illetékes tankerületi központ állományába, de tudjuk, hogy ez nem garancia arra, hogy valóban lesz is munkahelyük, hiszen jelentős leépítések várhatóak.

Összességében kimondhatjuk: tény, hogy a szolidaritási hozzájárulás - egy -, nem oldja meg az oktatás finanszírozásának gondját; kettő, igazságtalan, átgondolatlan és dilettáns, hiszen ráadásul nemcsak azokat sarcolja meg, akiket egyébként az államosítás érintene; három, nem ösztönöz jobb teljesítményre.

Államtitkár úr, az elmúlt hónapokban volt bőven alkalmuk, lehetőségük s idejük a szakmai szervezetek, az önkormányzatok véleményét meghallgatni, és egy jobb, hatékonyabb megoldást kidolgozniuk.

Kérdésem: mikor kezdeményezik a sebtében összefércelt 2017. évi költségvetési törvény módosítását, hogyan kívánják rendezni az iskolák anyagi helyzetét a jövőben? Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Mint mondtam, a választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Olyan kérdést tett föl, amely elvi kérdés, hogy hogyan lehet finanszírozni iskolákat, olyan iskolákat, amelyek finanszírozása részben állami, részben pedig önkormányzati finanszírozásból áll; hisz tudjuk nagyon jól, hogy bizonyos településeken, bizonyos iskolatípusok esetében a működtetéssel kapcsolatos költségeket eddig az önkormányzatok biztosították úgy, hogy közben egy bizonyos részét a fenntartásnak az állam vállalta át.

Attól a pillanattól kezdve, amikor az állam átvette a működtetési és a fenntartási feladatokat az önkormányzatoktól, úgy gondolom - és azt hiszem, hogy sokan gondoljuk így -, hogy attól a pillanattól kezdve nemcsak a működtetés lehetőségét és a működtetéssel járó mindennapi feladatokat vette át, hanem át kell venni azokat a működtetéssel járó költségeket is, amelyeket eddig az önkormányzatoknak azért adott az állami, hogy abból a pénzből finanszírozza a működtetés feladatait.

Tehát nem elvett az önkormányzatoktól, hanem a működtetés feladataival járó költségeket nem adja a későbbiekben meg normatívaként vagy egyéb módon az önkormányzatoknak. Ez nem azt jelenti, hogy az önkormányzatok ettől kevesebb pénzhez fognak jutni, hanem bizonyos feladatokkal járó, feladatok ellátásával járó költségeket az állam közvetlenül az iskolákra, az iskolafenntartásra fogja használni, nem az önkormányzaton keresztül, hanem közvetlenül fogja ezt a feladatot ellátni.

Ez a magyarázata annak, amit ön egyébként közvetetten máshogy értelmezett. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásról illeti meg a képviselő, jegyző asszonyt, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár Úr! Önnek mint a Nemzetgazdasági Minisztérium, tehát a költségvetésért felelős minisztérium államtitkárának szeretném mondani, hogy eddig az állam az önkormányzatoknak 2,5 milliárd forintot adott működtetésre, iskolák működtetésére. Most 50-et von el. Tetszik érteni? 2,5-et adott, most 50-et von el. Éppen ezért beszéltem arról, hogy a saját bevételeikből oldották meg ezeket a problémákat.

(15.50)

Most ezeket a saját bevételeket vonják el önök egyrészt 20 milliárd forint nagyságrendben ezen hozzájárulás kapcsán, másrészt pedig bizonyos támogatásokat fognak megvonni. Én azt gondolom, államtitkár úr, hogy legutoljára Magyarországon, amikor a szolidaritást és az államosítást egy kalapban emlegették, azt úgy hívták, hogy hadikommunizmus, ezért utasítjuk ezt mi el. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásról illeti meg Cseresnyés Péter államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem szeretnék számháborúba belemenni *(Hegedűs Lorántné: A törvényben ez van benne.)*, nem szeretnék belemenni számháborúba a viszonzás kapcsán, azt azért volt önkormányzati vezetőként szeretném elmondani, hogy nincs önnök igaza. Ez nem egészen így van, főként azóta, mióta a feladatokat megosztották, az önkormányzatoknak egyre kevesebb pénzt kellett ebbe beletenni, sőt azt lehet mondani, hogy szinte normatívákon keresztül szinte teljes egészében az állam átvállalta a fenntartási és a működtetési költségeket az önkormányzatoktól. Lehet, hogy néhol voltak kivételek, nagyobb és közepes méretű önkormányzatnál biztos, hogy nem volt ilyen, vagy önkéntesen vállalták azok az önkormányzatok, amelyek azért, hogy kényelmesebben, jobb körülmények között tudják oktatni a diákokat adott településen, pluszpénzzel járultak hozzá a fenntartáshoz és a működtetéshez.

Ez a magyarázata ennek, amit egyébként ön szerintem rosszul értelmezett a költségvetési törvényből. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Hollik István képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mi valósult meg a tavaszi tervekből az Erzsébet táborok esetében, és mi várható 2017-ben?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Soltész Miklós államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Soltész Miklós államtitkár urat válaszádnak. Hollik István képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2010 előtt nem sok minden történt a szociálisan rászoruló gyermekek üdültetésével kapcsolatban *(Korózs Lajos: Dehogyanem! 80 ezer gyereket üdültettünk egy évben.)*, ezért különösen is érdekes hallgatni a szokásosnál is hangosabb szocialista hangokat, akik éppen a szociális érzékenység jegyében szólaltak ma föl és kritizálták a Fidesz-KDNP kormányt.

Ez az érzékenységük azonban 2010 előtt például ezen a területen nem nagyon látszott, hiszen a szociálisan rászoruló gyermekek üdültetése érdekében nem sokat tettek. Ezt a hibát küszöbölte ki a kormány, amikor elindította az Erzsébet-programot. Ezzel azt a célt tűzte ki, hogy kedvezményes üdülési, pihenési lehetőséget biztosítson a szociális üdülési rendszer keretében a rászoruló gyermekeknek. Az Erzsébet-táborokban fontos azt is hangsúlyozni, hogy anyaországi és külföldi gyerekek számára egy-

aránt biztosított volt a pihenés lehetősége. Idén a tervek szerint 4,3 milliárd forint költségvetési támogatással valósultak meg a programok, jövőre még ennél is nagyobb összeget tervez fordítani erre a kormány. A KDNP-frakció szem előtt tartja a gyermekek és a családok helyzetének könnyítését, így a nyár elteltével, szeretném kérdezni államtitkár urat, mi valósult meg a tavaszi tervekből az Erzsébet-táborok esetében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Korózs Lajos itt bekiabált, én azt tudom mondani, hogy a szocialisták még mindig a Tanácsköztársaság bűvöletében élnek *(Korózs Lajos: Úljél már le, Miklós! Nem szégyelled magad? Ezért kapod a fizetésedet? - Az elnök csenget.)*, amikor néhány ezer embert elvittek nyaralni a Margitszigetre, most pedig azt a programot, amelynek...

ELNÖK: Bocsanat, államtitkár úr, egy percre álljon meg! Korózs képviselő úr, ön ebben a műfajban most nem szólalhat meg, amennyiben megszólal, akkor sajnos annak megfelelő fegyelmi eljárási következményei vannak, azt meg nem szeretném megadni. Úgyhogy megkérem államtitkár urat, hogy folytassa.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. És mindent megtesznek egyébként, hogy maga az Erzsébet-programot, amelynek a sikerét mindenki vissza tudja igazolni, azt megfűrjék Brüsszelben, és ne legyen meg az az anyagi háttere, amivel egyébként fogyatékos embereknek, nyugdíjasoknak, nagycsaládoknak, és ahogy ön mondta, sok-sok gyermeknek, diáknak, hozzáteszem, határon túli gyermekeknek a nyaraltatását is megoldottuk. Ebben az évben 90 ezer fölé emelkedett a kedvezményezettek száma csak az Erzsébet-táborokon keresztül, és elindult egy olyan program, amit mindenképpen szeretnék kiemelni, a napközi Erzsébet-tábor 400 ponton az országban. 740 táborhely volt, ahol azokat a gyerekeket, akik nagyon nagy szegénységben, nehéz körülmények között élnek, őket tudjuk táboroztatni. Azt gondolom, hogy ez a program mindenképp beváltotta a hozzá fűzött reményeket, és nem véletlen, hogy ősszel is folytatódik, most is kiírtunk, és közel 9 ezer gyermek fog még így táborozni az őszi szünet során.

Hozzátenném még azt, hogy kárpátaljai gyermekek is voltak itt 2500-an, közülük közel 500 gyermek ukrán származású, de olyanok, akik beszélnek a magyar nyelvet, vagy most tanulják. Nagyon fontos ez az üzenet is, akár a magyar-ukrán kapcsolatok kapcsán, akár pedig azért is, hogy azok a gyer-

mekek, akik magyarokkal együtt élnek, megismerjék Magyarországot. Kár, hogy ezt a programot Brüsszelben szét akarják verni, de meg fogjuk tartani. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm, elnök úr, és köszönöm államtitkár úr, a választ. A válaszból is egyértelműen kitűnik, hogy sikerült elérni azokat a célokat, amelyeket Magyarország Kormánya és a Fidesz-KDNP kitűzött akkor, amikor elindította az Erzsébet-programot.

Még egy kérdésem lenne, erre használnám ki ezt az egy percet. Ahogy említettem, idén 4,3 milliárd forintot költött az Erzsébet-programra a kormány, viszont a jövő évi költségvetésből lehet látni, hogy ezt az összeget még közel egymilliárd forinttal megnöveli a kormány. Az lenne a kérdésem ezzel kapcsolatban, hogy jövőre ebből, a már egymilliárd forinttal megnövelt összegből milyen változások várhatók az Erzsébet-programban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Soltész Miklós államtitkár urat is. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A következő évben 800 millió forinttal, tehát közel egymilliárddal fog növekedni a támogatása az Erzsébet-táboroknak. Nyilván a tovább növekvő létszámkeretekre fogjuk ezt fordítani és nyilván az infrastruktúra fejlesztésére, amit egyébként az elmúlt évek során megtettünk. 2012 óta a fonyódligeti tábor, a zánkai tábor, és hozzáteszem, az erdélyi ivói tábor az, amely szolgálja ezt az üdültetési, nyaraltatási formát.

Nem volt ilyen 2010 előtt, nem volt ilyen nagy létszámban üdültetés 2010 előtt *(Korózs Lajos: 80 ezer gyereket üdültettünk! Most miért hazudsz?)*, és minden évben, évről évre, bármit kiabál is Korózs képviselő úr, ne figyeljen rá, bármit is mond, a szocialisták nem tudták elérni ezt a táboroztatási, és még egyszer hozzáteszem, üdültetési lehetőséget, amit fogyatékos, idős emberek és nagycsaládok számára is megadtunk. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrhoz: **„Lázár János nem tudja, hogy a hármas metró nem játék?”** címmel. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé, frakcióvezetője a szó, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Nem tudom,

hogy ön használja-e a 3-as metró, én szoktam. Tényleg katasztrofális állapotban van. Egymást érik a meghibásodások, hol az egyik szerelvény gyullad ki, hol más miatt szállítják le az utasokat. Már maga a BKV is elismerte, hogy a vonal helyzete kritikus. Egyébként nem csoda, hiszen 40 év óta nem újították fel a 3-as metró. Ugyanakkor a 3-as metró naponta rengeteg ember utazik, körülbelül háromdebrecenyi utast szolgál ki, többet, mint amennyit naponta átlagosan a MÁV.

Azt kell látni, hogy egy komoly balesettel sok ember életét veszít kockára. Vajon - a kérdésem az - ki fogja vállalni a felelősséget, ha egy ilyen baleset bekövetkezik? Ön vállalja vagy a miniszterelnök úr? Azt látjuk, hogy az előkészületek évek óta tartanak, viszont folyamatosan tolják ki a határidőket, változtatják a terveket, miközben a költségek meg emelkednek. Az elmúlt időszakban a 3-as metró megújításával kapcsolatban nem a gyors megoldás keresését láttuk, hanem azt hallottuk, hogy Tarlós István és ön állandóan ezzel kapcsolatosan vitáznak. A főpolgármester úr pont ma mondta, hogy valakik direkt hátráltatják a metrófelújítást.

Azt tudjuk, hogy a vita most a metrópótlás körül alakult ki. Úgy fest, hogy a kormány nem engedi, hogy új buszokat vegyenek a feladatra, inkább fideszes oligarcháktól vásárolnának szolgáltatást erre a célra. De kinek van ekkora buszparkja? Azt kérdezem miniszter úrtól, miért fontosabb a fideszes oligarchák érdeke, mint a budapestiek biztonságos és színvonalas közlekedése.

(16.00)

Meddig húzzák még a 3-as metró felújítását, meddig kockáztatják a tragédia bekövetkezését? És ki vállalja a felelősséget, ha baj lesz?

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Kétperces válasza Lázár János miniszter úrnak adok szót. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Mindenekelőtt azzal kezdeném, hogy a magyar kormány és azt gondolom, minden budapesti és minden magyar választópolgár abban érdekelt, hogy a magyar metróvonalak biztonságosan működjenek. Ismeretes az, hogy a magyar adófizetők, az európai adófizetők és a magyar kormány mekkora anyagi áldozatot vállalt annak érdekében, hogy a 4-es metró elkészüljön, és ismeretes az is, hogy készek vagyunk jelentős bankgaranciát, fedezetet és kezességet vállalni annak érdekében, hogy a 3-as metró anyagi föltételeit részben vagy ha kell, még ennél is jelentősebb százalékban tudjuk finanszírozni, mint ahogy eddig tettük. Tehát mi a fővárosnak készek vagyunk mindenben segíteni annak érdekében, hogy a 3-as metró fölújításra kerüljön. Természetes törekvése a főpolgármester úrnak, hogy ez minél hamarabb következzen be, hiszen a 3-as metró műszaki állapottal kapcsolatban jogosak az aggályok. Ön, aki na-

ponta használja, valószínű, hogy pontosan látja azt, hogy milyen veszélyforrások vannak.

Szeretném azt jelezni önnek, hogy az első lépés, amely megtételre került és amely vitát váltott ki, az egy közbeszerzési eljárás, amely a 3-as metró vonalpótló autóbusz beszerzésére vonatkozik. Itt szeretném a félreértéseket megcáfolni, illetve eloszlatni, tekintettel arra, hogy a Volán pályázott a 3-as metró vonalkiváltására. Tehát a 3-as metró pótló buszokat a Volán szeretné biztosítani mint százszázalékos állami tulajdonban lévő vállalat. Nem hiszem, hogy bárkinek normális ésszel kifogása lehet az ellen, hogy az állam megpróbálja a fővárosnak ezzel is segíteni. Természetesen a Volán arra fog törekedni, hogy Magyarországon gyártott és magyarok által előállított autóbuszokkal lássa el ezt a feladatot.

A Közbeszerzési Döntőbizottság azonban keresztbehúzta mind a kormány, mind a főváros számítását, mert a közbeszerzési eljárást törvénytelennek nyilvánítva fölfüggesztette azt. Egyébként pedig jelezem önnek, hogy X. hónap 6-án a budapesti 3-as metróvonal rekonstrukciójához tartozó középső vonalszakasz állomásai felújítási munkájának kivitelezési kiegészítő tervezésének közbeszerzési eljárása lezárult, az ajánlatok bontása megkezdődik X. hónap 6-án.

Ismertetem a következő lépéseket a maradék egy percben majd, elnök úr. Itt van, direkt legyűjtetem, hogy milyen közbeszerzés van folyamatban, és mikor melyiknek lesz várhatóan eredménye. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces válasza frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Miniszter úr, egy biztos, hogy Budapest lakosai unják már azt, hogy ígéretnek nekik, és tulajdonképpen itt egymásra mutogatás történik. Egy a fontos, hogy mihamarabb megoldódjon a 3-as metró felújítása. Itt azt gondoljuk, hogy önöknek kellene a saját házuk táján rendet tenni, és nem szabad, hogy az történjen, hogy egymásra mutogatnak. Három éve készítik elő a 3-as metró felújítását, gyakorlatilag ott tartunk, hogy megint csak majd valamikor a jövőben történik valami.

Nem akarok gonoszkodni, de azért egy picit megteszem: hogyan akarnak önök végül is olimpiát rendezni, ha a 3-as metró nem képesek 2010 óta felújítani?

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Akkor miniszter urat illeti egy percre a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Ez nem gonoszkodás, hanem jogos fölvetés, önnek igaza van abban, hogy a fővárosnak az utasok biztonsága érdekében, a közlekedés modernizálása érdekében és Budapest nemzetközi versenyképessége érdekében fejlesztenie kell. Négy közbeszerzési eljárás lezárása van folyamatban.

Nincs még meg a végleges eredmény mind-egyikben, egy 16 milliárdos közbeszerzési eljárás zárult, az ajánlatok bontására sor került IX. hónap 16-án: a 3-as metróvonal rekonstrukciójához tartozó déli Kőbánya-Kispest és Népliget állomások közötti vonalszakasz kivitelezése és kiegészítő tervezése, egy 40 milliárdos a Nagyvárad tér és Lehel tér állomások között, egy Dózsa György út és Újpest-központi állomások közötti vonalszakasz felújítási munka kivitelezése és kiegészítő tervezése, 19,6 milliárd és a 3-as metróvonal rekonstrukciója: vágányépítés, alagútépítés, biztosítóberendezések, 41 milliárd. 116 milliárd forintnyi közbeszerzési eljárás zárul X. hónap 6-án, X. hónap 7-én és XI. hónap 10-én. Innentől kezdve majd a szerződés kötésekre kerül sor, és elkezdődhet nagy nehezen valóban a kivitelezés.

Higgye el, mindannyian abban vagyunk érdekeltek, hogy Budapest közlekedése jelentős mértékben javuljon. Ezért küzd a főpolgármester úr, akit minden küzdelmében támogatunk. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mit kívánnak tenni a Telekocsival?”** címmel. Miniszter úr választhatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét, úgyhogy Heringes Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Felröppent, na nem a helikopter, hanem a hír a nyáron, hogy önök szabályozni próbálják a telekocsiprogramot is. Utoljára, ugye, akkor láttunk ilyen túlszabályozást, amikor az Uber nevű cégről és ezenfajta cégekről volt szó, és valahogy a fiatalok most már összerendeznek, amikor azt látják, hogy a kormány szabályozni kíván valamit, ami az ő kicsi életüket befolyásolja. Ugye, ilyen volt a magánnyugdíjpénztár, amit megvédtek, ennek is láttuk, hogy mi lett a vége, ilyen volt az Uber-program, amit túlszabályoztak, és ellehetetlenítettek, és ilyen volt az e-cigi, ami ugyanúgy a legtöbbször a fiatalokat érinti, ami ugyanúgy a túlszabályozás miatt ellehetetlenítésre került.

Most azok a hírek röppentek fel, hogy egy ellenőrzési szervet hoznak létre, akik a személyszállítást fogják felügyelni. 10-től 400 ezer forintos büntetésig terjed majd az ő felügyeletük, és már pár telekocsis írta is, hogy őket már egyébként ellenőrizték is. Éppen ezért izgulnak azon fiatalok, akik - már párszor elmondtam az elmúlt időszakban - jelen pillanatban nem tudnak megélni az egyhavi fizetésükből, sem a vidéken dolgozó fiatalok, sem a Budapesten élő fiatalok. Így úgy tudnak csak hazamenni a szüleikhez, hogy összeszerveződnek bizonyos Facebook-oldalakon vagy bizonyos hivatalosabb oldalakon. Jól megbeszéljük, hogy egy irányba ki megy a másikkal, beül-

nek az autóba, majd megosztják az utazás költségét. Ez nem egy profitorientált kezdeményezés, hanem egy a céljuk, hogy legyen annyi kis pénzük, amit ha összedobnak, akkor el tudnak együtt menni haza a szüleikhez. Vannak, akik arra használják, hogy munkába tudjanak járni reggel. Én azt gondolom, hogy ez egy olyan megoldás, amit nem elutálni kell, nem túlszabályozni kell, hanem lehetőséget kell biztosítani a fiataloknak, hogy munkába tudjanak járni, vagy haza tudjanak hétvége utazni a szüleikhez.

Most úgy érezzük, hogy ez olyan, mintha az ember meghívna a barátait egy pizzasütésre, felajánlaná hozzá a pizzasütőt, az alapanyagot, majd összedobják a pénzt, azt is majd egy idő után szabályozni fogja a kormány. Államtitkár úr, nyugtasson meg: nem nyúlnak hozzá a telekocsiprogramhoz. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza Fónagy János államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az, hogyha egy piac tisztaságát sértő, a magyar jogszabályokat semmibe vevő tevékenységet szabályozunk, én nem gondolom, hogy az túlszabályozás, és ezt különösen kérdéses hallani egy olyan képviselőtársam szavaiból, akinek az a dolga, hogy Magyarországon egy követhető törvényes rend alkotásában vegyen részt.

Tisztelt Képviselő Asszony! A telekocsis megoldás egy nagyon szép elképzelés, ha valóban úgy történik, ahogy ön mondja. Nagyon szép dolog, amikor korszerű infokommunikációs módszerekkel, ahogy ön mondja, jó szándékú fiatalok összeszerveződnek, hogy szerető szülei otthonába hazatérjenek. Ugyanakkor azt kell látnunk, hogy ezt a tevékenységet nemcsak ilyen célokra használják, és bizony nemcsak az ilyenkor szokásos és teljes mértékben méltányolható költségmegosztás erejéig vesznek részt a költségekben, hanem vannak olyanok bizony, akik ezt profitszerzésre használják. Gondolom, abban egyetértünk, hogy a kettőt élesen szét kell választani.

Jelenleg a telekocsis tevékenység nincs szabályozva, Magyarországon ma a személygépkocsival díj ellenében végzett személyszállítás van szabályozva, ebbe a telekocsis rendszer nem fér bele. Ugyanakkor abban teljes mértékben egyetértünk, hogy a korszerű infokommunikációs módszerek, a korszerű telefonos applikációs módszerek használatával lépést kell tartania a szabályozásnak, és olyan szabályozást kell bevezetni, ami nem szabályoz túl, ugyanakkor a tisztességes piaci magatartást védi és elősegíti. A kormány ezen jelenleg dolgozik. Meggyőződésem, hogy az uberező tevékenységnek a kitiltása ezen az úton egy megfelelő lépés volt. Ha megengedi, majd folytatom. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre Heringes Anita képviselő asszonynak adok szót. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Nagyon reméljük, hogy a kormány nem a fürdővízzel együtt önti ki a gyereket. Az a baj, hogy sokszor azt érzem - és minden tiszteletem államtitkár úré -, hogy önök mindig azt nézik, akik egyébként szabályt szegnek.

(16.10)

Valószínűleg a kormányzásukból indulnak ki, hogy az emberek nagy része önök között is, a kormány tagjai között is a legtöbbször szabályt szeg. Ezek a fiatalok nem ezt teszik. Ezek a fiatalok tényleg csak arra rakják össze a pénzt, hogy haza tudjanak utazni.

Attól félünk, hogy ha a kormány felülről, Budapestről vagy akár egy helikopter tetejéről nézve próbálja eldönteni, hogy a fiatalok hogy tudják megosztani a költségeiket, akkor tényleg ki lesz öntve a fürdővízzel a gyermek. Éppen ezért nagyon féltjük most a telekocsit is, nagyon féltjük a fiatalokat. Az a baj, hogy ha a fiatalok azt érzik, azt látják, hogy önök lassan túlszabályoznak mindent, akkor egyetlen lehetőség látnak: elhagyni ezt az országot, mert megélni nincs pénzük a fizetésükből. Lassan már haza sem tudnak menni a szüleikhez, nincs miből családot alapítani, nincs miből lakást venni, nincs miből kocsit vásárolni.

Így nagyon nehéz itt tartani a fiatalokat, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Lehet, hogy nem egy országban élünk. Én azért látok fiatalokat, akiknek nem ilyen véráztatta a sorsa, mint ahogy ön ezt bemutatja. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: A Rogánnak nem! - Derűtség az MSZP soraiban.)* Úgy gondolom, hogy egy személyszállító tevékenységnek a szabályozása, megfelelő szintű szabályozása messze nem ad sem lehetőséget, sem okot arra, hogy ön egy nemzethalált, generációs halált és egyéb ilyeneket mutasson be.

Kérem, őrizze meg a megszokott mértéktartását. Amikor a személygépkocsi szabályozásról beszélünk, annak szükségességét vitatjuk meg, melynek megvitatását én egy teljesen célszerű dolognak tartom, akkor maradjunk abban, hogy aki szabályosan végez egy tevékenységet és úgy, ahogy ön mondja, azt békében kell hagyni, aki pedig nem így végzi, ott pedig nem a nemzethalált kell vizionálni, hanem megfelelő szabályokat alkalmazni, ami önnek is a javára válna. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-párti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni

az emberi erőforrások miniszteréhez: **„A mindennapos testnevelés bevezetése is csak a kormányzati propagandát szolgálta. A tényleges megvalósítás már nem olyan fontos a kormánynak.”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Palkovics László államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő úr elfogadja. Szilágyi György képviselő úré a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A mindennapos testnevelés bevezetése mérföldkőnek számított a magyar közoktatás történetében, emellett Európában is kiemelkedő újításnak számított, mely megadhatná a lehetőséget a magyar diákság részére, hogy a modern kor életformája mellett minden fiatal mozoghasson, sportolhasson.

A kérdés az négy év távlatából, hogy vajon megvalósultak-e ezek a célok. Köztudott, hogy a mindennapos testnevelés legnagyobb akadálya a létesítményhiány. Önök súlyos százmilliárdokat költenek presztízs-sportlétesítmények beruházására, ezzel szemben nem látjuk azt a kormányzati szándékot, mely az iskolák tornaterem- és sportlétesítményhelyzetét tudná javítani. A „Nemzeti köznevelési infrastruktúra” program lassú, messze nem folyik megfelelő ütemben. A felmenő rendszerben elindított mindennapos testnevelés egyre több létesítményt igényelt volna, melyek nem épültek meg időben. A Jobbik a fő problémának azt tartja, hogy nem is látja a kormány részéről a szándékot a létesítményhelyzet megoldására. Kíváncsiak vagyunk, hogy a tornaterem-építési program is olyan gyorsasággal fejlődik-e majd, mint a felcsúti sportfejlesztések.

A másik fő célja a mindennapos testnevelésnek a diákok bevonása hosszú távon a sportszövetségek rendszerébe. A magyarországi kiemelt sportszövetségek többségének van diáksporttal, illetve mindennapos testneveléssel kapcsolatos programja. Azonban minden munkát a testnevelő tanároknak kell vállalniuk e téren is, ráadásul megfelelő díjazás hiányában.

A kormány nem fogadta meg a Jobbik javaslatát, amelyben indítványoztuk, hogy a mindennapos testnevelés folyamatába vonjuk bele a sportszervezetknél dolgozó szakkedzőket is. Ezzel a létszámhiány is megoldódhatott volna, illetve a gyermekek sportági elhivatottsága is jóval nagyobb lett volna, mint ahogy a jelenlegi rendszerben zajlik.

Kérdzem államtitkár urat, hogy a 2018-ig tartó időszakban hogyan kívánja a kormány felgyorsítani és hatékonyabbá tenni a tornaterem-építéseket, és hogyan próbálják megoldani a testnevelőtanárhiányt, akik nélkül soha nem lesz megfelelő színvonalú testnevelés-oktatás az iskolákban. Várom válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Palkovics László államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, abban abszolút egyetértünk, hogy egy olyan országban, ahol bevallottan a lakosság 50 százaléka, számítások szerint 60 százaléka túlsúlyos, sok mindent kell tennünk ennek érdekében, és egyébként a gyermekek 40 százaléka mozgáskoordinációs problémákkal rendelkezik, a mindennapos testnevelés bevezetése, amely egyébként ebben az évben érte el felmenő rendszerben a teljes szintjét, mindenképpen egy fontos dolog.

Hogy erről mi a köz véleménye, azt hiszem, egy januári statisztikát tudnék idézni, ahol a megkérdezettek 78 százaléka jónak tartja és abszolút támogatja a mindennapos testnevelést, aminek persze a feltételrendszerét folyamatosan fejlesztjük. A feltételrendszerhez sok minden tartozik. Idetartoznak egyrészt azok a kerettantervek, amelyek a szokásos testnevelésórán túl lehetőséget teremtettek olyan sportágak megjelenítésére az iskolai oktatásban, mint a lovas kultúra, a vitorlázás, a kajak-kenu (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Az minden faluban elérhető!*), a kerékpár, a kosárlabda, a szivacskezilabda, illetve most már megjelentek a különböző küzdősportok is. Ahol elérhető, ott célszerű ezzel foglalkozni, és ahol nem elérhető, ott meg másfajtaival.

Mindenesetre a mindennapos testnevelés infrastrukturális feltételrendszerének a támogatása folyamatosan történik, ahogy a képviselő úr is említette, a „Nemzeti köznevelési infrastruktúra” program folyamatosan határozza meg azokat a helyeket, ahol egyébként elkezdődtek a beruházások. A program első ütemének a jelenlegi állapotát tükrözi, hogy a 24 helyszín közül 12 beruházás már átadásra került. Ugyancsak most történt: megkezdődik 25 tanterem, 24 tanuszoda építése a program második szakaszában, és a program maga tovább fog folytatódni. Az EFOP 4.1.2.16. kiemelt projekt 80 milliárd forintot szán az iskolarendszer térségi fejlesztése című program létrehozására, amely azon túl, hogy iskolát, tantermet, azon túl tornatermeket és sportlétesítményeket, illetve ezeknek a felszerelését fogja biztosítani.

Az oktatókkal kapcsolatban (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) - egyébként a helyzet nem annyira borzalmas, ahogy azt a képviselő úr mondta - megnéztük azt, hogy hányan mennek nyugdíjba. Ezeknek a pótlására csak ebben az évben 530 fő testnevelő tanárt vettek fel az iskolák, részben testnevelő, gyógytestnevelő munkakörbe, illetve lehetőség van arra is, hogy testnevelőedzői szakképzettséggel is lehet testnevelésórát tartani, illetve most dolgozunk azon, ahogy ön említette, hogy hogyan tudjuk bevonni a szakmai szövetséget...

ELNÖK: Bocsánat, államtitkár úr, majd az utolsó egyperces viszonzásban lesz lehetősége befejezni. Most Szilágyi György képviselő úrnak adok egyperces viszonzásra lehetőséget.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Államtitkár úr, amit ön itt elmondott, persze, túlsúlyos a magyar

társadalom, persze, az egy jó dolog lenne, mert mindenki támogatja, hogy legyen mindennapos testnevelés, csak azt felejtje el, államtitkár úr, hogy amit négy éve önök tettek, az nulla. Most kezdenek el azon gondolkodni? Amit ön felsorolt, az is nulla. Nincsenek tornatermek, nincsenek létesítmények, nincsenek testnevelő tanárok. (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van!*) Ahhoz, hogy mindennapos testnevelés legyen a magyar iskolákban, amit mi is támogattunk, csak két dolog hiányzik, minden más megvan egyébként. Csak két dolog hiányzik: a létesítmények és a testnevelő tanárok.

Ez a két dolog hiányzik csak ahhoz, hogy mindennapos testnevelés legyen. Akkor ne beszéljünk mindennapos testnevelésről, mert jelen pillanatban az, ami az iskolákban folyik, az nemhogy bátorítaná és kedvet csinálna a gyermekeknek a sporthoz, hanem elriasztja őket, pont az ellenkező hatást váltja ki. Önöknek négy év alatt meg kellett volna teremteni a feltételeket.

Nem teremtették meg ezeket a feltételeket, és nem is gondolkoznak alternatív megoldásokon. (*Közbeszólások az MSZP soraiból: Így van!*) Egyszerűen, amit a mindennapos testneveléssel kapcsolatban a kormányzat számlájára lehet írni, az egy nagy nulla! (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Akkor befejezném az előző mondatot. Nyilván a tények ismerete nem nagyon zavarja a képviselő urat (*Bangóné Borbély Ildikó: Az a baj, hogy ismerjük a tényeket!*), tehát akkor befejezném az előző gondolatmenetet. A sportegyesületek bevonása a mindennapos testnevelésbe, ennek a feltételrendszerét kidolgoztuk. Ez meg fog jelenni hamarosan. Olyannyira, hogy ennek a szabályozása hamarosan be fog kerülni egyébként a törvénybe, mint ahogy ön is pontosan tudja, hogy a mindennapos testnevelés esetén egy esetben van lehetőség ebben a pillanatban az órák tömbösítésére. Azon dolgozunk, hogy ezt ki tudjuk terjeszteni.

A mindennapos testnevelés feltételrendszerének és az eredményességének a vizsgálatát folyamatosan végzi az MTA, a Testnevelési Egyetem és a Magyar Diáksport Szövetségből álló bizottság, amely javaslatokat tesz pont az ön által elhangzottakra, és egyébként ennek a kidolgozása folyik. Azt hiszem, azt várni - egyébként eddig is voltak iskolákban tornatermek, emlékszem, volt ilyen, fel is újítottunk néhányat és folyamatosan zajlik ez is -, azon túl (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogy folyamatosan történik ezeknek a felújítása, nyilván nem lehet egyszerre megtenni. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az azonnali kérdések órájának a végére értünk.

Most áttérünk a **kérdések** tárgyalására. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mít tesz a kormány a gyermekek ellen elkövetett testi, lelki vagy szexuális bántalmazások megelőzése érdekében?”** címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

(16.20)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az utóbbi években egyre több hír jelent meg arról, hogy a gyermekeket érintő milyen súlyos visszaélések, bűncselekmények történnek. A rendszer problémáját jelzi, hogy ezek egy része olyan gyermekkel történt, akik az alapellátás szeme előtt voltak, mégsem tudták megakadályozni az őket ért különböző bántalmazásokat. A leterhelt, alulfizetett szociális munkások, családgondozók, védőnők, a sokszor működésképtelen jelzőrendszer nem tud minden problémát időben jelezni. Vannak, akiket szinte egyáltalán nem ér el a gyermekvédelem. Így fordulhatott elő az, hogy családban élő csecsemőket, gyerekeket éhezettek, kínoztak vagy szexuálisan molesztáltak, mégsem derült fény ezekre, több esetben pedig tragédiába torkollott a bántalmazás.

Nemrég adtak hírt arról az esetről, amely az el-látórendszer másik területén, a szakellátásban történt. A gyermekvédelmi otthonokban elkövetett bántalmazások különösen súlyos helyzetre hívják fel a figyelmet, ami összefüggésbe hozható a szakemberhiánnyal, a dolgozók megfelelő képzettségének hiányával, illetve a megfelelő szakmai ellenőrzés hiányával.

A Magyar Szocialista Párt részéről ezért nyújtottunk be országgyűlési határozati javaslatot. Úgy gondoljuk, hogy nem nézhetjük tovább azt a tétlenséget, amit a kormány művel, hogy félévente módosítgatja a törvényt, de érdemi elmozdulás nem történik az ügyben. Sajnos, a Népjóléti bizottság kormánypárti tagjai nem támogatták a kezdeményezésünket, de legalább annyi tartás volt a bizottsági tagokban, hogy nem leszavazták, hanem tartózkodtak az ügyben.

Ezért kérdzem államtitkár urat, mit tesz a kormány a gyermekek védelmének érdekében. Mít tesz a kormány annak érdekében, hogy a gyermekeket ne érje testi, lelki vagy szexuális bántalmazás, különös tekintettel a gyermekvédelmi szakellátás rendszerében, és meddig kell még várni a kormány tényleges lépéseire? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Czibere Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Kép-

viselő Asszony! A kormány álláspontja szerint bármilyen, a gyermekek ellen elkövetett bűncselekmény elfogadhatatlan, de közülük is kirívóan erkölcstelen az egyébként is számos traumán, sérelmen átesett, gyermekvédelmi szakellátásban élő gyermekek kiszolgáltatott helyzetének bűnös módon való kihasználása. Ezek megelőzése érdekében eddig is több lépés történt, hiszen a gyermekvédelem rendszerében a gyermekek érdekében kerül sor a gyermekotthonok, a nevelőszülői hálózatok működésének engedélyezésére, kibővítésére, fejlesztésére. Gondoljunk a nevelőszülői szolgálat jelentős expanziójára az elmúlt három évben, és gondoljunk a gyermekvédelmi nagy, korszerűtlen gyermekotthonok kitagolására.

Rendszeres évenkénti ellenőrzésre is sor kerül a fővárosi és megyei kormányhivatalok által. Egy fontos garanciális eszköz a gyámhatóságok vizsgálata mellett a gyermekjogi képviselők működése, illetve a gyermekvédelmi gyámok 2014. január 1-jei belépése a rendszerbe. Azokban az esetekben is, amiket ön említett, kulcsszerepet játszott a gyermekvédelmi gyám. Nem intézményi, nem intézeti gyám van, hanem gyermekvédelmi gyám, amely független az intézménytől. Ez a négy független szereplő tudja biztosítani a gyermeki jogok védelmét. Amennyiben a gyermekvédelmi intézmények munkatársaival szemben megalapozott gyanú merül fel, büntetőeljárás során fog tisztázódni a felelősségük. Minden egyes ügynek utána fogunk menni és kivizsgáljuk.

A családjukban élő gyermekek esetében kiemelten jelentősnek tartjuk a gyermekvédelmi, gyermekjóléti jelzőrendszer megerősítését. A kétszintűvé tételt 2016 januárjától megtettük. Helyi szinten a gyermekjóléti szolgálat feladata a helyi gyermekvédelmi jelzőrendszer szervezése, együttműködési formák kialakítása és működtetése. Ez fogadja a jelzéseket.

Feladatunk ennek a jelzőrendszernek a megerősítése. Ezt tettük az eddigiekben is, és ezt fogjuk tenni a későbbiekben is jogszabállyal, módszertani útmutatókkal és ajánlásokkal. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Anyagi problémáik helyett mikor foglalkozhatnak végre csak tanulmányi és tudományos előmenetelükkel a magyar hallgatók?”** címmel. Szávay István képviselő urat illeti a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar hallgatók többsége önhibáján kívül súlyos anyagi gondokkal küzd, sem a folyamatosan csökkenő ösztöndíjajból, sem az egyre rosszabb anyagi körülmények között élő szüleik támogatásaiból, sem pedig a sokszor lehetetlen időbeosztást elváró diák-munkából nem tudják megfelelően kiegészíteni a jövedelmüket. Az elmúlt tíz év során ugyanis a reálértéket tekintve évről évre csökkent a hallgatói jutta-

tások összege, lassan egy évtizede nem történt érdemi ösztöndíjmelés. Példának okáért: amikor 2006-ban magam ötödéves hallgató voltam, tehát tíz évvel ezelőtt a hallgatói normatíva, az egy hallgatóra közvetlenül fordítható támogatások összege 116 ezer forint volt, ez ma csupán 3 ezer forinttal több. Kiemelkedő tanulmányi eredményem alapján 2006-ban köztársasági ösztöndíjat kaptam, akkor ez 30 250 forint volt, ma, tíz év elteltével pusztán 34 ezer forintra emelkedett, ezzel jelentősen devalválódott is.

Az Aktív Fiatalok Magyarországon Kutatócsoport kutatása szerint 2015 tavaszán átlagosan 68 ezer forintból él egy egyetemista, miközben akkor a garantált bérminimum nettó 80 ezer forint volt. Ezzel párhuzamosan pedig alig nőtt a kollégiumi férőhelyek aránya, miközben az albérletek árai, különösen a fővárosban a többszörösükre emelkedtek. A Jobbik régóta sürgeti e problémakomplexum mihamarabbi megoldását, és mind a tanulmányi, mind a rászorultsági alapon járó ösztöndíjak jelentős emelését. Ezzel kapcsolatban egyébként a Hallgatói Önkormányzatok Országos Konferenciája nemrégiben egy átfogó javaslatot is a kormány asztalára tett. Úgy gondoljuk, hogy érdemes lenne ezt megfontolni.

Kérdezem államtitkár urat a fentiek alapján, hogy mikor kívánja a kormány végre növelni a rászorultsági, illetve tanulmányi alapon járó hallgatói juttatások és ösztöndíjak összegét. Mit kíván tenni a kormány a felsőoktatásban tanuló hallgatók egyre romló anyagi körülményeinek a javítása érdekében? Tervezi-e a kormány a felsőoktatási kollégiumi férőhelyek bővítését, illetve a meglévők felújítását? Várom érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Palkovics László államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a kérdését. Ezek jelentős részével a képviselő úr nyitott kapukat döntget, olyannyira, hogy a felsőoktatási stratégiában leírtuk azt az ütemezést, ahogy ezekkel az ügyekkel haladunk előre. Jelen pillanatban a minisztérium a finanszírozási rendeleten dolgozik. Ezt körülbelül egy hónapon belül be fogjuk nyújtani. A következő rendelet pedig, amire ön is hivatkozott, és amelyről a hallgatói önkormányzattal elkezdtük a tárgyalásokat a nyáron, a hallgatók juttatási rendeletének az átalakítása és a valós költségekhez való közelítése. Tehát ebben az ügyben hamarosan meg fog jelenni az EMMI törvényjavaslata.

A kollégiumokra vonatkozó kérdését illetően tájékoztatom, hogy az elmúlt néhány hétben elkészült egy nagyon komprehenzív kollégiumfelmérési program. A Budapesti Műszaki Egyetem szakértői gyakorlatilag az ország összes kollégiumát végiglátogatták, és ebből készült egy előterjesztés. A kollégiumi helyzet valóban egyáltalán nem kielégítő, a kollégi-

umok jelentős része a hatvanas-hetvenes években készült, akkor tervezték és akkor készültek el. Ebben a programban meghatároztuk, hogyan fog változni a helyzet az elkövetkező időszakban. Egyébként a kollégiumi férőhelyek eloszlása sem egyenletes az országban, alapvetően Budapest az, amely a korábbi időszakban nem részesült a kollégiumi férőhelyekből. Országosan átlagosan ezek 8 százalékos növelését tűztük ki. Ez körülbelül 123 kollégiumot érint. E program keretében 37 467 férőhely felújítására és létesítésére teszünk javaslatot 2016 és 2023 között. Jelen pillanatban egy 21 milliárd forint értékű kollégiumfelújítási, illetve kollégiumépítési program zajlik az ország több részén, részben Budapesten, részben pedig a vidéki városokban. Ez az anyag egyébként hiánypótló, ilyen elemzés nem született az elmúlt időszakban, és ez is kapcsolódik a juttatási rendelethez.

Még annyit szeretnék hozzátenni, hogy egy sor olyan lehetőséget teremtett meg a felsőoktatási stratégia, ahol a hallgatók például a duális képzés keretén belül azokat a finanszírozási gondokat, amelyekre ön is hivatkozott, enyhíteni tudják. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP frakcióvezetője, kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „**Használja-e a Nemzeti Bank elnöke a Bankszövetség elnökének lakását, és milyen alapon?**” címmel. Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszonya a szó.

(16.30)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sajtóértesülések szerint a Magyar Nemzeti Bank elnöke egy olyan várbeli luxuslakást használ, amelynek tulajdonosa Patai Mihály, a Bankszövetség elnöke, aki egyben az UniCredit Bank elnök-vezérigazgatója is. A lakás piaci bére becslések szerint havi 1 millió forint, bár azt jelen pillanatig nem tudni, hogy a jegybank elnöke fizet-e egyáltalán bármennyit is. Ha nem fizet, az már büntetőjogi kategória, felveti a vesztegetés gyanúját.

Az MNB a pénzügyi szervezetek állami felügyeletét is ellátja. Ilyen módon Matolcsy György olyan szereplőtől bérel lakást, lép vele üzleti kapcsolatba, akit egyébként felügyelnie, szabályoznia kell, illetve konfliktusokba kerülhet pénzügypolitikai lépések során. Ezért a következőket kérdezem. Matolcsy György használja-e az Országház utcai, a Patai Mihály vagy valamely cége tulajdonában álló lakást? Fizet-e Matolcsy György bérleti díjat, és ha igen, mennyit?

A pénzügyi szervezetek felügyeletét ellátó állami szerv vezetője az LMP álláspontja szerint nem lehet olyan ember, aki ilyen szoros kapcsolatot ápol, üzleti kapcsolatot tart fenn a felügyelt szervezetek szövetségének elnökével és az egyik felügyelt bank vezetőjével. Ez elfogadhatatlan. Ezért azt kérdezem har-

madsorban, hogy ezek után lemond-e Matolcsy György. Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Kétperces válaszra Nagy Márton alelnök úrnak adok szót. Parancsoljon!

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Tájékoztatom képviselő asszonyt, hogy Matolcsy György bejelentett állandó lakhelye 8172 Balatonakaratya, Köztársaság út 26., ahol saját tulajdonú ingatlana található. Ez a közérdekű adat.

Ami az UniCredit kérdését illeti, a pénzügyi szereplők tevékenysége minden esetben elfogulatlanul és transzparensen kerül megítélésre a jegybank által. Az ön által említett UniCredit Bank tevékenységét a többi intézményhez hasonlóan felügyeli az MNB. Az UniCredit Bank esetében például 2013 óta több alkalommal került sor felügyeleti bírság kiszabására, ebben az évben például az UniCredit Bank több kisebb jogszabálysértés miatt februárban 5,2 millió forintos, míg júniusban 1,5 millió forintos felügyeleti bírságot kapott a Magyar Nemzeti Banktól.

Végül, Matolcsy György válása magánügy, a magánéleti változás pedig semmilyen módon nem befolyásolja a Magyar Nemzeti Bank szakmai tevékenységét. A jegybank minden döntését kellő szakmai megalapozottsággal, elfogulatlanul és átláthatóan hozza meg. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Simon Miklós képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„400 új munkahely létesül Nyírbátorban! Hogyan segíti a Rosenberger vállalat újabb beruházása a Kelet-Magyarországi régió felzárkózását?”** címmel. Simon Miklós képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tovább folytatódna a kedvező munkaerőpiaci trendek hazánkban, ugyanis a foglalkoztatás folyamatos javulásában egyre meghatározóbb szerepe van a versenyszféra munkahelyteremtő beruházásainak. Az elmúlt években összesen 2500-3000 új munkahely jött létre a versenyszférában a Nyírségben.

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)*

Kiemelném a tavalyi évet, amikor is több mint ezer új munkahely jött létre Nyírbátor térségében. Jelentős, több száz fős munkahelyteremtés történt többek között a nyírgelsei szárnyasvágóhídon, a Transz Food Kft.-nél, a nyírbátori Coloplastnál és az ugyancsak nyírbátori, repülőgép-alkatrészt gyártó cégnél, a Diehl Aircabin Hungary Kft.-nél. Most pe-

dig megtörtént a bejelentés arról, hogy az egyik legnagyobb autóiipari beruházó, a német Rosenberger cég összesen 3,1 milliárd forint értékű investíciót hajt végre, amivel további 400 embernek ad megélhetést. Mondanom sem kell, hogy Kelet-Magyarországon, a román határhoz közeli Nyírbátorban egy ekkora foglalkoztató megjelenése mekkora fejlődést eredményez. Ilyen és ehhez hasonló sikertörténetek nem függetlenek attól, hogy Magyarországon a gazdasági környezet immár stabil és kiszámítható. Tisztelettel kérdem, ma Magyarországon több mint 440 ezerrel több ember dolgozik a versenyszférában, hogyan segíti a Rosenberger vállalat újabb beruházása a kelet-magyarországi régió felzárkóztatását. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Cseresnyés Péter államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kérdésére válaszolva, természetesen ez a 400 új munkahely komoly lépést jelent a piaci foglalkoztatás területén ebben a hátrányos térségben. A munkahelyek számának növelésén túl, hisz ön mondott adatokat, én szeretném az országos adatokat ismertetni, a 2010-es kormányváltás óta 680 ezerrel többen dolgoznak hazánkban, amiből a versenyszféra körülbelül 450 ezer fős növekedést mutat.

Az egyik kiemelt foglalkoztatáspolitikai célkitűzésünk a munkaerőpiac területi különbségeinek csökkentése, a hátrányos helyzetű térségek fokozatos felzárkóztatásával. Ezért olyan szabályozási és támogatási rendszert dolgoztunk ki, ami a hátrányos helyzetű térségek felé orientálja a befektetőket. A kormány a hátrányos helyzetben lévő térségek kiemelt fejlesztése érdekében hozta létre a szabad vállalkozási zónákat 2013-ban, ahol az új munkahelyek létesítéséhez lényegesen nagyobb támogatásokat és kedvezményeket vehetnek igénybe a vállalkozások.

Az autóiipari alkatrészeket gyártó német Rosenberger cég nyírbátori beruházása is azt támasztja alá, hogy ez a politika sikeres. A 3,1 milliárd forint értékű zöldmezős beruházáshoz a kormány a beruházás-ösztönzési célelőirányzatból 858 millió forinttal járult hozzá. A vállalat fejlesztési terveit - amely megvalósulása esetén mintegy 400 ember számára teremt új munkalehetőséget a térségben - a Nemzeti Foglalkoztatási Alap eszközeivel is támogatjuk, a kiegészítő munkahelyteremtő támogatás előkészítése jelenleg folyamatban van. Erről várhatóan a következő hónapokban születhet döntés.

Így, még egyszer megismételve az első mondatomat, a 400 új munkahelynek nyilvánvalóan nagy jelentősége van a térség foglalkoztatási adatainak és foglalkoztatási helyzetének javításában. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos képviselő úr, az

MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mit mutatnak a kormány kegyetlen társadalmpolitikájának eredményei? Mennyi embertől vettek el szociális támogatást az elmúlt hat évben?”** címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A kormány 2010-es regnálása óta nagyon sok szegény embert tovább nyomorított. Az első intézkedésük volt, hogy 20 százalékkal csökkentették a közmunkáért adható nettó bért, a második intézkedésük az volt, hogy 20 százalékkal csökkentették a szociális járandóságokat, pontosabban a szociális segélyt. Ezt követően a múlt év márciusában hat ellátási formát megszüntettek. Igaz, az előző kettő nem az ön államtitkárságára esett, de az utóbbi hat intézkedés, tulajdonképpen egy intézkedés volt, de hat elemét érintette, az már az ön tevékenységének gyümölcse.

Megszüntették a lakhatási támogatást, elvették a méltányossági közgyógyellátást, a méltányossági ápolási díjat, az adósságkezelési szolgáltatást, megszüntették szeptember 1-jével az óvodáztatási támogatást, és megszüntették a rendszeres szociális segélyt. Persze, mondhatnánk azt, hogy nem jelentős összegek voltak ezek, hiszen egy lakhatási támogatás is néhány ezer forintról szólt. De ezeknek az embereknek ez az életet jelentette. Ezeknek az embereknek azt jelentette, hogy a szolgáltató nem kötötte ki az áramot, és tudtak a gyerekek villanyfénynél tanulni.

Nézze, annak tükrében különösen fontos erről a dologról beszélni véleményem szerint, amikor kormánytagok helikopterrel utaznak lagzizni, és bulibárók módjára mulatnak. Azt gondolom, ez a világ szégyene, hogy egyik oldalon azt látjuk, hogy ma már 4,2 millió ember a létminimum alatt él Magyarországon, még a Központi Statisztikai Hivatal számítása szerint is. Elrendelik a KSH-nál, hogy ne számoljanak a jövőben ilyen statisztikai adatot, ne végezzenek létminimum-kutatást. Úgy küzdenek a szegénység ellen, hogy beszüntetik ennek a mérését?

Éppen ezért kérdezem, hány embertől, illetve hány családtól vettek el ellátást, mennyi pénzt takarítottak meg ezzel, és mennyivel csökkentek ezek az ellátási formák. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Czibere Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány célja igazságos, fenntartható, átlátható és célzott szociális ellátórendszer működtetése, ami egyaránt épít az egyén önmagáért való fele-

lősségvállalására, a helyi közösségek szerepvállalására, alapelv a foglalkoztatásiesély-teremtés és a segély helyett a munkalehetőség biztosítása és az átláthatóság. Ezek azok az elvek, amelyek alapján '15. március 1-jén átalakult a szociális támogatási rendszer.

A megvalósult intézkedések eredményeképpen a legfontosabb elem, hogy az állam és a helyi önkormányzatok korábban - húsz éven keresztül - rendkívül átláthatatlan, kusza módon való köztes, osztott felelőssége megszűnt. Teljesen egyértelmű, hogy ki miért felel. A jövedelemkompenzációért az állam felel, száz százalékban állami finanszírozásban, száz százalékban állami adminisztráció. A kiadáskompenzáló támogatásokért teljes egészében az önkormányzatok felelnek, ez a másik pillér, és ők települési támogatás formájában ezt tudják biztosítani. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Miből?)* A települési támogatások finanszírozására több mint 30 milliárd forintos kerete van az önkormányzatoknak minden évben.

A másik fontos elem, hogy a szociális törvény rögzíti, hogy a településtámogatást különösen milyen jogcímek esetén kell megállapítani, és van olyan eset is, a rendkívüli települési támogatás, amikor a veszélyeztető helyzetben - szociális törvény 7. § - meg kell állapítani.

Én azt gondolom, hogy az átláthatóságot és a jobbiztonságot növelte, hogy szét lett választva a kiadáskompenzáló és a jövedelemkompenzáló, jövedelem-fenntartási szociális támogatás rendszere. Azt gondoljuk, hogy a további elnyomítás sem állja meg a helyét, hiszen az elmúlt három év szegénységi statisztikai mutatják azt, hogy trendforduló történt, és valamennyi szegénységi szám és veszélyeztetettségi szám elkezdett javulni.

Az öregségi nyugdíjminimum tekintetében pedig vizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy differenciáltan vagy egységesen mikor kerülhet sor az emelésére. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést intézett az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Cigányútra ment integráció?”** címmel. Ander Balázs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az oktatás és a nevelés célja nem más, mint a jövő. Jó esetben a felnövekvő generáció tagjai ezt már a családban megkapják, de hogy a borsodi cigányvajda kétségkívül kijózanítóan kemény szavainak nyomán kérdezem: mi van azokon a helyeken, ahol nem ismerik föl, hogy a gyermek nem állat, hanem felelősség?

Sajnos, a társadalom alapsejtje, a család sok helyütt már nem tud többé megfelelő hátteret biztosítani a gyermekeknek, a XX. század pártjai által kisiklatott rendszerváltástól máig eltelt bő két és fél évtized minden eddiginél nagyobb társadalmi dezintegrációt és válságot hozott. Pedig nem mindegy, hogy a jövő nemzedékek tagjai milyen arányban lesznek

adófizetők vagy segélyezettek. A szociokulturális nyomor, valamint a kívülállás antikultúrája egyben a bűnözés melegágya is. Ráadásul - ahogy Bogár László fogalmazott - az anyagi, a testi és lelki, erkölcsi, szellemi lepusztulás a szülések egyre nagyobb árnyát préseli be a legnagyobb nyomorúságosabb körülmények között élők világába.

A kormányzat nem tesz semmit, pedig ahogyan Salamon Konrád írta: a magyar iskolarendszer összeomlott, mert az iskolákat jelentős részben műveletlen és neveletlen fiatalok tömegei fejezik be vagy hagyják el, akik nem alkalmasak a munkavállalásra, és nem hajlandók a társadalmi együttélés legelemibb szabályainak betartására sem.

Mit kezdjen hát ez az iskolarendszer azokkal a hazai no-go zónákból érkezőkkel, akiknek családi példaképei bűnözők, háziállatai pitbullok és rottweilerek, és már nagyon korán megismerték a kábítószeres világot, azon kívül pedig semmi más? Miért nem lehet még időben, mentve a menthetőt olyan bentlakásos iskolahálózatot létrehozni, ahonnan a sokszor a saját családi közegük negatív mintái által a szakadékba taszított gyerekek hazavihetnék magukkal a jobb élet reményét jelentő másfajta normákat és kultúrát?

Nem lenne helyesebb meggátolni az integrációs milliárdok ellopását, és végre ilyenformán is visszatelelni a cigányútra ment integrációt? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Czibere Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

CZIBERE KÁROLY, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mielőtt érdemben reagálnék az elhangzottakra, meg kell jegyezni, hogy maga a kérdés olyan szintű negatív élel került megfogalmazásra, ami nem a társadalmi integráció és az összetartó társadalom építése irányába hat, és a jelenségek mögötti tényleges problémálatás irányába sem mutat az *(Ander Balázs: De!)*, hogy pitbullok, rottweilerek és kábítószer. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ez az igazság!)* Azt gondolom, hogy nekem kell itt ön helyett is elnézést kérem a roma családoktól *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: A pitbulloktól!)* a kérdésben elhangzó szélsőséges általánosítás miatt. Semmilyen módon ennek a rendszernek az érdekeit nem segíti *(Dr. Apáti István: Tessék beköltözni egy telep-re! Szívesen elviszem államtitkár urat egy szatmári autózásra!)* ez a fajta megfogalmazás és az ilyen típusú problémafelvetés.

Azt gondoljuk, hogy maga a felzárkózási stratégia és annak az egyes számú pillére, a gyermekek segítése alapvetően tartalmazza azokat az eszközöket és programokat, amelyek azt a felzárkózási célt tükrözik, hogy lehet a nyomor újratermelődésének ördögi körét megakadályozni. Ha ismerné azt a programunkat, amely a „Biztos kezdet” ház névre hallgat vagy például a kötelező óvodáztatást, vagy az

ingyenes gyermekétkeztetés kibővítését két ütemben - idén már, ugye, valamennyi szünetre - vagy az ingyenes tankönyvek biztosítását *(Dr. Apáti István: Ez nem segít! A tankönyvet elégetik. Jó lesz gyűjtősnak. Olyan, mint a szocpolos ház ablakkerete.)*, ez mind azt jelenti, hogy ezek a gyermekek időben tudnak segítséget kapni ahhoz, hogy ne morzsolódjanak le, ne váljanak ki az iskolából, és iskolai eredményességüket tudjuk segíteni. Ez, azt gondolom, az a cél, amelyre ennek a társadalomnak szüksége van, nem pedig az önök által fölvetett javaslat.

Azt gondolom, a családjukban kell segíteni ezeket a gyermekeket. Ha a „Biztos kezdet” ház modellt ismerné, tudná, hogy a gyermek és a szülő egyszerre kap segítséget, és ez az, ami igazán eredményes, nem pedig az, hogy ezeket a gyermekeket kikapkodjuk a családokból, hogy védelembe vegyük, vagy egész másképpen segítsük. A gyermeki jogoknak az alapelve az, hogy abban a családban kell nekik a segítséget megadni, amelyben ez a legjobban tud hasznosulni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Miért esnek el állami tűzifa-támogatástól a közmunkaprogramban élen járó falvak?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Semmi politika, csak baráti érdeklődés. Nagyon sok fideszes önkormányzat is belekerült abba a helyzetbe, hogy mindent elkövetett annak érdekében, hogy a lehető legjobban teljesítsen a közmunkaprogramokkal kapcsolatban, és megvalósítsák a településeiken akár a százszázalékos foglalkoztatási mértéket. Jó néhány kistéleplési önkormányzat tényleg érdemben komoly eredményeket tud felmutatni a Start-közmunkaprogramokkal, látványos eredményekkel. Ugyanakkor sajnos azt látjuk most, hogy azok a települések, amelyek ebben kiemelkedően teljesítettek, azok kiestek a hátrányos helyzetű települések sorából, ezért az ott élők, habár mindenki gyakorlatilag közmunkán van, nem részesülhetnek a kedvezményes tűzifavásárlásban.

Ez nyilvánvalóan azért is szembetűnő és azért is sajnálatos, mert miközben az állami erdészetek vezetőinek a miniszterelnök fizetését kétszeresen-háromszorosan meghaladó jövedelmeket biztosít az állam, és nagyjából az állami erdészetek működésével kapcsolatos pazarlás is már nyilvánosságra került, nagyon-nagyon jó lenne, ha lehetne a megtermelt tűzifából azokat a településeket segíteni, amelyek teljesítették azon kormányzati törekvéseket, hogy a lehető legtöbb embernek megpróbáljanak helyben munkát adni.

Már múlt évben, egy évvel ezelőtt szóvá tettem itt ezt a kérdést. L. Simon László államtitkár úr azt mondta, hogy elismerik ezeknek a településeknek a teljesítményét, ennek megfelelően meg fogják keres-

ni a lehetőséget, hogy az ott élő emberek, akik semmivel nem élnek jobb módban, mint azok a települések, ahol esetleg sikerül megtartani a hátrányos helyzetű települési címet, azok is megkapják a tűzifa-támogatást. Egy év telt el, sajnos eredményről nem tudunk ebben az ügyben.

Az iránt érdeklődnék tisztelettel, hogy látnak-e bármi esélyt, hogy ezeknek a településeknek a lakói éppúgy ne szenvedjenek hátrányt, és kedvezményes tűzifavásárlással és támogatási lehetőséggel az önkormányzatok segíteni tudják az ott élőket. Erre várnám tiszteletteljesen válaszukat. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Pogácsás Tibor államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is, azt gondolom, érdemes azt tisztába tenni, hogy milyen módon tudnak az önkormányzatok segíteni a lakosaiknak. Minden önkormányzat a települési támogatásokból tud szándékai szerint adni akár téli tüzelőre, akár pénzben, akár pedig tűzifában kiszállítva.

(16.50)

Ezen túlmenően 2011 óta a Belügyminisztérium a települések számára biztosít egy keretet, amelyből ők téli tüzelőt vásárolhatnak, és azt a rászorulóknak odaadhatják. Tehát itt a téli tüzelőt az önkormányzatok vásárolják meg, a Belügyminisztérium az ehhez szükséges forrást biztosítja.

Ebben a programban minden 5 ezernél kisebb lakosságszámmal rendelkező település részt vehet, függetlenül attól, hogy milyen adóerő-képességű vagy milyen besorolású a település. Tehát minden 5 ezer lakosnál kisebb település részt vehet. Valóban, a program népszerű, hiszen a tavalyi évben 2185, az idei évben pedig 2291 önkormányzat nyújtott be pályázatot erre a lehetőségre.

A közfoglalkoztatottak száma, illetve a közfoglalkoztatásban való részvétel éppenséggel nem hátrány ebben a programban, hanem az idei évtől az egy településre adható vagy juttatott támogatás mértékében a közfoglalkoztatottak számát mint pozitív szorzót vesszük figyelembe, tehát ahol magasabb a közfoglalkoztatottak száma a települések lakosainak számához viszonyítva, egy arányszámot képezünk, ott több tűzifa vásárlására lehetőséget adó forrást adunk.

Tehát az, hogy a településen mennyi a közfoglalkoztatott, nem hátrány ebben az esetben, hanem kifejezetten előny. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a kérdések végére értünk. Most előterjesztések tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a **letelepedési államkötvény megszüntetése érdekében a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény módosításáról** szóló T/12065. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Az előterjesztők közül Demeter Márta képviselő asszony lesz az előterjesztők szószólója. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Miniszter és Államtitkár Urak! Ez a letelepedési kötvényes offshore biznisz, amit itt a kormánypártok az elmúlt időben művelnek, azt gondolom, a korrupciós ügyek közül is az egyik legdurvább botrány, abszolút védhetetlen, tehát látszik, hogy itt a korrupció tekintetében nemhogy megpróbálnák orvosolni és egyre inkább felszámolni a korrupciót, de egyre inkább világcscsra törekednek ebben a kérdésben.

Ha valami veszélyezteti Magyarország szuverenitását, akkor például ez a letelepedési kötvényes offshore biznisz abszolút ezt teszi, hiszen láttuk azt, hogy egy 2013-as indulással, a Gazdasági bizottság jóváhagyásával olyan feladatot, amit egyébként a magyar állam végezne el, hogy államkötvényt értékesítsen, egyszerűen offshore cégek kezébe adtak, teljesen átláthatatlan háttérű cégek kezébe, amelyek egyébként nem is adóznak Magyarországon. Így mára, az elmúlt három évben több mint 100 milliárd forint extraprofitjuk volt ezeknek az offshore cégeknek a letelepedési kötvények értékesítéséből. Értjük mi, valamiből egyébként kell hogy Rogán Antalnak is teljen helikopterezésre, de azt gondolom, ez mégiscsak túlzás.

A konstrukció lényege: mindössze 300 ezer euróért élethosszig tartó letelepedési engedélyt lehet szerezni Magyarországon, ami szabad mozgást biztosít a schengeni övezetben is; ezek az emberek úgy bizniszelnek, úgy bankolnak, azt csinálnak, amit csak akarnak. Tehát azt gondolom, hogy az egész helyzet védhetetlen.

Már a Belügyminisztérium válasza szerint is több mint 17 ezer ember az, akit így idecsábítottak Magyarországra úgy, hogy közben, ahogy tudjuk, közel 20 milliárd forintért bevándorlásellenes kampányt és hisztériakeltést folytattak. Ezeknek a letelepedési kötvényeknek az eladásából, ha most abba hagynák ezt az egész bizniszt, már most 330 milliárd forint fizetési kötelezettsége van a magyar államnak ezek felé a cégek és emberek felé. 2018-tól jár majd le az első kötvény, ott lép életbe az a fizetési kötelezettség. Tehát a magyar adófizetőknek már 330 milliárd forintját kötötték így le, a magyar adófizetők isszák meg annak a levét, hogy egyébként Fidesz-közeli, haveri offshore cégek 100 milliárd forintot tehessenek zsebre.

Bármit is állítanak, hogy ez azért fontos, hogy az állam tudja magát finanszírozni, a magyar állam

sokkal olcsóbban is tudná magát finanszírozni, hiszen azok, akik jelenleg ezzel a konstrukcióval vesznek államkötvényt, négyszeres hozamot kapnak. Tehát magyarul: negyedennyi hozammal lehetne finanszírozni a magyar államot, ez még pluszban van a százmilliárdos extraprofiton felül az offshore cégeknek, már 6 milliárdos veszteséget okozott most is a magyar államnak. Ezek a cégek nem adóznak Magyarországon, ez egyértelműen kiderült azokból a válaszokból is, amiket egyáltalán adtak, mert látjuk azt, hogy itt már mindenféle üzleti titoknak meg befektetési titoknak minősül, ami, azt gondolom, eleve felháborító.

Jöhetnek itt azzal, hogy más országokban is működik ilyen konstrukció, de más országokban szóba se jöhet az - ha valamiben unikális Magyarország, nagyon szeretik ezt a kifejezést is, ebben is abszolút az -, hogy offshore cégek értékesítsenek ilyen konstrukciót; illetve érdemi befektetést, jelenlétet, hosszabb, éveig tartó, értékteremtő tevékenységet várnak el ezektől az emberektől, nem pedig arról van szó, mint Magyarországon, hogy 300 ezer euróért egyébként megkapják a letelepedési engedélyt 30 napon belül, és konkrétan semmit nem szükséges felmutatni.

Nem igaz az, hogy jól működik a négyszeres ellenőrzés rendszere, egyértelműen több esetben is bebizonyosodott, hogy igenis még elítélt bűnözők is vásárolhattak így letelepedési kötvényt és kaphattak letelepedési engedélyt. Tehát nemcsak Magyarország, az Európai Unió biztonságát is kiszolgáltatják.

Tarthatatlan ez a helyzet, ezért adtuk be a törvényjavaslatunkat, amely azonnal megállítaná ezt az offshore bizniszt, amit önök elkezdtek, azonnal elszámoltatná, nyilvánosan beszámoltatná mindezeknek az offshore cégeknek a cégvezetőit, mind pedig magukat a cégeket is teljesen nyilvánosan, és 75 százalékos adóval sújtaná az eddigi tevékenységet.

Tehát ezt az egész offshore bizniszt fel kell függeszteni. (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.) Semmilyen szempontból nem beszélhetnek önök sem szuverenitásról, sem pedig biztonságról, amikor ezzel a döntéssel, ha nem támogatják a javaslatunkat, saját maguk szolgáltatják ki Magyarországot és az Unió biztonságát is. Köszönöm. (Taps az MSZP padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-tő-kettő perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén két-tőperces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Először megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik az elejétől kezdve ellenezte ezt a konstrukciót, és azt kell mondjam, azok a vádak vagy gyanúk, amelyek felmerültek az elején, a legdurvább módon köszönnek vissza; azt is mondhatnám, hogy minden képzeletet felülmúlt az,

amit a gyakorlatban sikerült önöknek kivitelezni. Nemcsak arról van szó, hogy több mint 100 milliárd forintról szólnak a hírek, hogy ennyit zsebeltek be ezek a javarészt offshore cégek, ez az egyik fele a dolognak. Ők nem csinálnak mást, mint megfogják a letelepedni kívánt személyeket, és elviszik a külképviseletre. Semmi más dolguk nincs, és őket akkor sem lehet megkerülni, ha valaki úgy gondolná, hogy önszántából jelentkezik a külképviseleten; arról nem is beszélve, hogy extrahozamot, most már a piacihoz képest négyszeres hozamot zsebelnek be ezek a cégek.

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Nagyon fontos szempont lehet az is, hogy most már nemcsak kapzsiságról, hanem nemzetbiztonsági kockázatról is beszélhetünk (Korózs Lajos: *Így van!*), hiszen bizony-bizony elítélt bűnözők is kijátszották azt a nagyon szigorú négyes szűrőt, amit önök itt elmondanak és a Belügyminisztérium részéről állandóan hangoztatják. Önöket nem is érdekli, hogy ki volt az, aki ezt megtette, nem indítottak vizsgálatot, a Magyar Nemzettől nem kérték be azokat az adatokat, amelyeket ők nem írhattak meg, hiszen akkor per elé nézhetek volna. Cinikusan azt mondják, hogy minden rendben van, miközben közel 18 ezer embert hozzátartozókkal, családtagokkal együtt behoztak az Európai Unióba és Magyarországra. Ha valaki kifizette ezt az összeget - és nem munkahelyteremtő beruházásként, mert erre se tudtak választ adni, hogy milyen előnye származott a magyar nemzetnek abból, hogy ezek az emberek itt megjelentek, elvártuk-e, hogy munkahelyeket teremtsenek, elvártuk-e, hogy bármilyen gazdasági hasznót termeljenek a magyar államnak, a magyar embereknek. Ezt nem tudták bizonyítani, tehát ez nem történt meg - a konstrukciót meg kell szüntetni. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a Jobbik soraiban.)

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszony kért szót. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem kérdés, hogy az LMP támogatja az MSZMP... - MSZP törvényjavaslatát (*Derűtség a Jobbik soraiban.*), hogy azonnal be kell szüntetni a letelepedésiállamkötvény-konstrukciót. Álláspontunk szerint egyáltalán nem lehetett volna bevezetni és létrehozni ezt a rendszert. Már sokszor elmondtuk, hogy a letelepedési kötvény egyáltalán nem szolgálja az ország érdekét, és semmilyen hasznot nem hoz a költségvetésnek. A letelepedési kötvény csak a Fidesz névtelenségbe burkolózó oligarcháit szolgálja ki offshore cégeken keresztül. Milliárdok vándorolnak magánzsebekbe, óriási bizniszról van szó kevesek számára. Már csak a papírmunkával

5 milliárd forintot keresett a letelepedésikötvény-üzletlen a Rogán Antalhoz köthető ügyvédi iroda.

Nézzük a számokat! Egy letelepedési kötvény ára 92 millió forint, ezt viszont diszkontáron adja el az állam a közvetítő cégnek. A közvetítő cég egy letelepedési kötvény eladásával a közvetítői díjjal és a diszkontár miatt több mint 20 millió forintot tesz zsebre. Összesítve: eddig az ország ezen az üzletlen körülbelül 100 milliárd forintot veszített.

Van egy másik aspektusa is a letelepedési kötvény azonnali beszüntetésének, éspedig a nemzetbiztonsági kockázat. Már a kötvények árulásának megkezdésekor lehetett tudni, hogy hatalmas biztonsági úr tátong a rendszeren, de a hírek szerint mára többen ki is játszották a kiskaput, és több elítélt bűnöző is letelepedési engedélyt kapott Magyarországon. Azt is fontos látni, hogy a letelepedési kötvénnyel a magyar kormány már egy kisvárosnyi bevándorlót telepíthetett be Magyarországra, összesen már több mint 16 ezer ember vált jogosulttá, ha a hozzátartozókat is számoljuk.

Nem néhány emberről beszélünk, hanem tömegekről, amelyek átvizsgálására vélhetőleg nincs is kapacitása *(Az elnök csenget.)* jelen pillanatban a szolgálatoknak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr következik kétperces felszólalásra. Mielőtt azonban megadnám a szót, megköszönöm együttműködésüket, és az elnöklést átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak. *(Taps.)* Parancsoljon, jegyző úr!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Rogán Antal - Rogán Antal, aki előszeretettel használja a helikoptert, annak idején még nem ezzel foglalkozott, hanem azzal, hogy a Gazdasági bizottság keretei között offshore vagy offshore típusú cégek számára lehetőséget biztosítson, hogy betelepítési programot hajtsanak végre Magyarországon. Közel 17 ezer emberről van szó a harmadik világból, legkiváltképp Kínából, de más országokból is.

Azt kell hogy mondjam, hogy mesésen busás haszonnal párosul ez a tevékenység egyeseknek, a haveroknak, az emberek meg az elszenvedőik, a megfizetői mindezeknek - merthogy minden hasznot, amelyet a haverok zsebre tesznek, azt a magyar állampolgárok fogják visszafizetni -, miközben nemzetbiztonsági kockázatot vagy épp akár közbiztonsági kockázatot is életre hívnak, orosz bűnöző és sok mindenki más megtalálja Magyarországot és Európát. Piacról ma egyszerűbb és könnyebb és olcsóbb is lenne finanszírozni, mint ahogy ezt teszik a letelepedési kötvényen keresztül, éppen ebből kifolyólag észszerűtlen is az, amit csinálnak, és megint csak a magyar emberek kárára van. De a lényeg: becsstelen ez a történet, már csak azért is, merthogy nem az emberek messze döntő többségének a javát szolgálja,

hanem pontosan az emberekkel szemben cselekszik, az emberek érdekét a sárba tiporja.

Nem véletlenszerű, hogy ez a kezdeményezés arról szól, hogy fejezzék be és szüntessék be ezt a projektjüket, ezt a betelepítési projektjüket, és mindezek mellett az utólagos elszámoltatását is tegyék meg a busás haszonnal bíró haveroknak. Rogán képviselőtársamnak meg arra kell figyelnie, hogy kevesebb olyan pénz kerüljön a haverok kezébe, meg a holdudvaréba *(Az elnök csenget.)*, amit már nem tudnak, hogy mire költsenek el. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Akkor megadom a szót - látom, készülődik - Demeter Márta képviselő asszonynak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm azoknak a frakcióknak, amelyek támogatják a javaslatunkat. Én még mindig azt kérem a Fidesz-frakciótól, hogy egyébként revideálják az álláspontjukat, és gondolják ezt át, hiszen egy nagyon érdekes példa például ebből az egész ügyből, hogy volt olyan offshore cég, amely előbb kapta meg a Gazdasági bizottság fideszes többségétől az engedélyt a letelepedési kötvények és konstrukció árusítására, mint ahogy bejegyezték volna a céget, tehát azt gondolom, hogy ez körülbelül mindent megmutat az ügyből.

Az egyértelmű, hogy a kormány már átadta Magyarország szuverenitását a Fidesz-közeli offshore cégeknek, gyakorlatilag kontroll nélkül döntenek ezek a cégek arról, hogy ki kaphat letelepedési engedélyt, útlevelet, hozzá tartozó kedvezményeket, és most már hitelre is árulhatják ezek a cégek ezeket a kedvezményeket. Azt gondolom, hogy egyre romlik a helyzet ebben az ügyben. Az egyetlen megoldás az, hogy fel kell függeszteni ennek a kötvényprogramnak a létezését, és el kell számoltatni ezeket a cégeket. Hogyha nem támogatják a javaslatunkat, az beismérelése annak, hogy pár zseb megtöméséért bármilyen offshore biznissz folyhat Magyarországon, akár kormányzati támogatással vagy a magyar állami szervek asszisztálásával, ami, azt gondolom, még a jelenlegi, eddig felhozott példáknál is sokkal rosszabb, és sokkal jobban túlmutat.

Ennek tehát a magyar adófizetők fogják megfizetni az árát, nagyon-nagyon drága lesz az az ár, és hogyha most a kormánypárti többség nem támogatja a javaslatunkat, akkor, azt gondolom, nem is olyan hosszú idő elteltével ezt a dolgot nagyon sokan nem fogják elfelejteni, és vissza fogunk rá térni, és mindenképpen meg kell történnjen az ezzel kapcsolatos elszámoltatás, ne adj' isten, nem csak az offshore cégek esetében.

Köszönöm. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **a kistelepek polgármestereinek javadalmazásával kapcsolatos egyes törvények módosításáról** szóló T/11023. sorszámú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Költségvetési bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, Hegedűs Lorántné jegyző asszonynak, jobbkios képviselőnek, ötperces időkeretben.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Meg sem tudom már számolni, hanyadjára nyújtom be ezt a törvényjavaslatot ide, a Ház elé, és hanyadjára próbálom önöket meggyőzni arról, hogy amit önök rontottak el, tisztelt fideszes, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, nevezetesen azt, hogy 2014 után a kistelepek polgármesterek fizetése, illetménye durván lecsökkent, azt a hibát próbáljuk végre helyretenni. Tudom, nem csak én kezdeményeztem ezt; kezdeményezte ugyanúgy az MSZP, az LMP, sőt Boldog István képviselőtársunk is próbálta volna ezt nemegyszer a Ház elé tárni - mind ez idáig sikertelenül.

Most egy újabb lehetőséget szeretnék önöknek kínálni, az önök asztalára letenni. Meggyőződésem, hogy az, hogy ennyivel csökkent a javadalmuk ezeknek a kistelepek polgármestereknek, nem tükrözi az ő felelősségteljes és áldozatos munkájukat. Tudjuk - ezt is számtalanszor elmondtam már -, hogy ilyen módon előfordulhat, hogy egy 500 fő alatti település társadalmi megbízatású polgármesterének a havi bevétele kevesebb, mint az általa foglalkoztatott közfoglalkoztatottnak a bére.

Én azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne végre ennek az intézménynek, a polgármesteri intézménynek a tisztségét, a tekintélyét újra visszahozni arra a rangra, amit a 2014-es választások előtt legalább megkaphattak, amit legalább élvezhettek. Két településkategóriához tartozó illetményt próbálnánk emelni a javaslatunk szerint: az egyiket, az 500 fő alatti 20 százalékról 40 százalékra, a másikat 30 százalékról 50 százalékra szeretnénk felemelni.

(17.10)

Ebben a kérdéskörben nagyon sok vita lezajlott már a Házban, és úgy gondolom, hogy azok a javaslatok, amelyeket nemrégiben tárgysorozatba véve utána már tárgyalhatott is a Ház, egy álságos megoldást kínáltak volna; csakúgy, mint az a törvény, amely most már a 2017-es költségvetési törvény része, nevezetesen, hogy önkormányzati köztisztviselők illetményalapját eltéríthetik saját bevételük terhére az adott önkormányzatok. Tudjuk, hogy nem tudják kigazdálkodni ezt a lehetőséget éppen az érintett kistelepek, hiszen nincs annyi saját bevéte-

lük, hogy ezt abból meg tudják tenni. Vagy ha van saját bevételük, az azért van, mert annyira megadóztatják a népet akár helyi adóval, akár települési adóval. Mindenesetre ezt mindenképpen vissza kell hogy kerüljön a lakosságra, és ez a megoldás számunkra elfogadhatatlan.

Ezért is javaslom ebben a törvényben, hogy egyúttal a költségvetési törvényt is módosítsuk. Már most mondom, mert ez felmerült a bizottság ülésén, hogy ha önök azt a technikai kifogást hozzák a Ház elé, hogy ezt azért nem lehet megtenni ebben a formában, mert ennek az eljárásrendje másként van, akkor javaslom, hogy nyújtsanak be módosító indítványt. Bármi előtt nyitottak vagyunk, de kérem, mindenképpen támogassák azt az érdemi részét a javaslatnak, hogy az önkormányzati törvény szerinti kategóriákban a változtatás meglegyen. Utána később a költségvetési törvényt is lehet ilyen módon módosítani.

Ahhoz is már volt számtalan módosító indítvány, nemcsak az ilyen külön törvényjavaslat formájában, hanem a költségvetési törvényen belül is, hogy találjuk meg annak a helyét és rendjét, hogy miképpen lehetne ezt a költségvetésen belül rendezni, mennyibe kerülne ez az országnak. Kérem, ha ezt most ebben a pillanatban megszavazná a Ház, akkor már ebben az évben nem lenne összesen egymilliárd, de az a javaslat, amit önök elé tettünk, összességében sem haladja meg a két és fél milliárdos javaslatot. Ez az a nagyságrend, amivel, mondjuk, Ibizán Habony Árpád nap mint nap bemegy abba a bizonyos mulatóba, vagy amennyi adókedvezményt kap az önök egyik kis kedvence, Andy Vajna, mondjuk, egy fél-éves időszak tekintetében.

Tehát azt gondolom, hogy igenis volna mód és lehetőség arra, hogy a költségvetés jövőbeli módosításával ezt a törvényt megszavazzák és ezt a problémát rendezzük. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hegedűs Lorántné jegyző asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Elsőként megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Magunk is benyújtottunk hasonló javaslatot, amely arról szólt, hogy ezt a kérdést rendezzük. Nem véletlenül, hiszen látjuk azt az áldozatkész munkát, amelyet a kistelepek polgármesterek folytatnak, és látjuk azt, hogy mennyire nincsenek ők megfizetve ezért. Elhangzott az előterjesztő érvei között az is, hogy nyilván vannak olyan helyzetek, amikor adott esetben a közmunkás többet keres egy településen, mint a polgármester. Tarthatatlan ez az állapot. Azt tudom mondani, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén megyében is számtalan ilyen helyzettel találkoztunk. Tehát támogatjuk az előterjesztést,

hogy rövid legyenek, és nyilván az is igaz, hogy sokan, sokféle párt keretei között, még kormánypárti képviselő is nyújtott be hasonlót. Igazából nem nagyon érthető, hogy miért nem rendezték még ezt a kérdést az elmúlt két évben.

Egy aspektusa nem merült fel ennek a kérdésnek. Nyilván nehéz sorsú kistélepléseken, ahonnan nagy az elvándorlás, felmerülhet, hogy kik vállalják egyáltalán ezt a nemes közmegbízást 2019-ben, kik fognak indulni a választáson. Ha ennyire nem tudja a közösség, az állam honorálni ezt az áldozatkész munkát, akkor nyilván sajnos kevesebben fogják olyanok vállalni ezt a tisztséget, akik valójában a helyi közösségben elfogadott emberek. Az az érv is megáll végezetül, hogy mennyi irritáló dologra van pénz a költségvetésben, és hány irritáló luxusberuházásra. Tehát az sem lehet érv, hogy ennek költségvetési vonzata nem teljesíthető, nem lehetne ilyen előirányzatot elkülöníteni.

Egy kérdést kell önmaguknak feltenni, hiszen a legtöbb egyéni képviselő fideszes, és biztosan sokat beszélnek a kistéleplési polgármesterekkel. Azt a kérdést kell maguknak feltenniük, hogy valójában meg akarják-e egyáltalán ezt a problémát oldani. Mi partnerek vagyunk ebben, támogatjuk az előterjesztést. Azt kérem önöktől és a kormánypárti képviselőktől, hogy támogassák ezt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga képviselő úr. A Jobbik véleményét két percben Apáti István képviselő úr mondja el.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor miniszterelnök úr Schiffer András egyik régi azonnali kérdésére azt a választ adta, idézem szó szerint: „Mivel életem nagyobb részét kétezer lélekszám alatti településen éltem le, ezért pontosan tudom, hogy ott főállású polgármesterekre nincs szükség.” Nos, nagyot tévedett a miniszterelnök úr. Ezt ő nem szokta elismerni, nem bírja elviselni a kritikát és az igazságot, de azért el kell mondani, hogy élete nagyobb részét a fővárosban élte, tehát a mondatnak már ez a része sem igaz. Mert ha egyébként vidéken élte volna, akkor pontosan az ellenkező választ adta volna, hogy nagyon nagy szükség van a kétezer lélekszám alatti településeken, a kistélepléseken főállású vagy akár társadalmi megbízatású, tisztességesen megfizetett polgármesterekre.

Érdekes, hogy amikor a pofátlan fizetéseket szoktuk az önök fejére olvasni, akkor mindig az a válasz lényege, hogy az elvégzett munkáért fizetség jár. Akkor a kistéleplési polgármesterekre ez miért nem igaz? Miért nem tudják azt megérteni, hogy a kistéleplési polgármester több, mint egy klasszikus értelemben vett politikai vezető a településen? Ő a közösség egyik pásztorja. Az emberek kezét fogni kell, gyakorlatilag sok olyan ügyes-bajos dologban kell intézkedni, amely a polgármesternek nem hivatali kötelessége, nem munkaköri kötelessége. Egy sor

olyan kihívásnak kell eleget tenni, amelyet soha sehol, semmilyen egyetemen, főiskolán, vagy iskolában nem tanítanak, és egy sor olyan kötelezettséget kell teljesíteni, amelyet a mindennapok akasztanak vagy rónak a polgármesterek nyakába. Gyakran ez a napi nyolcórás munkaidőt is meghaladja. Ehhez képest méltatlanul alulfizettek, sem a társadalmi, sem az anyagi megbecsülés nem jut ki nekik.

Éppen ezért arra kérjük önöket, hogy tekintsenek el vagy térjenek el attól a rossz szokásuktól, hogy... - ezt most más képviselőcsoport vagy más képviselők nyújtották be. Próbálják végiggondolni azt, hogy milyen méltatlan helyzetbe hozták sok esetben a saját polgármestereiket is. Ne a kontraszelekción erősítsék azáltal, hogy alacsony fizetéseket adnak, és ne próbálják esetleg rossz útra vagy korrupcióba hajszolni vagy kényszeríteni ezeket a polgármestereket. Számoljuk fel ezeket a kockázatokat, minimalizáljuk ezeket a veszélyforrásokat. Nagyon kérem önöket, hogy gondolják át és támogassák a javaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Apáti képviselő úr. A következő két percben Sallai R. Benedek képviselő úr az LMP véleményét ismerteti.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Szétnézek a teremben, és nem tudom, kihez intézzem szavaimat, hiszen a Fidesz soraiban nagyon sok olyan országgyűlési képviselő van, akinek választókerületében nem csupán kistéleplések vannak, hanem akár maga is vezetett ilyen kistéleplést. Ezért önök legalább annyira, mint mi, tisztában vannak azzal, hogy milyen méltatlan az a helyzet, amit a szabályozás teremt ezeknek a kistéleplési polgármestereknek a bérezésével kapcsolatban.

2014 őszen úgy gondoltam, hogy ez egy sima választási család, és az egésznek csak annyi értelme van, hogy elriasszák az esetleges indulókat. Utána azonban megdöbbenve tapasztaltam, hogy nem hozzák helyre ezt a hibát, és továbbra is olyan alacsony szinten, olyan méltatlanul alacsony szinten tartják a kistéleplési polgármesterek jövedelmét, ami nagyjából az elfogadhatatlan kategória. Hegedűs Lorántné képviselőtársammal több alkalommal, mint ő is mondta, próbálkoztunk már ezzel az előterjesztéssel, mert felfoghatatlan számunkra, hogyan mondhat le a kistéleplésekről a kormány. Hogyan mondhat le az a kormánypárti többség, amikor a frakciójukban ott ülnek ezeknek a kistélepléseknek az egyénileg megválasztott országgyűlési képviselői, az ő szavazóik egy része pont ilyen kistélepléseken élő ember?

Nyilvánvalóan értem, hogy a habonyizmus velünk élő rendszere nem nagyon engedi, hogy kicsi szavazóközösségekre koncentráljunk, amikor a megyei jogú városok megvásárlásával nagyobb tömegeket lehet elérni. Ennek ellenére nyilvánvalóan látszódik az, hogy Magyarország településeinek túlnyomó többsége olyan ötezer fő alatti lélekszámú település, amelyeknek hosszú távú sorsa nagyon nagyban függ attól, hogy hogyan vannak vezetve és milyen emberek

állnak az élén. Márpedig a jelenlegi jövedelmi tényezők mellett nem lehet a legjobb, legfelkészültebb és legmegfelelőbb embereket megtalálni, de ahol mégis ezek az emberek állnak jelen pillanatban a települések élén, ott őket nem lehet ellehetetleníteni azért, mert azt a közfeladatot ellátják.

Éppen ezért kérem önöket a Fidesz soraiban, hogy miután tisztában vannak ezzel a problémával, győzzék meg azon frakciótársaikat vagy a kormányt, hogy támogassa ezt az előterjesztést, és végre történjen érdemi előrelépés ebben az ügyben. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(17.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sallai képviselő úr. A következő hozzászóló Boldog István képviselő úr, Fidesz.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy lassan egy éve több fizetést kaphatnának a kistéleplési polgármesterek, ha ott az ellenzéki oldalon akár egyetlen képviselő is akadt volna tavaly decemberben, amikor erről a kérdéstről szavaztunk, aki megszavazta volna. Önök közül senki nem szavazta meg. Utána persze szép politikai kampányt építettek erre, mentek településről településre, és elmondták, hogy sajnálják, hogy nincs több fizetés a kistéleplési polgármestereknek.

Azt gondolom, hogy húsz év polgármesteri tapasztalattal nyugodtan mondhatom, hogy a kistéleplési polgármestereknek szükségük van arra, hogy főállásúak legyenek - bizonyos településeken, nyilván van, ahol erre nincs szükség -, és arra is, hogy elismert és méltó fizetést kapjanak a munkájuk után.

Büszke vagyok arra, hogy az én térségemben most, a népszavazáskor mind a 23 település polgármestere, köztük a kistéleplések polgármesterei is aláírtak egy nyilatkozatot, amelyben közösen kérték a választópolgárokat arra, hogy vegyenek részt a népszavazáson, és tettek is azért, hogy részt vegyenek. Ebből is látszik, hogy a polgármesterek, amikor nagy kérdésekről van szó, akkor össze tudnak fogni pártállástól függetlenül, teljesen mindegy, hogy a Jobbikból, a Szocialista Pártból vagy éppen a Fideszből jöttek. Ebből is látszik az, hogy ők mindig az emberekért dolgoznak, és mindig azon vannak, hogy minél többet tehessenek.

Az az igazság, képviselő asszony, az ön javaslata, ahogy én a bizottsági ülésen is elmondtam, elkésett. Ilyen javaslat már van a Ház előtt T/10533. számon, bizottsági ülésen is túl van, tárgysorozatba van véve a javaslatom, amely arra vár, hogy napirendre kerüljön. Azt gondolom, hogy ha úgy látják, hogy az nem megfelelő, akkor ahhoz kell majd, amikor elkezdjük tárgyalni, módosítókat benyújtani, nagyon szívesen veszem mint előterjesztő a módosítókat akkor természetesen.

Tehát azt kérem, hogy következőleg, ha a Ház elé kerül a javaslatom, akkor ezt támogassák, akár módosítót is adjanak be hozzá, és amikor szavazásra

kerül a sor, akkor ne úgy tegyenek, mint tavaly decemberben, hogy nem szavazzák meg, hanem támogassák a szavazatukkal. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Boldog István képviselő úr. Több felszólaló nem jelentkezett. Megkérdezem... *(Jelzésre:)* De nem is kérdezem, látom, hogy Hegedűs Lorántné, az előterjesztő két percben válaszolni kíván az elhangzottakra.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Kedves Boldog Képviselőtársam! Én lennék a legboldogabb, ha az ön javaslata nemcsak tárgysorozatba kerülne, hanem idekerülne végre napirendre a Ház elé. Lassan fél éve várunk, többek között én magam is, hogy végre szavazhassunk az ön javaslatáról. Fölmerült önben, hogy vajon miért nem akarja a saját frakciója azt a javaslatot idehozni a Ház elé? Vajon miért nem akarják ezt a problémát megoldani? És vajon amikor benyújtották azt a bizonyos javaslatot, amiről most ön beszélt, miért egy olyan álságos javaslatot terjesztettek be, ami nem lett volna megoldás? Mert valóban emelheték volna a polgármesterek fizetését, csak éppen pénzt nem adnak hozzá. Na, ez a javaslat, ami önök előtt fekszik, pontosan ezt a kérdést oldja meg. Ezt a kérdést oldaná meg végre, és ezért kérem, hogy támogassák, mert ez a kérdés valójában mint cseppben a tenger, azt mutatja, hogy milyen sorsot szán a Fidesz a vidéknek, ha a polgármester, ami szerintük nem olyan tisztség, ami elismerésre méltó, nem kell nekik tekintély, nem is adnak hozzá egy fillért sem, se így, se úgy, se fizetést nem kaphat, sem a központi költségvetésből ez nincs finanszírozva, nincsen segítve.

Persze, ahogy Apáti István képviselőtársam is az előbb megfogalmazta, vajon kik fogják ezt a tisztséget a jövőben vállalni. Önök ezt a hibát direkt nem akarják kijavítani, azért nem akarják kijavítani, amiért, tudjuk, mert már több alkalommal elmondták, hogy várhatóan az összevonások után ötezer fő alatt nem lehet majd polgármesteri hivatala egy kistéleplésnek sem. Valójában ez a cél. Nemcsak a polgármesteri tisztséget akarják leépíteni, a tekintélyétől megfosztva, hanem a polgármesteri hivatalokat is össze fogják vonni, és végső soron az önkormányzatokat fogják összevonni.

Ez a valódi cél, ezért nem akarják megmondani. Ezt kéne egyszer kimondani. Legyünk már bátrak, vallják be az igazságot, hogy mi az önök valódi célja! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Hegedűs Lorántné jegyző asszony, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és Ausztrália Kormánya között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat

vitája. A kormány-előterjesztés T/11231. sorszámon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

VÉCSEY LÁSZLÓ (Fidesz), a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2016. október 6-ai ülésén a bizottság tagjai lefolytatták a vitát a szóban forgó, tehát a Magyarország Kormány és Ausztrália Kormány között az ideiglenesen munkát vállaló turisták programjáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló T/11231. számú törvényjavaslatról.

A bizottság a házszabály 46. §-a alapján 33 igen szavazattal, tehát egyhangúlag összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Külügyi bizottság módosító javaslatát, mely javaslat alapvetően jogtechnikai pontosításokat tartalmaz. A törvényjavaslat elsődleges célja a fiatalok támogatására irányul, olyan 18 és 30 év közötti fiatalok számára lesz igen fontos, akik az Ausztráliával megkötött megállapodás keretében végre egy olyan lehetőséghez jutnak, hogy ebbe a távoli országba, távoli kontinensre eljutva az életüket menedzselni tudják, és ennek a törvényjavaslatnak a híján erre nagy valószínűséggel nem lenne lehetőségük. Továbbá arra is esélyt kapnak, hogy az ott élő magyarokkal - népes magyar kolónia található Ausztráliában - találkozzanak, hagyományainkat ápolják, bemutassák, barátságokat és új kapcsolatokat kössenek.

A törvényjavaslat elfogadásával tehát részben új személyes kapcsolatok, baráti kapcsolatok épülhetnek ki a két ország között, illetve a kinti magyarok és a honi fiatalabb korosztályok között, de kétségkívül ez a törvényjavaslat további nagy lehetőségeket tartalmaz a két ország viszonylatában is. Ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek, és köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vécsey képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e most felszólalni. *(Kontrát Károly jelzésére:)* Igen, a végén kíván. Lesz majd tízperces időkerete, államtitkár úr. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót. Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Megadom a szót elsőként Demeter Mária képviselő asszonynak *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Márta!)*, Demeter Márta képviselő asszonynak, Magyar Szocialista Párt.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az a megállapodás, amely előttünk van, egy olyan program megva-

lósítását teszi lehetővé, ahol a két érintett ország 18 és 30 év közötti állampolgárai maximum 200-200 fős keretet tekintve évente egy évet meg nem haladóan tartózkodhatnak a másik ország területén, és amellet, hogy ez a tartózkodásuk elsősorban nem keresőtevékenységre irányul, hanem turisztikai célú, mégis, ha bizonyos feltételek teljesülnek, akkor ideiglenesen akár munkát is vállalhatnak egymás területén. Ebben a megállapodásban számos feltételt rögzítenek mind a két fél számára, hogy melyek teljesülése esetén valósulhat meg az ideiglenes munkavállalás.

Mindazonáltal azt gondoljuk, hogy ez a megállapodás mind gazdasági, mind kulturális, mind oktatási tekintetben is, mind turisztikai tekintetben is pozitívan hathat a két ország kapcsolatára, és egyértelműen humán és ifjúsági területen is a kapcsolatok fejlődését szolgálhatja. Tehát az MSZP ennek a megállapodásnak és törvényjavaslatnak az elfogadását támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(17.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és most adom meg a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván az elhangzottakra.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Könnyű dolgom van, hiszen támogató hozzászólások hangzottak el mind az általános vitában, mind pedig most. Úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat megfelel Magyarországnak nemzeti érdekeinek, ezért azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy a törvényjavaslatot támogassák szavazataikkal. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló elfogadásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott H/10540. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni. Tisztelt Rubovszky György bizottsági elnök úr, kíván-e felszólalni? *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megadom a szót Giricz Verának, a vitához kapcsolódó Magyarországi nemzetiségek bizottsága előadójának. Öné a szó, asszonyom.

GIRICZ VERA, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Честованный пан председатель! Пані и панове! Дякуву за можливість виступити. Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága - kapcsolódó bizottságként - megtárgyalta az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek tevékenységéről 2015 címmel B/9278. számon benyújtott beszámolót, és az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 22. § (2) bekezdése alapján arról állásfoglalást alakított ki, amelyhez figyelembe vette az országos nemzetiségi önkormányzatok véleményét is.

Az alapvető jogok biztosáról szóló törvény szűkszavúan rendezi a feladatmegosztást. A szabályzat 12. §-ában meghatározott átruházott hatáskörök gyakorlásának bemutatása határozta meg a beszámoló szerkezetét. Elsőrendű feladat volt a nemzetiségek jogainak érvényesülését biztosító jogszabályok hatályosulásának figyelemmel kísérése, értékelése és ellenőrzése, ami a titkárság tagjainak közreműködésével valósult meg. Az ombudsmanhelyettes rendszeres kapcsolatot tartott a közösségek képviselőivel, részt vett szakmai fórumokon, rendezvényeken. Előrelépés tapasztalható az ombudsmani munka nyilvánosságával, valamint a közvélemény tájékoztatásával kapcsolatban is. A tevékenységet segítette a hazai és a nemzetközi médiajelenlét.

A beszámoló kitér a kormány társadalmi felzárkózásról szóló stratégiája romákat érintő célkitűzései megvalósulásának figyelemmel kísérésére. Több eredményes vizsgálatra került sor a roma felzárkózással kapcsolatban. A biztoshelyettes figyelemmel kísérte az EMMI munkáját, megfigyelőként jelen volt az antiszegregációs kerekasztal és a Roma Koordinációs Tanács ülésein. Megnyugtató, hogy a nemzetiségi jogok védelmével kapcsolatos visszasság ügyében nem kellett formális intézkedést kezdeményezni a biztosnál, ezt sikerült szakmai együttműködés keretében megoldani.

Előrelépésnek tekintjük, hogy 2015. január 1-jétől az új munkamegosztásnak megfelelően a nemzetiségi biztoshelyettes nagyobb önállósággal végezhet munkáját a nemzetiségi jogi területen. Valamennyi nemzetiségi tematikájú ügyben a biztoshelyettes szakmai iránymutatásai az irányadók.

A jogszabályok, kormányzati előterjesztések véleményezésében is előrelépés tapasztalható. A biztoshelyettes közel 20 esetben közreműködött a nemzetiségi jogokat érintő jogszabálytervezetek véleményezésében. Az alkotmánybírói indítványra, az önkormányzati rendelet felülvizsgálatára irányuló indítványra, valamint a jogszabály-veleményezésre vonatkozóan a biztos a kiadmányozási jogát nem adta át a nemzetiségi biztoshelyettesnek, de a jó együttműködést és a szakmai megalapozást jelzi, hogy a nemzetiségi területet érintően a kiadmányozást együttesen gyakorolják, amelyet a beszámoló második része is alátámaszt.

Elismerést érdemel az ombudsmanhelyettes nemzetközi tevékenysége, amely elősegítette a hazai intézményrendszer értékeinek bemutatását. A szakmai munkát segíti, hogy a nemzetiségi titkárság felett munkáltatói jogokkal rendelkezik, és véleményt nyilváníthat a nemzetiségi jogi osztály tagjainak jogviszonyával kapcsolatban. Továbbra is támogatjuk a nemzetiségi közösségekhez tartozó szakemberek alkalmazását.

A beszámolási időszakban közel 200 ügy volt nemzetiségi jogi jellegű. A beszámoló igazolja, hogy a helyi önkormányzatok továbbra sem tekintik egyenrangú partnernek a nemzetiségi önkormányzatokat. Ezen a téren hathatósabb intézkedéseket sürgetünk. A közszolgálati médiaszolgáltatás nemzetiségi műsorainak problémáival nap mint nap szembesülünk, ezek megoldásának megalapozása érdekében érdeklődéssel várjuk a vizsgálat eredményeit.

Ösztük az ombudsmanhelyettes kiemelt ügyek vizsgálatával kapcsolatos megállapításait: egyértelműen sérültek a nemzetiségi önkormányzatok együttdöntési jogosítványai; a kulturális autonómia kiterjedtebb formájaként jelenhet meg az átalakult nemzetiségi önkormányzat; a nemzetiségi óvodák működtetése kiemelt támogatást kellene hogy élvezzen; a nemzetiségi alapon elkülönült oktatás nem jelent szegregációt, támogatjuk az integrált oktatást; a telepfelszámolási programok végrehajtása súlyos gondokat és problémákat mutat, nem hozta meg a várt eredményeket, Miskolc megyei jogú város önkormányzatának intézkedései ellentétesek a jogállamiság elvével, méltóságellenesek.

Osszegzőképpen elmondhatjuk, hogy a biztosi beszámoló átölelte az Alaptörvényben rögzített feladatellátási területeket. A nemzetiségi biztoshelyettes munkája során partneri kapcsolatot alakított ki a Magyarországi nemzetiségek bizottságával, amit javasolunk kiterjeszteni az országos nemzetiségi önkormányzatok, illetve szövetségük vonatkozásában is.

A fentiek alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága az alapvető jogok biztosának és helyetteseinek tevékenységéről 2015 címmel B/9278. számon benyújtott beszámolóról szóló országgyűlési határozati javaslatot támogatja. Köszönöm a figyelmet. Дякуву за позуп! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának.

BENCSIK JÁNOS, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fenntartható fejlődés bizottsága szeptember 19-ei ülésén megtárgyalta a beszámolót és annak Országgyűlés általi elfogadását indítványozza. A bizottság az Országgyűlés és a kormány figyelmébe ajánlja az állampolgári jogok biztosi beszámolójában is rögzítetteknek megfelelően, hogy az államigazgatási és pedagógusi képzés területén a képzési tananyagokban nagyobb szerepet kell szánni a környezeti, a természeti és a fenntartható-

sági szempontok érvényesülésének. A bizottság egyetért és támogatja a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettes által kezdeményezett „Fák nemzetünk jövő generációiért” elnevezésű országos faültetési programját, amelynek alapvetése, hogy minden, az adott évben születő magyar gyermek számára ültessünk egy fát. Célszerűnek tartjuk a kormány demográfiai programjához igazítva a szükséges költségvetési anyagi fedezetet is biztosítani a program végrehajtásához.

A bizottság ugyancsak fontosnak tartja ráirányítani az Országgyűlés figyelmét a hivatal transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodásokkal és Magyarország génmódosítás-mentességével kapcsolatos állásfoglalásaira.

Végül a bizottság egyetért a szószóló azon álláspontjával, miszerint a természeti erőforrások védelme és megőrzése új szemléletű hulladékgazdálkodást kíván meg, különösen a körkörös gazdálkodásra, valamint az ipari ökológiára való átállás folyamatában. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(17.40)

ELNÖK: Köszönöm, Bencsik képviselő úr.

Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Teleki László képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Nagyon fontosnak tartom, hogy ez a napirend újra a parlament előtt van, azért is, mert akármennyire sokszor beszélünk erről a témáról, mégsem veszi komolyan a kormány ezt a kérdést, mert azok az ajánlások, amiket az ombudsman megtett a 2015-ös beszámolójában és az az előtti években is, komoly problémát vet fel, hogy az ajánlások megvannak, viszont a végrehajtásban nincs semmilyen koherencia, nincs semmi olyan finanszírozási költségvetés hozzárendelve, ami tudná azokat a problémákat kezelni, amit az ombudsman úr jelent, jelzésében lead vagy éppen a munkatársai.

Ezt azért tartom fontosnak kiemelni, mert a szószóló asszony jelezte azt, hogy a telepprogramok milyen nagy problémát jelentenek. Én is szeretném felhívni a kormánypárti képviselők figyelmét és a kormányét is, hogy több mint 650 cigánytelep van még mindig Magyarországon, és közel 100-110 ezer ember él méltatlan körülmények között.

Ez azt jelenti, hogy a kormánynak oda kellene figyelni nemcsak azért, mert az állandó segélyezett körét ebben a helyzetben erősíti, hanem azért is, mert akár az oktatásban, akár a foglalkoztatásban, akár az egészségügyben nem tudnak előrelépni azok az emberek, akik ilyen körülmények között vannak, és hiába van az ombudsmani jelentés évről évre leadva és bemutatva, hogy mennyire jó lenne ebben a kérdésben előrelépni, semmi nem történik. Ezért

tehát innen is szeretném azt üzenni, hogy a kormány fontolja meg, hogy továbbra is fenntartja-e azt a helyzetet, amit láthatunk a romatelepek ügyében, vagy éppen valamit kíván ebben tenni.

Az elmúlt négy évben nem látjuk a költségvetésben azokat a sorokat, ahol külön soron megjelenne, hogy a romatelepekre valamilyen forrást szánjanak rá, vagy éppen szeretnének rászánni; ezért tehát azt gondolom, hogy nemcsak az európai forrásokra kell gondolni, hanem a hazai forrásokat is be kell vetni annak az érdekében, hogy valami változás történjen.

A másik nagyon fontos kérdés, hogy a foglalkoztatást is taglalja a beszámoló, és ott is lehet látni, hogy egyetlenegy dologban kegyetlen jól próbálják meg eltussolni a kormány oldaláról, hogy probléma van, az pedig a közfoglalkoztatottak adminisztrációs felduzzasztásával történik meg. Tehát a számok kegyetlen jól mutatnak mindenhol, mert a közfoglalkoztatottak létszáma valóban magas, viszont a tartós foglalkoztatásban ezeket az embereket nem lehet látni, és erre szintén kitér a beszámoló, hogy a tartós foglalkoztatást valamilyen szinten kezelni kellene. Persze ahhoz, hogy tartósan foglalkoztatni lehessen ezeket az embereket, mindenképpen fontos lenne, mondjuk, az oktatásban elindítani egy olyan dolgot, ami nem kizárja a romákat az oktatási helyzetből, hanem megpróbálja integrálni. Azért mondom, hogy kizárja, mert gondoljanak bele, most már lehet statisztikákat is látni, hogy azóta, mióta 18 évről 16 évre levették a tankötelezettséget, mennyien kerültek ki 16 évesen a nagyvilágba, és minden felkészültség, iskolai végzettség nélkül, tudás nélkül kerültek ki. Kódolva lehet látni és kódolatlanul is, hogy ezek a fiatalok nem lesznek másra, mint segélyre ítélve.

Én tehát azt gondolom, hogy az oktatásban ott kellene elsőként hozzányúlni az oktatási kérdésekhez, hogy ezzel a kérdéssel akarnak-e valamit kezdeni, mert ha kellőképpen ezt a kérdést tudják kezelni, akkor azt gondolom, sokkal kevesebb lesz, aki segélyre fog rászorulni. Az oktatás másik része: nagyon sokszor lehet látni, és nem ide tartozik, a 2015-ös beszámolóhoz, de azért '16-ban láthattuk az Európa Tanács egy bizottságának a jelentését, ahol leírták azt éppen az elmúlt hetekben, hogy rendszerűvé vált a diszkrimináció Magyarországon a romákat illetően.

Innentől kezdve, ha az Európa Tanács egy szakbizottsága ezt leírja, akkor azt gondolom, hogy már megvolt ez 2015-ben vagy még előtte is megvolt ez a rendszerszerű diszkrimináció. A kérdés az, hogy az oktatásban, amire egyébként akár az ombudsmani jelentés, akár pedig ez a bizonyos Európa tanácsi beszámoló is rámutat, mit kívánnak tenni azzal a helyzettel, ahol az oktatási szegregáció direkt vagy indirekt módon létrejön; akarnak-e vele valamit kezdeni, vagy ott hagyják ebek harmincadjára azt a kérdést, és majd el fogja dönteni az élet, hogy mi lesz azokkal a gyerekekkel.

Most mondom: ha azok a gyerekek továbbra is ott lesznek hagyva, akkor szintén tanulatlan népcsoporttá válhat a roma közösség nagy része, és segélyezetté fog válni. Ezért tehát azt gondolom, mindenképpen hozzátartozik az, hogy ebben a kérdésben is

kell valamit tenni, és az ajánlás ebben is mutatja a maga problémáit, és az ombudsman úr teljes mértékben rávilágít, illetve az említett nemzetközi szervezet is.

Utolsó észrevételem a Roma Koordinációs Tanácsra vonatkozik, amiről szó volt itt: szeretném jelezni, hogy nem független koordinációs tanácsról van szó, ami működik, mert abszolút össze vannak válogatva azok a civil szervezetek, akik beköthetők a Fideszhez, és innentől kezdve nem tudnak olyan igazán konstruktív és jól megfogalmazott kérdéseket feltenni, mert a kormányzat megmondja, hogy mit kell mondaniuk.

Tehát ezért a társadalmi kontroll és a civil kontroll szerepe nagymértékben hiányzik a különböző programok kapcsán, ezért tehát nagyon fontosnak tartanám azt is, hogy az ombudsmani jelentés mellett a civil kontroll szerepét is próbáljuk meg erősíteni, mert a civilek támogatása is egyre rosszabb és egyre kaotikusabb, ezért tehát ebben is mindenképpen a kormányzatnak kell valamit tenni, mert ha nem tesz, akkor a jelentések hiába születtek meg, és hiába van ombudsmani tájékoztató, soha nem fogunk igazán ezekkel a problémákkal megküzdeni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Teleki képviselő úr. Megadom a szót Sallai képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Elsőként is szeretném megköszönni az Állampolgári Jogok Biztosa Hivatalának és munkatársainak a munkáját, és azt hiszem, hogy ez a hivatali munkavégzés talán egyik bizonyítéka annak, hogy lehet még a demokráciának olyan szintű védelme, amely biztosítékként szerepel Magyarország társadalmának mindennapi működési folyamataihoz.

A problémát mindössze abban lehet látni, hogy elsőként a kormány és kormánypárti képviselőtársaim figyelmét arra kellene hogy egy picit koncentráljam, hogy annak ellenére, hogy valamennyien - kormánypárt és ellenzék - nagyjából összhangban, támogatólag vagyunk a hivatal működésével kapcsolatban, a hivatal munkájának ellátásához szükséges feltételek nem mindenben maradéktalanul elegendők.

Mint arról a Bencsik János által elmondott többségi véleményben megismerhettük, a Fenntartható fejlődés bizottságában is kialakult az az álláspont, hogy meg kell köszönnünk és el kell fogadnunk a beszámolót, ugyanakkor, miután magam is elfogadtam ezt a beszámolót, nem volt terem arra, hogy azt a kisebbségi véleménynek nem nevezhető kritikát megfogalmazzam, hogy lényegesen több emberre lenne szükség.

Alapvetően az a szám, hogy mennyi ügy kerül egy ilyen állampolgári jogvédő szervezethez, mindig jellemzi a társadalom és a demokrácia működését. Minél több a kihívás, minél több az odakerülő ügy, annál rosszabbul működik a kormány. Jelen pillanatban sajnos az ügyek sokasága nehezíti el a mun-

kavégzést, és a mindennapi feladatok sokasága jellemzi a hivatal feladatainak ellátását. S a magam részéről a jövő nemzedékek képviselőjét ellátó szószóló úr, dr. Szabó Marcel beszámolóval kapcsolatos ügyeit volt alkalmam részletesen átnézni, és megállapítottam azt, hogy rengeteg olyan ügy került át az ombudsmani hivatalba, amely kormányzati szinten, hatósági szinten kellett volna hogy kezelésre kerüljön. Ez az intézményrendszer csődje is egyben, amikor jól végzi a dolgát a szószóló, mert mindazon ügyek feltárását kell hogy elvégezze, amelyek kormányzati szinten összességében, a közigazgatási szinten nem álltak meg.

Ennek megfelelően két dologra kell hogy koncentráljunk. Egyik az, hogy kell-e, szükséges-e az erőforrások gyarapításával pluszlehetőségeket teremtenünk a hivatalnak, és kell-e plusz költségvetési forrásokat biztosítani arra, hogy még inkább el tudja látni ezt a feladatot, a másik pedig az, hogy elegendők-e azok a hatáskörök, amivel a szószólók jelen pillanatban rendelkeznek.

Ugyanis látni szükséges, hogy a jelentés a legtöbb esetben azzal végződik, hogy a jelentés formáját itt elfogadjuk, de valós cselekvési lehetőségük a szószólóknak nincs. Valós intézkedési lehetőségük nagyon-nagyon korlátozott. A magam részéről örülök annak, amikor azt látom, hogy az alkotmánybírósági fázisban néhány esetben a szószólók kialakítják véleményüket, ugyanakkor akkor örülnék, ha a szószólóknak valós beavatkozási lehetőségeik lennének, ha vétözni tudnának a valós állampolgári jogokkal kapcsolatban.

(17.50)

Márpedig jelen pillanatban Magyarországon az egészséges környezethez való alapjog biztosításának feltételei véleményem szerint nem biztosítottak, és ennek az egyik indikátora az, hogy az ombudsmani hivatalban mennyi ilyen ügy landol, és mennyiben kell eljárni. Mint az a jelentésből teljesen világosan kiderül, folyamatosan van munka, nagy mennyiségű ügy érkezik be, ezért a kapacitáshiány megjelenik, pedig a jó az lenne, ha egy jól működő közigazgatási rendszerben nagyon-nagyon kevés lenne az ilyen jellegű beadvány. Jó lenne, ha csak egy-egy szélsőséges esetről kellene tárgyalni, és a beszámoló ilyen szélsőséges esetekről szólna.

Sajnos azonban, mint a beszámolóból kiderül, jó néhány olyan tipikus ügyet látunk, amely az egész magyar közigazgatásra jelen pillanatban jellemző. A környezet- és természetvédelmi intézményrendszernek és hatósági szintnek a leépítése és az ezzel kapcsolatos elvégzett rombolás hozta azt az eredményt, hogy a jövő nemzedékek képviselőjének az ellátása olyan nehézségekbe ütközik, amelyek megkötik konkrétan az ezen feladatokért felelős szószólóknak a kezét, és a lehetőségei nem elegendők ahhoz, hogy mindent megtegyenek ezekért az állampolgári jogokért.

A beszámoló elfogadásával arra kérem képviselőtársaimat, hogy egyben nézzük meg a lehetőségét

annak, hogy szükséges-e erőforrások átcsoportosítása a hivatalba, kell-e pluszkapacitásokat adni, hogy a sokasodó feladatokat el tudják látni, másrészt pedig nézzük meg azt, hogy a közigazgatási rendszerünk hibáit lehet-e úgy orvosolni, hogy a lehető legkevesebb ügy kerüljön oda, és úgy működjön a magyar kormányhivatali rendszer - amibe lassan már mindent beintegráltunk -, hogy az a lehető legkevesebb állampolgári panaszra adjon okot.

Szíves elnézésüket kérem, hogy alapvetően a jövő nemzedékek képviselőinek ellátására koncentráltam a felszólalásomban. Nyilvánvalóan nagyon sok más, esélyegyenlőséget érintő témát is fel lehetett volna hozni, de szerettem volna, ha a tisztelt Országgyűlés szembesül azzal, amit a környezetvédelmi intézményrendszer megszüntetése eredményezett.

A beszámolót egyébként a frakciónk el fogja fogadni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. A következő hozzászóló Rubovszky György bizottsági elnök úr, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én nagyon örülök, hogy az általános vitát másodszor is lefolytatjuk. A mai napnak az a feladata, hogy a bizottsági jelentésekről egy összegző vitát folytassunk le, de a bizottsági jelentésekben abból, ami itt elhangzott, egy szó sincs. Én azért nem kértem szót mint előterjesztő, mert a mi előterjesztői bizottsági jelentésünkben annyi van, hogy az országgyűlési határozat a határozati házzsabálynak megfelel, ezért javasoljuk a Háznak, hogy fogadja el. Ez a tárgya a mai vitának, és nem az, hogy az ombudsman jelenlétében vagy hiányában még egyszer lefolytassuk azt az általános vitát, amin egyszer már túl voltunk.

Ezért tisztelettel csak annyit mondanék, hogy az Igazságügyi bizottság 10540/2. szám alatt beadta az összegző jelentését, és lezártuk a vitát. Én nem kívánom tovább folytatni a hozzászólást. Ami itt elhangzott, az mind ismétlés. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, bizottsági elnök úr. Megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, Jobbik.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Én ott folytatnám, ahol a képviselőtársaim abbahagyták. Itt valóban egy nem létező vita lehetne belőle, de a jogszabály és a házzsabály lehetőséget biztosít arra, hogy elmondjuk a véleményünket abban a kilenc percben, amit a házzsabály megenged ebben az esetben. S ha van egy vita nélküli előterjesztés, akkor én azt gondolom, hogy azt mégiscsak meg lehet itt vitatni.

Az ellenzéki frakciók valamennyien visszatértek az általános vitában megfogalmazottakra, de az általános vitában megfogalmazottak valamilyen szinten nyilván hatnak a bizottsági ülésre, amely elfogadja,

nem fogadja el, javasolja, nem javasolja. Én azt gondolom, mindenképpen odatartozik az is, ami benne foglaltatik a bizottsági jelentésben, és ebben a vitában igenis ki lehet erre térni. Néhány gondolattal én is szeretném ezt megtenni.

Sok mindenről beszéltünk, elsősorban Teleki képviselőtársam beszélt az oktatás kérdéséről, különösen a tekintetben, hogy szegregált vagy integrált az oktatás, illetve ecsetelte az integrált oktatás előnyeit. Ezzel kapcsolatban már folytattunk le vitát az általános vita során is. Azt nyilván nem lehet elvárni és nem lehet megtenni, hogy kizárólag szegregált oktatással történjen az oktatás Magyarországon, mert ez nyilván nem fog jóra vezetni, azonban azt is elmondtuk, hogy kizárólagosan az integrált oktatás sem biztos, hogy jó. Említettem azt a példát ezzel kapcsolatban, amely Nyíregyházán történt meg, amikor is azt az iskolát, amelyik a cigánytelepen működött - hogy így mondjam -, amelybe kizárólagosan a kisebbségi cigányság járt, megszüntették, s amikor azt megszüntették, ki volt legjobban felháborodva: éppen az ott helyben lakó cigányság, és ők voltak azok, akik tüntetést szerveztek az iskola bezárása ellen, holott a gyermekeiket a legjobbnak mondott nyíregyházi központi iskolákba hordták be iskolabusszal, tehát a gyerekek oktatáshoz való joga elméletileg nemhogy nem sérült, hanem éppen hogy a lehetőségeik jobbak lettek, mégis ők voltak azok, akik ezzel nem értettek egyet. Az más kérdés, hogy azokat sem kérdezték meg, akiknek pedig a gyerekei oda jártak, hogy ez így jó lesz-e.

S én itt felemlítettem annak a problémáját, hogy ha azt mondjuk, hogy mindenkinek, minden gyermeknek joga van az oktatáshoz Magyarországon, és ha ezt vizsgálja az ombudsman, és ez igaz is, és igaznak is kell lenni, és azt is elmondtam itt a vitában, hogy alapvetően az is elvárható a magyar társadalomban, hogy az oktatás azonos színvonalú legyen minden gyermek számára, és mindenki tudja elérni a neki megfelelő jó szintű, szakmai szintű oktatást, azonban ez nem járhat azzal, hogy sérülnek azoknak a gyermekeknek a jogai, akik esetleg tanulni szeretnének. Amikor bekörzetesítenek egy ilyen iskolát, én beszéltem több pedagógussal, ők azt mondták el, itt az a probléma, hogy abban az iskolában, amit megszüntettek, sokkal alacsonyabb színvonalú volt az oktatás, ahová bevitték a gyerekeket, ott sokkal magasabb színvonalú volt, a gyermekek képtelenek voltak a magas színvonalat egyből tudni, hiszen honnan tudták volna, és utána nyilván nem értették azt, ami az órán történik, utána már fegyelmetlenség volt, problémák voltak, és már azok sem tudtak tanulni, akik egyébként szerettek volna.

Tehát itt sem ész nélkül, hanem megfelelő vizsgálat után kell azt eldönteni, hogy az integrált oktatás miért jó, és annak is legyenek megfelelő fokozatai. A Jobbik már többször elmondta azt a fajta gondolatot is, itt a parlamentben is megfogalmaztuk, ami arról szól, hogy azok, akik olyan antiszociális magatartást folytatnak az iskolákban, ami gyakorlatilag lehetetlenné teszi azt, hogy együtt tanuljanak a többiekkel, azokat a gyerekeket bizony ki kell választani.

tani az iskolából, és speciális iskolába kell őket tenni, ahol a saját színvonalukon fogják őket tanítani, megfelelő módszerekkel, és nem olyan módszerekkel, amivel az adott szinten nem tudtak megbirkózni. De ez már egy másik kérdés, az integrált-szegregált oktatás nagyon messzire vezetne, amit egyébként vizsgált a biztos úr is.

Felvetettük még a tankönyvellátási problémát, amire nem kaptunk megfelelő választ. Azt gondoljuk, az oktatáshoz való jogban az is benne szerepel, hogy a gyerekek megfelelő időben hozzájussanak a megfelelő tankönyvekhez. A tapasztalat az, hogy sorozatban késnek a tankönyvek, illetve nagyon sok könyvet nem kapnak meg, és ezáltal akár internetről, akár fénymásolatról, akár könyvtárból, a régi könyvekből tudnak csak tanulni, és bizony ez is problémát okoz. Álláspontunk szerint ezt is vizsgálni kellett volna.

Az egészségügygel foglalkozott még a Jobbik dominánsan. Azt gondolom, az állampolgároknak az egyik legalapvetőbb joga az élethez való jog, és az élethez való jognak az egyik legfontosabb szegmense az egészséghez való jog. Az egészséghez való jogot pedig hol tudjuk gyakorolni, hol tudunk ahhoz hozzájutni, hol tudjuk ezeket a jogainkat érvényesíteni? Természetesen az orvosi rendelőkben, a kórházakban. Megismertük az ombudsmani jelentésből, hogy mik voltak az egészségügy legfontosabb szegmensei. A tícsereprogramról hallottunk, amit azért bíráltunk, mert azt gondoljuk, hogy a tícsereprogram egy nagyon kis szegmens csak. Az ombudsmannak nyilván van egy olyan feladata, hogy a hátrányos helyzetűeket kell különösen előtérbe venni, de azt gondoljuk, hogy a nagyobb társadalmi problémákkal is kellene foglalkozni. Ebben az esetben mi számtalan olyan szegmenst jeleztünk az egészségügy területén, amit szerintünk vizsgálnia kellett volna az ombudsmannak, és az ombudsmani jelentésnek is tartalmaznia kellene ezt. Elsősorban értem ez alatt a várólisták kérdését, amivel nem találkoztunk a jelentésben, pedig az egészséghez való jog során szerintünk rendkívül fontos az, hogy a várólisták rövidek legyenek vagy egyáltalán ne legyenek. Abban az esetben, amikor 300-500-600 napos várólistákra kerülnek fel, sajnos az is lehet, ahogy mondják, hogy az idő mindent meggyógyít, de ez sajnos nem mindig így van.

(18.00)

Sajnálatos módon az is nemegyszer előfordul, hogy addigra a beteg elhalálozik. Itt az élethez való joga, nemcsak az egészséghez való joga, hanem az élethez való joga is sérül. Ugyanilyen fontos a járóbeteg-ellátás keretében az előjegyzési listák kérdése. Hiszen ott is előfordul már 60-80-90-100 napos, fél éves előjegyzés is, és a járóbeteg-ellátásban is hasonló problémák vannak. De felvetettük itt a budapesti ügyeleti ellátás kérdését, vagy felvetettünk még egy kérdést, az orvosi hálapénz problémáját, ami szintén jó lett volna, ha ebben az ombudsmani jelentésben szerepel.

Áttérnék az utolsó gondolatra, amiről szerettem volna beszélni, ez pedig az, amiről Sallai R. Benedek

képviselőtársam is beszélt, hogy mi is a feladata az ombudsmannak. Az a feladata, hogy minél szélesebb társadalmi réteget képviseljen, akár az országgal szemben azért, hogy az állampolgári jogait érvényesítse. Mi ezt mondtuk el.

Számtalanszor jeleztük már az ombudsman úrnak, illetve a hivatalnak is azt a problémát, hogy amióta itt a kétharmados többséggel az előző parlamenti ciklusban elvételre került az egyes magánszemélyek vagy akár egyes országgyűlési képviselők utólagos normakontrollhoz való joga, tehát hogy az Alkotmánybírósághoz forduljon utólagos normakontrollért akár bármelyik országgyűlési képviselő vagy akár bármelyik ember, és mivel elő lett írva egy komoly létszám, amire sajnos egy parlamenti frakció sem képes önállóan, hogy ilyen utólagos normakontrollt kezdeményezzen, akkor azt mondjuk, hogy ezt a szerepet bizony az ombudsmani hivatalnak kellett volna átvenni.

Hiszen ez az állampolgárok alapvető jogait biztosítaná, és ebben az esetben lehet csak fordulni az Alkotmánybírósághoz, ha ezek a jogok sérülnek, és egyébként jogszabályellenes, magasabb rendű jogszabályba ütközik az a jogi norma, illetve az Alaptörvénybe ütközik az a jogi norma, ami megszületik. Azt gondoljuk, hogy sokkal több esetben kellett volna ezt a jogát gyakorolnia az ombudsmannak. Sokkal többször kellett volna utólagos normakontrollért fordulni az Alkotmánybírósághoz, és ebben az esetben ott valóban tudná érvényesíteni, ráadásul hathatósan tudná érvényesíteni, mert egyébként ajánlásokat fogalmaz meg, azonban az Alkotmánybíróság segítségével akár egy szélesebb társadalmi réteget érintő, negatív szabályozás esetén is tudna hathatós segítséget nyújtani. Hiszen az Alkotmánybíróságnak joga van ahhoz, hogy hatályon kívül helyezzen jogszabályokat, és így több jogot tudna gyakorolni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gyüre képviselő úr. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Nem szeretném már húzni az időt, csak abszolút egyetértek Rubovszky György elnök úrral, mert lefolytattuk ezt a vitát. Nagyon tisztelem elnök urat, tehát nem is vitatkoznék vele, de az ellenzéknek az a dolga, hogy minél többször mondja el, hogy milyen problémákat lát, mert azt a szűk mezejét, amit kap lehetőségként az ellenzék, minden esetben ki kell használni. Én most ezt tettem, és ezt teszem ebben a két percben, mert azt gondolom, hogy az a probléma, ami van Magyarországon, és a jelentés is rámutat, hogy mennyivel növekedett az elmúlt időszakban azoknak a száma, akik különböző dolog miatt az ombudsmanhoz fordulnak, ez azt jelenti, hogy valami nagy probléma van az országban. Ezért az számomra természetes, hogy ilyenkor szót kell emelnem.

Nagyon sajnálom, hogy Farkas Flórián a Fidesz padsoraiból hiányzik és Farkas Félix, a szószóló is, mert azt gondolom, hogy nekik nagyon fontos lenne,

hogy itt legyenek, és a legnagyobb kisebbséget képviseljék itt ma, a parlamenten belül, mert ez lenne a dolguk nekik is. De hát lelkük rajta, hogy miért nincsenek itt.

Gyüre Csaba képviselőtársamnak csak egyetlen dolgot mondanék. Abban az esetben, amikor a Gandhi Gimnáziumról van szó, nem mondjuk, hogy szegregáció van. Mert a szülők és a gyerekek is azt mondják, hogy nagyon szívesen odajaratják a gyerekeiket, és inentől kezdve azt nem tartja senki szegregált oktatási formának. Viszont abban az esetben, nemcsak romaügyben, de a szegénység kérdése felvetődik, és az egyik szülő el tudja vinni 20-30 kilométerre a gyerekét egy jobb oktatási intézménybe, a szegényebbek pedig, ezek között a romák is ott vannak, ott maradnak, azok, ha tetszik, ha nem, szegregált oktatási rendszerekké nővik ki magukat. Nem lesz olyan oktatás, ami további lehetőségeket biztosítana a továbbtanulásra.

Ebből adódóan ezekre gondoltam, amikor indirekt és direkt módon létrejövő szegregált oktatásról beszéltem. Én hiszem azt, hogy a kormánynak ebben kell egy olyan koncepciót kialakítani, ami megnyugtatná akár az ombudsmani hivatal intézményét, és megnyugtatja a közvéleményt és a lakosságot is, hogy nincs kódolva az, hogy aki szegénynek születik, az szegény is marad örökké. Ebből adódóan van dolga a kormánynak, hogy ezt próbálja meg megoldani úgy, hogy az oktatást olyan szintre emelje, hogy mindenki számára hozzáférhető legyen. A szegények számára, ezen belül a romák számára is. Mindenki számára integrált oktatást biztosítson a kormányzat, mert ez a dolga és ez a felelőssége, hogy tud-e egy ilyen rendszert kialakítani. Azt gondolom, akkor leszünk igazán ebben az országban kéllőképpen artikulálva, már a roma kisebbség, ha az oktatási színvonalat minél magasabbra tudja emelni, és nem szegregációban, hanem pont ellenkezőleg, az integrációt próbálja meg erősíteni. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, Teleki képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót Rubovszky György bizottsági elnök úrnak.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon rövid leszek. Tisztelettel azt kérem, különös tekintettel arra, hogy senki nem adott be módosító indítványt a határozati javaslatunkhoz, a tisztelt Ház szíveskedjen az Igazságügyi bizottság betervezett határozati javaslatát elfogadni. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rubovszky bizottsági elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **tájékoztató az Állami Számvevőszék 2015. évi**

szakmai tevékenységéről és beszámoló az intézmény működéséről az Országgyűlés részére című beszámoló elfogadásáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések vitája. A Gazdasági bizottság által benyújtott H/10915. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, Czomba Sándor képviselő urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Czomba képviselő úr.

DR. CZOMBA SÁNDOR, a Gazdasági bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Gazdasági bizottsága 2016. május 31-i ülésén megtárgyalta az Állami Számvevőszék 2015. évi tevékenységéről szóló beszámolót, és ellenszavazat nélkül támogatta annak elfogadását a kapcsolódó határozati javaslat alapján.

A Gazdasági bizottság álláspontja szerint az ÁSZ beszámolója azt bizonyítja, hogy Magyarországnak egy igen aktív Számvevőszéke van. Külön kiemelendő az ÁSZ preventív alapú megközelítése és támogató hozzáállása. Az ÁSZ eredményes tevékenysége visszaigazolást ad arról is, hogy szükséges volt a közpénzek védelmének alkotmányos szintre emelése és a számvevőszéki törvény megújítása is 2011-ben.

A Gazdasági bizottság által ellenszavazat nélkül előterjesztett határozati javaslatról szólva ezúton is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az ÁSZ a pénzügyi kultúra fejlesztésében vállalt szerepének keretében feladatának tartotta feltérképezni a hazai pénzügyi kultúra fejlesztésére vonatkozó kezdeményezéseket, azok eredményességének, hatékonyságának mérését, amit nyilvánosságra hozott.

Az ÁSZ elvégezte a pénzügyi kultúra fejlesztésével foglalkozó szervezetek és az általuk vezetett programok felmérését. A kutatás eredményei rámutattak arra, hogy a kiegyensúlyozott gazdasági fejlődéshez, a pénzügyi rendszer kockázatainak csökkentéséhez indokolt a pénzügyi tudatosság fejlesztése az egész magyar társadalom tekintetében. Az Állami Számvevőszéknek a pénzügyi tudatosság fejlesztésének folyamatában a jövőben is aktív kezdeményezőként szükséges fellépnie, ellenőrzési tapasztalatait felhasználva, erős szakmai, tudományos háttérével egyfajta katalizátorszerepet, támogató funkciót szükséges betöltenie. Ezt elsősorban a nemzeti stratégia előkészítésében való részvétellel, az állam egyes szereplőivel történő együttműködéssel, valamint a fennálló együttműködésből fakadó feladatok ellátásával tudja elérni, amelyek megvalósításához ezúttal is javasolom, hogy az Országgyűlés adjon felhatalmazást.

Mindent egybevetve, az ÁSZ továbbra is rajta tartja a szemét a közpénzeken, a magyar emberek adóforintjain, és egyre erőteljesebben támogatja a jól irányított állam működését. Az előttünk lévő beszámoló

moló alapján és az előzőekben felsorolt érvek mentén kérem, támogassák az előterjesztett határozati javaslatot, ezzel is megerősítve az ÁSZ-ba vetett országgyűlési bizalmat. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Czomba képviselő úr. Jelzem, hogy a vita végén a zárszó elmondására még 7 perc 30 másodperc áll rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi szószóló úrnak, a vitához kapcsolódó nemzetiségek bizottsága előadójának, 6 perces időkeretben.

RITTER IMRE, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Sehr geehrter Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Warvasovszky Tihamér Alelnök Úr! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi szószólóként tájékoztatom önöket, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága mint kapcsolódó bizottság a 2016. szeptember 20-i ülésén megtárgyalta az Állami Számvevőszék 2015. évi szakmai tevékenységéről szóló B/10303. számú beszámolót. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága egyetért a Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság által előterjesztett H/10915. számú határozati javaslattal, és azt az Országgyűlésnek elfogadásra javasolja.

Mindezek előrebocsátása mellett ugyanakkor engedjék meg, hogy az Állami Számvevőszék 2015. évi szakmai tevékenységéről, ezen belül is elsősorban az országos nemzetiségi önkormányzatoknál végzett, öt évre kiterjedő, átfogó ellenőrzésekről bizottságunk részéről néhány észrevételt tegyek.

Előljáróban szeretném leszögezni, hogy a 13 országos nemzetiségi önkormányzat ellenőrzésének részletes jelentésében lévő állami számvevőszéki megállapítások túlnyomó, döntő többségével egyetértünk, azokat sem az országos nemzetiségi önkormányzatok, sem bizottságunk nem vitatta. Ugyanakkor nem teljesen értjük és nem értünk egyet a sajtó részére készített összefoglaló anyagokkal, mert megítélésünk szerint ezek az összefoglaló anyagok a részletes jelentésben foglaltakhoz képest kedvezőtlen színben tüntetik fel az országos nemzetiségi önkormányzatok gazdálkodásának szabályszerűségét.

Ez meglátásunk szerint alapvetően két tényezőre vezethető vissza: egyrészt a Számvevőszék nem tett különbséget a lényeges és lényegtelen kérdésében, esetenként a „részben megfelelt az előírásoknak” kategóriába soroláshoz szinte jelentéktelen ügyek, például egy nulla forint értékben nyilvántartott fűgőnykarnis és néhány sörpád, sörsztaal vagyonmegőrzésével kapcsolatos észrevétel is elegendő volt. A másik ennél fontosabb és a jövő szempontjából is rendkívül lényeges észrevételünk pedig az, hogy az Állami Számvevőszék a részletes megállapításokban

rögzített tényállások keletkezésének okait, a jövőbeni megelőzéséhez szükséges feladatokat sok esetben nem határozta meg, ami az országos nemzetiségi önkormányzatokat szintén negatívan érintette és érintheti a jövőben is.

Miről van pontosan szó? Az Állami Számvevőszék a vizsgálati programjában egyértelműen leírta, hogy az ellenőrzés tapasztalatai alapján a jogszabályi ellentmondások feltárásával, azok megszüntetésére vonatkozó javaslatokkal segítjük a jó kormányzást. Ezzel szemben az Állami Számvevőszék a vizsgálatok során és a részletes jelentésben feltárta és látta ezeket a szabályozási problémákat, ugyanakkor ezek feloldására mégsem tett észrevételt, javaslatot.

Csak egy konkrét példát hadd mondjak. A nemzetiségek jogairól szóló törvény előírt különböző vagyonkezelői kötelezettséget az országos nemzetiségi önkormányzatoknak, ugyanakkor az állami vagyon kezelésére vonatkozó törvényben a vagyonkezelésre jogosultak között az országos nemzetiségi önkormányzatok nem szerepeltek, vagyis alaphelyzetben minden ilyen esetben valamelyik törvénynek nem tudtak megfelelni. Tehát ezek a típusú megállapítások, ha úgy tetszik, törvénytörő tényállások abból születtek, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok működésére vonatkozó törvényi szabályozásokban jó néhány esetben törvényi ellentmondások, teljesíthetetlen előírások voltak.

A jövőre nézve tisztelettel kérem az Állami Számvevőszéket, az alelnök urat, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok következő átfogó ellenőrzéséig - erre most bőven lesz idő, mintegy három-négy év - vizsgálja meg, hogy a sajtó részére készített összefoglaló anyagok hűen tükrözik-e az egyébként sok esetben nagyon jó és pozitív részletes jelentéseket, valamint a lényeges és lényegtelen megkülönböztetésében, az arányosság biztosításában, a vizsgálati programban nagyon helyesen megfogalmazott jogszabályi ellentmondások, hiányosságok megszüntetésére vonatkozó javaslatok tekintetében hogyan lehet továbblépni, hiszen ezek a Magyarországon élő nemzetiségek életét jelentősen befolyásoló tényezők.

Tisztelettel kérem alelnök urat, hogy ezen szakmai észrevételeinket segítő szándékú, konstruktív kritikának vegye, annál is inkább, mert a magyarországi nemzetiségek részéről továbbra is kiemelt fontosságúnak tartjuk az állami számvevőszéki vizsgálatokat és jelentéseket. Segítő együttműködését előre is megköszönöm.

Mindezen észrevételekkel együtt a Magyarországi nemzetiségek bizottsága a Gazdasági bizottság határozati javaslatának megfelelően az Állami Számvevőszék 2015. évi beszámolóját a parlamentnek elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit!

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ritter Imre szószóló úr. Magam is köszöntöm az Állami Számvevőszék alelnökét, Warvasovszky alelnök urat.

Most pedig a képviselői felszólalások következik a napirend szerinti időkeretekben. A vita során

kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Latorcai János alelnök úrnak, Kereszténydemokrata Néppárt.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a határozati javaslat is tartalmazza, az Állami Számvevőszék az Országgyűlés legfőbb pénzügyi és gazdasági ellenőrző szerve, ugyanakkor ellenőrzési feladatai mellett évről évre fokozatosan érvényesül az Állami Számvevőszék azon kiemelt feladata is, hogy tapasztalataival és a törvényben meghatározott tanácsadói tevékenységével támogassa az Országgyűlés törvényalkotói munkáját.

Miután az Állami Számvevőszék 2015-ös beszámolóját megvitattuk, egyértelműen megállapíthatjuk, hogy az ÁSZ a tavalyi évben is teljes mértékben eleget tett törvényi kötelezettségének. Ezt egyrészt alátámasztja a 2015-ben nyilvánosságra hozott 221 jelentés és 26 elemzés, továbbá az ellenőrzések hasznosulása érdekében 350 esetben megfogalmazott közel 2000 intézkedést igénylő javaslat is a feltárt szabálytalanságok, hiányosságok kijavítása, valamint az azonosított kockázatok csökkentése érdekében.

Az ÁSZ 2015-ben ellenőrzéseket végzett közpénzügyi kockázatokat hordozó, kiemelt társadalmi jelentőségű és korábban ellenőrizetlen területeken, valamint felügyeleti hatósági ellenőrzéseket végző szervezeteknél is, illetve nagy hangsúlyt helyezett a közfeladatokat ellátó, a magyar emberek számára közszolgáltatásokat nyújtó gazdálkodó szervezetek ellenőrzésére. Az ÁSZ több tucat önkormányzati és állami tulajdonú vagy többségi állami tulajdonú gazdasági társaságot is ellenőrzött, és folytatta a rezsi-csökkentésben érintett önkormányzati távhő- és hulladékgazdálkodási társaságok ellenőrzését, amelyek közül 35 távhőszolgáltató és 9 hulladékgazdálkodási céget ellenőrzött.

Kiemelt jelentőségű ezen területen az ÁSZ ellenőrzése, mert mindenki számára fontos, hogy ezek a gazdálkodó szervezetek folyamatosan elszámoltathatóak legyenek, és árképzésük is megalapozott legyen. Tipikus problémaként rögzíti az ÁSZ, hogy a közfeladatokhoz kapcsolódó önköltségszámítás a cégeknél nem minden esetben felelt meg a jogszabályi előírásoknak. Ez azért különösen érzékeny terület, kedves képviselőtársaim, mert épp az önköltségszámításnak kellene megalapoznia az árképzést, vagyis ezen múlik, hogy az emberek annyit fizetnek egy közszolgáltatásért, amennyit az valóban ér is.

(18.20)

Az állam éppen ezért kell hogy feladatokat vállaljon a polgárok védelmében, aktív szerepet vállalva több piaci szegmensben is. Hiszen nagyon fontos, hogy az állami és önkormányzati gazdasági társaságok életében a társadalom érdekeit szolgáló változások történhessenek. Említettem már, hogy az Állami Számvevőszék tanácsadó szerepet is vállalt, sőt köte-

lessége tanácsadó szerepet is betölteni. A 2015-ös évet áttekintve az e téren végzett munkáról is elismerően szólhatunk, hiszen mind az állammenedzsment megújítása, mind a magyar pénzügyi tudatosság fejlesztése területén pontosan a közreműködésükkel sikerült előrelépni. A Számvevőszék évek óta elkötelezett támogatója a pénzügyitudatosság-fejlesztés területén szerveződő intézményközi együttműködéseknek, illetve pénzügyikultúra-kutatásoknak. Ezt a fokozott felelősségvállalást az Országgyűlés is megerősítette azzal, hogy a 41/2014. (IX. 13.) számú határozatában elismerte és támogatta az intézmény társadalmi szerepvállalását a pénzügyi kultúra fejlesztésében.

Kiemelésre méltó az a beszámolóban is említett ÁSZ-tanulmány, mely a pénzügyi kultúra fejlesztésével foglalkozó szervezeteket és az általuk folytatott és vezetett programokat vizsgálta. A tanulmány célja ugyanis az volt, hogy a hazai pénzügyikultúra-, pénzügyitudatosság-fejlesztési kezdeményezésekről végre egy részletes feltérképezés és értékelés születne, valamint, hogy a hazai képzési rendszerek, programok jellemzőinek, hiányainak a valóságnak megfelelő felmérése is végbemenjen.

Kijelenthetjük, hogy a magyar családok pénzügyi tudatosságának fejlesztése közügy. A családoknak a válság idején kialakult pénzügyi kiszolgáltatottságát fel kell számolni, a jövőben pedig a pénzügyi kultúrát érintő reformokkal és oktatási stratégiákkal kell megelőzni annak kialakulását. A magyar lakosság pénzügyi tudatosságának fejlesztése kapcsán megjelent ÁSZ-tanulmány ebben nagy segítséget nyújt, remélem, képviselőtársaim is ezt előszerezéssel forgatják, mert az a jövőre vonatkozóan kiemelt területeket érint. Megállapítja ugyanis, hogy a pénzügyi kultúra fejlesztését célzó programok, képzések alacsony eredményességűek, annak ellenére, hogy a képzésekre jelentős közpénzt használnak fel. Továbbá probléma az is, hogy a képzések legtöbbször középiskolai szinten középiskolásoknak szólnak, és alig egy-két óra időtartamúak. A tanulmány megállapításait figyelembe véve leszögezhetjük, hogy elengedhetetlen a diákok mellett a rászorult felnőtt csoportok pénzügyi ismereteinek bővítése, pénzügyi tudatosságuk erősítése is.

Az egyének pénzügyi kultúrájának fejlesztésével párhuzamosan szükséges a piaci szereplőkre vonatkozó szabályozás újragondolása is - ez valamennyiünket érint - annak érdekében, hogy a pénzügyi termékek és szolgáltatások igénybevételével vállalt kockázat átlátható és az arról szóló tájékoztatás könnyen megérthető legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ÁSZ 2015-ben mind az ellenőrzések területén, mind az egyre szélesebb körben érvényesülő tanácsadói szerepe során végzett feladatait tekintve eleget tett a törvényben meghatározott feladatainak, ezt a határozati javaslat egyértelműsíti, ezért a KDNP-frakció azt javasolja, hogy támogassák valamennyien az előterjesztett határozati javaslatot.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Latorcai alelnök úr. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, LMP.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP az ÁSZ tevékenységét nem ugyanúgy látja, ahogyan Czomba Sándor úr összefoglalta. Az Állami Számvevőszék a közpénzt felhasználó vagy kezelő állami szervezetek és önkormányzatok legfőbb pénzügyi, gazdasági ellenőrző szerve, szervezete. Ebbéli minőségében a rá vonatkozó törvényeknek megfelelően és mindenféle külső befolyástól mentesen kellene működnie. Ez a függetlenség azonban az Állami Számvevőszék-nél, úgy látjuk, hogy hiányzik. Az ÁSZ a közvélemény érdeklődését leginkább felkeltő ellenőrzései során 2015-ben főként politikai megrendeléseket teljesített; említhetném: NAV, erdőgazdaságok, egyetemek, kórházak.

Ilyenkor mindig olyan szervezetek kerülnek az ÁSZ érdeklődésének a homlokterébe, amelyekkel a kormánzatnak valamilyen rövid távú politikai céljai vannak. Ilyenek jellemző módon személyi döntéseknek, magas szintű vezetők eltávolításának az előkészítése, ugyancsak említhetem a NAV-ot, erdőgazdaságokat vagy egyetemeiket, vagy szervezeti változások igényének az alátámasztását, vagy bizonyos állami szervek működésével kapcsolatban felmerült botrányok, visszaélések kapcsán alibi ellenőrzések lefolytatását.

Külön érdemes kiemelni azt a közelmúltbeli ÁSZ-javaslatot, ami az állami vezetők bérplafonjának a megemelését indítványozta. Teljesen nyilvánvaló, hogy ezt magasabb politikai szintről kérték az Állami Számvevőszéktől, mert nehezen tudták volna önmagában megmagyarázni, hogy most miért kell hirtelen gyökeresen szembefordulni a korábbi álláspontjukkal, amikor is az elmúlt 8 év urizálását és magas állami fizetéseit kritizálták.

Így azonban az ÁSZ teljesen önálló szakmai javaslatai alapozták meg az intézkedést. Ez nagyon jó példa az ÁSZ jelenlegi szerepére. Az ilyen jellegű vizsgálatokra egyébként jellemző, hogy a nem átfogó pénzügyi, gazdasági ellenőrzések sokszor eleve behatárolják azokat a területeket, amit az ÁSZ vizsgálni kíván. Nemritkán kihagyják azokat a területeket, ahol kínos eredmények születhetnének, és gyakoriak közöttük a szimpla szabályszerűségi ellenőrzések. Ez utóbbi keretein belül belső szabályzatok határidőben történő meghozatala, szabályzatok aktualizálása, nyilvántartások előírászerű vezetése, számviteli hiányosságok és mostanában slágertémaként a belső ellenőrzés, a belső kontrollrendszer kisebb hiányosságai vonatkozásában tesznek megállapításokat. Azért jó ez a kormányzati megrendelőknél, mert így hírbe lehet hozni szervezeteket. A nem túl jelentős működési hibákat tetszés szerint felnagyítva bármiféle későbbi intézkedést alá lehet támasztani, ugyanakkor meg lehet őrizni annak a látszatát, hogy itt az érintett szervezetek fenntartói vagy felügyeleti szervei is hibásak lennének. Az ÁSZ javaslatai ilyen esetekben leginkább a munkajogi felelősség megállapí-

tására irányulnak, amit a vizsgált szervezet vagy figyelembe vesz vagy nem.

Az utóbbi években azt is meg lehet figyelni, hogy bármilyen típusú állami szervet is vizsgál az ÁSZ, egyre inkább egy kaptafára készülnek a megállapítások, ami az ÁSZ, úgy gondoljuk, szakmai színvonalának a csökkenésére, illetve a politikai befolyásoltság növekedésére utalhat. A politikai befolyás növekedése egyébként szükségszerűen vonja maga után a belső szervezetrendszer szakmai leépülését. A NAV-ot érintő 2009-es és 2015-ös ÁSZ-jelentések összehasonlító elemzését elvégezve például az is kitűnik, hogy míg az előbbi esetben az akkori ÁSZ egyértelműen rendszerszintű problémákra is rámutatott a működésben, addig a legutóbbi jelentésben ilyen csak nagyon halványan lehet felfedezni. És ennek nem az az oka, hogy a NAV hirtelen minden probléma nélküli szervezetté vált.

Ami még lényeges, hogy Polt Péter mellett Domokos László az, aki leginkább felelős azért, hogy a magyarországi korrupcióellenes harcra aláságos, hamis kép alakulhatott ki. Itthon és külföldön is félrevezető beállítások jelennek meg arról, hogy milyen kiváló a magyar államigazgatási szervezetrendszer korrupcióval szembeni ellenálló képessége. Sajnos, ennek az ellenkezőjét tapasztalhatjuk meg. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Furcsa déjá vu keríti hatalmába azt, aki egy újabb ÁSZ-jelentés kapcsán egy vitát végighallgat, vagy akár csak a felmerülő gondolatokat sorjázza, hiszen nagyjából ugyanezeket a vitákat lefolytattuk adott időszakonként, és nyilvánvaló, a kormányzó pártok, amióta hatalmon vannak, általában a támogatásra próbálják buzdítani a képviselőket, mi, ellenzékiek pedig meglátjuk azokat a dolgokat, amiket nem lehet nem meglátni. Valóban elképesztő az, hogy számvevőszéki részről is felmerülhet egyáltalán olyan gondolatkísérlet, hogy a különböző fizetések bérplafonját adott esetben tolják ki. Nem lehet normális szakmai indokot találni erre, nincsenek olyan piaci igények, amelyek a jelenlegi nemzetgazdasági helyzetben alátámaszthatóvá tennének egy ilyen ajánlást.

(18.30)

Kínos összekacsintásról lehet itt szó a kormányzat és egy szakmai szervezet között. De engem sokkal jobban zavar az az évek óta visszatérő vita közöttünk, amelynek értelmében a jobbikos képviselő, korábban Nyikos László, most én elmondjuk, hogy adott esetben több száz önkormányzat közpénzügyei ellenőrzetlenek Magyarországon, vagy csak nagyon kevésé ellenőrzöttek, és a végkövetkeztetés az, hogy persze finomítják a rendszert, de száz százalékot nem várhatunk el e tekintetben. De még mindig azt látjuk,

hogy a közpénzügyek ellenőrzését illetően rendszer szinten nem tudtak az utóbbi években előrelépni, a szükségleteknek megfelelően sem.

Ami viszont kissé kiveri a biztosítékot, az a pénzügyi kultúra elmélyítése érdekében tett erőfeszítések tömege. Lehetne vitákat folytatni arról, hogy ez kinek a feladata lenne, én állítom egyébként, hogy nem feltétlen a Számvevőszék alapfeladata. Matolcsy úr is próbálkozott hasonló kiegészítő tevékenységet behúzni az ő alaptevékenységük mellé, vajmi kevés sikerrel; legalább annyira elbénázták, mint a különféle befektetéseiket, az ingatlanportfólió bővítését. Pedig hát válságidőszakban mi az, ami a legnehezebben forintosítható? Pontosan az ingatlanállomány. Látható, hogy a pénzügyi alapismeretek oktatása jelenleg az oktatási rendszeren belül egy vicc, és ez nem az oktatókon múlik, és nem azon múlik, hogy adott esetben ne tennék oda magukat ezen a területen, hanem a rendszer kidolgozatlansága folytán pénzügyi alapismeretek tekintetében továbbra is kábulatban tartják a magyar lakosságot. Számomra az az igazi vicc, hogy hat év alatt a kormány, a szakmai szervezetek együttesen nem tudtak egy olyan ajánlást letenni az asztalra, amely a gyakorlati síkra átszűrődve érdemi eredményeket hozott volna a területen, és nem sikerült elérni azt, hogy egy következő, a devizahitelezéshez vagy a Quaestorbotrányhoz hasonló sorozat előtt a lakosság önnön felkészültsége okán könnyebben védhesse meg magát adott esetben idegen befektetőktől vagy éppen olyan kormányzati politikai, üzleti szereplőktől, akik egészségtelen összejátszások folytán szervezetten kifosztják a magyar lakosságot.

Még egyszer mondjuk el a jegyzőkönyv kedvéért, hogy a Fidesz-KDNP-kormányzat hozzájárult a magyar lakosság szervezett kifosztásához, és sajnálatos módon az említett szakmai szervezetek sem álltak a helyzet magaslatán akkor, amikor hagyták, hogy ne felvételtől árfolyamon történjen meg egy rendezés, hanem bizony majdhogynem piaci árfolyamon forintosítsák ezeket az úgynevezett hiteleket, több száz milliárdos kárt okozva a magyar lakosoknak, és nagyon jó szolgálatot téve azon baráti bankoknak, amelyek esetében kiderül, hogy bizony az MNB-elnök és a Bankszövetség korábbi funkcionáriusa között a barátság talán kicsit szorosabb a kellesztél.

Éppen ezért mi a hasonló szoros barátságokat, összefonódásokat, összekacsintásokat nem szeretjük, a tisztességes ÁSZ-ajánlásokat szeretjük, de nem a bérplafon kitolásáról szeretnénk ezeket látni, hanem leginkább arról, hogy közpénzügyek tekintetében, mondjuk, minden magyar helyhatóságot úgy, a maga mélységében ellenőriznek, hogy Magyarországon közpénzek tekintetében egy forint sorsa se maradjon a homályban. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és mivel Czomba Sándor, az előterjesztő sem kíván élni a lehetőséggel, így bejelentem, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada között az Átfogó Gazdasági és Kereskedelmi Megállapodás, a CETA aláírásával kapcsolatos álláspont**ról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés H/12180. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Ebből 8 perces időkerete Répássy Róbertnek, a bizottság előadójának van, akinek megadom a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság október 6-án tárgyalta meg a H/12180. számú országgyűlési határozati javaslatot. A bizottsági vita során a bizottság részletesen megtárgyalta a Fenntartható fejlődés bizottságának módosító indítványát, illetve az abban foglaltakat, valamint megtárgyalta a bizottság kormánypárti tagjainak a módosító javaslatát.

A módosító indítványok tekintetében a kormánypárti módosító javaslat egyrészt pontosította az országgyűlési határozati javaslat felvezető részét azzal, hogy világossá tette azt, hogy az Országgyűlés egy határozott álláspontot alakítson ki a kérdésben. Másrészt viszont a többségi álláspont az volt, hogy az Országgyűlésnek érdemi döntést a megállapodás ratifikálása során kell meghoznia, tehát akkor kell érdemben a megállapodásról döntenie, amikor a megállapodás teljes szövege, teljes tartalma ismert, és az is ismert, hogy milyen körülmények között fogadta el az Európai Unió, és az Európai Unió Tanácsának, az Unió Tanácsának tagjai milyen körülmények között fogadták el, milyen feltételekkel fogadták el ezt a megállapodást. Nagyon fontos tehát az ebben a kérdésben, hogy a ratifikáció egy érdemi döntés lesz, mondhatnám, hogy nem egy automatikus, szokásos vita.

Emellett a bizottság többségi álláspontja az volt, hogy szükséges rendelkezni az országgyűlési határozatban az ideiglenes alkalmazás kérdéséről is, azért, mert a tervek szerint a megállapodás aláírásával még a ratifikáció előtt az ideiglenes alkalmazására kerülne sor, bizonyos feltételekkel, bizonyos megszorításokkal ideiglenesen alkalmazásra kerülhetne a megállapodás. Ezért a bizottság kormánypárti többsége azt javasolta, hogy az ideiglenes alkalmazást Magyarország tekintetében, tehát a tagállami hatáskörben megállapított rendelkezések tekintetében ne hagyja jóvá az Országgyűlés, ez ugyanis gyengítené

azt a döntést, amely a ratifikáció érdemi megfontolására vonatkozik.

Összefoglalva: a vita elsősorban akörül folyt, hogy egyáltalán hogyan döntsön az Országgyűlés a megállapodásról, mikor döntsön a megállapodásról, és hogy az ideiglenes alkalmazásnak mik legyenek a körülményei és feltételei.

Ahogy mondtam, itt többségi álláspont született, mégpedig a Törvényalkotási bizottság a módosító indítványát 24 igen, 7 tartózkodás és 1 nem mellett fogadta el. Ebből már előre lehetett vetíteni, hogy az összegző módosító javaslat is többségi határozattal fog megszületni, de szeretném jelteni az Országgyűlésnek, hogy 1 ellenszavazat mellett, 9 tartózkodással és 22 igen szavazattal fogadta el az összegző módosító javaslatot a bizottság. Ebből arra következtethetünk, hogy a bizottság tagjai közül egyébként csak a liberális álláspontot kifejtő Fodor Gábor volt azon az állásponton, hogy el kell utasítani a módosított határozati javaslatot, a bizottság többsége támogatta ezt az összegző módosító javaslatot, míg 9-en tartózkodtak, azaz nem szavaztak ellene.

Tisztelt Ház! Nem akarom hosszúra nyújtani a vitát, gondolom, most itt meg fogják ismételni a felek az álláspontjukat. Azt tudom azonban mondani, hogy egy határozott igénye volt a többségi állásponton lévő képviselőknek, hogy az a bizonyos ratifikáció egy érdemi döntés legyen, és ne egy pusztán automatizmus, egy pusztán formalitás. Ennek szellemében javasoljuk az Országgyűlésnek a határozat elfogadását. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(18.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Répássy Róbert képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik, aki a bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt ismerteti.

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban egy heves vita alakult ki az előterjesztésről, és bár Répássy Róbert elmondott szavai azt vetítenék előre, hogy teljesen egyértelmű, mindenki számára elfogadott és belátható, hogy mi következik azután, hogy ezt behozzák az Országgyűlésnek, nos, ez nem pont így van, hiszen arról van szó, hogy egyrészt behoztak egy olyan javaslatot a Törvényalkotási bizottság elé, amely eltolja a valódi döntést.

Az Országgyűlés most nem fog arról dönteni, hogy mi az álláspontja ezzel a megállapodással kapcsolatosan. A kezdeti nyitva hagyott „támogatja, nem támogatja” felvetéshez képest egy „majd meglátjuk, és ha a ratifikációra visszajön, akkor meglátjuk, hogy támogatjuk vagy nem” vélekedésre helyezkedett. Ezt a módosító javaslatot azért támogattuk, mert nyilván jobb annál, mint ha az Országgyűlés már támogatta volna, illetőleg fontos pontja az ideiglenes hatály elismerésének a megtiltása, tehát hogy addig ez nem lép hatályba. Ez rendben is van így, viszont amikor

az összegzőről kellett szavazni, akkor viszont tartózkodtunk, hiszen úgy gondoljuk, hogy már most is nem kellett volna szavazni, a bizottságban és az Országgyűlésben a többségnek nem kellett volna mondania erre a megállapodásra.

Annál is inkább igaz ez, mert azt látjuk, és ez a bizottságban is elhangzott, hogy időhúzás folyik. Ha a híreknek hinni lehet, akkor a Fidesz-frakció többségének az álláspontja ellenére Orbán Viktor átpaszszírozni látszik ezt a kérdést, Orbán Viktor és néhány olyan képviselőtársuk, akik fittyet hánynak arra, hogy ez a GMO-s termékek megengedője, illetve GMO-s termékek behozatalát teszi lehetővé, a TTIP előszobája az egész egyezmény, illetőleg az állam és a vállalkozások, a mult cégek vitarendezési mechanizmusa még akár uniós jogi kérdéseket is felvet, akár még az alapszerződéseknek a megsértése vagy nem kellőképpen való összhangja is felmerülhet. De úgy tűnik, hogy önök arra várnak, vagy altatják a saját frakciójukat, vagy valamiféle hatalmi csatározások történnek a háttérben, de arra hivatkozással, hogy ez a szöveg változhat, most nem kívánnak erről dönteni.

Én feltettem a bizottságban a kérdést, hogy mi változhat, mit várnak. Valamiféle kiegészítő jegyzőkönyv, vagy fenntartás, vagy mi az, ami öt év tárgyalás alatt nem került előtérbe, öt év tárgyalása alatt sem a magyar fél, sem egyéb felek nem hoztak fel, és most majd azt fogják gondolni, hogy ezzel előjönnek, mi, magyarok vagy a magyar kormány, vagy egyéb országok kormányai, uniós országok kormányai, és ezáltal a szöveg változhat? Erre nem kaptunk választ, bár megmondom őszintén, nem túl sok mindenben és nem is kardinális kérdésekben nem gondolom, hogy itt változás lenne a szövegben.

Amit viszont tudunk, azt kell mondjam, hogy az nem túl szíverítő, egyáltalán nem meggyőző, és egyébként azt vetíti előre, és ez a bizottságban is természetesen elhangzott, hiszen kisebbségi véleményként kell tolmácsolnom önök felé, hogy ez már a TTIP-nek, tehát az Amerikával, az USA-val kötött kereskedelmi megállapodásnak is az előképét annyiban is hordozza, hogy valószínűleg ott is ezt fogják eljátszani, hogy egyrészt van egyébként egy kormányzati lebegtetése a döntésnek, másrészt vannak kemény nyilatkozatok, hogy minek kell benne lenni, aztán a végén ha nem az lesz benne, akkor azzal az érvrendszerrel fogunk találkozni, amellyel most is, hogy ha öt évig ez nem került fel, illetve öt év tárgyalását hogy tehetné meg a magyar kormány és a Magyar Országgyűlés, hogy az Unióban, mondjuk, egyedüli országgként - bár jó lenne, ha ezzel nem lennénk egyedül - ezt kukába dobja, és öt év után az egészre azt mondja, hogy nem, Magyarországnak ez káros, nem fogadjuk el.

Na most, a TTIP-nél meg azt mondják önök mindig, hogy még a végső verziót nem látjuk, a végső verzió majd ki fog alakulni, majd a végső verzió tükrében lehet eldönteni, hogy támogatják-e. De amikor a végső verzió meglesz, akkor meg azt fogják mondani, hogy mondjuk, tíz év tárgyalását nem dobhatjuk ki az ablakon, hát támogassuk már ezt a tervezé-

tet. Úgyhogy nekünk ez az aggályunk. Pestiesen szólva ide a rozsdás bököt, hogy a végén a Fidesz-KDNP-többség ezt a javaslatot, ha lesz kiegészítés, ha nem lesz, ha jobb lesz a szövege, ha rosszabb, de el fogják fogadni, illetve a hírek szerint Orbán Viktor nyomására el fogják fogadni. A sajtóhírek egyébként arról is szólnak, nemcsak sajtóhírek, kimutatások, hogy tulajdonképpen egy olyan alacsony, egytized százalékot el nem érő GDP-növekedésről beszélhetünk, amely gyakorlatilag nemhogy a hibaszázalékon belül van, hanem ez keményen negatívba is átmehet; nincs olyan kimutatás, ami Magyarország számára azokat a hatalmas előnyöket bebizonyította volna, mint amennyi a mérleg másik serpenyőjében hátrányként jelentkezhet.

Azt is el kell mondjam, hogy egy biztos: a mezőgazdaság, a magyar mezőgazdaság vesztese lesz ennek. Hogy aztán a magyar ipar, vagy mondjuk, a Magyarországon dolgozó német multcégek, vagy mondjuk, ezek közül az autógyártó cégek mennyiben tudnak profitálni, mert ők lehet, hogy profitálnak belőle, de hogy ebből mennyi marad Magyarországon, és a német tulajdonosoknál mennyi fog profitként jelentkezni, ezt elképzelhetjük az elmúlt évek tapasztalata alapján.

Úgyhogy mi azt szeretnénk, ha már most nemet mondana az Országgyűlés erre a kezdeményezésre, és a kormány is egyértelműen és nyíltan az álláspontját kitenné az asztalra, és nem lebegtetne. Nevezzék meg, hogy ki az, aki ezt támogatni szeretné! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Staudt Gábor képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Igen, akkor megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Elnök Úr! Tisztelettel, a vita végén kívánnék reagálni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Külügyi bizottság nem állított előadót.

Most megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, a vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága előadójának, 6 perces időkeretben.

BENCSIK JÁNOS, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fenntartható fejlődés bizottsága október 3-i ülésén tárgyalta meg a Kanada és Európai Unió között kötendő szabadkereskedelmi egyezményre vonatkozó kormányzati határozati javaslatot, illetve az időközben csatolt szerződést, és megállapította többségi véleményként a bizottság, hogy a legnagyobb probléma ezzel a szerződéstervezettel, hogy a magánérdeket a közérdek elé állítja, a pusztá tőkeérdeket a közjó elé helyezi.

Egyértelmű célja a kereskedelmet akadályozó korlátok felszámolása, tehát a szabályozási akadályok leépítése, hiszen az Európai Unió és Kanada

közötti kereskedelmi kapcsolatok eddig is szabadon működhettek; már ami a vámtarifát illeti, ez a 3 százalékos vámtarifa érdemben nem befolyásolta a kereskedelem volumenét. Ugyanakkor a két kultúra közötti eltérő szabályozási közeg megnehezíthette elsősorban a tengerentúli, tehát a kanadai és a Kanadán keresztül az egyesült államokbeli gazdasági társaságoknak az európai piacra történő belépését, hiszen az elővigyázatosság elvén alapuló európai gazdasági és társadalmi kultúra feszül össze a kockázatalapú megközelítésű angolszász, amerikai társadalmi és gazdasági kultúrával.

Látni kell azt is, és ez a bizottsági ülésen is megállapításra került többségi véleményként, hogy a megegyezés hatálya ki fog terjedni azokra a társaságokra, amelyek kanadai telephellyel rendelkeznek.

(18.50)

Az egyesült államokbeli székhellyel rendelkező gazdasági társaságok közül több mint 400 kanadai telephellyel is rendelkezik, tehát ezen társaságok a megállapodás joghatálya alá kerülnek, és számukra biztosítottá válik az Európai Unió piacára való kedvező feltételekkel történő belépés.

A bizottság megállapította azt is, hogy az „elővigyázatosság” kifejezés az 1600 oldalas szerződési szövegben nem szerepel. Van egy áttételes utalás az elővigyázatosság elvének gyakorlati alkalmazására vonatkozóan. Maga a szerződés úgy fogalmaz, hogy a felek a vitás kérdéseiket a WTO SPS szabályozási rendszerének, ennek a megállapodásnak a figyelembevételével tisztázzák. Ez a Világgazdasági Tanácson belül elfogadott állategészségügyi és növényegészségügyi megállapodás, amely viszont úgy utal az elővigyázatosság gyakorlati alkalmazhatóságára, hogy a részes felek azt csak átmenetileg, ideiglenesen vezethetik be. Tehát abban az esetben, ha egy nemzeti törvényhozás fogyasztóvédelmi, egészségvédelmi szempontból az elővigyázatosság elvére hivatkozva korlátozó döntést hoz, akkor azt csak ideiglenesen teheti meg.

A következő probléma, amit megállapítottunk, hogy többször utal a szerződés szövege arra, hogy ez egy élő, tehát egy folyamatosan alakuló és fejlődő szerződés. A részes felek megint csak a vitás kérdéseket vagy a kellőképpen még ki nem dolgozott, a fekete dobozokban meglévő kérdéseket egymással egyeztetve, párbeszéd útján véglegesítik. Ez megint csak az elővigyázatosság elvének a megkérdőjelezését hordozza magában.

További vitás kérdésként merül fel a szerződésben a beruházási, befektetési védelemnek a kérdése. Ez összefügg az általam korábban mondottakkal is. A szerződés a beruházókat tulajdonképpen a nemzetállami joghatóságok és az európai jog fölé emeli, és így a befektetői érdekek a közjó fölé helyeződnek.

Abban az esetben, ha egy befektető előveszi a szerződést, és az alapján elindít egy eljárást, a választott bíróság pedig ugyancsak előveszi a szerződést, és azt mondja, hogy van egy utalás a WTO SPS rendszerére, amelyben az elővigyázatosság elve csak átmenet-

tileg érvényesíthető, akkor azt mondhatja a bíróság, hogy tisztelt hölgyek és urak, ez az átmeneti időszak lejárt, és ennek megfelelően szíveskedjék a nemzeti törvényhozás ezeket a korlátozó elemeket leépíteni, és szíveskedjék a megállapított kártérítést a felperes kasszájába befizetni. Népegészségügyi és munkajogi visszalépésre kerülhet sor mindezek következtében a nemzeti joghatóságok, az országgyűlések, parlamentek részéről.

Éppen ezért a bizottság úgy határozott, hogy módosító indítványt nyújt be, amellyel az egész egyezmény elutasítását kezdeményezte, 5 igen szavazattal, 3 tartózkodás ellenében. Azt viszont meg kellett állapítanunk szomorúan, hogy a Törvényalkotási bizottság ezt a Fenntartható fejlődés bizottsága által benyújtott módosító indítványt nem támogatta. Köszönöm megtisztelő figyelmet. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencsik képviselő úr. Most a képviselői felszólalások következnek napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként megadom a szót Hőrcsik Richárd képviselő úrnak, Fidesz.

DR. HŐRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A ma esti vitában itt ülő képviselőtársaimmal többen részt vettünk már az általános vitában, ahol egyértelművé vált, hogy az Országgyűlés egy kivételes lehetőséghez jutott azáltal, hogy egy nemzetközi szerződést az aláírás előtt megvizsgál. Úgy vélem, a kormány helyesen járt el a már említett 11/2016-os országgyűlési határozat szellemében, amikor ezt a kérdést az Országgyűlés elé hozta.

Úgy vélem, képviselőtársaim, hogy tanulságos és izgalmas vitát tudhatunk magunk mögött, és noha még maradhat és maradhatott nyitott kérdés, a határozati javaslat arra is lehetőséget biztosít, hogy a kormány számára a CETA megállapodás aláírásához a támogatást kifejezze. Tudjuk azt is, hogy október 27-én lesz az aláírás napja, de már a jövő héten sor kerül azon tanácsülésre, amelyen az Unió képviselőjét hatalmazzák fel a megállapodás aláírására. Azt is tudjuk, hogy az Európai Unióban konszenzusra van szükség ebben a kérdésben, azaz mind a 28 vagy 27 tagállam kormányának egyetértésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A rómaiak óta tudjuk, hogy a könyveknek megvan a maguk sorsa - habent sua fata libelli. Úgy érzem, hogy ez a megállapítás kicsit érvényes a nemzetközi szerződésekre is, hiszen olykor a szerződés által kiváltott események jóval túlmennek, jóval túlmutatnak a tartalmi rendelkezéseken. Szeretnék egy példát említeni: az EU-Ukrajna közötti társulási és szabadkereskedelmi megállapodás aláírásának megtagadása az akkori ukrán elnök részéről egyenesen népfelkeléshez, politikai és kulturális váltáshoz vezetett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy tűnik, hogy a CETA is túlmutat önmagán. Egyes európai országokban a globalizációtól való félelem ebben a szerződésben testesül meg. És általános, ha végignézünk Európában, hogy a polgárokat a félelem hatja át, már

azokat, akik ellenzik, és nem a remény. Úgy érzem, hogy ezért szükséges sine ira et studio, tehát harag és elfogultság nélkül megvizsgálni akár részleteiben ezt a szerződést. Például a szerződés ellenzőinek érdekes tényekkel válaszolni. Egyetlenegy dolgot szeretnék említeni, és a többit nem hozom fel.

Tudjuk, hogy a CETA szabad kereskedelmet irányoz elő, azonban az érzékeny szektorokban az egyes termékekre vámkontingensek fognak vonatkozni, és a rendelkezéseket a szerződés 1. melléklete pontosan felsorolja, tartalmazza. Például a feldolgozott garnélarákra, bőlényhúsra is bizonyos vámkontingens vonatkozik. A kanadai hűtött vagy fagyasztott marha és borjú vámkontingense a CETA hatálybalépése után hat évvel éri el majd a maximumot, azaz a 45 ezer tonnát. És ha jól számolok, ez minden európai polgárra 10 dekagramm kanadai marhahúst jelent évente. A fenti vámkontingens az EU fogyasztásának 0,6 százalékát teszi ki. Mivel az Unióba nem lehet hormonkezelt termékeket behozni, ezért a kanadai tenyésztőknek a marhahúst különálló élelmiszerláncban kell majd termelni vagy létrehozni. Ennek ellenőrzésére a hús és hústermékek esetében létező EU-Kanada állategészségügyi szerződés rendelkezéseit beemelték a CETA-ba. Ez csak egy példa volt a sok közül.

Azt is szeretném megemlíteni, hogy a CETA úgynevezett vegyes megállapodás. Tehát nemcsak az Európai Parlamentnek, hanem minden tagállami parlamentnek, így a Magyar Országgyűlésnek is kell a voksa, és néhány szövetségi tagállam regionális parlamentjének a megerősítésére is szükség lesz. Jól tudjuk, hogy ez a procedúra nem egy-két évig tart. Azt is mondhatnám, hogy jó pár évig még velünk lesz ez a kérdés. Ezen a ponton azt is szeretném leszögezni, hogy az Európai Bizottság nagyon sokáig, pontosan ez év júliusáig azon az állásponton volt, ezt jól tudjuk, sokszor vitattuk, hogy a CETA kizárólagosan európai uniós hatáskörbe tartozik.

(19.00)

De ebben a kérdésben, hál' istennek, a Bizottság belátta, hogy bölcsőbb engedni a tagállamok nyomásának, köztük a magyar kormány nyomásának is, hiszen évek óta a legkülönbözőbb fórumokon sürgetjük, hogy a CETA-megállapodásról ne a tagállami parlamentek háta mögött lehessen dönteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben az Európai Unió jelenlegi helyzetét nézzük, úgy vélem, hogy egyáltalán nem mindegy, hogy a tagországok, az uniós intézmények milyen további lépéseket tesznek az Unió egyben tartása érdekében. Azt is láttuk, hogy az elmúlt héten a tagállamok házelnökei tartottak informális pozsonyi találkozót, és pár héttel ez előtt pedig az állam- és kormányfők pozsonyi csúcstalálkozója került sor, ahol minden résztvevő egyetértett abban, hogy az Európai Unió megerősítése érdekében bizonyos pozitív üzeneteket kellene közvetíteni a polgárok felé. Nyilvánvaló, hogy az EU és Kanada közti átfogó megállapodás aláírása komoly és pozitív üzenete lenne az Unió partnerei és az

Unió jövője szempontjából. *(Z. Kárpát Dániel: Szégyeld magad!)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általános vitában már megemlítettem, hogy a CETA, azt is mondhatnám, hogy eposzi terjedelmű. De úgy vélem, hogy mégsem szabad összetéveszteni talán a legnagyobb hatású ókori görög eposszal, Homérosz Iliászával. Tudniillik a CETA-ban nincs Akhilleusz, nincs Hektor, nincs Agamemnon és nincs trójai faló sem. Szeretném aláhúzni, hogy a kanadai megállapodás nem trójai faló. Véleményem szerint nem tekinthető a még tárgyalási stádiumban lévő USA-val történő TTIP-megállapodás előfutárának. Azért szeretném ezt hangsúlyozni, mivel az elmúlt hetekben sok mindent ráaggattak a CETA-ra, és egyáltalán a szabadkereskedelmi tárgyalásokra és megállapodásokra. Meggyőződésem, hogy elsősorban nem érzelmi alapon kell a kérdést megközelíteni, hanem reálisan kell értékelnünk az 500 millió lakosú Unió és a 38 millió lakosú Kanada közötti gazdasági együttműködés új lehetőségeit.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! Végül szeretném kiemelni, hogy a Törvényalkotási bizottság módosító indítványa - helyesen - pontosítja a határozati javaslat szövegét, másrészt a júniusi 11/2016-os országgyűlési határozattal is egyfajta összhangot teremt. Egyúttal garanciális elemet rögzít azzal, hogy a CETA-megállapodás tagállami hatáskörben megállapított rendelkezéseinek ideiglenes alkalmazását nem hagyja jóvá. Mindez tehát azt is jelenti, hogy az ideiglenes alkalmazás csak kizárólagos uniós hatáskörbe tartozó kérdésekre terjedhet ki. Ennek megfelelően az állandó beruházási bírósággal kapcsolatos rendelkezések az aláírást követően még nem, csak majd a ratifikációt követően alkalmazhatóak.

Végül emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy az Országgyűlésnek egyébként lesz még alkalma arra, hogy magáról a CETA megállapodásáról, a tartalmáról eszmét cseréljen, vitatkozzon és döntsön, hiszen nevezetesen a ratifikációs eljárás még jóval odébb van, két, három, öt vagy hat év múlva lesz. Ez az eljárás pedig az uniós szinten tehát mindenféleképpen éveket fog jelenteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a Törvényalkotási bizottság módosító indítványával támogassák a határozati javaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Bana Tibor képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt fideszes Képviselőtársaim! Felháborítónak és cinikusnak tartom a hozzáállásukat, hiszen a korábban elmondottakhoz képest a jelent meg itt a bizottsági üléseken, hogy önök

próbálnak amögé bújni, hogy az ideiglenes alkalmazást beletették, összegző módosító javaslatként ez megjelenik, és úgy vélik, hogy a nemzeti önrendelkezésünk szempontjából ezzel a dolog el van intézve, és kifelé azt próbálják kommunikálni, hogy természetesen önök ebben az ügyben is egy szabadságharcot vívnak, és megvédik a nemzeti érdekeket.

A valóság azonban gyökeresen szemben áll ezzel, és örömteli az, hogy a Fenntartható fejlődés bizottságának véleménye is ilyen irányban mutatkozott meg, és Bencsik János kormánypárti képviselőtársunk felszólalása ebből a szempontból mindenképpen üde színfoltnak számít, és én bízom benne, hogy lesznek még olyanok az önök padsoraiban, akik hasonlóan fogják majd a szavazás során is kinyilvánítani a véleményüket. Hiszen rendkívül cinikus és álságos az az érvelés, hogy beteszik ezt a módosító javaslatot, kicsit változtatnak a határozati javaslat szövegén, és akkor azt gondolják, hogy lehet azt tálalni a közvélemény felé, hogy végül is az Országgyűlés megtette, amit megtehetett, meg majd ügyis csak a későbbiek során fognak eldőlni az érdemi kérdések.

Nos, ez nem így van. Hiszen végleges a szöveg, érdemben már nem fog az változni, úgyhogy ilyen módon most lenne arra lehetőség, hogy egy határozott nemet mondjunk erre az egyezményre, ugyanis az élelmiszer-biztonsági, környezetvédelmi, egészségvédelmi szempontból rendkívül káros hazánkra nézve, de említhetném a munkajogi garanciák szűkülését, vagy éppen azt, hogy a multinacionális vállalatokat fogja helyzetbe hozni, és a magyar kis- és középvállalkozások szempontjából is nagyon negatív következményei lesznek ennek a szabadkereskedelmi egyezménynek, ha hagyjuk azt, hogy ez életbe léphessen.

Mi, jobbikosok ezt nem szeretnénk hagyni, és látni lehet azt szerencsére, hogy európai szinten vannak olyanok, akik határozottan ezt az álláspontot képviselik. Nagy tüntetésekre került sor Nyugat-Európában, de megjegyezném, hogy hazánkban is 107 civil szervezet, köztük a Zöld Válasz civil szervezet eljuttatott a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz egy felhívást, amiben arra kérték a kormányt, hogy ne támogassák az EU és Kanada közötti szabadkereskedelmi megállapodást. És persze lehet itt játszani a szavakkal, meg lehet azt mondani, hogy végül is az ICS nem ugyanaz, mint az ISDS, és akkor majd a TTIP-ben is ez ilyen módon jelenhet meg, nos, ez is egy álságos érvelés. Az állam-befektető vitarendezési mechanizmus érdemben nem változott az átfogó kereskedelmi és gazdasági beruházásban, a CETA-ban, tehát a korábbiaknak megfelelő üzenetet tartalmaz, ami azt jelenti, hogy a multik perelhetik a nemzetállamokat, és önök most, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, többségükben e mellé az egyezmény mellé kívánnak odaállni elképesztő és felháborító módon.

És igen, tisztelt Hörcsik képviselőtársam, bizony mi azt mondjuk, hogy ez a TTIP-nek, az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodásnak az előszobája, és az, hogy ilyen módon érvelnek ebben a vitában, egyértelműen mutatja azt, hogy majd a TTIP eseté-

ben is a végén ez lehet az önök álláspontja, de bízunk benne, hogy 2018-ig kitolva a tárgyalásokat akkorra már egy Jobbik-kormány lesz az országnak, és mi meg fogjuk akadályozni azt egy komoly választópolgári felhatalmazás alapján, hogy ez így történhessen. Mert ha önökön múlik, akkor biztos, hogy támogatni fogják ezt az egyezményt, ez a napnál is világosabb, viszont szomorú az, hogy az elmúlt évek során kettős beszédet folytattak. Nem először egyébként, tehát számtalan példát lehetne felhozni azzal összefüggésben, hogy hányszor és hányszor tették meg ezt, és mindig azt mondták, hogy ott kell ülni a tárgyalóasztalnál, de aztán majd meglátjuk, hogyan fognak alakulni ezek a megállapodások, és a végén ki fogjuk tudni fejezni a véleményünket.

Igen, minden esetben az történt egyébként a szocialista-szabad demokrata kormányok idején és a fideszes kormányok idején is, hogy ez volt az érvelés, ezt adták el a magyaroknak, és aztán a végén minden egyes olyan javaslatot támogattak - gondolok itt, mondjuk, a lisszaboni szerződésre is -, ami szuverenitásunk, nemzeti önrendelkezésünk szempontjából rendkívül káros volt. Egy különbség van azért a kettő között, hiszen a lisszaboni szerződés szövegét többségében az országgyűlési képviselők nem ismerték akkor, amikor igennel szavaztak 2007-ben, most viszont a CETA esetében azért előttünk van az, hogy miről is van szó. Így aztán még inkább felháborító és elfogadhatatlan az, hogy végül is, bár vannak ellenhangok, és ennek örülni lehet, de a kormánynak és az önök erős embereinek, úgy tűnik, hogy egyértelműen az az álláspontja, hogy ezt támogatni kell, és ilyen módon megadják a szükséges felhatalmazást az illetékes személyeknek az aláíráshoz.

Ez egy rendkívül jelentős visszalépés a korábbi határozati javaslatokhoz képest, amit néhány hónappal ezelőtt fogadtunk el itt az Országgyűlésben, és amely kimondta azt, hogy igen, érvényesíteni kell akár a GMO-ügyben, akár az állam-befektető vitarendezési mechanizmus kérdésében Magyarország érdekeit, és ilyen hozzáállással kell a CETA ügyénél majd az álláspontot kialakítani. Hát nem ez történt. Számtalan amerikai vállalatnak van kanadai leányvállalata, tehát ez is alátámasztja azt az érvelést, amit szerencsére Magyarországon is egyre többen fogalmaznak meg, és komoly megmozdulásokra lehet véleményem szerint számítani a jövőben is, hogy bizony a TTIP-nek megágyaz ez az előttünk fekvő megállapodás, melynek a tárgyalásai egyébként ugyanúgy átláthatatlanok voltak, mint az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodás esetében is.

(19.10)

És még egy dolgot ki szeretnék emelni: amikor itt volt a kereskedelempolitikáért felelős biztos asszony, uniós biztos asszony, Cecilia Malmström, akkor ő képesítő módon azt mondta, hogy persze, nagy tüntetések zajlanak szerte Európában, de a többség nem vesz részt ezeken a megmozdulásokon, tehát lényegében azt lehet mondani, hogy az európaiak támogatják ezt a kereskedelmi megállapodást.

No, ez is egy cinikus és álságos érvelés, és én bízom benne, hogy a Fidesz majd nem ilyen hozzászólásokkal fog megjelenni a vitában, de sajnos csalódnom kellett. Vállalni kellene ezzel szemben azt az önök szerint megfogalmazott kockázatot, szerintünk pedig a nemzeti önrendelkezésünkért való kiállást, hogy igenis, a kormány határozottan nemet mondjon a CETA-ra, már csak azért is, mert éppen Hörcsik képviselőtársunk utalt rá, hogy csak konszenzussal lehet elfogadni. Meg kellene ezt akadályozni mindenképpen, és még egyszer aláhúznám, sajnos mi már korábban megmondtuk, hogy igazunk lesz, és a kormánynak és a kormánypártoknak végül ez lesz az álláspontja.

De én még azt kérem önöktől így, úgymond utolsó szó jogán, idézőjelben, hogy a holnapi szavazás előtt értékeljék ezt át, és bízom benne, hogy a fideszes képviselők többsége végül ahhoz hasonlóan fog szavazni, ahogy Bencsik képviselőtársunk is kifejtette véleményét. Mi, jobbikosok mindent megteszünk a CETA-val szemben. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Röviden, dr. Hörcsik Richárd azt mondta, hogy mekkora nagy eredmény az, hogy majd a CETA-t a parlamentnek jóvá kell hagynia. Miért lenne eredmény, amikor önök meg fogják szavazni? Vagy nem tudom, hogy meg fogják-e szavazni igazából, mert ahogy Hörcsik képviselő urat hallgattam, ő azt mondta, hogy itt nem kell félni a kártérítésektől akár Magyarország, akár az Európai Unió szempontjából, hogy nem kell félni a génmódosított élelmiszerektől. Képviselő úr, az lenne a legjobb, ha mondjuk, letétbe helyezne, ügyvédi letétbe egy olyan nyilatkozatot, hogy amennyiben viszont lesz kártérítés vagy bejön génmódosított élelmiszer, akkor vállaljon a teljes vagyonával erre garanciát, mert akkor nyugodtan mondhatna ilyeneket.

Egyébként pedig azt szeretném kifejteni, hogy a TAB-ülésen három fontos kérdés volt. Erre a három fontos kérdésre egyáltalán nem kaptunk választ. Az egyik fontos kérdés az volt, hogy a Fidesz támogatja a CETA-t és a TTIP-et, vagy pedig nem támogatja. Nem adtak rá választ. Hörcsik urat, ahogy hallom, valószínűleg támogatni fogják.

A másik kérdés az volt, hogy kiszolgáltatják-e Magyarországot a multiknak, odadobják-e Magyarországot a multinacionális nagytőkének. Nem adtak rá választ. És volt egy harmadik fontos kérdés, ami Fodor Gábor fölszólalása után merült fel, amikor azt mondta, hogy „mi, liberálisok”, ő ült ott egyedül, és megkérdeztem tőle, hogy vajon ki az a „mi, liberálisok”. Beletartozik ebbe Németh Zsolt is? Beletartozik esetleg a Fidesz nagy része? Visszatérnek esetleg a Liberális Internacionáléhoz? Tehát önök meg fogják ezt szavazni? Egyetlenegy probléma volt csak, hogy a TAB-ülésen nem volt ott egyébként

Bencsik János. Én köszönöm szépen, hogy ő legalább nyíltan, egyértelműen és őszintén elmondta az érveit. És azt is egyértelműen láthattuk, hogy egy biztos, Bencsik János nem tartozik a liberálisok közé, ő nem fogja megszavazni a CETA-t, ha bekerül ide, a parlament elé.

Attól félek, hogy önök viszont hazaárulást követnek el és meg fogják szavazni. *(Taps a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ennyire ne dicsérd...)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következik Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kerestem itt egy idézetet, Máté 5.37: „Így beszéljtek tovább, az igen igen, a nem nem. Ami ezen felül való, az a gonosztól való.” Ezt várnám el a kormánytól és a konzervatív értékrendtől, hogy mondjanak igent vagy nemet. Ami itt elhangzott és a Törvényalkotási bizottság álláspontját ahogy ismerette, ez nagyjából a gonosztól való mellébeszélés. Ez az, amikor gyakorlatilag nem ismerhetjük meg azt a konkrét álláspontot, hogy mit szeretnének, mit szeretne a Fidesz-KDNP, és mi az, ami mellett állást foglalnak.

Alapvetően azt gondolom, hogy ez a kérdés nagyon sok esetben nem pusztán a kereskedelemről szól, és nem pusztán a nemzetközi kapcsolatokról szól, ez egy világnézeti kérdés. Azt, hogy a világban nagyon nagy gondok vannak, szerintem valamennyien látják, hiszen aki közélettel foglalkozik, az látja, hogy mi történik Kínában, mi történik Indiában, mi van az egész afrikai kontinens területén, és mi az a transzatlanti, európai együttműködési geopolitikai igény, ami miatt egyáltalán felmerülnek az ilyen jellegű együttműködések lehetőségei.

A kérdés az, hogy ez a szabadkereskedelmi egyezmény, illetve ami előttünk van most jelen pillanatban, csak a CETA, erősíti ezeket a kedvezőtlen folyamatokat vagy esetleg gátolja. A saját meggyőződésem szerint, és ez az, amiről beszélek, hogy részben világnézeti kérdés, az ilyen jellegű egyezmények és ez a fajta szabadkereskedelmi rendszer, ez a globalizációs folyamat az, ami a világ problémáinak a jelentős részét a nyakunkba zúdította, úgy az Európai Uniónak, mint ahogy a világ összes többi részének. Az a kérdés, hogy ezen az úton akar az emberiség továbbmenni, vagy esetleg gondolkozik egy másik irányban.

Mikor csak szavakról kell beszélni, akkor a Fidesz-KDNP és vezetői és Orbán Viktor miniszterelnök úr is rendszeresen beszél nemzeti szuverenitásról, beszél arról, a migráns-népszavazással vagy a kvótanépszavazással kapcsolatos kérdésben rendszeresen elhangzott, hogy a társadalomnak kell dönteni a bennünket érintő kérdésben. Jelen pillanatban azt gondolom, hogy ez az igazi szuverenitási kérdés. Ez az, amiről beszélünk kell, hogy Magyarországot kiszolgáltatjuk-e teljes mértékben az Európai Unió nagyobb tagállamai érdekeinek, és kiszolgáltatjuk-e

az Európai Uniót a nemzetközi nagykereskedelem és a multinacionális cégek érdekeinek.

Nyilvánvalóan az lenne jó, ha érdemi vitát folytathatnánk, és államtitkár úr akár a vitában részt vevőként tehetné meg gondolatait, de tudom, hogy ez egy záróvita és nem az általános vita, és nem lehet megismételni ezeket a gondolatokat. De megmondom őszintén, hogy a kormánypárti támogatásoktól lelkesen, mikor a Fenntartható fejlődés bizottságában kormánypárti képviselőtársaim is azt támogatták, hogy utasítsuk el teljes mértékben, akkor bizakodó voltam, mert azt láttam, hogy önök nem az európai liberálisokkal, Cecilia Malmströmmel és az ő politikájával akarnak valamilyen szintű együttműködést és nem azzal azonosulnak, hanem kiállnak a nemzeti érdekek és értékek mellett. Úgy tűnt, hogy önöknek fontos a nemzet szuverenitása, és amit tapasztaltam a Fenntartható fejlődés bizottságában néhány kormánypárti képviselőtársam bátorságának köszönhetően, az az a jó érzés volt, hogy ebben a valóban nemzeti sorsdöntő kérdésben érthetünk egyet és gondolkozhatunk közösen, mint ahogy nagyon sok esetben kellene, hogy az ország sorsáról közösen döntsünk.

Ehhez képest az, amit most előadott akár Répássy képviselőtársam, akár Hörcsik elnök úr, nagyjából azt jelenti, hogy az ország kiárusításával, egy kamupolitikával, hogy majd megbeszéljük, majd később visszatérünk rá, ez az, ami a gonosztól való. Ez az, amikor nem egyenesen beszélünk és nem arra reagálunk, hogy konkrétan mik az értékeink. Ha a közös értékeink fontosak, ha a magyar vállalkozások jövője, a magyar élelmiszer-biztonság, a Kárpát-medence természetiérték-gazdagságának a megmaradása, a természeti erőforrásainak fenntartható használata a legkisebb mértékben fontos önöknek, akkor nem szabad azt a fajta szabadkereskedelmi egyezményi rendszert támogatni, ami nagyjából felér egy minősített hazaárulással, hiszen kiszolgáltatják az ország társadalmát egy másik kontinens, egy másik ország alapvető érdekeinek; sőt, jelen esetben többnek is.

Azt gondolom, hogy a Fideszben ott vannak még azok a gondolatok, és ott vannak még azok az értékek, amelyek alapján valamikor létrejött, és sokukban megvan az, hogy amit itt képviselnek, nagyjából a vállalhatatlan kategória, ha ezt megszavazzák. Arra kérem kormánypárti képviselőtársaimat, hogy most az egyszer hallgassanak arra, amit 1990-ben még a Fidesz színeiben Orbán Viktor kért, ez a „Hallgass a szívedre” kezdetű jelszóval a popszámból, hogy most az egyszer sokkal fontosabb legyen a nemzethez való hűség, az országhoz való hűség, mint a párthoz való hűség és a kormányfőhöz való hűség.

Arra kérem önöket, hogy lelkiismeretük alapján utasítsák el ezt az egyezményt, és támogassák Magyarország szuverenitásának és társadalmának védelmét azzal, hogy a CETA-ra nemet mondanak. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki

az adott napirend keretében felszólalni. *(Jelzésre:)* Megadom a szót Hörcsik Richárd képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak nagyon röviden szeretnék reagálni Szilágyi és Bana képviselőtársam felszólalására, akiknek a véleményét tiszteletben tartom.

Egy hídon akkor kell átmenni, amikor odaérünk. Akkor kell elővenni a nagy könyvet, hogy diskuráljunk róla, hogy átmenjünk-e vagy sem. Amikor a végső szót ki kell mondani a magyar parlamentnek, az nem holnap lesz, hanem két, három vagy öt év múlva, és én Bana képviselőtársammal ellentétben remélem, hogy akkor is fideszes többségű parlament tudja ezt kimondani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, van-e további jelentkező. *(Nincs jelzés.)* További jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Magyar Levente államtitkár úrnak, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

(19.20)

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagyon röviden szeretnék csak reflektálni a CETA-val kapcsolatos vitára, és nem térnék ki azokra a tartalmi elemekre, amelyek részletesen megvitatásra kerültek korábbi fórumokon és korábbi alkalmakkor. Ha megengedik, nem folytatnám le még egyszer a részletes vitát, pusztán arra a formáljogi aspektusra szeretnék kitérni, ami, azt gondolom, hogy a korábbi országgyűlési állásfoglalás egyértelmű eredményeként értelmezhető, méghozzá hogy a jelen határozat egyértelműen kimondja, hogy a tagállami hatáskörbe tartozó területek vonatkozásában nem kerülhet sor ideiglenes alkalmazásra, ami egyértelműen Magyarország, a magyar kormány és egyébként egy sor más tagállam határozott kiállításának köszönhető.

Ez önmagában lehetőséget ad arra - és itt ne prejudikáljunk adott esetben négy-öt év múlva esedékes lépéseket -, hogy az ország az addig bekövetkező tapasztalatokból, kizárólag az EU kompetenciájába tartozó ideiglenes alkalmazásából leszűrte, illetve leszűrendő tapasztalatok alapján hozza majd megfelelős döntését, amikor annak eljön az ideje. Szeretném tehát hangsúlyozni, hogy nem a hatályba léptetésről döntünk - az egész folyamat a későbbiekben a ratifikáció során elkaszálható, megállítható -, hanem arról döntünk, hogy a kormány október végén aláírhatja az egyezményt.

Tisztelt Ház! Szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy az elővigyázatosság elvét végül is úgy tűnik, hogy sikerül megjelentetni kötelező érvénnyel az egyezmény kapcsán, noha a kétoldalú kötelező érvé-

nyű értelmezés, deklaráció nem fog tartalmazni egyértelmű utalást az elővigyázatosság elvére, csak áttételesen utal arra. Az Európai Bizottság tagállami nyomásra, köztük Magyarország határozott kiállítására úgy döntött, hogy a biotechnológiával, a gyógyszeriparral kapcsolatos aggályainkat megfelelő módon adresszálandó egy kötelező érvényű deklarációt fog kibocsátani az elővigyázatosság elvének egyértelmű hangoztatásával, úgyhogy azt a megjegyzést szeretném tenni, hogy ez a leginkább vitatott vonatkozása a megállapodásnak ily módon megnyugtatóan rendeződik.

Ahogy az is megnyugtatóan rendeződik, hogy a beruházásvédelmi aspektus - mivel szintén tagállami hatáskörbe tartozik - nem lesz alkalmazva. Bizonyos tagállamok a ratifikációjuk során minden bizonnyal ideiglenesen alkalmazásba fogják léptetni, és mások példáján okulva tudunk majd ezzel kapcsolatban is a ratifikáció során állást foglalni, hogy kívánunk-e az ideiglenes alkalmazásról dönteni, illetve hogy kívánjuk-e akár a ratifikáció során nemleges döntéssel az egész egyezményt ellehetetleníteni.

Azt gondolom, összességében és összegezve a vitát, hogy a két sarkalatos vitapont, a GMO és a beruházásvédelem kérdése ily módon megnyugtatóan rendezésre kerül. Egyébként az ezzel kapcsolatos kifogások, észrevételek sajnálatos módon - és ezt nem volt egy épületes élmény megélni - a legritkább esetben voltak csak objektívnek és konkrétan jogi, illetve szövegbeli megalapozottsággal bírónak mondhatók. Sajnos sokszor az volt a benyomásunk, hogy a hozzászólók, akár a CETA támogatását, akár a CETA ellenzését szorgalmazó hozzászólók a legritkább esetben voltak tisztában a vonatkozó szövegrész konkrét tartalmával.

Noha ez egy négyszáz oldalas egyezmény, és természetesen nem várjuk el senkitől, hogy jogi szakvéleményt alkosson a szöveg egészéről, az talán elvárható lett volna, hogy a vonatkozó kontra-verziális részokről érdemi szakmai vitát tudtunk volna folytatni, de sajnos ez csak a legritkább esetben adatott meg, ugyanis még egyszer mondom, egy megkésett hitvita jellegét öltötte a CETA-ról való közös gondolkodás.

Mindenesetre, tisztelt Országgyűlés, én úgy látom, hogy a tartalmi kérdéseket nagyjából megnyugtatóan el tudtuk rendezni, azokat a kétségeket meg tudtuk válaszolni, amelyek bármely oldalról érkeztek és a CETA elmarasztalását, meg nem kötését szorgalmazó álláspontok kialakításának az alapjául szolgáltak, és összességében egy olyan megállapodás jöhetett létre, amely Magyarország érdekeit szolgálja. Amennyiben pedig úgy látjuk, hogy nem szolgálja Magyarország érdekeit - bár erre kevés esélyt látunk -, akkor még mindig éppen Magyarország, a Magyar Országgyűlés, a magyar kormány kiállításának is köszönhetően lehetőségünk lesz, lehetősége lesz a Magyar Országgyűlésnek arra, amiért egyébként sokáig küzdöttünk, hogy a jövőben megálljt parancsoljon a folyamatnak.

Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választását. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, valamint egyes büntetőjogi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.

A kormány-előterjesztés T/11232. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság október 6-án megtárgyalta a T/11232. számon benyújtott, az európai uniós és nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, valamint egyes büntetőjogi tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 23 igen szavazattal, 13 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt az Igazságügyi bizottság indítványát annak három pontja kivételével, valamint a Törvényalkotási bizottság saját módosító indítványát, amely részben ezt a három, az Igazságügyi bizottság által írt módosító indítványt írja felül. Az összegző módosító javaslat elsősorban nyelvhelyességi, technikai pontosításokat tartalmaz, valamint a jogalkotó, összhangban az európai uniós joggal, megteremti annak lehetőségét, hogy a nyomozó hatóság által kibocsátott belföldi elfogatóparancs is európai elfogatóparancs alapjául szolgálhasson.

A bizottsági ülésen elsősorban a Jobbik részéről érte kritika a javaslat gyűlöletbeszéd tényállásának, pontosabban a gyűlöletre uszítás bűncselekményének módosítását. A módosítással azonban a törvényjavaslat megteremti annak lehetőségét, hogy a nemzetközi elvárásokkal harmonizáló, egyszersmind a magyar büntetőjogi hagyományokkal összeegyeztethető rendelkezések kerüljenek a Btk.-ba, miközben lehetővé válik, hogy a joggyakorlat pontosabb, újabb szemléletű értelmezési irányvonalat nyisson meg.

Mindezek mellett a módosítás azon korábbi jogalkotói szándék további erősítését is szolgálja, amelyet Magyarország Alaptörvényének negyedik módosítása a IX. cikk kiegészítésévé már megkezdett, biztosítva ezzel a gyűlöletbeszédrel szembeni hatékonyabb, komplexebb fellépést.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Vas Imrét végighallgattam, aki elmondta a bizottságban kialakult véleményeket, de nem pontosan értette azt, ami ott történt, azt kell mondjam, ezért nagyon jó, hogy a kisebbségi vélemény körében ezt elmondhatom. Egyébként kicsit más, sőt nagyon más álláspont hangzott el a Szocialista Párt és a Jobbik részéről. Mivel most én egyedüli kisebbségi véleményt fogalmazok meg, ezért mindkettőt ismertetnem kell röviden.

Egyrészt a Szocialista Párt részéről Bárándy Gergely azt mondta el az ülésen, ők azt szeretnék, ha a gyűlöletbeszéd tényállása is bekerülne a Btk.-ba, és úgy gondolta, hogy az, amit a kormány a Btk.-ban módosítani próbál, csak a gyűlöletre uszítás tényállásának egy bizonyos módosítása, és ő úgy gondolta egyébként, hogy az Alaptörvény alapján is erre lehetőség lenne, mármint a módosítás bevezetésére.

(19.30)

Ez volt, amit, egyébként nem újdonságként, a Szocialista Párt már többször elmondott. Mi volt az, amit mi mondtunk, a Jobbik mondott? Vas Imre képviselőtársam, nem csupán azt kritizáltuk, és nem is érdemben azt kritizáltuk, hogy önök hozzányúlnak a Btk. gyűlöletre uszítás tényállásához. Szíve joga a kormánynak, hogy a Btk.-t módosítsa, főleg azért, mivel sima feles döntéssel ezt meg lehet tenni. Még az ellenzéknek sem kell semmiféle jóváhagyása, nem kétharmados törvényről van szó.

Ami a nagyobb probléma, és ez felmerült itt az általános vitában is, és a bizottsági vita erről szólt, hogy önök az Unió mögé bújnak, és az uniós jogra hivatkoznak, amikor ezeket a módosításokat megteszik. Miről van szó? Megnéztük, a magyar törvény szó szerint megfelel annak, amit az Unió elvár. Tehát a harmonizációs kötelezettségünk véget ér ott, hogy egy olyan törvényt kell Magyarországnak elfogadnia vagy fenntartani, ami az uniós kötelezettségeknek megfelel. Ez így is van. Ha szóról szóra megnézik, akkor tartalmában megfelel a magyar törvény annak, amit az Unió elvár.

Az egy másik kérdés, hogy a bírói gyakorlat Magyarországon, és itt kormányokon átívelő bírói és alkotmánybírói gyakorlatról beszélünk, kialakított egy értelmezést ehhez a tényálláshoz. Kialakított egy értelmezést, ami az Uniónak nem tetszik. Mit lehet tenni ebben az esetben? Nyilvánvalóan fel lehet szólítani a magyar kormányt, hogy változtassa meg a tényállást. Ezt a kormány saját jogán megteheti, de ne arra hivatkozással tegyék meg, hogy harmonizálni kell ezeket a jogszabályokat, mert ezek a jogszabályok jelenleg is harmonizáltak. Tehát a vita nem arról szól, hogy mit és hogyan változtatnak meg, ha-

nem arról, hogy lehet-e joggyakorlatot, bírói gyakorlatot, alkotmánybírói gyakorlatot harmonizálni, vagy elvárhatja-e az Unió, hogy ezeket harmonizálja Magyarország.

És itt kezdődik az a pont, hogy nem tudtak olyan jogszabályi hivatkozást mondani, ami ezt elvárna, mert nincs olyan kötelezettségünk az Unió felé, hogy a jogszabályok szó szerinti szövegén mint elvárás túl bírói gyakorlatot harmonizáljunk; mert erről beszélünk. Sőt, én felvettem akkor a bizottsági ülésen, hogy ez tulajdonképpen az egyik hatalmi ág döntésébe és értelmezési szabadságába is ütközik. Hiszen a Magyar Országgyűlés annyit tud megtenni, és az Unió annyit tud megtenni, hogy szó szerint ezeket a jogszabályokat számon kéri Magyarországon.

Na most, ebben a helyzetben önök egy olyan precedenst fognak teremteni, és egyébként Répássy Róbert még az általános vitában, és talán a bizottságban is elhangzott ez a részéről, annak örvendett, azért volt boldog, hogy akkor most az Unió segítségével majd lenyomhatunk egy több mint 20 éve az Alkotmánybírói székén is kikristályosodott gyakorlatot. Úgy gondolom, hogy ennek nem örülni kellene, inkább szomorúnak kellene lennünk, mert a magyar kormány gyakorlatilag egy bírósági gyakorlat leigázásához az Uniót hívta segítségül; mert erről van szó.

Ha a jövőben más bírói gyakorlat önöknek vagy az Uniónak nem felel meg, és itt főleg az Unió az, ami egy kritikusabb pont, akkor ugyanúgy be fognak avatkozni. Erre indokot persze lehet találni, de azt sem láthatjuk kristálytisztán, hogy mi volt az az elvárás, ami az Unióból érkezett. Hiszen, és ezt elmondtam a bizottsági ülésen is, és ez újdonság volt egyébként itt az általános vitához képest, kértem, hogy a piloteljárás anyagát vagy legalábbis azt a levelet, amit a Bizottság elküldött a magyar kormánynak, bocsássák rendelkezésre, hogy mi az alapja annak, hogy ezt elvárják. Na most, ennek tartalmát leírták, megküldték számomra, viszont az eredeti anyagot nem, arra hivatkozással, hogy ez nem nyilvános.

Akkor viszont jogalkotóként hogy várják azt, hogy ehhez a szavazatunkat adjuk, amikor nem látjuk azt, hogy valójában mi az, ami Brüsszélből elvárásként érkezett? Hogy önök azt betartják, nem tartják be, tágan értelmezik, szűken értelmezik? Higgyék el, hogy ez azért fontos, mert olyan esetekben, amikor az ellenőrizhető volt, amikor egy irányelvet kellett átültetni, nem is kevészer kerül erre sor, akkor arra hivatkozással hozták be a jogszabályokat, hogy ez uniós elvárás, benne van az irányelvben. De amikor megnéztük ezeket az irányelveket, akkor azokban általában egy tól-ig tartományban fogalmazzák meg az elvárást, és azt nyilván lehet szigorúan, kevésbé szigorúan beültetni, átültetni a magyar jogba. És önök, a kormány sok esetben, vagy azt kell mondanom, a legtöbb esetben nem a magyar nemzet számára a legjobb megoldást választották, vagy a hivatkozások hamisak voltak, tehát nem pont azt és nem pont úgy várta el az Európai Unió, ahogy önök az Országgyűlésbe behozták.

Úgyhogy ezért szkeptikusak vagyunk, és egyébként a NAIH elnökéhez is fordultam, hogy ilyen

ügyekben valóban kvázi titkosíthatóak-e vagy titkosként kezelhetőek-e ezek az anyagok. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni, vagy a napirend tárgyalása során a későbbiekben. *(Jelzésre.)* Igen, államtitkár úr jelzi, hogy a későbbiekben kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy a napirend tárgyalása időkeretben zajlik. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Csak nagyon röviden, nem hiszem, hogy túl nagy vita fog itt kialakulni, bár kellene egyébként, mert olyan kérdésekről beszélünk, amelyek alapvető fundamentumát érintik az Uniónak, az uniós jognak és annak Magyarországon való alkalmazásának. Annyit viszont el szeretnék mondani itt, a normál hozzászólások között is, hogy egyébként a javaslat, a salátajavaslat, ami előttünk van, nagyon sok támogatható rendelkezést is tartalmaz. Tehát ez csak egy pontja, amit elmondtam a gyűlésre uszítás tényállásával kapcsolatosan, de azt is el kell mondjam, hogy nagyon nehéz ezekben az esetekben normális szavazatot leadni.

Hiszen amikor egy csomagot hoznak az Országgyűlés elé, amikor számtalan, egyébként sok esetben pozitív módosítási javaslatot hoznak az Országgyűlés elé, akkor ezekre a jó pontokra nyugodtan lehetne igent mondanunk. De sajnos van egy-kettő benne, mint ez is, amelyek miatt legfeljebb tartózkodni tudunk. Hiszen ha belekerülnének ezek a szórásba, és ezekre is igent mondanánk, akkor tulajdonképpen Magyarország szuverenitásának lehet, hogy aprónak tűnő, de mindenképpen elvi jelentőséggel bíró pontját adnánk fel. És higgyék el, hogy ez precedenst teremthet. Brüsszél étvágya nagy, azt is kell mondanom, hogy határtalan. És ha ők azt látják, hogy egy piloteljárásban, amikor ráadásul a magyar jogszabályok már ebben az esetben harmonizáltak, a kormány ilyen gyorsan visszavonulót fúj, akkor ezt meg fogják tenni egyéb ügyekben is.

Szerintem jó lett volna, ha még az alkudozás folyik, és a jogi érvek elhangzanak Brüsszél felé. Nem tudjuk, hogy hol tart, mert hát ezek titkosított levélváltások ezek szerint, de jó lett volna, ha ezek az érvek továbbmennek. És ha nem sikerül meggyőzni a Bizottságot, és adott esetben egy kötelezettségszegési eljárást indítanak, még akkor is lehetőség lett volna arra, hogy ezeket a törvényeket vagy ezt a törvényhelyet módosítsák. Úgyhogy azt kell mondanom, nem tudjuk másként értékelné azt, ami történik, mint amit egyébként Répássy Róbert is mondott, hogy önök örülnek annak, hogy Brüsszélből jött ez a megkeresés, és örülnek annak, hogy most már a bírói

gyakorlatot, alkotmánybírói gyakorlatot is abba a körbe sorolhatják, ahol a harmonizációs kötelezettséget fennállónak tekinthetik.

Mi ennek nem örülünk, még egyszer elmondom, és azt szeretnénk, ha ez nem teremtene precedenst. Higgyék el, ez az inga még önökre is visszalendülhet egy későbbi pontjában a történetnek. Úgyhogy azt kell mondjam, ezt nem sikerült elegánsan intézni, ezért csak tartózkodni fogunk tudni az egész javaslatnál az itt kifejtettek miatt. Elnök úr, köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak mint előterjesztőnek, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

(19.40)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm egyrészt, hogy a javaslat nagy részével egyetért a Jobbik frakciója, és szakmailag elfogadhatónak tartja.

A Btk.-módosítás kapcsán szeretnék néhány gondolatot elmondani; tehát hogy maga kerethatározat ugyan - az átültetés, a korábbi - tartalmilag valóban lefedi a kerethatározat tartalmát, de az észrevételek alapján például csoportra vonatkozó a megfogalmazás, most pedig maga a kerethatározat „vagy valamely tagja ellen” kifejezést is használja.

Tehát ennyivel fognak bővülni a törvényi tényálláson belüli kifejezések, és maga a folyamatban levő kötelezettségszegési eljárás, miután nem szó szerint felel meg a magyar szabályozás az elfogadott kerethatározatnak, ezért került sor e módosításra részben, de ez nem jelenti azt, hogy bárki provokálta volna Brüsszelt, hogy egy kötelezettségszegési eljárást indítson egy ilyen ügyben, vagy bármilyen gyakorlatot meg kívánt volna változtatni a magyar kormányzat.

Ezzel szerettem volna kiegészíteni az elhangzottakat, és köszönöm szépen a vitában való részvételt mindenkinek. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra holnap ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **központi hivatalok felülvizsgálatával és a járási (fővárosi kerületi) hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak átadásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/11907. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatnom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a házszabályi rendelkezések 46. §-a alapján megtárgyalta a központi hivatalok felülvizsgálatával és a járási, fővárosi kerületi hivatalok megerősítésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló, valamint egyes költségvetési szervek feladatainak átadásáról szóló T/11907. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 20 igen szavazattal, 8 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmaz egyrészt az Igazságügyi bizottság 55 pontos indítványából 44 pontot, valamint a Törvényalkotási bizottság saját javaslatát, ami a fennmaradó 11 pontot is pontosítja. Ahogy a bizottsági ülésen az államtitkár úr is elmondta, csaknem tíz hónapja készül a jogszabály, és az egyeztetés gyakorlatilag a törvényjavaslat elfogadásáig tart.

Úgy gondolom, hogy a befektetett munka azonban nem hiábavaló, hiszen a XXI. századi magyar közigazgatás kialakítása új mérföldkőhöz érkezett. A járási hivatalok megerősítésével az államigazgatási hagyományokhoz hű, ugyanakkor modern és hatékonyan működő rendszerhez jutunk egyre közelebb. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem államtitkár urat, hogy a vita e szakaszában kíván felszólalni, vagy a későbbiek során. Megadom a szót államtitkár úrnak.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Most nem kívánok reagálni az itt elhangzottakra. Azt tudom mondani, hogy a kormány az egységes javaslatot támogatja. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek. Kérdezem, kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

A vitát lezárom. Államtitkár úr már jelezte a kormányálláspontot. Kérdezem ismételtlen.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnök úr, a bizottsági üléseken lezajlottak a viták. Ott azokra a kérdésekre reagált a kormány képviselője az Igazságügyi bizottságban, illetve a TAB-on, amelyek ott elhangzottak. Nagyon részletes technikai módosításokról van szó ebben a törvényjavaslatban, és a kormány szervezetalkotási szabadsá-

gát biztosítandó az új szervezeti háttérintézményi struktúra kialakításáról. Mivel itt érdemi vita nem zajlott, így nincs is mire reagálni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/11901. számon, az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon, képviselő úr!

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2016. október 6-án megtárgyalta a T/11901. számon benyújtott, a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 22 igen szavazattal, 13 nem ellenében, tartózkodás nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza a Gazdasági bizottság által javasolt nyelvhelyességi és kodifikációs jellegű módosításokat, amelyeket bizottságunk is támogatott. A bizottsági ülésen felmerült egy vitás kérdés, amely szorosan kapcsolódik a megújuló energiaforrásokhoz, azaz vajon mennyire támogatja a kormány a szélenergia-termelést. Államtitkár úr akkor is elmondta, gondolom, most is elmondja majd, hogy Magyarországon a megújuló energiaforrásokat, energiatermelési módokat támogatni kell, azonban a megújuló energiaforrások termelésének támogatása nem jelent egyet azzal, hogy a kormánynak a racionális mérlegelést háttérbe kellene szorítania.

Ennek igazolásául felhozható, hogy ma Magyarországon nagyjából 170 szélturbina működik. Ezek kihasználtsága az ott lévő áram-előállítás kapacitás tekintetében nagyjából 23 százalékos, tehát igen alacsony. Magyarországnak olyan típusú, olyan szintű energiasztratégiára van szüksége, amely figyelembe veszi az ország természeti adottságait, ennek alapján, ebből kiindulva az energiasztratégiában inkább a napenergiát részesítjük előnyben.

Nagyon fontos megjegyezni, hogy a szélenergia kapcsán alapvetően az ipari szélenergia-termelésről beszélünk, tehát ez a törvényjavaslat is az ipari szélenergia-termelés kapcsán születik, azonban vidéken erre alkalmas helyeken, erre alkalmas vidékeken a magánlakások energiaszükségletét részben előállítani képes szélturbinák továbbra is építhetők, erre

vonatkozóan az új szabályozás semmiféle korlátozást nem tartalmaz.

Kérem tehát tisztelt képviselőtársaimat, a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Csepregy Nándor államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e a vita e szakaszában felszólalni. *(Jelzésre:)* Pillanatnyilag nem. Államtitkár úr jelzi, hogy a vita későbbi szakaszában kíván felszólalni.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretben. Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nyilvánvalóan nem szeretném megismételni az általános vitában megtett állításaimat, ugyanakkor igyekeztem teljesen jóhiszeműen, annak ellenére, hogy az előterjesztés irányával nem értek egyet, módosító indítvánnyal élni. Teljesen felfoghatatlan, hogy a Gazdasági bizottság milyen kivetnivalót talált benne, hiszen semmilyen politikai érdeket nem sértettem, mindössze próbáltam volna egy nagyon picit szakmaibb alapokra helyezni azokat a jogszabályhelyeket, amelyek jelen pillanatban egy kicsit felszínesen voltak szabályozva. Sajnos, ez sem került támogatásra, ez irányú törekvéseim is meghiúsultak a részletes vitában.

(19.50)

Egyvalamit kell egyértelműen tisztázni: az Európai Unión belül egyedül Magyarország az a hely, ahol 2010 óta nem épült szélkerék, Magyarország az egyedüli az egész Unióban, egyszer. Kétszer: 2010 óta a szomszédos Románia meghatszorozta a szélenergiából származó bevételét. Jelenleg másfélszerese a Paksi Atomerőmű által megtermelt áramnak az, amit román szomszédaink meg tudnak termelni. De nemcsak erről van szó, nyilvánvalóan Európa összes többi országára is kitekinthetnénk, Németországra, Dániára, hogy milyen eredményeket tudnak felmutatni, és erre jön fideszes képviselőtársam, és azt mondja, hogy racionalitási szempontokat is figyelembe kell venni, és ezt is mondta: természeti adottságait. Miért, uránbányánk van? Tudjuk kezelni? Gyakorlatilag lehetetlen az, hogy Magyarország jelen pillanatban atomerőművet fenntartható módon tudjon üzemeltetni. Teljesen fals irány, és sajnos Orbán Viktor atomhoz köti az országot, ami elfogadhatatlan a XXI. században, hiszen gyakorlatilag Európában nincs másik olyan ország, amelyik ebbe az irányba menne, egyedül Magyarország az, aki teljes mértékben visszafogja.

Az, hogy a napenergiára történtek támogatási rendszerek, ez nyilvánvalóan ténykérdés, hiszen több operatív programból volt ilyen jellegű támogatás, ennek ellenére Magyarország itt is a sereghajtó leg hátul, és ebben sem történt érdemi előrelépés.

Arra, hogy melyik a racionális, nyilvánvalóan hallottunk már államtitkár uraktól különböző okos válaszokat, egyik, hogy nem süt a nap, a másik, hogy nem fúj a szél. Nyilvánvalóan erre azért kellett hogy reagáljunk, mert csakis a Kárpát-medence természeti adottságainak megfelelő, alkalmazkodó, illeszkedő, adaptív energiaellátási rendszerekre van szükség. Magyarország déli megyéi, ahol 2000 fölött van a napsütéses órák száma, nyilvánvalóan alkalmasak arra, hogy a napenergia-ellátásban előrelépések történjenek, de ugyanúgy Magyarországnak egy jelentős része alkalmas arra, hogy szélerőenergia-termelésre történjenek törekvések. Nem nagy részről, néhány százalékról beszélünk, ott viszont gyakorlatilag egy fenntartható, hosszú távú rendszert lehetne kiépíteni, és alapvetően meg lehetne teremteni azt, hogy az Európai Szélerőenergia Szövetség auditált adatait figyelembe vegyük, hiszen az EU-ban létesült összes energiatermelő kapacitás több mint 80 százaléka megújuló energia, főleg nap- és szélerőenergia volt. Magyarország az egyik olyan elhibázott irány, ami teljesen eltérő irányba megy, és sajnos a módosító indítványommal a részletes vitában nem sikerült meggyőzőnöm önöket arról, hogy nagyon-nagyon negatív és elítélendő az, amit Magyarország energetikai jövőképével kapcsolatban megtesznek.

Csak az EU-ban 2015-ben összesen 28,9 gigawattnyi kapacitás épült be a rendszerbe, aminek 44 százaléka, tehát 12,8 százalék gigawatt szélerőmű volt, 30 százaléka, 8,5 százalék gigawatt pedig nap-erőmű, és ezenkívül látható volumenben csak gáz- és szélerőműveket építettek szinte kizárólag Kelet-Európában, atomerőmű pedig már sokadik éve sehol sem készült.

A szélerőenergia egy közös lehetőség, ez nem politikai kérdés, hogy ki a szélerőenergiapárti. Ha bölcsen és fenntarthatóan gondolkozunk Magyarország energetikai jövőképéről, akkor egy sokkal előretekintőbb, sokkal inkább a XXI. századhoz illeszkedő energiarendszerre lenne szükség, amelybe nem az államnak kell befektetni. Paks a magyar adófizetők pénzéből épül. A szélerőenergia-ellátási rendszerekbe minden további nélkül nemcsak befektetőket lehet bevonni, helyi közösségeket, hiszen erre számos európai példa van, hogy hogyan tudtak helyi önkormányzatok, helyi vállalkozások, helyi farmerek részt venni az ilyen jellegű energiaszövetkezetekben. Hogyha nem lépünk erre az irányra, akkor hosszú távra garantáltan az atomhoz kötjük az országot, és ez az, amiből nagyon-nagyon nehezen lesz az energiaellátási rendszerek specialitásaiból adódóan kilépés.

Arra kérem a kormányt, hogy újfent gondolja meg sorsát, és próbáljon meg arra az európai útra lépni, amelyet nem véletlenül választott az európai uniós tagállamok túlnyomó többsége, beleértve a tőlünk keletre fekvőket is, mert a XXI. században csak ez az irány jelenthet biztosítékot arra, hogy

utódainknak, a következő generációknak olyan energiaellátási rendszereket adjunk át, amelyek nem veszélyeztetik megélhetésüket a jövőben. Erre kérem a kormányt és kormánypárti képviselőtársaimat. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, van-e további felszólalási szándékuk. *(Nincs jelzés.)* Mivel jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom, és megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, a szólás lehetőségét. Volt szerencsém a nyitóvita alkalmával, illetve a TAB-on is a képviselőkkel vitatkozni ebben a kérdésben. Én azt kérem Sallai képviselő úrtól, hogy amikor a kormányzati energiapolitikáról beszélgetünk, akkor fogadja el azt az álláspontot, hogy csak azért, mert a megújuló energiatermelés egyik eszközt nem tartjuk optimálisnak Magyarországon, ez nem azt jelenti, hogy a kormány megújulóellenes lenne. Egyrészt az ellenkezőjét, a feltételezésének az ellenkezőjét bizonyítja az a megállapodás, amit az Európai Bizottsággal aláírtunk, mely szerint 2020-ig 14,6 százalékra emeljük a megújuló energiaforrások részarányát, másrészt számtalan olyan beruházást finanszírozunk, ahol igenis megújuló energiát termelő eszközöket állítunk hadrendbe.

De hiába próbálnak önök ebből, képviselő úr, viccet csinálni, igenis vannak különböző környezeti sajátosságok, amelyek Magyarországra is igazak. Például az, hogy a szélerőművek telepítésére alkalmas országterületek nagyjából az ország területének a 7 százalékát fedik le. Az is egy tényszerű adat, amit a Magyarországon eddig megépített szélerőművek mutatnak, hogy a beépített szélerőművi kapacitás nagyjából 23-25 százalékban kihasznált ahhoz képest, mint amekkora kapacitás rendelkezésre áll. Az is egy tényszerűen igaz állítás, hogy az elmúlt években hiába volt több beruházónak engedélye szélerőmű építésére, mégsem építették meg ezeket a szélerőműveket. És az is egy igaz állítás, hogy látható, hogy általában nem az üzleti logika, hanem a támogatáspolitikai logika diktálja azt, hogy egyes befektetői körök milyen megújulókapacitásokat teremtenek.

Ha nyomon követték a képviselők a sajtóban forgó vitákat, amelyek például az új német energiapolitika problémáiról szólnak, akkor ott láthatják, hogy igenis egy túlerőltetett, egy túl intenzív és nem kellően végiggondolt, megújulóakra támaszkodó energiapolitika milyen hátrányokkal járhat. Hogy csak a lakossági oldalról beszéljek, például azzal, hogy 1 kilowattóra áramért háromszor annyit fizetnek a német állampolgárok, mint a magyar állampolgárok. S amikor a magyar kormány energiapolitikai döntéseket hoz, akkor alapvetően két szempontot vesz figyelembe vagy kell hogy figyelembe vegyen - a mindenkori magyar kormányról beszélek -, az egyik, hogyan tud ellátásbiztonságot nyújtani, a második, hogyan tudja a lehetőségekhez képest a legolcsóbban

nyújtani a különböző energiatípusokat a lakossági, illetve az üzleti célú felhasználás számára.

Amikor én arról beszélek, hogy a kormány igenis elkötelezett a megújuló energiaforrások mellett, akkor azt gondolom, és azt várom el állampolgárként a Magyar Országgyűlés képviselőitől, hogy igenis hozzanak megfontolt döntést abban a tekintetben, hogy amikor ajánlanak egy-egy ország számára egy alternatív megoldást a klasszikus energiatermeléshez képest, akkor végiggondolják, hogy a szoba jöhető lehetőségek közül melyik a legoptimálisabb, és látható módon Magyarország esetében a napenergia és a geotermikus energia az a két terület, ahol a legmagasabb határfokkal tud Magyarország eredményeket elérni. És miért nem a szél az? Azért nem a szél, mert ahogy mondtam, iparági kutatások bizonyítják vagy mutatják, hogy Magyarország területének nagyjából a 7 százaléka alkalmas arra, hogy szélenergiával állítsunk elő elektromos áramot. Egy szél erőmű építéséhez nagyjából másfél négyzetkilométeres terület kéne kihalásítani. Az az analógia, amit már a nyitótábla is képvisel úrral megvitattunk, ami például a Paks által megtermelt áramhoz azonos mértékű szél-turbinák által előállított árammennyiséget helyez, az nagyjából azt jelenti, hogy 15 ezer négyzetkilométert ki kéne hasítani Magyarországról. Ekkora kapacitással lehetne annyi szélkereket telepíteni, ami a paksi termeléshez hasonló vagy azonos mértékű elektromos áram előállítására képes.

A másik történet, hogy azok az országok, ahol ez jól működik, más környezeti és természeti adottságokkal rendelkeznek. Például Ausztriában és Romániában is van számtalan tározós, szivattyús vízerőmű, ami azt jelenti, hogy akkor, amikor kisebb a lakosság fogyasztása, de a szélkerekek mégis működnek, akkor ezekkel az erőművekkel lényegében felpumpálják a hegyekbe a vizet, majd amikor magasabb a fogyasztás és több áramra lenne szükség, akkor ezek leengedésével állítják elő az elektromos áramot. Ezek a kapacitások Magyarországon nem állnak rendelkezésre, amelyet, azt gondolom, akkor is meg kell fontolni, amikor ilyen javaslatokat teszünk.

Összességében annyit szeretnék elmondani, hogy a magyar kormány elkötelezett a megújuló energiaforrások mellett, annak van egy fajtája, a szél erőmű, ami nem a legoptimálisabb Magyarország esetében. Miért van az, hogy az Európai Bizottság azt mondja, hogy minden tagállamnak saját jogköre eldönteni azt, hogy milyen típusú energiamixben akarja a saját ellátásbiztonságát megteremteni? Pont azért, mert ők is tudják azt, hogy teljesen más adottságokkal kell szembenézni itt Magyarországon, mint mondjuk, Hollandiában vagy az északi európai uniós tagállamokban.

Tehát azt kérem a képviselőktől, hogy akkor, amikor akár ellenzéki, akár kormánypárti felszólalóként felszólalnak az Országgyűlésben, akkor valóban nézzék néha meg azt is, hogy amiről vitatkoznak, annak milyen realitása van Magyarországon, és ne csak a pártpolitikai viszonyulás a kormányzathoz képest határozza meg egy-egy pártnak a felszólalását ebben a kérdésben.

(20.00)

Én azt nem vonom kétségbe, hogy a képviselő úr a megújuló energiaforrások tekintetében elkötelezett, de Magyarországnak - ahogy más kérdésekben is - ki kell választania azt az utat, ahol valóban valós eredményeket tud elérni. Ez pedig azon keresztül realizálható, hogyha figyelembe vesszük azt, hogy Magyarországon a napenergiára és a geotermikus energiára érdemes koncentrálni, itt azonban a lehető legtöbbet kell ráköltetni, mert ettől valóban remélhető egy olyan energiamixnek a létrejövele vagy létrehozása, ami Magyarország energiafüggségét csökkentené. 2020-ig Magyarország nem lesz energiafüggetlen ország, azonban a külső függősége nagymértékben csökkenthető, többek között ezekkel a beruházásokkal. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapai ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Habsburg Ottó Alapítványról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Lázár János, Fidesz, Semjén Zsolt, Vejkey Imre és Rubovszky György, KDNP, képviselők által benyújtott T/12176. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. október 6-án megtárgyalta a T/12176. számon benyújtott, a Habsburg Ottó Alapítványról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 23 igen szavazattal, 7 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza az Igazságügyi bizottság által támogatott szövegpontosító rendelkezést.

Úgy gondolom, hogy Magyarország számára hatalmas megtiszteltetés és lehetőség, hogy Habsburg Ottó hagyatékát hazánkban őrizhetjük. Habsburg Ottó mindig büszke volt Magyarországhoz való kötődésére, szívén viselte az országunk ügyét. Tisztelt képviselőtársaim, itt az idő, hogy mi is szívünkön viseljük Habsburg Ottó hagyatékának ügyét, tekintettel arra, hogy Magyarország Kormánya a hatályos jogszabályokkal és a költségvetési lehetőségekkel összhangban vállalja az archívum létrehozását és működésének finanszírozását.

Kérem, támogassák önök is a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak.

DR. VARGA LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy a kisebbségi véleményt ismertetem, mindenekelőtt annak kell hangot adnom, hogy tartalmilag támogatjuk az előterjesztést. Természetesen egyetértünk azzal, hogy Habsburg Ottó hagyatékát, örökségét megfelelően ápolni kell, erre a megfelelő módot kell megtalálni álláspontunk szerint. Ennek megfelelően nyújtottunk be egy módosító indítványt is.

Képviselőtársaim előtt is ismert egyébként az a tény, hogy lassan tíz éve, még az MSZP-kormányok idején született az a döntés az Országgyűlésben, amely arról szólt, hogy önkormányzatok, helyi önkormányzatok és a kormány se hozhasson létre alapítványt, magyarán a közalapítványok ilyen értelemben megszűntek. Ez nyilván egyfajta transzparens állami gazdálkodás keretében, azt gondolom, egy fontos döntés volt, és szerintem ez egy jó irány. A módosító indítványunk is arról szólt, hogy egyébként Habsburg Ottó örökségét, hagyatékát úgy tudjuk a legmegfelelőbbben ápolni, hogyha a költségvetésben, a Miniszterelnökség költségvetésében találunk erre forrásokat, hasonló nagyságrendeket egyébiránt, mint amit ezzel a módszerrel alapítványokon keresztül vagy alapítványon keresztül kíván a kormány elkülöníteni.

Azt gondoljuk tehát, hogy bár nagyon fontos Habsburg Ottó hagyatéka, az ő örökségének ápolása, nem jó módszert választ a kormány, ezt a módszert nem tudjuk ilyen módon támogatni, ennek a módszernek szólt az, hogy nem támogattuk az előterjesztést, ezért mondom ezt a kisebbségi véleményt most, és ezért nem tudjuk majd nyilván a holnapi szavazáson sem támogatni az előterjesztést.

A módosító indítványunkat nem tükrözte a TAB összegző módosítója, úgyhogy azt kérem önöktől - van még egy napunk -, fontolják meg a javaslatunkat. Ne indítsunk el egy olyan precedenst, ami más ügyekben, azt gondolom, nem jó az Országgyűlésben. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat mint előterjesztőt, hogy a vita e szakaszában kíván-e felszólalni, vagy majd a későbbiek során. *(Dr. Vejkey Imre jelzésére:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Nagyon röviden szeretnék felszólalni. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Habsburg-család felajánlotta Magyarország Kormánya részére az utolsó osztrák-magyar trónörökös, Habsburg Ottó történelmi jelentőséggel bíró kulturális hagyatékát. A magyar kormány köszönettel fogadta a

felajánlást, és fontosnak tartotta, hogy a hagyaték méltó helyen és módon kerüljön elhelyezésre.

Álláspontunk szerint az a legfontosabb, hogy ez a kulturális örökség, amely egyedülálló Európában, tényleg megfelelő helyre kerüljön, ezért - áttekintve a módosítókat - úgy döntöttünk, hogy az MSZP módosító indítványait nem tudjuk elfogadni, mert azok a cél megvalósulásával szemben hatnak. Viszont a TAB összegző módosító javaslatát mint előterjesztők egyöntetűen elfogadtuk.

Mindezek alapján kérem a tisztelt parlamentet, hogy úgy a T/12176. számú törvényjavaslatot, amely a Habsburg Ottó Alapítványról szól, és úgy a T/12177. számú törvényjavaslatot, amely az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és az egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LX. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szól, kérem, fogadják el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a képviselő úrnak mint előterjesztőnek a felszólalását. Tájékoztatom, hogy a zárszó elmondására még 8 perc időkeret áll majd a rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, a kormány részéről kíván-e az államtitkár úr felszólalni. *(Csepreghy Nándor jelzésére:)* Jelzi az államtitkár úr, hogy most, a vitának ebben a szakaszában nem.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. Megadom a szót Szávay István képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Képviselő Úr! A Jobbik részéről pontosan és részletesen kifejtettem az álláspontunkat a javaslat kapcsán a vezérszónoki felszólalásomban; sajnálom, hogy ahhoz érdemi észrevétel az előterjesztők részéről nem érkezett. Elmondtam akkor azt, és hadd erősítsem meg ismét, hogy azzal együtt is, hogy mi azért úgy látjuk és úgy gondoljuk, hogy a Habsburg-családnak a megítélése a magyar történelem szempontjából meglehetősen kétes, ezzel együtt is tisztában vagyunk természetesen azzal, és magunk is úgy gondoljuk, hogy Habsburg Ottó az elmúlt évtizedekben milyen tevékenységet végzett, és hogy valóban számos alkalommal kiállt Magyarország mellett, és felémelte a szavát Magyarorszáért.

Ezért az, hogy az ő emlékét ápoljuk, egy támogatható, támogatandó törekvés lenne, mint ahogy el kell ismerni azt a nemes gesztust is, amit a Habsburg-család tett ennek a hagyatékunk felajánlásával. Ezzel együtt is azért nem tudom elhallgatni azt, hogy meglehetősen rossz szájjal hallottam - és talán nem csak én -, hogy ennek az alapítványnak a létrehozásáról éppen október 6-án kellett döntést

hozunk; úgy gondolom, nem biztos, hogy ez egy szerencsés egybeesés volt.

En eredetileg azt az álláspontot fogalmaztam meg itt egy héttel ezelőtt a vitában, hogy ezzel együtt is magának az alapítványnak a létrehozását mi elviekben támogatni tudjuk, hogyha néhány ezzel kapcsolatos kérdésünkre választ kapunk - ez nem történt meg. Úgyhogy én azt javasoltam a Jobbik-frakciónak, amit a frakcióvezetésünk el is fogadott, hogy tartózkodni fogunk az alapítvány létrehozásakor, többek között pont azok miatt az érvek miatt is, amelyeket itt most Varga képviselőtársamtól hallottunk. Mi sem ezt tartjuk a megfelelő módnak, arról nem is beszélve, hogy egy meglehetősen erős kifogással élek azzal kapcsolatban, ahogy Vejkey képviselő úr abban a vitában előterjesztőként viselkedett.

(20.10)

Szerettünk volna néhány kérdésünkre választ kapni Vejkey képviselő úrtól vagy akár Völner államtitkár úrtól, szerettünk volna választ kapni arra a kérdésre, hogy például kikből, hogyan, milyen kinevezés alapján fog majd ez az alapítvány működni. Látunk-e valamilyen garanciát, látunk-e valami biztosítékot azzal kapcsolatban, hogy nem egy újabb fideszes pártalapítványt hozunk létre? Vejkey képviselő úr a tőle megszokott kenetteljességgel beszélt ennek az ügynek a közös, kiemelt nemzeti jelentőségéről. Még azt is elmondta, hogy bízik benne, hogy ehhez a javaslathoz, Habsburg Ottó személyéhez egy konszenzus tud majd párosulni. Csak éppen a lényegi kérdésekre nem volt hajlandó válaszolni, amikor egy felszólalásomban még külön kértem Vejkey képviselő urat, szíveskedjen és tiszteljen meg minket annyival, hogy nemcsak a zárszóban válaszol, hanem tényleg legyen itt érdemi vita ezekről a kérdésekről. Vagy az, hogy van-e garanciája annak, hogy ez nem csak egy egyszeri lehetőség lesz a kormányzat számára arra, hogy ezt a 2006-ban meghozott tilalmat áthágja, és innentől kezdve szabadon alapíthasson mindenféle közalapítványt. Látjuk, hogy valószínűleg erről lesz szó.

Annak ellenére, hogy én erre önt külön kértem, Vejkey képviselő úr gyáván megfutamodott ez elől a vita elől. Egyébként hallottuk azt is, amikor az ön előtt ülő Völner államtitkár úr még hátrafordult, és még jelezte is önnek, hogy „ne válaszolj neki”, amikor ezeket a kérdéseimet feltettem, és ezek után Vejkey képviselő úr fölállt a zárszóban, és mintha itt semmi el nem hangzott volna, papírból felolvasta, hogy nagyon sajnálja, hogy az ellenzéknek fenntartásai vannak Habsburg Ottóval.

Tehát ilyen színvonalon zajlott ez a vita, ezt szeretném jelezni. Ezért nem fogjuk tudni támogatni ezt a javaslatot, ennek az alapítványnak a létrehozását. Semmilyen garanciát nem látunk arra, hogy ezzel önök nem fognak visszaélni, sőt sajnós előre megyek, biztos vagyok benne, hogy vissza fognak élni. Önöknek eszük ágában sincsen semmilyen társadalmi, politikai vagy valamilyen konszenzust e mögé a javaslat mögé odarakni. Egy újabb fideszes pártalapít-

vány fog létrejönni, hasonlóan például a Nemzeti Emlékezet Bizottságához. Ott is arról volt szó, ugye, hogy egy közös nemzeti ügy, amelyet önök természetesen kisajátítottak maguknak. Így sajátítja ki a Fidesz-KDNP a nemzetpolitikának, az emlékezetpolitikának egy újabb szegletét is.

Arról nem is beszélve, hogy akkor most tovább menjek a dolog második gyakorlati részére, hiszen egy másik törvényjavaslatról is van szó, az pedig az alapítvány létrehozásához szükséges törvénymódosításoknak a megtétele. Csak ismételni szeretném magam a rend kedvéért három mondatban: azt javasoljuk önöknek, hogy járják csak végig azt az utat ennek az alapítványnak a bejegyzésénél, amelyet ma Magyarországon minden civil szervezetnek végig kell járnia akkor, ha bírósághoz kell fordulnia bármilyen ügyben, legyen szó akár a bejegyzésről vagy akár csak egy változtatásnak az átvezetéséről. Van egy néhány éve elfogadott új civiltörvényünk, ezer sebből vérzik, világosan látszik, számos szempontból változásért kiált, teljesen ellehetetleníti a magyarországi civil szféra működését.

Önök pedig ahelyett, hogy hajlandóak lennének végre beterjeszteni kellő egyeztetést, az érintettekkel való egyeztetést követően, ez sem jellemző önökre egyébként, hajlandóak lennének végre beterjeszteni a civiltörvénynek egy átfogó módosítását, ehhez képest most Habsburg Ottó neve mögé bújva, szégyenteljes módon egyébként, szeretném elmondani, Habsburg Ottó neve mögé bújva most már másodjára nyitják meg a civiltörvényt, semmi másért, csak azért, hogy saját maguk számára egy menekülő utat találjanak egy problémás kérdésben. Ugye, ezt tette Németh Szilárd is nemrég, mikor a Csepeli Munkásotthon akarta elzabrálni, meg is tette. Akkor is csak azért nyitottuk meg a civiltörvényt, hogy neki erre törvényi lehetősége nyíljon. Most a civiltörvényt csak azért nyitjuk meg, hogy önöknek ne kelljen szégyenkezniük a Habsburg-ház előtt, hogy Magyarországon mennyi ideig tart egy civil szervezetnek a bejegyzése, mert különben ezzel nagyjából év végére sem végeznének. Ezt nyilván pontosan lehet tudni, ha máshonnan nem, ha a civil szférára nem hallgatnak, vagy ha onnan nincsenek pontosabb információik, képviselő úr, akkor tudhatják abból a bénázásból, ami a Nemzeti Ifjúsági Tanács környékén volt egy-két évvel ezelőtt, amit a kormány hozott létre, és egy éven keresztül nem tudták bejegyeztetni, mert olyan papírokat adtak be bíróságra, amit a bíróság több hónapnyi várakozás után folyamatosan visszadobált. És még a kormány jogásza sem voltak képesek egy civil szervezetet egy év alatt bejegyeztetni.

Itt áll a civil szféra Magyarországon, ezekkel a kérdésekkel foglalkozunk inkább. Ha a civiltörvényhez hozzányúlnak, akkor úgy nyúljanak hozzá, hogy a szférát érintő általános problémákkal is foglalkoznak, és ne csak azért, hogy saját maguk számára egy kiskaput és egy menekülő utat nyissanak.

Tehát nyilván ezt a javaslatot, ami ezeknek a törvényeknek a módosítására vonatkozik, nem fogjuk elfogadni, mert nem értünk azzal egyet, hogy megint egy személyre szabott törvénykezés történ-

jen; még akkor sem, ha ezt Habsburg Ottóra való hivatkozással teszi meg a kormány. Az alapítvány létrehozását pedig, eltérve eredeti szándékunktól - és csak saját magukra mutogathatnak ezzel kapcsolatban, Vejkey képviselő úr, feltételezem, most sem fog nekem válaszolni, csak a zárszóban -, azért nem fogjuk tudni elfogadni, mert semmilyen biztosítékot, semmilyen garanciát az általunk felvetett problémákra nem kaptunk. Sőt, önök ezzel kapcsolatban még egy normális párbeszédnek a lehetőségével sem tiszteltek meg minket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Engedje meg elnök úr, hogy pár felvetésre reagáljak. Egyrészt képviselő úrnak szeretném felhívni a figyelmét, hogy holnap, amikor a döntés születik ebben a kérdésben, akkor október 11-e lesz, nem október 6-a. *(Szávay István: A TAB-ra gondoltam.)* Tehát ha csak ez lenne a Jobbik szavazást elutasító döntésének az oka, akkor 11-e lesz a döntés, amikor erről tud dönteni az Országgyűlés.

A másik kérdésre: értem a civil szervezetek problémáira vonatkozó törvénymódosítási kezdeményezését a Jobbiknak, azonban azt gondolom, hogy ez nem az a kérdés. Ez a kérdés arról szól, hogy Habsburg Károly főherceg tett egy nagyvonalú felajánlást Magyarország számára. A kormány szeretne egy olyan jogi formát létrehozni, amelynek a későbbi támogathatósága is kivitelezhető, egy olyan kuratóriummal, ami csak a család egyetértésével, teljes egészében a család egyetértésével jöhet létre, és ami, azt gondolom, olyan politikai örökséget ápolhat, ami Magyarország XX. századi történelmében igenis meghatározó, sőt egy olyan Európa létrehozásában is meghatározó, ami egy, a maitól jelentősen eltérő, erős és keresztény alapokon nyugvó Európa megteremtését szolgálta. Azt gondolom, hogy egy ilyen felajánlásnak eleget kell tenni, és ha ehhez a jogi kereteket kell kialakítani, azt a magyar kormánynak mindenképpen kezdeményezőként kell támogatnia.

Tudomásul vesszük a Jobbik távol maradását az ügytől, tudomásul vesszük azt, hogy önök ezt az ügyet nem tartják ilyen fontos ügynek, tudomásul vesszük azt, hogy tudnak olyan politikai érveket találni, amelyek megadják a felhatalmazást arra vonatkozóan, hogy ettől távol maradjanak, ebben a tekintetben sokkal korrektebbnek tartom az MSZP álláspontját, aki legalább azt mondja, hogy tartalmilag egyet tud érteni ezzel a javaslatlallal.

Még egyszer mondom: egyetérték a civil szervezetekre vonatkozó átfogó újraszabályozás kérdésével, az azonban nem ennek a döntésnek a része. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Vejkey Imre tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki

felszólalni az adott napirend keretében. Igen, megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, a rendelkezésre álló időkeretben.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, hogy legalább államtitkár úr valamiféle érdemi válasszal megtisztelt, még ha ebben nem is értünk teljesen egyet. Akkor hadd legyen világos, államtitkár úr, hogy itt ne maradjon csúsztatás meg ferdítés a jegyzőkönyvben, akkor elmondom önnek világosan: alapvetően nincs tartalmi kifogásunk a Habsburg Ottó Alapítvány létrehozása, Habsburg Ottó emlékének ápolása és örökségének gondozása kapcsán. Ezt szeretném világosan elmondani. Nem ez ellen van kifogásunk, hanem az ellen, ahogy ezt önök, amilyen módon és amilyen formában meg akarják alkotni. Ezt teljesen világosan szeretném leszögezni. Az október 6-a pedig a TAB múlt heti döntésére vonatkozott, csak nyilván nem figyelt államtitkár úr pontosan, tehát nem a holnapi döntésről beszélek, hanem arról, amit Vas Imre képviselő úr ismertetett. Tehát ez az egzakt álláspontunk ebben az ügyben. Precízen felolvasta, így van.

Tehát szeretném még egyszer hangsúlyozni: az álláspontunkat egyébként többek között pontosan az előterjesztői hozzáállás miatt és az aggodalmainkra vagy a felvetett kérdéseinkre való válaszok elmaradása miatt változtattuk meg. Én ezt alapvetően még támogatóan mondtam el ezzel kapcsolatban a vezérszónoki felszólalásomban. Az, hogy a kapcsolódó törvénymódosításokat nem támogatjuk, az a múlt héten is teljesen világos volt. Itt ugyanis, államtitkár úr, önök a kormány számára olyan pluszjogosítványokat biztosítanak, lerövidített kötelező határidőket írnak elő a bíróságok számára, 15 meg 30 napokat, ami semmilyen civil szervezetnek nem jár, és boldogok lennének a civil szervezetek, ha az ő ügyintézésük ilyen egyszerű lenne a bíróságon, mint ahogy az önöké lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, államtitkár urat, kíván-e valaki reagálni még. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megkérdezem Vejkey Imre képviselő urat mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, képviselő úr.

(20.20)

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt Szávay képviselőtársamat kell tájékoztatnom arról, hogy az általános vita kapcsán igenis válaszoltam az általa feltett kérdésekre, és az ellenzéki képviselők kérdéseire is mind válaszoltam.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hangsúlyoznom kell még egyszer, hogy mindenki megértse, Szávay képviselőtársam is, hogy a törvénymódosítás célja tehát nem más, mint az, hogy az Országgyűlésnek lehetősége legyen, az Országgyűlés lehetőséget biztosítson a kormány részére, hogy külön törvényben kapott

felhatalmazás alapján alapítványt hozhasson létre, vagyis az Országgyűlés kiemelt esetben felhatalmazhatná a kormányt alapítványok létrehozására. Ez azt jelenti, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy az új törvény elfogadásával az Országgyűlés külön törvényben felhatalmazná a kormányt, hogy alapítványt hozzon létre, mely jelen esetben a Habsburg Ottó Alapítvány létrehozását kívánja rendezni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Lázár János, Fidesz, Semjén Zsolt, Vejkey Imre és Rubovszky György, KDNP, képviselők által benyújtott T/12177. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem az előterjesztőt, Vejkey Imre képviselő urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy nem kíván felszólalni a vita e szakaszában.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki felszólalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)* Kérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Csepreghy Nándor jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Mivel a vitában felszólalásra senki nem jelentkezett, a vitát lezárom. Mivel vita nem alakult ki, így kérdezem Vejkey képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e zárszót mondani. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel arra, hogy önök itt a vitában egyetértőleg nem szólaltak fel, ezzel támogatják magát az előterjesztést is, kérem, hogy támogassák a szavazás alkalmával is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Az agrárkutatás nehézségeiről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim!

Bizonyára észrevették, hogy a Jobbik frakciója a mai napon az oktatást helyezte a középpontba, és a legtöbb felszólalásunk a hazai oktatással kapcsolatos problémákat igyekezett feltárni, illetve ezekre megoldási javaslatokat is kínálni. Így a napirend utáni lehetőséget én is arra szeretném felhasználni, hogy a saját szakterületemmel, az agrárkutatással foglalkozunk, és felhívjam néhány dologra, kisebb-nagyobb problémákra a figyelmet. Igyekszem ezt konstruktívan megfogalmazni. Itt elsődlegesen nem a politikai haszonszerzés nyilvánvalóan a Jobbik célja, hanem hogy ezen területekre felhívva a figyelmet, felkínáljuk a kormány számára azt a lehetőséget, hogy lépjen és megoldja ezeket a problémákat.

Kezdeném azzal, hogy nyilván köztudott, ezt nem kell hosszasan ecsetelni, hogy hazánk természeti adottságai kifejezetten jók a mezőgazdaság legtöbb ágazata számára, bár azt is el kell mondani szomorú tényként, hogy a birtok- és támogatáskoncentráció nem a versenyelőnyünket növelte ezen a területen. Jól nyomon követhető sajnos egyébként a vidék megtartó erejének drasztikus csökkenése is. Erről Ander Balázs képviselőtársam rendre megemlékezik napirend utáni felszólalássorozatában, úgyhogy erre sem kell itt bővebben kitérnem.

De hogy minek is köszönhető? Többek között annak, hogy a mezőgazdasági szakképzés az állam részéről messze nem kap elég figyelmet. Egyre kevesebb a diák, és az intézményekből is ennek következtében egyre kevesebb jó szakember kerül ki. Fontos hangsúlyozni azt, hogy egyébként néhány apró lépés a kormányzat részéről jelentősen javíthatna ezen a helyzeten. Itt nem az aranykalászos gazdátanfolyamokra gondolok, amelyeknek természetesen megvan a szerepe, de jól emléksziünk, hogy a földprivatizációval összefüggésben milyen hírekben került elő ez a tanfolyam. Tehát semmiképpen nem tudja a szakképzést helyettesíteni.

Több igazgató által jelzett probléma, hogy a földművelésügyi tárca alá tartozó intézmények esetében, amikor az adott intézmény, mondjuk, bevételt termel, és ez bizony a saját iskolájukhoz mérten jelentős bevétel is lehet, a teljes összeget a minisztérium fenntartási költségekre fordítja, és így magának az intézménynek a számára ez semmilyen előnyt nem jelent, sem beruházásokra, sem állagmegóvásra, sem karbantartásra így nem marad többlet lehetőségük. Ezt egyébként a kulturális bizottsági ülésen nemrég elmondtam, hiszen egy beadványom ezt kívánta orvosolni, amelyet Dúró Dóra és Vágó Sebestyén képviselőtársammal jegyeztünk, amiben azt szerettük volna elérni, hogy a gazdálkodásból befolyó összeg legalább 25 százalékáról szabadon maga az intézmény dönthessen.

Indokolja ezt a változást véleményünk szerint az is, hogy a megfelelő minőségű mezőgazdasági oktatás, a jó szaktanári gárda és az intézményi adottságok mellett, úgy gondoljuk, elképzelhetetlen a XXI. századi technológiák bemutatása, megismertetése nélkül. Ezek pedig gyakran követelnek olyan szintű beruházásokat az intézmények részéről, amelyek megvalósításához bizony pluszforrást kell csoporto-

sítani. Így könnyen belátható, hogy sokszor a több tízmillió forintos gépek, eszközök, technológia már középtávon egyébként megtérülne, de mondjuk, az általunk vázolt módon ezt meg kell előlegezni az intézmény számára. Így kíváncsian várjuk, hogy várható-e ebben előrelépés, a Földművelésügyi Minisztérium átveszi-e egyébként a más minisztériumokban jellemző gyakorlatot, és az ilyen formában keletkező bevétel legalább egy részét hajlandó-e visszaforgatni az adott intézmény számára.

A felsőoktatásról is néhány gondolatot meg kell említenünk. Itt már sokat beszélünk arról, hogy komoly finanszírozási problémák vannak, és a bolognai folyamat különböző káros, az agrár-felsőoktatásra gyakorolt káros hatásait is érdemes megemlíteni. Nagyon nagy kihívás a felsőfokú intézmények számára az, hogy a gyakorlatorientáltság csak szavakban hangzik el, de a gyakorlatban vajmi kevés esélye van megismerkedni a már említett XXI. századi technológiákkal az idejéről hallgatónak.

Óriási probléma egyébként a fiatal oktatók kiáramlása az ágazatból. Egy kisebbnek mondott vidéki intézményből jött a mai adat: csak az elmúlt egy évben 7-8 tehetséges fiatal oktató, doktorandusz, tanársegéd, adjunktus mondott fel, és a többi karról is ugyanezek a hírek jutottak el hozzám, ami minden egyéb probléma mellett az oktatói struktúra felhígulását is elövetíti.

Még sok hasonló probléma jutott el hozzám. Itt szeretném felhívni ebben a napirend utániban is a kormányzat figyelmét arra, hogy foglalkozzon sokkal többet ezzel a területtel, mert enélkül nem lesz minőségi mezőgazdaság Magyarországon. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Amikor a bentlakás az utolsó mentsvár” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány órával ezelőtt egy szóbeli kérdés formájában a cigányútra ment integráció kapcsán a bentlakásos iskolák kérdését vetettem fel, amit kormánypárti oldalról teljesen kiforgattak, és valamiféle ördögtől való szélsőséges dolognak kívántak beállítani a válaszban.

(20.30)

Holott ez egyáltalán nem így van. Csak néhány példával szeretném megvilágítani, hogy a bentlakásos iskoláknak igenis van létjogosultságuk. Gondoljunk csak a világ legjobb bentlakásos iskolájára, a svájci Alpok kellős közepén, tulajdonképpen minden településtől távol létesített Aiglon nevezetű magániskolára, ahol az éves tandíj mintegy 25 millió forint. A világ 60 országából várják ide a diákokat 9 és 18 éves kor között, és bizony-bizony a fegyelemre nagy hangsúlyt fektetnek az oktatás és a nevelés során. Vagy

ott van India leghíresebb magániskolája, a Bishop Cotton School, egy 155 éves iskola az indiai Shimlában, ahol 1,2 millió forintnak megfelelő összeg az éves tandíj. Horribile dictu: a reggeli ébresztő fél hatkor van, kötelező beágyazni a diákoknak, és a fegyelmet, a rendet itt is nagyon fontos célnak tartják.

Vagy beszélhetnék az erdélyi ferencesek miszsiójáról. 1993 óta mintegy ötezer gyermeket fogadott be a dévai Szent Ferenc Alapítvány Bőjte Csaba vezetésével. Jelen állás szerint is 82 településen több mint 2000 gyermeket gondoznak, ápolnak, vigyáznak rájuk, óvják őket. De említhetném a pécsi Gandhi Gimnáziumot is, ahol bizony a diákok 85 százaléka kollégista, és érettségi után az itteni diákoknak körülbelül a fele a felsőoktatásban tanul tovább. Be kell látnunk azt, hogy ha nem lenne ilyen formában megteremtve számukra a tanulás lehetősége, akkor ezektől a lehetőségektől elesnének.

Azt a kérdést is fel kell tenni, hogy mi a helyzet akkor, ha nem megfelelő a családi háttér, nincs megfelelő családi szocializáció. Nyilvánvalóan az államnak mindent meg kell tenni, hogy ezt korrigálja. Munkahelyeket kell létrehozni, megfelelően felkészült pedagógusokat kell odarakni az iskolába, és őket meg is kellene fizetni. Vagy éppen gondolhatunk a tanodák rendszerére, amit most kíván vagy készül kiírni a kormányzat azzal, hogy nagyon sok, nagyon jól működő tanodától megvonta az életmentő forrásokat. Viszont azt is meg kell említeni, hogy van egy olyan szint, amikor már mindez kevés. Kevés mindenféle ilyen állami beavatkozás és korrekció, legalábbis ezen a szinten, amikor a szülők egy olyan antiszociális szinten vannak és ezeket a mintákat adják tovább a gyermekeiknek, amikor a kívülállás kultúrájába helyezkedve tulajdonképpen egyfajta ellenséges törzsi mentalitást valósítanak meg, amikor igenis, hogy súlyosabb formában kell beavatkozni.

Ilyen hely például a Zita Speciális Gyermekotthon Kaposváron. A vér szerinti családjukban vagy éppen a gyermekvédelmi rendszerben olyan viselkedési sémákat elsajátító fiatalok számára hozták ezt létre, amely fiatalok bizony szemben állnak a társadalom vagy éppen a többségi kultúra, vagy mondjuk, az iskola értékeivel, és ezt ide is merték írni egyébként az alapító okiratukban. A probléma az, hogy ez az iskola, ez az intézmény három megye ilyenféle nehéz problémákkal küszködő fiataljainak kell hogy megoldást nyújtson, Somogy, Tolna és Baranya megyékről van szó, és mindössze 32 férőhellyel bír. Tehát ki kell mondani azt, hogy túl kevés, ráadásul túl későn kerülnek oda ezek a fiatalok az ott dolgozó pedagógusok véleménye szerint; 14-15-16 éves korukban ezekkel a gyerekekkel már vajmi keveset lehet kezdeni.

Hogy miért kevés ez a hely? Az oktatási hivatal számára 2014-ben készült jelentés szerint több mint 8 ezer magántanuló van Magyarországon. Ezeknek a magántanulóknak több mint 10 százaléka olyan, tehát majdnem ezer diák, akiket magatartási problémák miatt tanácsoltak el az iskolából. Sok esetben éppen azért, mert a szülő is partner ebben, és ellenségnek tekinti a tanárt, vagy pedig ő maga is azt

mondja, hogy nem tud a saját gyermekével mit kezdeni. Csak abban az esetben, amikor három gyermek miatt 23 másíknak a tanítása válik lehetetlenné egy-egy osztályon belül, akkor szerintem teljesen jogos az a kérdés, hogy hol van a többi diák joga. Aki tönkretesz a normális menetrendet, aki tönkretesz a normális munkát és veszélyezteti a többiek fejlődését, azt igenis el kell távolítani, különben jön a spontán szegregáció, amit sajnos sok esetben tapasztalhatunk Magyarországon.

Nyilvánvaló egyébként, hogy a bentlakásos iskola nagyon forrásigényes dolog, nem lehet ez egy tömegintézmény, mert akkor elszabadul a „legyek ura” effektus. Nem célunk az, nekünk sem egyébként,

hogy valamiféle prostituált- vagy bűnözőképzőket hozzunk ilyen formában létre.

A másik kérdés: honnét lenne forrás? Tisztelt kormánypárti urak, nem kellene ellopni az integrációs pénzeket. Ennyi az egész. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Jó éjszakát!

(Az ülésnap 20 óra 34 perckor ért véget.)

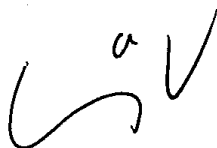
Földi László s.k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)